

ПЕТЪР ДЪНОВ

К Р О Т К И Т Е

Извънредни беседи от Учителя
в периода 1921- 1923 г.

София
1996

ISBN 954-8447-08-8

Забележка:

Всички библейски цитати са от

БИБЛИЯ

Свещеното Писание на Вехтия и Новия Завет

Цариград, 1914 г.

Книгопечатница на Х. Матеосян

НОВА ГОДИНА - 1921 г.

Малка група събрани около Учителя. Точно в 12 часа поздравихме Учителя с Новата година. Той почерпи, като даде всекому по парче мед с восък. От дома на брат Ватев по една курабийка и от Матейчо по едно бонбонче. Теглиха се жребия от Библията в присъствието на Учителя:

М. Сотиров - *Евангелие от Лука* 22:18 = 4

К. Иларионов - *Йоан* 3:12 = 6

Н. Ватев - *Деяния* 11: 27 = 2

Петър Н. Ватев - *Йеремя* 31: 29 = 6

Васил Н. Ватев - *Йов* 31:15 = 1

Кина Н. Ватева - *Псалом* 32:17 = 4

..... - *Лука* 20:9 = 2

Куна Н. Ватева - *Псалом* 92: 6 = 8

Пенка Чернева - *Притчи* 24:3 = 9

Петранка Чернева - *Псалом* 74:10 = 3

баба Кина - *Йов* 40:14 = 9

Библията имаше хиляда и четиринадесет (1014) страници. Учителят определи да се отвори стр. 999, стих 10, лява колона. Падна се *Откровение*, 1 глава, стих 10: "Внеделен ден бидох в изстипление Духом: и чух за себе си глас голям като от тръба."

12 часа полунощ на 31 декември 1920 г.

Русе, в дома на брат Никола Ватев

ЧАСТЕН РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ

Слънцето на полюсите се вижда как се движи спираловидно нагоре и надолу.

Старата 1920 г. си отиде и е вече извън земята. Отива си с голям корван: 35 милиона души и повече от 100 милиона добитък. Хората са царе, владци, управници, народ, граждани, дядовци, баби - цял народ от 35 милиона с всичкото му състояние. Тя дойде само с една тояжка като Якова при Лавана, а си отива с цели съкровища придобити и подаръци.

1920 г. даде 40 милиона души родени. Дойде тържествено, отива си с подаръци.

1921 г. идва церемониално, тържествено, с всички ония духове, които ще получат път, за да работят между хората за повдигане на човечеството. Идват и работници.

Със заминаването на 1920 г. отидоха си и всички уволнени от служба. При срещането си 1920 г. с 1921 г. се поздравяват с "Урра!" и се разминават с благопожелания "На добър път!" на едните и на другите.

Състоянието и положението на Луната показва, че много работи през тая година ще се изпразнят.

В тялото на човека работят ангели, архангели. В дърветата също. Затова тялото трябва да се пази, а дръвчетата да се отглеждат с обич, защото в тях се проявява Господ и тогава с нашите грижи те ще дадат много плод.

Човек все трябва да има нещо да го стяга. Бъчварят ако не е стегнал с обръчи бъчвата, тя ще се разпадне. Това е необходимост.

9 ч.

* * * * *

1921 г. е строга, защото бащата и майката идат - 1 и 2. Бащата е строг.

1922 г. - ще дойдат двете майки - духовната и световната. С нея си отива и XIX век и започва XX век - век на правдата. 1923 г. - година на размириците. 1924 г. - ще дойде бащата и майката на народа. 1928 г. - ще дойде Божествената майка.

Устата е една, но всичко, което мине през нея, през зъбите - всичко троши, machka.

Хората трябва да се хранят, но и да гладуват. И тогава по-дълго време живеят. Като ядеш малко, казвай си: "Ех, да бях си хапнал още, че хубаво беше!" - с това се разширяваш, а който прегледе, става му тежко, не е благодарен и се смалва, затова природата дава гладни години. Затова и птичките хвъркат 40 км дневно, за да се нахранят.

18 ч. и 30 мин., на вечеря

* * * * *

Разговор между двама ни горе в салона.

Големите реки се образуват от малките приточета, а не от по-големите си притоци (реки); големите печалби се получават от малките печалби.

20 ч.

* * * * *

1 януари 1921 г.

Русе

ДВАТА ВЕЛИКИ ЗАКОНА

"Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила.

Да възлюбиш ближния си както собствената си душа".

Евангелие от Матей 22:37, 39

Изпяхме песента "Благословен Господ Бог наш" три пъти.

Учителят прочете от *Евангелие от Йоана 14 глава*: "Да се не смущава сърцето ви: вярвайте в Бога, и в Мене вярвайте..."

Ще говоря върху двата велики закона, които определят, върху които почива човешкият живот. Като запитали Христа върху този въпрос, Той изразил тия два закона със следующата мисъл: "Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. И да възлюбиш ближния си както собствената си душа."

В Писанието се казва: "Бог е любов", ние често казваме: "Любиш ли Бога, вярваш ли в Бога?" - Да вярваш в Бога, това е по неговия стих, но когато кажеш: "Любиш ли Бога?" - това вече не е по стиха на вярата. Например казвате за един човек, че е честен. Това е вярвание. Вярването е по отношение сегашния живот. Следователно туй, което осмисля човешкия живот, то е правилното разбиране на истинския живот. И млади, и стари искат да осмислят своя живот. Всички искат да продължат своя живот, да бъдат щастливи и да бъдат умни. Трябва да сме умни както инженерите, техниците, които правят изчисление по постройката на един път, иначе той не ще бъде построен добре. Светските хора обмислят много добре своите работи.

Не е достатъчна само вярата, тя е една трета от истината. Надеждата е също една трета от истината и любовта е една трета от истината. Като съберете трите, ще получите пълната истина. Надеждата е сегашният свят, тя ни въодушевява. Всичките хора живеят на този свят само за ядене. Ако хората мислеха по-идеално, светът щеше да бъде по-друг. Всеки иска да увеличи своя имот и да се осигури. Хората от света казват, че което виждат, то е реалното, то е надеждата. Вярата представлява вътрешното съдържание на нещата. Аз разпределям реалния свят на три категории:

1. Свят, който се изменя и променя - то е физическият свят, физическото поле. Щом се изменя и променя, то се губи. Например един престъпник ако е влязъл в категорията на честни и почтени хора, гдето не се изменя и променя, и той вече няма да е, какъвто е бил.

2. Свят, който не се изменя, а се променя - ангелският свят.

Например посятото житно зърно не се изменя, а само се променя.

Мъртвите не са изчезнали, влезем ли в духовния свят, ще ги намерим.

3. Свят, който нито се изменя, нито се променя - духовният свят. Той е основа, върху него всичко се гради.

Имате едно шише, което е празно - то е реалност по форма, но не и по съдържание. Ако същото шише е пълно, то е реално и по форма, и по съдържание. Тук имате условия, които не се изменят, нито се променят, т.е. реално по сила. Всичко вътре във вашия живот куца от неправилно разбиране на този живот, по причина лошите прилагания на законите на природата, на Бога. Трябва да се приложат тия велики закони за всички наши чувства и желания. Вие сте присъствували на някой концерт и виждате как свири някой виртуоз. Добрият виртуоз музикант свири по строги правила за движението на ръка, звуковете и пр. Добрият човек е един добър виртуоз в живота. Българите казват: "Цигулар къща не гледа." Не, цигулар къща гледа. Неговата цигулка трябва да бъде вътре в него, а то е да има хармония в своя вътрешен бит и животът му да дава една прекрасна мелодия. Мнозина казват, че нам не ни трябва свирене. Всеки трябва да знае да свири. Аз ви питам, когато майката роди детето си и то издаде гласа си, радват ли се всички в този дом? - Да. Ако не издаде глас, не се радват: "Не ще бъде - казват - това дете." Сега аз искам да ви наведат към тая велика мисъл върху любовта.

Любовта не трябва да я разбирате така, както хората сега я схващат. Любовта не трябва да бъде само едно приятно чувство, едно влечение. Тази любов, за която хората сега говорят, не е истинска любов. Тя може да се оприличи на любовта между двамата другари пътници, които, като пътували из една гора, единият* все обещавал, че е готов да се жертвува за другаря си при каквито и да било обстоятелства. И като срещнали мечката, тоя, който изказал готовност да се жертвува за другаря си, при виждането на мечката веднага се озовал на върха на близкото дърво. Другият се уплашил, легнал на земята. Мечката дошла до него, помирисала го оттука-оттам, отишла до главата му, помирисала го и там и си заминала. Другарят му слязъл от дървото и запитал останалия лежач на земята другар: "Какво ти шушнеш за мечката на ухото?" - "Каза ми да не ходя друг път по гората с другар като тебе." Тук имаме любов само по форма, т.е. имаме шише, но без съдържание. Трябваше тоя приятел да остане долу и да се жертвува за своя приятел, а не да избяга и се качва на дървото. Човешкият свят изисква постоянно да бъде в лъчите на тая Божествена любов, която е готова да се жертвува.

Ако вие поставите един човек да стои постоянно в една изба, мислите ли, че той ще бъде доволен? Има един анекдот за конгреса на животните. Те се събрали на конгрес и когато жълтурката предложила да се върнат и примирят с хората, минавал един човек отдалеч. Вълкът казал на другите: "Погледнете що има около шията на тоя човек." Казали му: "Вълча кожа." Вълкът отговорил: "Аз се отказвам да се помиря с човека." Ето, минавала жена. Лисицата казала: "Погледнете какво има около шията на онази

* единият

дама." Казали й: "Лисича кожа." И лисицата се отказала да се помири с човека, защото изказала недоверие към него. Птичките казали: "Погледнете на шапките на ония дами, не са ли нашите перца, крака, опашки по главите на тия жени."

Животните са по-умни, те не стоят по четири часа в кухнята за своя възлюблен. Сготви му, а той я набие и я изпъди. Защо? Жената не трябва да кълца месо, лук за своя мъж. Разбирайте ме в широкия смисъл. Всичките хора само за храна мислят. Нещата трябва да се подложат на опит. Всяко нещо, което не издържа опит, всяко нещо, което не издържа приложение, не е полезно.

Христос се спира на двата закона. В първия е казано: "Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце." Сърцето само по себе си е един обширен свят. Докато човешкото сърце има правилно кръвообращение, докато сърцето чувства правилно, то е нормално, а това значи, че има живот. Спре ли сърцето своята функция - смъртта дохожда. Когато човешките чувства престанат да функционират, човек в духовния свят е мъртъв. Аз казвам: Сърцето на тоя човек е станало мъртво. Сърцето трябва да бъде изложено на Божествената Любов. Да любиш Господа, значи не да даваме, а да вземаме. За да вземаме от Господа, трябва да Го любим. Само чрез любовта ние можем да вземаме от някого нещо. Имате ли някога две души да са се съединили без любов помежду си: жена с мъж, търговец с друг такъв или каквито и да било съдружници? Бог не е един пример, а една необходимост. Без любовта си към Него нищо не можем да получим. Няма нужда да доказваме за Господа има ли Го, или Го няма. Защо трябва да любим? Само чрез любовта си можеш да извадиш ония сокове, които могат да ти принесат полза. Ако ние кажем, че ние нямаме нужда от Бога, тогава ние с какво ще трябва да Го заменим? Ако ние трябва да се подчиняваме на съдии, адвокати и прочие длъжностни лица, то не трябва ли да се подчиняваме на Оня, от Когото сме излезли? Ако не щем, то законът за необходимостта ще ни застави да се подчиним на Господа. Ако тия хора, които нищо не са ти дали, и им се подчиняваш, тогава питам, защо да не се подчиниш на Бога, Който всичко ти дава? Ако един човек, който е стоял в тъмна стая, е болен, кой е крив за боледуването му? Изложете го на слънце и той ще оздравее. И всичко трябва да излезе на слънце сред живата природа, където има живот. Съвременните хора питат где е Господ. Христос говори за един Бог, Който много добре е определен. Едно дете, което го гонят, за да го бият, потърсва помощ най-първо от баща си, майка си, брата си, а ако ги няма и не са в състояние да му помогнат, веднага извиква: "О, Боже, Божичко!" "Божичко!" значи "люби хората и се жертвай за тях".

Любовта е необходима, за да не замръзват източниците на водата, която е потребна за растението. За любовта не трябва много да се говори. Ония хора, които много говорят за любовта, малко любят; който много обещава - малко дава.

Христос продължава и казва: "Да възлюбиш Господа Бога твоего с

всичкия си ум." Умът е един светилник, една свещ, той трябва да се подклажда. Само сърцето е, което заставя човека да мисли. Щом се ангажира сърцето, ангажирва се и умът. Ако каже някой, че тебе сърце не ти трябва, то е само половината на живота. Умът създава формите, той е една необходима светлина за живота, с която ние урежуваме своите постъпки. Мислите ни и чувствата ни не могат едни без други. Сърцето и умът трябва да бъдат свързани. И умът трябва да черпи сили от това, същото слънце, което стопля сърцето. По какво се познава умният човек? Той се отличава по това, че си поправя грешките и вселява ред. По какво се отличава добрата майка? - Тя има своите деца всякога нахранени добре - не преситени - и облечени добре. В подобни бащи и майки има ум. Същото е и за едно общество. Във всяко социално общество, където хората са тъй добре облечени и нахранени, има ред и са добре. Иначе обратното показва, че има недоимък. Затова трябва да има, потребно е производство. Между нас и живата природа има тесни съотношения. Ние трябва да работим, когато ни е определено. Нашият живот е нареден от по-рано, не ще го наредим ние сега.

Един господин от Варна през 1917 г., освободен от фронта, успял да спечели петдесет и пет хиляди лева и един ден пожелал да се продължи войната още осем години, за да може да спечели още няколко пъти по петдесет и пет хиляди лева. Същия ден вечерта той господин умрял. Тон господин е нарушил закона на съзнанието. Всеки трябва да бръкне дълбоко в своето сърце и вътре в своята душа, за да извади онази Божествена частица, ония ценности и чувства, които Бог е вложил в тях. По този начин само човек ще намери смисъл в своя живот. Съвременните хора имат недъзи, затова искат сами да уредят живота си. Двама братя се скарват и намразяват при дележа на наследството. Как ще се възстанови любовта помежду им? Ето как - като се поправи грешката, като се даде на всеки това, което му се следва. Върнете незаконно взетото и любовта ще се възобнови - ето Божествения принцип.

Любовта иска да се поправят всички наши погрешки. Като имам един хляб, защо да не дам половината на друг, който гладува, иначе ще ме набие и ще ми вземе целия. Ако бях умен, щях да избегна моето гладуване. Затова Христос казва: "Дайте едната си риза" и Господ казва: "Дайте половината от имота си, за да не го вземат целия." Богатството разваля любовта. Някой чака, че може, като стане богат, тогава да живее, а то става обратното.

Не са парите, които дават щастието на човека и носят щастието в света, а това са просветеният ум и доброто сърце - това значи да си богат. Нямах ли ум и сърце, ти си едно натоварено магаре. Ако то пренася десет дни злато от едно място на друго, питам аз, това магаре богато ли е? Не, то носи богатството за своя господар. Богатство разбирам аз това, което може да подобри нашето положение, нашия живот. Следователно настоящето е, което може да поправи нашия бъдещ живот. Много искат да се осигурят за в бъдещето си. Каквото сега направите, то е, което

решава съдбата ви за в бъдещето. В миналото е решен сегашният ви живот. Понеже не сте решавали добре, затова сега страдате. После Христос казва: "Да възлюбим ближния си, както себе си." Аз казвам: Можеш ли ти това да направиш за Любова Божия? - Това е вторият закон. Човек трябва да люби заради Бога животните, растенията и всичко, което е с нас. Изпреди ли се мравка на пътя ви, отворете ѝ път. Но ще речете: "Ще закъснеем." А досега, като сте бързали, какво сте направили, нали пак не сте си уредили живота? Я ми кажете кой е прокопсал в тоя свят? Много малко. Защо? - Защото, като са срещнали на пътя си мравка, не са ѝ сторили път. В гробищата и владици, и попове, и царе, и богати - все са фалирали. Досега не са си уредили живота много, но за в бъдеще ще го уредят само като спазват закона на любовта.

Всеки живот трябва да бъде на мястото си. Вторият закон е добър за нашата душа. Учителят разказва следния пример: Един бедняк в Австрия пожелал да отиде в Америка и като нямал средства, потърсил такива у един банкерин, комуто поискал хиляда крони. Последният казал в себе си: "На много души помагах, давах в заем, но не ми ги върнаха, ще дам и на тоя бедняк хиляда крони." Бедният взел парите и заминал за Америка. В това време банкеринът изгубил цялото си състояние. След петнадесет години бившият бедняк се завърнал в Австрия голям богаташ, потърсил банкерина и го намерил в най-окаяно материално състояние. И вместо дадените му в заем хиляда крони връща на бедняка банкерин петнайсет хиляди крони. Божественият закон е: всяко добро, сторено в името на любовта, не се забравя никога. Доброто - добро ражда; и злото - зло ражда. Този е законът за доброто към ближния. Аз ви препоръчвам следния метод. Вие сте болни, нямате апетит, не можете да спите и т.н. Викате доктори, плащате и нямате полза. Аз ви казвам: Излезте вън на слънцето. Идете и не ме питайте защо. "Где е Господ?" - питат често. Като излезете вън на слънцето, първия ден ще се почувствувате малко добре. Втория ден ще се почувствувате още по-добре и т.н. И най-сетне, след месец-два ще оздравеете. За този мой съвет за лекуване не искам да ми заплащате никаква визита. Слънцето ви оздравява. Бог Господ пари взема ли за това оздравяване? Хората се лекуват на лекар. Един дал шейсет хиляди лева за лечение при лекар и умрял, друг дал десет хиляди лева при лекар и тоже умрял. Не ви казвам да не ходите при лекар, всеки човек има нужда от лекар, но намерете своя лекар и ходете при него.

Учителят разказва примера за онзи ходжа, който отишъл в банята да се окъпе, но след като се окъпал и облякъл, като нямал пари да плати, на излизане казал на баняджията: "Благодаря, много хубава беше банята." Обаче баняджията му казал, че трябва да си плати банята, а не да благодари. Ходжата, като нямал пари в себе си, за да плати, помолил се на Господа да се събори банята и в този смут да може да си отиде, без да плати. Действително в банята става смут. Баняджията набързо отишъл в банята, да види какво има, а ходжата се възползувал от случая и си отишъл, без да плати. Всякога трябва да си плащаме банята в света - това е закон

във физическия свят. Обаче в Божествения свят не е така, там е обратното - там пари не вземат. Ще те изпъдят, ако искаш да платиш. Ще ти кажат: "Иди, понаправи същото." Ако едно учение иска за всяко добро, което ние правим, да ни се заплаща, това не е ново учение. Даром сте взели, даром давайте!

Душата е една градина с най-хубавите цветя и овощия, които са необходими за в живота. В нея израстват потребните ни плодове. Щом има добри плодове в нашия живот, ние не сме изложени на погибел. Живата душа не е отделена от човека, но тя е един фактор, който обема ума и сърцето. Умът и сърцето са слугители на душата, слуги на душата. Умът е слугата, сърцето - слугинята, те са господинът и жената на душата, а самата тя, душата, е господарката. Когато душата не се грижи за своите слуги, те се бунтуват. Душата е един велик свят и когато излезе от този свят, ще влезе в другия, на по-големите души, във великия свят, в който ще сте обградени с великата любов.

Христос казва: "Любете ближния си като себе си!" Ако не приложим първия закон, не можем да приложим и втория закон - да любим ближния си. Може ли една майка, която не е здрава, да създаде и отхрани здрави деца? - Никога. Здрави трябва да бъдем във всяко едно отношение: духовно, умствено и физически. Храната в широкия смисъл е особено, главно условие, за да получим добри плодове, като имаме добро здраве. Според храната на нашия ум, сърце и душа ще се определи животът, който може да прекараме на земята. Всички болести се зараждат от нашия ум и от нашето сърце. Стомахът и душата боледуват като резултат от лошата храна. Лошото сърце дава лоши страсти. Лошият ум дава лоши мисли. Всички болести на ума, сърцето, душата са резултат на лошата храна. Неврастенията е резултат, че в ума няма достатъчно светлина. Омразата е резултат, че в сърцето няма достатъчно любов. Богат е, който люби, сиромаш е, който мрази.

Христос казва: "Блажени нищите духом." Богати духом, но бедни по зло. Само бедните хора мразят, а богати наричам тези, които любят. Богати хора има, но от какво? - Богати от зло. Да те пази Бог от богат човек, от престъпление и грехове. Богатият по грехове е беден по добродетели. Богатият с добри мисли и добри желания е истински богат човек, той никога не е в оскъдност и материални лишения.

Да възлюбиш Господа Бога твоего от всичкото си сърце, от всичкия си ум, от всичката си душа, от всичката си сила и да възлюбиш ближния си като себе си - ето тия два закона са основните принципи в живота, без които не може да се уреди човешкият живот. Всеки трябва да се допита: "Богат ли съм аз? Богат по ум, богат по сърце, богат по душа." Богатият по ум прави добри дела. Богатият по чувства прави добри дела. Богатият по душа прави добри дела.

Въпросът, има ли Господ, или няма, ще оставим да се разреши по-сетне. Тия, които седат и разсъждават има ли Господ или не, са подобни на ония трима българи, които имали една печена кокошка и като не могли да

я поделят помежду си, решили да си легнат да спят и който от тях сънува най-страшен сън, той ще изяде кокошката. На другия ден станали заранта и почнали да си казват сънищата. Първият казал: "Аз сънувах, че слизах от повърхността на земята през големи пропасти все по-дълбоко и по-дълбоко до центъра на земята." Вторият казал: "Аз сънувах, че от земята се качвах нагоре към небето все по-високо и по-високо и че стигнах до месечината." Третият казал: "Аз сънувах един от вас, като слезе към центъра на земята, а другия, като се качи нагоре към месечината, помислих, че няма да се върнете обратно, станах и изядох кокошката." Нашите размишления трябва да бъдат как да подобрим живота си.

Христос казва: "Като уредиш живота си по Божествената програма на ума, сърцето и душата, ще бъдем щастливи на земята." Има някои, които се запитват бил ли съм друг път на земята. За тия хора привеждам следния пример: Имало в едно село един Стоян, който един ден тръгнал от село с магарето си, за да го закара в града и го продаде. На пет километра от града Стоян замръкнал. Легнал си да спи, като завързал юлара на магарето о ръката си. Деца от града снели юлара от главата на магарето и го откарали. Събудил се Стоян, вижда, че магарето го няма, почнал да си търка очите, гледа наново, но магарето все го няма. Рекъл си тогава Стоян: "Ако съм Стоян, магарето го няма, ако не съм Стоян, спечелил съм един юлар." Юларът не е реалното, магарето е реалното. Това е доказателство за прераждането. Трябва да спечелите магарето, а не да държите само юлара. И тогава само ще си отговори всеки един откъде е дошъл и къде е бил. Магарето е умът, а юларът ...

И сега хората са малко пияни. И природата като ги набие, ще се опомнят, ще отрезнеят и ще познаят откъде са дошли. На хората ще се докаже, че се прераждат - като ги набие природата. Сега нашият ум, нашето сърце са изместени и като дойде лекарят и нанесе удари, ще се наместват и оправят човеците. Така както един германски лекар е намествал с удари и плесници кривите челюсти на своя пациент. Въпросът не е има ли Господ на небето или на земята, а има ли любов в сърцето, ума и душата.

Христос казва на Своите ученици: "Ще се освободите от учението на лъжата, тъмнината, за да приемете учението на светлината."

Ако едно учение е право, душата и мислите са светли и сърцето е бодро и възпламенено. Всяко учение, което ви дава подтик в живота, то е добро. И ние сега трябва да живеем като разумни същества. Някой остарее и почне да мисли да умре. Оставя пари да го погребат. Христос осмисля този живот. Той казва: "Живейте добре." От плода на мислите, желанията ние ще познаем какъв е бил животът.

Когато вие сте нещастни, неврастеници, болнави, недоволни и пр., потърсете где сте нарушили, накърнили любовта. Възобновете я и ще бъдете здрави.

Това е новото учение, което ви проповядвам. Опитайте всички учения в света и най-после ще опитате и това. Новото учение иска да осмисли живота. То е учението, с което се говори и прави, и работи едновременно.

То е учението на опитите и на делата, и на наблюденията. Искате някои опити. Представете си, че двама сме на дъното на океана и ти имаш на гърба си една тежест от осемдесет килограма злато. Аз ти разправам, че горе, над водната повърхност на океана, има светлина и ти искаш да излезеш към тая светлина. Обаче чувалът със злато на гърба те придържа към дъното на океана и не можеш да излезеш над повърхността му. Докато не хвърлите тоя чувал със злато от гърба ви, аз не ще мога да ви извадя над водната повърхност на океана и вие не ще видите слънчевата светлина, не ще почувствувате слънчевата топлина и не ще получите техните блага. Не е богатството, материалното, което ще ви направи щастливи.

Друг пример. През време на последната коронация в Англия един англичанин тръгнал от Америка до Англия с триста шейсет и пет милиона, за да участва в празненствата по коронацията. По пътя пресметнал, че тая сума не ще му стигне за разходи, вследствие на което се хвърлил в океана и се удавил. Тоя човек не е бил луд.

Истината на живота вие ще я намерите вътре в себе си. Ние може да се върнем при Бога само като разтворим всичкото си сърце, всички си ум и цялата си душа и употребим всичката си сила за добро. Те трябва да се разтворят, иначе ще бъдем нещастни. Най-същественото нещо, най-голямата сила в света е любовта. Туй, което осмисля живота, то е Божествената Любов. Няма по-голяма ценност от нея. И богати, и бедни, всички се стремят да добият любовта. Всички хора въздишат силно, че са изгубили любовта. Тя е великото богатство на майките, на бащите и на господарите, и на слугите, и на учителите, и на учениците, и на братята. Тя се добива само по един начин, като се мине през шест врати, шест начина, от които четири за Бога и два за нас. Тя се добива, като отворим сърцето си, ума си, душата си и силата си. Това са четири принципа, които ни водят към Бога. И още, като възлюбим Бога и като обикнем ближния си като себе си. Ако стоим пасивно, не ще я добием. Но когато станем активни, мъжествени, Бог казва: "Ще се заселя в тях и ще им бъде Баща, и ще им бъде Учител." Трябва чистота, истина и искреност. Може да напуснете света, да станете калугер, цар и др., но ако нямате любовта, вие не можете да бъдете щастливи. Сега навсякъде всички са сплетени с лъжа. Търговецът трябва да постави и даде своите обявления според тия два закона. Според съдържанието на обявата трябва да бъде и съдържанието по качество, и обратното. А не като продава плат за чист вълнен, половината му да бъде памучен.

Любовта трябва да бъде еднаква и по форма, и по съдържание. Един селянин в София продал на един чиновник една тенекия с хубаво прясно масло. Чиновникът го донесъл в дома си, похвалил се на жена си за доброкачественото масло, обаче бил изненадан от обстоятелството, че в тенекията имало само отгоре масло една педя, а под него всичко било пръст. Любовта не позволява подобни продажби. Всички трябва да любим. Не е срамата да любим по Божествената Любов. Жена, която люби само един мъж, греши. Тя трябва всички мъже да люби. Мъж, който люби само

една жена, греша. Той трябва да люби всички жени. Престъпление става само между един мъж и една жена в тайно. Между една жена и много мъже и между един мъж и много жени престъпление не става, защото любовта е в явено. Всички хора са наши сестри и братя. Също и помежду си. Бог Го търсят в небето. Той е в разумния живот. Там, където има смърт, там няма Господ; там, дето има живот, там е Господ.

Когато видиш, че една буболечка се дави, че едно животно трябва да се облекчи, че един човек се нуждае от помощ, помогни им - там е Господ. Нашите прегрешения ще се опростят, но само с дела.

Един престъпник убил деветдесет и девет души и отишъл да се изповяда на един свещеник. Последният, след като му прочел простителна молитва, казал му, че трябва да отиде край един кръстопът, да посее бостан и на всеки минаващ пътник да дава по една диня, за да утопява жаждата си. Свещеникът още добавил, като му дал една суха, обгоряла тояжка, да я забие в сред нивата с бостан и когато види, че на нея поникнат зелени листа, греховете му ще бъдат простени. Отишъл грешникът, посадил бостан, забил обгорялата тояжка и от узрелите дини давал задължително на всеки минаващ край бостана пътник. Десет години продължавал той изкупуването на греховете си по указания начин, обаче зелени листа на тояжката все не израствали. Един ден бързо минавал по пътя край бостана един пътник на кон, който по настояването на бостанджията грешник да се спре и получи своя дял диня, отказал и си продължил пътя, понеже много бил бързал. Грешникът настоявал да спре и си получи динята, обаче пътникът все отказвал. Тогава градинарят си рекъл: "Десет години стоя тук, раздавах дини и всички пътници ядяха, и зелени листа все не поникват. И така няма да бъде опростен, но да убия и тоя пътник, който пречи на моето опрощаване." Отишъл в колибата си, взел си пушката, гръмва и убива пътника. От проверката се оказало, че тоя пътник с кон бил лош човек, една лоша воля, който отивал да развали сватбата между двама млади, които искрено се обичали и искали да се съединят. За голямо учудване на грешника, като се връща в нивата, видял, че на прегорялата тояжка имало поникнали зелени листа. Той бил вече опростен. Той се преродил в тия млади като тяхно родно дете. Любовта го спасила. Умът и сърцето са били свързани, съчетани по закона на хармонията. Бързацият пътник е отивал да извърши престъпление и Господ го премахва чрез грешника бостанджия, за да получи последният опрощение. Който иска да обича другар като себе си, ще му се опрости и няма да казва: "Каква съдба настана, да сме роби и двама."

Който се жертвува в името на любовта, сърцето му ще се обрадва, умът му ще се избистри, душата му ще се облагороди, силата му ще се увеличи и по тоя начин ще бъдем спасени.

Съвременните хора умират, защото отиват да развалят Божествената сватба между ума и сърцето. Божествената Любов трябва да приложим към всички животни. Нашата любов трябва да турнем към всички свои близки. Ако искаме да си съставим една идея за Бога, трябва да не

забравяме следните принципи: Има ли любов - има и Бог; има ли Бог - има и любов. Има ли любов - има и живот; има ли любов, живот - има и имот. Няма ли любов - има сиромашия. Аз искам да си създадете една идея за Бога. Бог и Любов е едно. Богатия от любов всеки го обича; сиромаша от любов никой не го обича. Който има любов - той е възпитател. Там, където има любов - там има въодушевление. Морал е това, което става причина да повдигне две души. Всякой един, който не отвори сърцето си, който не отвори ума си, който не отвори душата си - не може да бъде обичан от другите. Бащи и майки, само така възпитавайте децата си. Господарите, синовете им така да възпитават слугите си; и слугите - господарите си; учителите - учениците си; и учениците - учителите си. Жената се въодушевява, когато мъжът я люби; мъжът се въодушевява, когато жената го люби; сестрата се въодушевява от любовта на брата си, братът - от тая на сестра си; слугата - от господаря си и господарят - от слугата си; ученикът - от учителя и учителят - от любовта на учениците си. Гдето има любов - има и въодушевление. Нека сега всички се въодушевяваме от тая любов, която ще въведе хармония в света и подобрение в живота.

Амин!

2 януари 1921 г. (20 декември стар стил), от 10 ч. до 13 ч. и 40 мин , неделя
Русе

През целия ден имаше ясно небе и денят беше хубав и слънчев, след 14 ч. и 30 мин. месечна денонощна мъгла.

СЪВЕТИ ОТ УЧИТЕЛЯ

Болестите в света са необходими. Идва на лошия човек лоша мисъл - заболява от стомах - оставете го да боледува, да лежи, да стои в дома си, иначе ще реализира лошата си мисъл и ще направи зло - не трябва да се лекува от вас такъв човек.

Гладът възпитава - затова Господ дава глад, да се опразнят стомасите на хората.

Всички болести се лекуват с 50-60 слънчеви бани и водни.

В половин вана седнал, краката отвън и се правят разтривки на корема и слабините. Кръвта с тая силна реакция се пречиства. На ден по две изпотявания и преобличания.

Старата пот не трябва да се връща обратно в тялото.

След беседата разговори по същата тема през време на обета.

13 ч.

1. Отворете порите на корема, на гърдите и на главата и човек ще почне да диша. Затворете същите пори - ще престане дишането и ще умре. Това са съответно порите на душата, сърцето и ума.

2. Днешният силно слънчев ден показва, че хората ще започнат с любовта, и огрени със слънцето, оживяват и ще възкръснат. Днешният ден е като деня, в който дойдохме в Шумен (понеделник, 27 декември).

3. Щом се изменя и променя, то се губи. Например човек остарява - той се изменя. Трябва да влезем в категорията, дото не се изменя, но се променя, например посятото житно зърно. Мъртвите, които са изчезнали, като влезем в духовния свят, ще ги намерим. Всичко от този свят се изменя и променя; например един престъпник трябва да се промени и измени в своите схващания. Нашият, физическият свят е на измяна и промяна. Ангелският свят е на измяна без промяна. Божественият свят се нито изменя, нито променя. Той е основа. Върху него всичко се гради.

4. Мъжът трябва да каже на жена си да обича неговия Господ, а жената да каже на мъжа си да обича нейния Господ, иначе и двамата ще осиромашеят.

5. Казват хората, че малките работи не ги стряскали, а само с едно изревяване на детето, всички въщи се стряскават и освежават.

6. Българинът е материалист, че като го стреснеш да му вземеш материалното, става духовен.

7. Когато голямата река се влее не в блато и езеро, а се употреби за поливане на градини, ще принесе полза. Богатите и да раздадат богатството си, то ще принесе полза само когато се употреби за благо на другите, а не за застоял капитал безцелно да се изразходва.

8. Когато правиш добро, Христос казва: "Едната ръка да не вижда какво прави другата", т.е. нисшият човек да не знае какво прави духовният

човек; да не знае нито нисшият човек, на когото правиш добро, нито нашият нисш човек за стореното от нас добро. Нашият и на другия човек нисшето, нисшият човек - са ортаци. От всяко добро, което правим, трябва да останем доволни. Щом сме недоволни, т. е. това е от стария човек, както казва Писанието. Като дойдем до волята Божия, не трябва да се двоумим да помогнем. Законът е: на един човек в даден момент е определено да помогнат сто души. Зависи от първия - ако откаже, и другите ще откажат, ако помогнеш ти, първият, и другите ще помогнат. Можете да направите опит с един просяк - ако му дадеш пръв, всеки след вас ще му даде и обратното. Божественият закон изключения не признава - там всякога трябва да се дава. Хората не са давали и се страхуват от него. Така е и за зло, и за добро. Неотменяем закон е, като дойдем до тоя Божествен закон - за него изключения няма. Има правила за прилагането на тоя закон в разни случаи. Например иска ти някой в заем пари, да си направи нови дрехи, а ти нямаш хляб - това е лукс. Искат ти някой в заем, да си купи нови столове, а ти се нуждаеш от друго нещо, което ти е необходимост - не ще му помогнеш. Някои просят, а не искат да работят - те са банкери от старо време, които сега искат по стари сметки със скъсани тефтери.

На искрено нуждаещите се небето ще помогне. Има хора ясновидци, които виждат лошата обстановка на някои, отиват и уреждат работата му: например изплащат полицата му, без той да знае.

Ако някой карат в затвора, не отивай да го освобождаваш, не му давай пари, защото в затвора ще му ги вземат; но когато излезе от затвора, тогава иди и му предлагай работа, да го назначат например чиновник. Нека си понесе кармата. Докато е в затвора, давай му само храна, облекло и го назидавай.

Сиромашът е щедър в подаянията си, защото друг му носи парите - лесно взема и дава. Богатият не е щедър в подаянията си, защото сам си носи товара от осемдесет килограма и няма време да си снесе тоя товар, да развърже чувала и да дава, и пак да го връзва и товари на себе си. Следователно на щедрия човек друг носи товара, скъперникът сам си носи товара. Който иска да живее много, трябва да има да дава - тогава всеки се моли за него. Който иска да умре скоро, да дава пари в заем и да чака да ги получи обратно. За такъв човек всеки ще каже: "По-скоро да пукне и да не иска дълга ми."

9. Имаш един кон, крава или друго добиче, които ти са служили - не ги продавай на касapi, а дай ги на едно бедно семейство без пари, да послужи и на тях. То е за неговото повдигане, като служи и там. Не трябва да се използва ни месото, ни кожата му за своя полза. Щом почнеш да чувствуваш съжаление към добитъка, това показва, че имаме вече връзка с животните. Бъдещето ще поправи хората. Нещата ще им станат ясни. Сегашното им състояние е резултат на жестокосърдечието. Сърцето е буци, кораво и трябва да се разработи.

Разните системи на говор, които хората обикновено употребяват, са следните:

"Ще ти изпия кръвчицата" - това е методът на мечката.

"Ще те убия" - това е методът на вълка.

"Ще те хвана" - това е методът на паяка.

10. Куна произлиза от "куан", което значи пчела.

11. Имаш ли богатство - прави добро, защото, като ти го вземе Господ, не ще можеш да правиш добро. Като дойдат комунистите, ще ти оберат всичко и ще ти дадат една стаица да се разполагаш и ще бъдеш доволен. Те сега чакат да умре дядо им (буржоата) и да му получат наследството. Дядото го крепят сега с инжекции да поживее още малко. Сега е дуализъм - неестествен брак, съдружие.

Слънцето си отива днес, залязва вече. Днес бе един много хубав ден, като пролетен. Днешната беседа за любовта и хубавият ден показват, че 1921 г. ще бъде хубава година - тя носи благодат за хората.

Една малка лампичка от радий ще дава голяма светлина и ще гори трийсет и три хиляди години.

Пчелите са научили лакомството от човека. Да крадат - приели са мисълта от своя господар - човека. Пчелите са ясновидци. Те отблизо не виждат, преместете кошера 4-5 крачки встрани, те ще се ударят в кошера при завръщането си от паша.

Китайците, индусите - приятелите на Съглашението - сега са с болшевиците и против Съглашението. Русия е земята, която не се превзема - тя сама се пазя. Тя е света земя. Който влезе в нея, забогатява. Така стана с Германия. Болшевиците искат да спечелят на своя страна другите страни чрез дипломатическа война. Тяхната шпионска мрежа е първа в света. И англичаните се уплашиха от тях - пари идват в Англия, отгдето обаче, не може да се узнае. Те са "Бога хакъ" - Божи камшик, но не са Христовият Дух.

У нас буржоазните партии нещо готвят против сегашното земеделско правителство. Те разделят земеделците на групи.

Има важни въпроси. Всеки въпрос ще се разреши на времето си. Няма да мине дълго време. Добрите хора няма какво да се страхуват. Господ ще каже: "Този заколете, този оставете! Този оберете, а на този нищо не вземайте." И вълкът като влезе в кошарата, само определени овци яде - покрай някои овци минава, без да ги дави, а на други по-далечни отива. Има неща, които човек може да разреши и изпълни, а има неща, които човек не може. Сега е духът, който плаши богатите хора, а на другите дава импулс и сила.

Дядо Петър си отиде, за да дойде пак да работи чрез вселяване, т.е. той ще бъде там, гдето го турят, да уреди работите.

8 ч., по време на закуската в дома на брат Н. Ватев

* * * * *

ЗАПАЗВАНЕ И КОНСЕРВИРАНЕ ПЛОДОВЕ И ЗЕЛЕНЧУЦИ

1. Запазване ябълки: В трап в градината се поставят ред ябълки, ред папрат, ред ябълки, ред папрат и т. н., и върху най-горния ред папрат се засипват с дебел слой пръст. Така запазени, могат да траят цяла година и да са пресни. Може трапът да се изкопае и в избата, ако е влажна. Може да се наредят по редове и в каца ябълки, ред листа, ябълки, листа и т.н. Листата могат да бъдат още и от ябълка, дюля, лоза и т.н.

(От Учителя)

2. Зелени пиперки: В дървен съд се туря дебел слой суха пръст, върху него се поставят ред здрави пиперки, ненаранени, да не се опират една в друга, върху тях друг слой пръст, пак пиперки и т.н. Могат да траят цяла година.

(От брат К. Иларионов)

3. Домати: Не добре узрели домати се изскубват с целия корен и окачат на таван да висят с корена нагоре. Така доматиите постепенно узряват и се запазват дълго време.

(От Учителя)

4. Патладжани сини: Запазват се както пиперките.

(От Учителя)

15 ч.

* * * * *

Птичките си служат със закона за внушенията. Учителят разказва как в София на ул. "Опълченска" 66 срещу неговата стая едно врабче заело гнездото на една лястовица. Тая последната сама не могла да го изпъди. Събрали се около трийсет лястовички. Една след друга хвъркали край гнездото и всяка една като дойде тъкмо до гнездото, казвала "црък", а то значи: "Ти си разбойник." В разстояние на половин час врабчето по силата на тоя заповеден тон напуснало гнездото.

Лястовичките изпъждат и котките. Хвърчейки, минават край нея бързо и ѝ кажат "црък". Тя ги гледа, гледа и се скрие. Това са магически думи, на които котките се подчиняват.

19 ч., разговори на вечерята

* * * * *

2 януари 1921 г., неделя

Русе

ЛЕКУВАНЕ НА РАЗНИ БОЛЕСТИ

Предобедните летни слънчеви лъчи са единственият най-сигурен целител на всички болести.

Силното изпотяване всякога лекува.

1. Един човек, когото докторите върнали в селото му от болницата във Варна, понеже бил тежко болен, на умираше, го излекували бабите от селото, след като се събрали на консулт. Турнали го в едно голямо корито и го заровили в горещ варен ечемик. Така поставен, той се изпотил твърде много и оздравял след една седмица. Така обгърнат и поставен в ечемика, вследствие силното изпотяване и свойството на ечемика да предизвиква реакция, получил своето окончателно оздравяване.

2. На друг болник лекарят препоръчал да прави топли бани на баните. Трябвало да похарчи доста пари, а пък ги нямал. Един ден жена му пекла хляб в селската им пещ. Вместо да ходи на баните, той си рекъл да влезе в пещта да се постопли. В горещата пещ той се изпотил извънредно много. Поискал от жена си и изпил един литър гореща зелена чорба. Само главата му била до вратата на пещта, за по-свободно дишане. След девет такива влизания в пещта той оздравял окончателно. След три седмици минал докторът през селото и в кръчмата попитал за състоянието на този тежко болен негов пациент. Същият болник бил в кръчмата и на поздравя на лекаря се изправил прав и му заявил, че той е същото лице и че сега е съвършено здрав, като също пояснил на лекаря метода на лекуването си.

3. Туберкулоза първи период лекува се: а) със синя тинтява, като се вари и пие водата; б) паричките (плодовете от тръните за плет) сварени с цвят от босилек в кипяща вода един час и половина. Добитата варена вода се пие по две кафени чаши на ден (сутрин и обед или вечер).

4. Туберкулоза втори период лекува се: лятно време като се излагат на слънчевите лъчи посменно гърба и гърдите на болния. Трябва да се правят в продължение на два месеца през топлия летен сезон 60-80-90 бани в продължение на три-четири часа всяка сутрин (преди пладнe, когато слънцето още се възкачва на хоризонта).

Забележка: Туберкулозния познаваме по следуюшките признаци: става мързелив, иска да зарази целия свят. Те са изобщо много упорити. Болестта туберкулоза - това са духове, които изсмукват силите на човека, докато го сломят окончателно.

5. Полезни са за горното лекуване и поливни бани - във вана - седнешком, в която краката остават отвън, а тялото полувъзлегнато от кръста нагоре. Първата година ще излекува 50%, втората година още 50%.

6. Против кръвната въшка. Да се умие с дървено масло болното място на дървото.

* * * * *

ИЗ РАЗГОВОРИ С УЧИТЕЛЯ

По пътя от Русе до чифлика на Русенската братска комуна

Последното земетресение в края на декември в Китай е в свръзка с недавна станалите земетресения в Албания, Италия и Америка. Това е земен огнен пояс, който минава край Хималаите. Тия земетресения са началото за образуване на нова земя, за която се говори в *Откровението*, 21 глава. Новата земя ще се появи изпод водите на Великия океан, а вместо нея ще потъне друг континент, гдето сега живее бялата пета раса. Ще има потъване и в Европа, и в Азия. На новата земя ще се развие културата на бъдещата, шестата раса. Сегашната, петата раса ще пострада, както и предидущите на нея раси на Атлантида и Лемур. Петата раса не можа да изпълни завета си пред небето.

В центъра на земята се намира държава, която е на черното братство. Тя е самостоятелна сфера със строго определени порядки за живот, почиващи преимуществено на грубата сила. За всяко събитие по нашата земя вземат решение и участие и силите от тая държава.

Всяка една от всичките сфери са обградени от магнитни пояси, които пречат за свободното преминаване от една сфера в друга. Само при периодическите космически течения може да се премине от една сфера в друга.

Един акт на земята е в свръзка с подобен съответен акт в духовния свят и обратното.

Всеки човек - душа, определена за ада, трябва да мине през рая за момент и обратно: всеки човек, определен за в рая, трябва да мине през ада за момент и тогава ще наследи рая.

Разговор на чифлика: Русия сега изплаща два гряха - пианството и блудството.

3 януари 1921 г.

Русе

КРОТКИТЕ

*“Блажени кротките, защото
те ще наследят земята.”*

Думата “кротките” е вам известна, а така също и думата “земя”. Христос казва кои ще наследят земята - кротките. Съвременните културни хора имат повърхностно понятие за думата “кротост”. Съвременният език, на който ние, човеците, говорим, е изгубил своя смисъл, т.е. ние говорим, без да разбираме. Че не се разбираме, т.е. че не разбираме езика си и не можем да влезем в положението един на друг, за това не се изисква голяма философия и голяма логика да се докаже. Всеки един от вас може да провери. Всяка дума има смисъл и този смисъл се крие в съставните букви на думата. Вие може да превърнете известна дума в абсолютни числа, в абсолютни величини. Когато някой химик каже H_2O , това е формулата на водата; и самата дума “вода”, и тя е формула. Как ще превърнете водата на нейните съставни части? Казвате, че водата се състои от два елемента - водород и кислород. Но водата същевременно е формула на живота. Аз сега питам: Какви са елементите на живота? Ето една велика философия, върху която можем да мислим.

Аз ще се спра върху думата “кротост” и ще приведа тази дума във величини: 10, 70, 50, 90 и 800: -10 +10 - абсолютна величина, -90 - отрицателна величина и 800 - положителна величина. Какво разбрахте вие сега от това 10? Вземете българската буква К (печатна). Имате права линия, която е спусната отгоре надолу. Тази права линия показва, че кръгът на живота е разделен. Това е диаметърът, който минава отгоре надолу през центъра на тази окръжност. Значи кротостта е, която разделя един живот от друг. Кой живот? - Злото от доброто. Тази линия разделя кръга на две. След това има една друга линия, която идва отгоре към правата линия, а другата - от тази среда надолу. Тогава на тази линия се образуват три ъгъла, всеки с по 60° , всички събрани ще дадат 180° .

Когато искаме да изследваме развитието на живота на човека, тази единица е човешкият гръбнак.

Да обясня защо именно кротките ще наследят земята. Тази линия, която е образувала гръбнака на змията, е сраснала с лицето, защото няма никакво отклонение. Значи лицето на змията е отзад, а не отпред. Затова казваме за известни хора, че имат двойно лице - едно отпред и едно отзад - лицето на змията. У кучето, което е почнало да се развива вече, този ъгъл на лицето е почнал да се повдига на 45° , и то върви отзад - напред. Значи еволюцията върви отзад - напред. У слона този ъгъл се повдига на 90° , у човека - на 180° , затова лицето е паралелно с гръбначния стълб. Затова казваме, че две величини събрани са равни на сбора, значи сборът на предната и задната величини на развитието е равен на 180° и сле-

дователно числото 2 показва движението на човешкия живот отзад- напред към очовечаване.

И така, под думата "кротост" в тази формула (буквата К) подразбираме едно лице, което е минало от 1° до 180° . Казах, че тези три ъгъла, които се образуват на тази буква К, са под 60° . Като съкратим нулата, ще останат три шесторки. Затова в Откровението се казва, че знакът на лошия човек е 666. Какво означава 666? Това е кораб без кормило. Нулата е движение, което отива отзад на кораба. Това е витло, туй колело не е ли онова, което се движи отзад на кораба? При туй витло, при туй колело стои това кормило на живота. Това 666 е $3 \times 6 = 18$ - липсва нулата, значи кормилото, което носи кораба. Ако този кораб спазва своята сила и няма кормило, което да направлява пътя, всякога ще се случват катастрофи в живота.

Аз казвам: Всички хора, които нямат кормило, са лоши. Някои ми казват: "Той е лош човек." Казвам: Кормило няма. Как може да се изправи този човек? - Като му се даде кормило, а на човешки език това означава: възпитавайте неговата воля, създайте воля в този човек. Като казвам "създайте воля", думата "воля" пък за мене пак е формула. Тук 6 означава логиката в живота, да можеш да разсъждаваш правилно и във всичките си работи да успяваш, да бъдеш щастлив. Кротки хора са ония, които имат логичен ум, които сполучват във всичките си работи и всякога са щастливи. В тяхната душа няма никакви незадоволства и те не ламтят за какво богатство, понеже цялата земя е тяхна. Те са хора, които не вярват в частната собственост и не ламтят за нея. Частната собственост е най-голямото изобретение на дявола.

Аз не говоря за държавата, а говоря за двамата братя в Англия, на които баща им оставил известно имущество и почнали да го делят. Единият остава наследник по права линия, взема всичко, а другият - нищо. Някой може да се лиши от своята собственост, но кога? Когато няма кормило, когато няма воля. Той може да я даде под опекунството на своите настойници. Буквата Р аз определям с числото 70. Тя означава велика наука. Някой учен създаде известна теория и тя става наука; дойде друг, създаде нова теория, събори старата; и така всеки ден изникват нови теории. Наука, която се мени, не е наука, но представление. В тази наука основата е добродетелта и величините са абсолютни, неизменни, те са математически определени. Това число 70 съдържа в себе си думата благодат, т.е. всички ония условия, при които човек може да се развива.

Буквата О е числото 50 и означава човешката глава. Да се спра на тази буква О. Вие всички сте учени хора, мнозина от вас сте свършили гимназия, а някои имат висше образование. Допуснете, че през това О, като му спуснем диаметър през центъра, ще се раздели сферата на две части. Ако завъртите този кръг около неговата ос - какво ще се образува? Ще се образува сфера, нали? Но представете си, че на този кръг турите друга ос и кръгът се завърти около своя център и своя диаметър едновременно, и ако турите една точка в този кръг, който се движи в две посоки, може ли да изчислите след една минута движение тази точка къде ще е, ако прави в

минутата около своя кръг 1000 завъртания и същевременно се върти около своя диаметър? Тази точка ще обиколи повърхността на цялата сфера, ще видите зигзаги и ще се чудите какво е това явление. Това явление произтича от факта, че кръгът се върти около диаметъра си едновременно. Значи човешката глава също се движи около себе си и после около сърцето. Те са двете все едно движение. Тогава буквата О означава освобождение. Някоя жена е бременна, ражда, значи освобождава се. Мразиш някого, но после го обикнеш; двама души се помиряват или прощават някому, то е все буквата О. Само в буквата О можеш да прощаваш, т.е. когато имаш глава. Хора, които нямат глава, не могат да прощават. Някой казва: "Аз не мога да прощавам." Казвам: Ти нямаш глава. - "Ама за мен това е невъзможно." Казвам: Ти нямаш глава, свършена работа.

Третото нещо на буквата О е свободата. Само ония хора, които имат добре оформена глава, мозък, само такива хора, само такъв дом, само такива общества, мъже, жени, деца и приятели могат да бъдат свободни. Глава, глава се изисква тук! Българите често се наричат "глава" - глава на семейството, глава на партия и т.н. Да, главата ти само да не е направена от люспи, да не е лукова. И тъй, буквата О има 9 качества на кротостта. Числото 90, казвам, това е една величина отрицателна, т.е. кроткият човек е всякога готов да изплати своите дългове, няма нужда да му прашаш червени листове. Той точно навреме идва да изплати дълговете си. Ако той те обиди, сам ще си наложи наказанието. Няма да каже, че другите са криви, а ще каже: "Аз съм крив, аз съм онзи музикант, на мен не се позволява да вземам фалшиви тонове. Аз, който имам развит мозък и слух, трябва да вземам тези тонове абсолютно вярно и добре." Следователно кроткият човек се самонаказва, за да се изправи. И той се наказва не за себе си, а за другите. И в какво седи това наказание, ще ви кажа. Кроткият човек като види, че нивата на някой човек не е изорана, запържа воловете и я изорава. Това е неговото страдание за благо на ближния му. Когато такъв кротък човек, на когото торбата е пълна, като срещне някой гладен, сменя своята торба и нахранва своя ближен. Ако кроткият човек е учител, когато учениците правят грешки, той знае как да ги изправи. Като срещне хора слепи, не разсъждава, а им отваря очите. Това означава буквата Т. Буквата Т означава да примириш у себе си ума и сърцето. Мъжете и жените ще трябва да намерят допирна точка, да се примирят.

Когато някои сватосват момък или мома, намериха ли, че си съответствуват? Като се оженила една мома, петелът почнал да пее, а тя му казала: "Не пей, че и тебе може да оженят." Съвременната женитба прилича на женитбата на Йоан Веслей, религиозен реформатор в Англия, който се оженил и след три дни казал на приятеля си: "Не си струва да се жени човек."

Имаме числото 800, което означава победа, държава и Царство Божие. Числото 800 означава победа над злото. Христос казва на кротките: "Държайте, Отец е благоволил да ви даде Царството." И тъй, у кроткия човек кои качества виждате? Имаме 16 качества. Като съберем $1 + 6 = 7$ -

числото на пълнотата. Кроткият човек може преспокойно да си почива в неделя. Неделята е ден на виделината, а съботата е ден на тъмнината. Съботата значи, че еволюцията е завършила своя цикъл и няма никакви условия. А неделята показва първия ден на туй Божествено събуждане. Когато някой казва: "Добре да празнуваш неделята и съботата", аз казвам: Когато умираш, ще трябва да празнуваш съботата, а когато възкръсваш - неделята. Това е правилното. Това е грамадната разлика между съботата и неделята.

Според вас кой ден трябва да се празнува? Ако умираш, ще празнувате съботата, ако се раждате - неделята, която е ден на виделината. Нали в петък вечерта и в събота Христос преседя в гроба, а в неделя излезе из своята почивка. Значи Христос признава съботата, а после почнаха да празнуват неделята. Ние, съвременните културни хора, трябва да празнуваме неделята. Ами онзи, които са влезли в гроба? Аз не вярвам в хора, които не са влизали в гроба, които не са слизали в ада, да извадят своя брат. Да се отиде в ада, е изкуство, а в рая всеки знае. Красивата мома всеки я обича, като я види, казва: "Колко е хубава!" - и почва да се подмазва, ама, господинчо, да я понесеш вътре в корема си. Ще кажеш: "Не искам да бъда аз жена!" Който не може да бъде жена, да ражда, той не може да бъде мъж. Онзи, който не е в сила да роди, не заслужава да води тази красива мома. Туй говори кротостта. Така трябва да разбирате дълбоката съвременна философия на живота, ако искате да съградите едно общество, което здраво да почива на тези закони. Сегашните закони са били добри за времето си, но са отживели.

Не ме разбирайте криво. Ако свържете с един конец един бръмбар, той не може да се освободи. Този конец е морал за този бръмбар. Но ако свържете един слон с вашия конец, мислите ли, че този конец ще обуздае слона? Следователно ще бъде много глупаво да казваме, че слонът не е изпълнил еди-кой си закон на конца и го скъсва. Закон, който се къса, не е закон. Следователно трябва да имате закони, които не се късат. За слона трябва дебело въже, та като дойде, да се спре и да каже: "Това е закон, спирам се в почитание." Закон, който не може да внесе у вас респект, уважение, той е посмешище. Сегашните закони трябва да бъдат такива, на които хората еднакво да се подчиняват, да не са конци.

Какво нещо е моралът? Привеждал съм и друг път този анекдот. В царството на паяците вестникарите дали една новина, че един голям слон шествувал в тяхната държава. Всички инженери се събрали да решават какво да правят и най-после дошли до следното решение: да прекръстосат всички улици с въжета и прекарвали такива с хиляди километри. Обаче слонът набърже минал тази паяжина, след което те почнали да изчисляват какво сътресение са направили вътре в слона. Какво сътресение може да произведе една паяжина на слона? Той нищо не почувствувал.

Някой казва: "Старото." - Кое е старо? - Само истината е стара. Всяко нещо, което се къса като паяжина, не е старост, а сянка на нещата. Казва Христос: "Кротките ще наследят земята." Земята в този смисъл подразбира

всички условия, при които човекът се развива. Буквата З означава числото, което не признава никакви закони. Думата "зло", както се пише на български с три букви, значи, че не се подчинява на никакви закони. Това е злото. Всички сили следователно, които не се подчиняват на никакви закони, наричаме ги хаос в живота. Викнете, разгневите се и казвайте: "Станал съм нервен." Аз казвам: Ти си станал зъл, живееш без закон, не можеш да контролираш силите, които са вътре в тебе. Какво ще бъде, ако някой певец вземе неверни тонове? Ще му кажат: "Ти не си певец, ти не познаваш вътрешния закон на музиката. Като тебе и волът, и магарето, и кокошката могат да паят." Съвременните хора искат да бъдат моралисти, да се качват на Божествената сцена.

H₂O - това е вода. (Разбрахме.) Ама разбрахте ли водата какви елементи съдържа в себе си? H₂O някой път е чиста, а някой път има известни примеси. Ако е минала през човешкото тяло и излезе навън, ще ви бъде ли приятна? Водата, която излиза от планинския извор, е потребна, но тази, която излиза от човешката фабрика, за която всеки ден работи тази H₂O, не е потребна. Всеки лекар ще каже, че трябва да стане дестилиране, за да премахнем всички тези утайки.

Има известни хора, които не са кротки. Кроткият човек нито за момент не изгубва своето равновесие. Имате ли предвид, че пътят, по който вървим в този свят, не е широк път? Той е тесен, тънък като конец. Изисква се голямо изкуство да пази човек равновесие. Трябва да имате хладнокръвието на онзи американец, който преминал през Ниагарския водопад, като прекарал над него едно въже. Този господин минал с върлката си от единия бряг до другия по въжето. Това показва, че той има самообладание, защото, ако в един момент изгуби самообладанието, ще отиде във вълните на Ниагарския водопад.

Светът е един водопад. Вие искате да бъдете герои вън, на брега, но ако минете над водопада по въжето, тогава ще ви кажа, че сте отлични герои, които пазите равновесие в живота. Дойде мъжът вечерно време и вдигне шум, жената не знае как да го предаде. "Снощи - казва - моят мъж малко се понапил, дошъл и отворил една уста, та два, та три часа не можах да спя." Аз казвам: Твоят мъж, като се качил на това тънко въже, изгубил равновесие и потънал в Ниагарския водопад. Когато казваш, че ще бъдеш кротък, значи бъди мъж и смело минай по въже Ниагарския водопад. Казват на мъжа: "Бъди мъж! Поразсърди се малко, покажи си гнева?" Да, но ще бъдеш с краката надолу в Ниагарския водопад.

Кротката мома почват да я учат: "Не бъди толкова глупава да пазиш равновесие, а се опитай да слезеш долу." Някой път тя се понамръщи на възлюбения си и като погледнеш, двамата се скарали. - "Какво зло стана! Наш Иван и Стоянка са се скарали!" Аз казвам: Ваш Иван и Стоянка са изгубили равновесие отгоре на въжето и са паднали в Ниагарския водопад. Каква философия има тук да мислим? Тъй, животът има смисъл.

Да ви приведа сега един пример из миналото на човечеството.

В древността имало две царства. Царят на едното бил много умен и

кротък човек, а на другото - много жесток. Кроткият цар имал двама сина - единия по-голям, другия по-малък. На умираше той направил следното завещание, според което на единия син оставил царството, а на другия една флейта, българска свирка, но с условие, който вземе последната, да напусне царството. Двамата братя били дълъжни след смъртта на баща си да теглят жребие и комуто се падне свирката, да напусне царството. Умира бащата. Теглят жребие и действително на по-малкия брат се пада свирката. Той я взема и тръгва по света със свирката. Но по-големият брат не му позволил да вземе нищо със себе си. По-големият брат турил короната и останал да царува вместо баща си. Влязъл по-малкият в другото царство, на жестокия цар. Царят имал нужда от един овчар. Той имал овци със златни руна, но бил толкова жесток, че онзи овчар, който изгубел една от неговите овце, го пращал на заточение, във вечен затвор. Отива царският син, представил се за овчар и започнал да свири със свирката си. Всички вълци, като почнал да свири, се спират и изгубват охотата си да ядат овце. Когато царят осъдил някого да го екзекутират, стражарите като го водели през това място, по гласа на свирката пущат осъдения и казват: "Нека да си поживее човекът, хайде да си поиграем!" Накъдето карал своето стадо, всички вълци почнали да изгубват жестокостта си. Като мине през някой затвор и засвири, всички затворници се разиграват и навсякъде насажда братство и равенство. Чул и царят за него и казал: "Кой е този вагабондир, който развращава народа ми и не изпълнява волята ми?" Отишъл при него да го накаже. Като наближил, овчарят почнал да свири и царят почнал да играе. Разбрал той, че има нещо друго в света. - "Ела, синко, в моя палат. Аз имам дъщеря. Ти си човекът, който трябва да управлява, и ще свириш на моя народ, ще го веселиш, ще обърнеш нов лист."

И тъй, казвам: Нагласете вашата пищялка, онзи ваш кавал или онази свирка на кротост, че като почнете да свирите, и вълци, и стражари, и затворници, всички да започнат да играят и да кажат: "Може да се живее и по друг начин." Правилно ме разбирате. Туй, което ви говоря, насила не може да стане. Онзи гладен човек трябва да се нахрани. А кое е най-важното за гладния човек? - Хлябът. А кое е най-важното за жадния човек? - Водата. Кое е най-важното за онази обидена душа? - Онази любов, която може да се покаже в даден момент. Отчаял ли се е някой, спри се със своята свирка и му посвири. Бих употребил онези глаголи: нахранвам, напоявам, научавам, проповядвам и т.н.

А сега питам: Ти ходил ли си в църква? Църквата, това е нашата душа, а нашето сърце, това е великият олтар, на който трябва ние с тази свирка да свирим и Господ ще каже: "Ти си човекът, който ще наследиш земята." Бих желал всеки българин да има тази свирка, та като засвири, кой където и да се намира да започне да играе. Като ви свирят на тази свирка и като я чуете, можете да игръете, защото някой път на други свирки играете. От игра до игра има разлика. Някое дете започва да играе, вдига шум и врява наоколо си. То не играе под звуците на тази Божествена свирка.

Христос казва: "Кротките ще наследят земята", т.е. тези кротки хора,

които разбират тези велики закони, силите, които функционират в света, и те не са далеч. Аз казвам: Онзи овчар, царският син, иде със своята свирка. Той няма да дойде с меч, с пушки и с взривни вещества. Вие ще чуете отдалеч неговата свирка и като засвири, ще има игране, скачане, всички братски ще живеят - мъже, жени, деца, животни. Можели ли вие да превърнете онази фиктивна свирка и да ѝ дадете онзи вътрешен, същински смисъл? Можете ли да я превърнете във формула? По-ясно от това не мога да ви говоря. Ако взема да ви обяснявам думата "кротост", в нея има 16 сили, които имат разни състояния. Знаете ли какво трябва да правите в първия час след ставането ви от сън? Какво трябва да правите втория, третия, четвъртия и останалите часове през деня? Знаете ли, че всеки час от деня си има точно определена математическа работа. Тя е тъй определена, както един велик виртуоз, като свири с цигулката си, трябва да вземе точно всяка една нота. Ако пропуснете само една нота, веднага се чувства една празнота.

Следователно животът е една велика Божествена пиеса, за изпълнението на която сме дошли на земята. Някои казват: "Аз живея", ти още не живееш, а само се упражняваш. Когато вземеш своя кавал или своята флейта, на всички около тебе ще трябва да стане добре и леко. Когато се научиш да свириш тъй добре, ти ще можеш да изливаш своята мисъл, своята благодат върху хората. Аз съм правил опити и в нищо досега този закон не ме е излъгал.

Веднъж минавах половин километър от варненския бряг и долавям, че някъде двама млади се любуват. Тяхната мисъл и чувство бе изпълнило за известно време цялото пространство. И наистина слизам по брега и виждам тези млади, че си гугуцат. Вървя по-нататък и виждам юрдечки. Аз проектирам към тях мисълта си и някой сякаш ми казва: "Ще взема един камък и ще ги ударя." Не се спирам да извърша това. Аз наблюдавам тези юрдечки и виждам, че те са вече на половин километър от мен, защото са възприели мисълта ми. Продължавам пътя си по-нататък и виждам друга група юрдечки. Аз им изпращам една хубава мисъл, че към брега има хубава храна за тях. Спирам се и виждам, че всички бързат към брега, възприели мисълта ми. Това са факти, от които се уверяваме, че животните могат да възприемат нашите добри и лоши мисли. Като срещнеш някое куче, то те погледне и схваща скритите ти намерения, и разбира какво мислиш да правиш с него. Наблюдавал съм как ме гледа някое куче, като ме срещне. Разглежда ме внимателно, изпитва ме, но аз му казвам: Не се бой, няма да ти направя нищо. Аз съм от новата култура. - "Дано дойде тя по-скоро, защото ние страдаме от тия некултурни хора, които минат-заминат покрай нас, вземат камък и хайде отгоре ни." - Това не е алегория, а факт. Така постъпвате помежду си. Срещнете един приятел и веднага се нахвърляте върху него с лоши мисли. Ние трябва да се отнасяме благо с всички хора, защото това, което излиза от нашето сърце, е една велика мощна сила, която едновременно гради и разрушава. Ние сами разрушаваме своето щастие. Ние сме хората, пред които Господ гради за

в бъдеще света. Затова да не очаквате да дойдат други хора. Ние, които живеем на земята, сме в състояние да градим и разрушим живота си. Всеки от вас е призван за една велика работа. Казват си: "За велики работи сме призвани ние." И затова се качват на определеното място и от височината на положението си започват да заповядват. В това си положение вие приличате на оня българин, който след Освобождението започва да си търси служба. Ходил тук-там, подавал заявления, но навсякъде му казвали: "Тази работа не е за тебе." Той търсел лека работа. Един ден, като се разхождал из градината, видял как капелмайсторът маха с една пръчица и всички оркестранти свирят. Той се спрял, замислил се и казал: "Ето една работа, каквато търся - да е лека и приятна." Подал заявление за тази работа, защото му се видяло, че няма по-лека работа от това да управляваш хората. Но велико изкуство е да управляваш хората. Трябва да разбираш ума, сърцето и душата на тия хора. Трябва да разбираш всекидневната тяхна мисъл и чувство и само тогава да вдигаш пръчицата според такта, а тактове има различни. Ключове - също различни. А сега всички искаме да ставаме министри в България.

Няма ли някой против това? Ако разбирате това изкуство, аз ще бъда пръв, който ще гласувам за вас. Ако някой, дори да е дете, разбира това изкуство и вдига пръчицата когато трябва, аз ще гласувам за него.

Всички ще бъдем капелмайстори и ще започне да се образува тази вътрешна вълна, която ще ни повдигне. Това е вътрешният смисъл на думите "да бъдем кротки и добри". А сега трябва дълго време да аргументираш пред хората дали има Бог или не. Аз имам много доказателства, с които да ви докажа това, да го обоснова, с тези велики опити да принесе всички онези сили да преминат през сърцата ви. Вие чакате всичко наготово от баща си, да ви достави той пари да ходите където искате. Вие сами можете да проверите тези неща, но затова ще трябва да се събудят във вашия мозък всички клетки, които досега не са още събудени. Клетките, които образуват мисълта ви, спят. Висшите духовни, религиозни клетки още спят и вие чакате да ви се даде нещо наготово. Не се надявайте на наследството на баща си, дано получите сто или двеста хиляди лева, да си купите автомобил, да ходите на разходки, на балове, на концерти, да прекарате един весел и безгрижен живот и да кажете: "Аз съм богат човек." Вие обаче сте бедни. Вашият Небесен Баща ви е оставил, каквото ви е нужно, и ви казва: "С труд и пот на челото си ще изкарвате прехраната си."

А знаете ли какво значи да излезе една капка от челото ви? Аз уважавам всеки човек, който с пот на челото си изкарва прехраната. Лекарите за да излекуват един болен, причиняват му изпотяване. За да може всички нечистотии от сърцето и ума да се изхвърлят, за да може да дойде прясна вода в света, трябва да стане изпотяване. Казва се за някого: "Горкият човек, изпотил се!" - Не, съжали онзи човек, който не се е изпотил нито веднъж през живота си. Много хубаво нещо е изпотяването. Какво трябва да правим, когато се изпотим? Хвърлете ризата си и се преоблечете. Ако

си пътник, хвърли ризата си, облечи отгоре палтото си, опери ризата си и почакай няколко часа да изсъхне, а след това я облечи. Не чакай тя да изсъхне на гърба ти, за да не се върне потта ти наново в тялото ти. Сегашните хора казват: "Да възприемем старите мисли, които сме имали за живота." А то значи да изсушим старата пот със своята топлина. Какво ще придобием? Тази стара пот ще те изпрати на онзи свят. С това вие ще придобиете минус, а не плюс, защото плюсът е движение нагоре, а минусът - движение надолу.

Вие казвате за някого: "Той замина за онзи свят." Питам: Какво имаше отпреде си, какъв знак: плюс или минус? - "Минус." - И тогава наистина той е отишъл на онзи свят, но само че е надолу в него, затова нагоре не го търсете. Вие трябва да разберете четирите аритметични действия. Вие разбирате събирането, защото всеки от вас може да събере две величини, например да съберете пет и шест. Колко правят? Пет и шест - равно на единадесет. Може ли да съберете двама добри хора на едно място, щом разбирате и знаете да събирате? Може ли да съберете една добра мома и един добър момък и общият сбор да бъде равен? Щом можем да събираме, ние трябва да събираме всички свои мисли и желания.

Ако ви питам какво нещо е изваждането, къде го срещате в природата, вие ще кажете вероятно: "Знаем ние какво е изваждането, учили сме го в училищата." Питам: Може ли да прилагате това изкуство? - Като посееете едно зрънце, то най-напред започва с изваждането, спуща своите крачка надолу в земята. После се явява процесът на размножаването - когато се разклонява, завързва класовете си. Най-после дохожда делението - когато житните зрънца се отделят от стръкчетата, падат надолу в земята. Тези действия - събиране, изваждане, умножение и деление - стават всеки ден в живота ни. Често вие изваждате една мисъл от главата си, но важно е дали тази мисъл е добра или лоша. Ако аз извадя от своята глава мухлясал хляб и го дам на някой беден, това изваждане ли е? Първокласен невежа е онзи, който вади от торбата си мухлясал хляб. Вие казвате: "Нашият Учител ни учи, като изваждаме, да туряме пред действията знака минус." А аз уча другояче. А именно: ще туриш знака плюс и пак ще извадиш. Е, добре, когато даваш някому пари на заем и вземеш лихвата, с това се умножават парите ти - това умножение ли е? Умножение е, когато умножаваш броя на добрите хора, когато примиряваш хора, които се карат. Това могат да направят кротките хора, които ще дойдат в света.

Не мислете, че сте кротки хора. Кротки хора сте, само че можете да се научите имате ли способности за това. Много време не се изисква за един ученик, за един художник, за един музикант или за един християнин. Достатъчни са пет-шест години, да се научи на това изкуство. Как ще приложите кротостта? Като се върнете в дома си, ако сте неразположени духом, кажете си: "Аз съм кротък човек", т.е. трябва да разсъждавате логически, трябва да търсите сполука в своята работа и трябва да сте щастливи.

Думата "щастие", според както се пише на български език, ще я ра-

зясня така. Буквата Щ е образувана от буквите Ш и Т. В буквата Т има спуснати две резки надолу, а в буквата Ш има три резки, които заедно с първите две образуват човешката ръка, която отпущаме надолу. Значи в щастието ви ръката ви трябва да бъде готова. Буквата А означава човешкия нос, т.е. волята ви трябва да бъде силна, кротка и умът да бъде съединен с волята ви. Буквата С, това е месечината, която постоянно образува този закон на смени. Като турите С върху Т, ще направите една лодка. Значи всичкото богатство, което придобиете чрез волята си, ще го поставите върху себе си, което е вашето сърце. И тъй, щастлив човек е онзи, който може да впрегне в работа ума си заедно с волята си, т.е. мъжкия и женския принцип да ги впрегне заедно, да ги тури в лодката си и така да управлява живота си. Ако не знае така да постъпи, ще каже: "Каква съдба настана, да сме роби и двама." Казвам на това: Отлична поезия. Щом впрегне своя ум и своето сърце заедно в работа, ще каже: "Каква съдба настана, да сме щастливи и двама."

Ако взема българската поезия и я преведа по своему, всичко ще излезе обратно на това, което поетът е възпял и написал. Някои четат и се чудят как е могъл поетът да напише такива работи, от где му идват тези неща в ума. За това нещо не се изисква никакъв ум, никакво изкуство. Какво изкуство се изисква от това, ако взема един чук и удрям едно шише или една стомна? Аз бих желал да направя това шише, тази стомна, а не да правя дупки в тях. Съвременните хора само дупки правят. Гледам някои хора копаят дупки и ги питам: Защо копаете тези дупки? - "Не знаем, плащат за дупки." Доста, доста дупки! В света има излишък от дупки. Сега вече трябва да се сее. Туряйте семена вече в тия дупки, садете дървета, да се образува хубава райска градина. Като паднете в някоя от тези дупки и си счупите крака, ще речете: "Каква съдба настана, да сме роби и двама." А като насадите хубави плодни дървета в тези дупки и те като ви дадат плодове, вие ще си хапнете от тях и ще кажете: "Каква съдба настана, да сме щастливи и двама, да си хапнем и двама заедно." Това последното е вече проза.

Христос казва: "Кротките ще наследят земята." Аз знам, че вие сте кротки хора, това мога да го докажа, само външно изглежда, че не сте кротки.

Така едно време светите са носили отвън дрехи с бодли, за да не им обърне внимание дяволът и да не ги изкушава. Предпазвали се от него с бодлите си. И ви носите отвънка такива халати, които не ви издават за кротки хора и затова често се чуват между вас думите: "Помушни го малко." В това отношение вие мязате на оная жена, която имала обичай постоянно да помушва мъжа си каквото и да направел той. Каквото да каже, както и да бъде, тя все му правела бележки, все го помушвала. Той въпреки все търпял, но един ден били поканени на гости у кумците си, гдето бил приготвен много хубав обяд - хубаво опечена пуйка с хубаво старо винце и той се поразпуснал малко. Жена му през всичкото време го следяла и когато бивала недоволна от него, го помушвала. Той не могъл да изтърпи

и й казва: "Е, прекали го вече. Не стига, че вкъщи ме мушкаш, но трябва и тука." Съвременните хора казват: "Нека посмушкаме този човек малко, стига е ял, нека бъде морален." Оставете този човек, нека си похапне и пийне.

Злото не е в яденето и пиенето, но в кривото разбиране на живота, като мислим, че щом ядем много и станем тлъсти, добре ще ни бъде. Някои родители казват: "Да нахраним дъщеря си добре, да бъде пълна като месечинка." Е, Господ не ви е направил да станете като месечинки. Защо не кажете, че искате да станете като слънцето, като него да светите. Тук е заблуждението ни, като мислим, че всичко е в пълнотата, да станем месечина. В първоначалния език е писано, че трябва да станем синове Божии, т.е. да носим такива светила, чрез които да градим, да носим живот и радост навсякъде по земята. Знаете ли какво нещо е месечинката? Ако си като месечината, ти ще бъдеш осъден на смърт. Месечината е един канал, през който минават всички нечистотии на земята. И вие искате да мязате на този канал. Но в това няма никакъв смисъл, нито някаква философия. За в бъдеще вече никога да не казвате, че искате дъщеря ви да стане като месечинката, а пожелайте да стане като слънцето светла или най-малко като ранната звезда Венера. Ако пожелаете да стане като месечината, тя е осъдена на смърт. Сегашните хора ходят на разходка по месечина, наблюдават я, но не знаят, че тя ги развъртава. Като минавате край някое нечисто място, от големите миризми обонянието ви се разваля. Но ако искате да се проясни, ходете по чисти високи планински места. Когато направите една грешка, обърни се към месечината и кажи: "Месечинко, научи ме как да изхвърля греховете си, как да ги изкарвам навън, за да мога и аз по този начин да се очисти." Когато наблюдаваш слънцето, кажи: "О, слънчице светло, слънчице ясно, като гледам твоите добродетели, покажи ми начина, как да проявя и аз своите скрити добродетели и да ги разработя в себе си." А вие стоите и разсъждавате върху това, що е казал Кант, Хегел и други, и си казвате: "Е, дълбока работа е това."

Да - *а, в, с*, това е една относителна величина. Но знаете ли колко неща са скрити в това *а, в, с*?

Внесете думата "кротост" в себе си и не мислете за нея, тъй както сте мислили в миналото и досега. Тя е една велика дума, върху която трябва да съградите бъдещата култура на земята. Ако българите искат да ги благослови Бог и да благослови земята, в която живеят, трябва да напишат така: "Кротките ще наследят земята." Ние сме кротки, вярваме в кротостта и затова ще наследим земята. Качествата на кроткия човек са следните: той реже циреи, но не и глави; той със своя нож отрязва от тебе всяка тъга, освобождава те от нея.

Всички вие, които ме слушате, сте кротки хора. Затова, като се върнете у дома си, съблечете старите си дрехи. Аз днес съм много щедър, ще подаря на всички ви по един костюм - това подписвам. И затова, като се върнете по домовете си, облечете се с тези нови дрехи, които ви подарявам.

Като ме слушате, вие си казвате: "Наистина ли говориш това или само така?" - Наистина ви говоря. Казвам: Обичам ви, и свършено. Защо не? Не се колебайте. Свършете със стария господар. Всички, мъже и жени, и деца, нагласете кавала си, засвирийте, та да заскачат и да заиграят всички. Като се върнете по домовете и запееете: "Каква съдба настана, да сме роби и двама", това показва, че служите още на старата култура. Отсега нататък ще пеете на новата култура, както аз превеждам: "Каква съдба настана, да сме щастливи и двама." Като засвириш на новата култура, и любовта ще дойде, защото в това свирене са вложени всички сили. Щом се чуе това свирене, всички същества ще заиграят и самата земя ще заиграе. Знаете ли защо понякога стават земетресения? Има добри хора на земята, които, като засвирият със своите кавали, тъй много разиграват земята, че тя започва да изхвърля своята вътрешна материя във вид на лава и казва: "Долу, долу старите дрехи, изхвърлете старите си къщи, излезте от затворите, отворете прозорците си!"

Като се събори твоята колиба, благодари на Бога и кажи: "Благодаря Ти, Боже, че ми помогна да изляза от тази срутена къща." Погледнете птичките, като станат сутрин, как започват да благодарят и славят Бога с пеенето си. А вие като станете, започвате: "Каква съдба настана, да сме роби и двама." Или: "Тази моя жена ще ми умори живота." Не, тя няма да ви умори, тя си носи своето щастие, тя беше числото 13 у вас и тогава ви правеше по-голяма беля, а сега е излязла от вас. Едно време, преди да се яви Ева, мъжът имаше 13 ребра, но Бог извади едното ребро от него, именно тринадесетото, и каза на Адама: "Бъди внимателен с числото 13, то е едновременно числото на правдата и злото в света." Числото 19 е месечината. Не се обиждайте вие, жените, защото трябва да знаете, че едно време месечината е била светла като слънцето, но сега е изгаснала, мъртва е. Ще дойде време, когато тя отново ще оживее.

Някой казва: "Цяпа месечинка е моята възлюблена." Казвам: Ти никога няма да удовлетвориш своята месечинка, тя постоянно се пълни и празни. - "А какво да правя?" - Когато тя стане като слънцето, ще дойде време, когато ще живеете по образ и подобие Божие и ще бъдете радостни и весели. Вие не се обиждайте, защото аз не считам, че всички мъже са мъже и всички жени са жени.

За пояснение на мисълта си ще дам следния пример. Един древен цар имал много красива дъщеря, която пазел от всякакво изкушение. Той заповядал на своите мъдреци да измислят такива тънки и фини костюми, които да сменя всеки ден, но материята да бъде тъй естествена, щото никой да не подозира, че тя е облечена. Всеки, който срещал царската дъщеря, я целувал. Започнали да говорят на царя: "Срещнахме дъщеря ти, еди-кой си я целуваше." - "Нищо от това, той е целувал само външната обвивка, но нейната душа никой не е целувал, царската дъщеря никой не е виждал." Външната дреха могат да целуват всички, но когато дойде до душата, там има други правила. Аз познавам царската дъщеря другояче, а не както е дегижирана тя. Някои казват: "А вие не знаете ли каква хубава

е моята дъщеря?" - Не, тя още не е твоя дъщеря. Ти знаеш ли, че тя е тринадесетото ребро? Някой момък се ожени за някоя мома, но животът им не върви. Защо? Защото той е взел чужда и я туря между ребрата си, но не подхожда. Тогава Бог казва: "Не е тази жената, която е направена от тебе." - "Да, но поп ни венча." - "Нищо, тя не е от Бога." Когато хората започнаха да се венчават тъй, както не е определил Бог, създаде се смъртта, за да екскутира хората, та да могат да намерят своята половина и да я наместят. Като не намерим първия път своята половина, втори път ще я потърсим; ако и тогава не я намерим, трети път ще я потърсим, докато най-после я намерим.

Някой казва: "Моята жена е цяла царица." - Тя може да е царица, да е учена, но не е твоята сродна душа. Само когато ни се отворят очите, само тогава ще познаваме своите близки и ще ги обичаме. А това ще бъде, когато станем кротки хора. Земята - това е кротката жена. Кроткият мъж, който следва закона на Бога, ще наследи земята. Това се подразбира под Христовите думи: "Кротките ще наследят земята." Каквито и да сте, ако не служите на този закон, не може да наследите земята. Следователно само чрез кротостта ще наследите тази кротка земя и ще разберете тези закони, които сега се разкриват.

Аз нахвърлям моите мисли тъй, както слънцето своите лъчи, и всеки ще ги възприеме тъй, както иска неговата душа, и ще твори с тях толкова, колкото е изкуството на неговата душа, и всеки ще се облече тъй, както изисква неговият вкус. Аз не искам всички да сте еднакви. Всеки може да бъде кротък по различен начин. Един може да бъде кротък като карамфил, друг - като роза, като теменужка, но всички бъдете кротки. Това свири царският син със своя кавал: "Диу-диу-диу, кротките ще наследят земята. Диу-диу-диу!" Българският кавал казва: "Чистите по сърце ще наследят земята - диу-диу-диу."

Тъй ще засвири българската гайда или българският кавал и българинът ще вдигне ръце нагоре и ще заиграе.

Вдигането на ръцете нагоре значи, че ще трябва да цъфнете. Двете ръце, това са мъжът и жената. Мъже и жени, съединете се сега, дайте ръцете си. Как се ръкувате вие? Поставете долната част на ръката си в долната част на ръката на вашия приятел и отгоре поставете големия си пръст. Долната част на ръката е женският принцип, а големият пръст, който туряте отгоре, е мъжкият принцип. Ръкуването означава, че в името на Бога ще извършите това. Ние, жените, т.е. законът на Любвата, като се преплетем със закона на Мъдростта, ще освободим света от сегашното робство. И тъй, при всяко здрависване вложете мисълта си: "Тъй, братко, да започнем с Любов и Мъдрост и да ги преплетем, за да ни благослови Господ." Така искам да се здрависват всички българи. Като се срещнат, да си кажат: "Добре дошъл, братко, в името на Божията Любов, Мъдрост и Истина!"

25 януари 1921 г., неделя

ФИЗИЧЕСКИЯТ ЖИВОТ - ПЪТ КЪМ ДУХОВНИЯ И БОЖЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ

Няколко души прочетоха по няколко стиха от следните глави на *Новия завет*:

1. *Евангелие от Йоана 10:1-10*
2. *Евангелие от Лука 2:1-5*
3. *Евангелие от Матей 13:5-10*
4. *Евангелие от Лука 14:14-20*
5. *Евангелие от Марка 10:10-15*
6. *I Послание към Коринтяном 5:5-10*
7. *I Петрово Послание 4:4-10*
8. *I Йоаново Послание 3:3-7*
9. *Яковово Послание 2:2-10*
10. *Послание Юдино 10-15 стих*

След прочетените стихове Учителят държа беседа. Във време на беседата росеше лек, приятен дъждец. Голям огън беше накладен. Всички бяхме наредени около огъня, защото времето беше хладничко. Небето облачно. Отвред мъгла ни заобикаляше.

Учителят седеше под една малка, импровизирана палатка, а ние с най-хубаво, приятно разположение слушахме внимателно.

Физическият живот е първо, необходимо условие за преминаване в духовния и Божествения живот. При изучаването на духовния живот има три среди, през които минава Божествената мисъл. В научна форма бих казал, че тя минава през материална, субстанциална и есенциална среди. Или през стомаха, през белите дробове и през мозъка. Много ваши мисли минават през стомаха, много ваши мисли минават през белите дробове и през мозъка и след като минат през мозъка, те влизат през астралното тяло в астралния свят. И в астралния свят пак ще минат през три среди. От астралния свят ще влязат в света на Мъдростта, т.е. в менталния свят. И тук ще минат пак през три свята. Като напуснат менталния свят, ще минат в причинния свят. Като влязат в причинния свят, пак ще минат през три среди. Другите среди са почти недостъпни за вас, не само за вас, но и за всички учени хора.

Божествените мисли, които сега се проявяват в материалния свят, са всички изопачени. Няма Божествена мисъл в материалния свят, която да е чиста. Тя е изопачена, изкривена по причина на човешките умове, по причина на човешките сърца. Вследствие на това изопачаване между хората има различни интереси. Вследствие на това изопачаване на Божествените мисли иде това стълкновение сега в света, стълкновение, което е тъй осезателно, че няма дом, в който да не се проявява. Рядко ще

намерите общество или дом, духовни и религиозни, дето да има прилижително това идеално проявление. Именно вие трябва да се застъпвате да изучавате не духовния, а материалния свят. Той е лесен, но първо трябва да изучавате отношенията в материалния живот. За пример какви са отношенията на мъжа към жената, какви са отношенията на братята към сестрите, на господарите към слугите, на съдиите към подсъдимите, на учителите към учениците и много други, хиляди отношения съществуват на физическия свят. Някой ще каже, че кармата на човека го заставя да бъде такъв или онакъв. Не, кармата не заставя човека. Смешно е, когато някой казва, че кармата определя човешкия живот. Човек създава кармата. Следователно тя не може да определи неговия живот. В този смисъл не дава никаква посока на неговия живот, а само определя глупостите на неговия живот. Възможно е, след като човек премине един живот в беднотия, в сиромашия, да се озлоби, да се ожесточи, та в друг живот да бъде още по-лош. Някой казва: "Като дойда втори път на земята, ще се поправя." Това е въпрос. Поправянето започва само тогава, когато човек знае, че той си е създал кармата и той трябва да си я изправи, а да не очаква Бог да му я изправи, защото Бог това няма да направи. Например един мъж бил жена си. Защо? Защото не е сготвила хубаво. Господ няма да слезе от небето, да ги примири. Те могат да се сърдят със седмици и те сами трябва да се примирят. Имайте предвид това, че Господ абсолютно не се меси в нашите спорове и когато Го повикаме като арбитър, като Го потърсим с всичкото си сърце, Той ще дойде, ще вземе участие, но иначе Той никога не напуска мястото Си. Не е било и няма да бъде! Той не е глупав да се изложи на такива детински капризи, каквито ние имаме на земята. Сега, често и вие вземате роля на примирители, нали? Но вие вземате роля на примирители като адвокати, да капне нещо. Съдията взема роля на съдия, но да капне нещо. Попът взема роля на примирител, но да капне нещо. Учителят взема роля на учител, на примирител, за да капне нещо. Питам се защо светът върви тъй криво? Че докато имаме такива примирители - "да капне нещо", тъй ще върви. Сега вие като ме слушате, казвате: "Дали ще капне нещо?" - Нищо няма да капне нито от моя, нито от ваша страна. Някой път искате да ме слушате, да научите нещо. Но знаете ли колко опасен човек съм? Аз знам и вие колко сте опасни за мене. Затова ще ви кажа: Когато не сте готови за една истина, не бързайте да ви се каже тя, защото в душата ви ще влезе едно смущение повече. Например често искате да имате Божествена Любов и я търсите! Хубаво, но ако не сте приложили човешката любов, която е с най-малки разноси, как ще приложите Божествената, за която се изискват големи разноси? Твоят мъж казва: "Може ли с тебе да се споразумеem с любов, да ми наготвиш, да ме опереш, да ме закърпиш?" Ако отидеш при Бога да искаш Божествена Любов, тя няма да се спре даже, много иска. Аз съм забелязал, мнозина идват при мене; и по някой път, като им кажа истината, гледам ги, сърдят ми се, надуят ми се. Казвам: Тъй, по земному трябва да започнете. Сърденето е едно качество на земната любов. За да любите,

трябва да се разсърдиш и затова, който не се сърди, няма любов и който няма любов, не се сърди. Затова мъжът, който се сърди, вземи го; ако не се сърди, остави го, тъй седи законът. Ами че този мъж, ако не се сърди, няма сили да те защити. Тебе, като жена, утре може да те атакуват някъде, а той трябва да те защитава, трябва да е готов да се бори с всички, да им разбие носа. Че и за земната любов трябва да се разбива носът на всеки човек.

Когато на хората приказват за Божествената Любов, казват: "Не ви разбираме." Като разбиеш носа на един човек, какво показва това? С това ще му покажеш, че любовта изисква жертви. Като изкараш тази кръвичка навън от носа, той казва: "Любовта иска жертви, аз не отивам вече." Аз ви навеждам на тази мисъл, за да имате прави схващания. Законите, които сега съществуват в света, са основа за вашия живот. Вие не може да измените тези закони, т.е. не може да завържете никакви отношения с Бога, докато не разрешите всички ваши отношения на земята. Ако имате един човек, с когото не сте се примирили, той ще ви бъде спънка да вървите в духовния свят. Гледам ви, някой път правите големи усилия, казвате: "Десет години работя, правя усилия, но не съм се повдигнал." - Че как ще се повдигнеш? Развържете тези връзки и ще видите какъв подем, какви знания ще добиете!

Та първото нещо е да се заемете да уредите материалните си сметки. Законът е такъв, който не е уредил материалните си сметки, няма да уреди и духовните си сметки. Който не е уредил духовните си сметки, няма да уреди и материалните. Който е уредил материалните си сметки, ще уреди духовните и Божествените си сметки.

И тъй, сега вие, мъже и жени, и всички други, не само в новото учение, всички искате да станете духовни, но аз още не съм намерил нито един автор, нито един човек, който да разправи какво подразбира той под думите "да живее духовен живот". Аз бих желал някой ден да ми разправите вашите опитности, какво разбирате, като се каже "духовен живот"? Спрете се, вземете тази мисъл, помислете какво нещо е духовен живот.

Сега ние сме дошли тук, на Витоша. Кой са подбудителните причини за нашето идване тук? Ако ме питате, аз мисля, че трябва да има една строго определена причина, която ни е заставила да дойдем тук.

Когато някой човек влезе в някоя гостилница, коя е подбудителната причина, която го е накарала да влезе? Не гладът е подбудителната причина, а хлябът. Като влезем един път в тази гостилница, качеството на хляба ще определи да отидем ли втори път или не.

Сега това, което тук ще ви говоря, ако бих ви го говорил в София, няма да има такъв ефект в нашите умове, както тук. Там няма такова масло, с което да ви сготвя. Сега аз изваждам своята кухня, понеже има масълце, да сготвя нещо хубаво. Вие като сготвите някое ядене, в какво намирате хубостта му? Дали е красиво, в красотата ли? Отвън има червенина, но тази красота е фиктивна, тя с езика се подсказва. Но има и друго нещо, стомахът, който после си казва мнението. Езикът казва:

“Отлична е храната, вкусна е”, подписва се, но като дойде ред до стомаха, той не се съгласява с езика, не се подписва, а дава надпис: “Да се повърне тази храна, не струва нищо!” Тогава вкусът и стомахът се скарват. Тъй щото приятните неща, вкусните неща в живота не са най-добрите. Впрочем, не че не са най-добрите, някой път са добри, но изключението е 50%. Тогава вие сами може да направите опит в дома си, а именно следния: онези от вас, които имате деца, изберете едно от тях и постоянно го хвалете, другото дете постоянно укорявайте, а третото го ту хвалете, ту укорявайте. Направете опит да видите какви ще бъдат резултатите. Вие не сте правили такива опити. Резултатите от тях са следните: някои деца, които много хвалите, едни от тях свършено ще се развалят, а някои ще се поправят; някои пък, като ги укорявате, ще се поправят, а други, като се укоряват, се развалят; тези пък, които едновременно хвалите и укорявате, стават индиферентни и казват: “Това е в реда на нещата.” Това са мои лични наблюдения върху вас. Аз съм употребявал и трите метода - направил съм опити с всеки един от вас и съм видял резултатите. Има друг един метод, той е най-добрият и е следният: да не казваш никому нищо, нито да хвалиш, нито да укоряваш, да бъдеш индиферентен, да се правиш, че не виждаш, като че ли си спял и за доброто, и за злото. Този метод не съм го приложил, за в бъдеще ще го приложам. От първия си опит имам 25% резултат, а 75% загуба. От втория опит само 25% резултат, 75% загуба, а от третия опит 1% резултат, 99% загуба. Значи $75 + 75 + 99 = 249$ загуба; $25 + 25 + 1 = 51$ печалба; резултат: от $249 - 51 = 198$, т.е. близо 200 загуба. Значи 200 имам да давам. Вие всички ме държите за 200 отговорен. Тези методи вие ще приложите и върху себе си, защото не мислите, че ние, като хвалим и укоряваме хората (това е материалната страна), не можем да хвалим и укоряваме и себе си. Ние можем да се хвалим, може и да се укоряваме. Всеки от вас има тази опитност. Сега някои много се хвалят, казват: “Като мене няма друг човек на света.” Други пък казват: “Като мене вагабонтин няма на света.” Трети казват: “Не съм толкова лош, аз съм и добър, и лош.” Това са трите метода, които употребявате.

Е, това е кармата. Аз ви говоря върху тези три метода, понеже от дълго време са прилагани, прилагани, и то не само в този ви живот, но и в миналите ви съществувания. Както виждате, много не е излязло от нас. Тези резултати, които сме достигнали, са благодарение на тези три метода. За в бъдеще новият метод на любовта е да бъдеш спял за всичко - злото и доброто да го не виждаш в света, защото законът е такъв. Ще виждаш доброто на един човек, ще му видиш и злото, не можеш да го избегнеш, това е поляризиране. Щом търсиш добрите му страни, ще намериш и лошите. И обратното е вярно, т.е. търсиш ли лошите страни, ще намериш и добрите. Щом не го бараш, ти ще видиш само неговите отношения към Бога. Следователно вашето първо разбиране трябва да бъде такова, каквото е усещането на един здрав стомах, а не на един болен стомах, т.е. имайте за правило да вземате винаги съвета на вашия стомах; ако искате на физическия свят да сте добри, да схващате Божията мисъл, трябва да задоволявате стомаха си, да се съобразявате с него. Той като е работил

известно време, като е доволен от вашата храна, казва: "Господи, аз съм доволен от това, което ми даде." Тогава той преработва храната и я препраща най-после в белите дробове.

Първото нещо е вашата мисъл да произведе на физическия свят едно приятно впечатление, и тази мисъл трябва да бъде чисто конкретна. Вие не се стремете изведнъж да преминете от физическия, материалния свят към духовния. Гледам ви, всички прескачате веднага от материалния към духовния свят. Че физическият свят още не сте го проучили! А всинца имате най-много допирни точки към физическия свят. Ами ако вашето дете на физическия свят не се нуждаеше от храна, би ли обикнало майка си? Ако това дете не се нуждаеше от конкретно учение в училището, от умствена храна, щеше ли да се завърже някаква връзка между майката, бащата и детето? Ако това дете не се нуждаеше от другарчета, да играе с тях, щяха ли да се завържат някакви отношения помежду им? Следователно сегашните ни връзки са материални - чисто на стомаха, сърдечни - чисто на белия дроб, и мозъчни - които са по отношение на знанията и човешката мисъл.

И тъй, за в бъдеще ние трябва да се стремим да имаме тези правилни физически възприятия. Човек, който няма правилни физически възприятия, не може да има и правилни духовни възприятия. Ако физическите ни възприятия са болезнени, и духовните ни възприятия ще бъдат такива. Законът е верен. Ако волята ни е слаба, ще бъде слабо и сърцето ни. Ако волята ни е силна, подразбира се физическата сила на човека, ще бъдат силни и неговите чувства. Вземете онези хора, които имат здраво тяло и силна воля, как устояват те своята любов? А онези майки, на които волята е слаба, като са насаме, обещава да издържат своите чувства, но като дойде изпитът, като Петра три пъти се отказват. Следователно на физическото поле трябва да имате воля. Волята на човека се познава само на физическия свят, и от това гледище много хора с хиляди години са упражнявали волята си. Хора, които са отивали на бойното поле, с хиляди години са развивали волята си дали ще могат да издържат. От гледището на духовния свят войната не е потребна, но от гледището на физическия свят тя е потребна. Който не е развил волята си, трябва да разбива носата си и да му го разбиват, да убива и да го убиват. Затова всички животни, които са тук, около нас, учат този закон, каляват се. Ще ги каляват дотогава, докато се научат да бъдат смели и решителни, да не се колебае тяхната воля. Тогава в окултната наука се туря едно правило: страданието на човека се продължава дотогава, докато страхът се продължава; щом страхът се намали, и страданието се намалява. Затова се казва в Писанието: "Страхливият няма да наследи Царството Божие." Ама ще ме убият! Че какво от това? Докато не си смел, страданието ще се увеличава, но в деня, в който станеш смел и решителен, тези страдания започват да се отдалечават.

И тъй, ние трябва да разрешим въпроса чисто материално, да разрешим всички наши отношения на физическия свят. Ами ако един човек ти

е отвратителен, не можеш да го търпиш, да го гледаш, нямаш чувства да надделееш всичко това, как ще мислиш за нещо духовно? Имаше една жена във Варна, която можеше да плува по 4-5 часа във водата като някой сом. Безстрашна беше, обаче като видеше някоя пиявица, дори в шише, тя бягаше. Мъжка Драгана беше, човек можеше да убие, но като видеше пиявица в шише - бягаше. Сега, тази пиявица, тя ще развали твоя живот. Може да те е страх само от една пиявица в живота ти, но тя ще развали целия ти живот. Може да си мъж, но ако има само едно нещо, от което да те е страх, този страх ще развали всичко това, което си градил. Да кажем, че си християнин и те е страх от пиявица, биат те - устояваш, гонят те - устояваш, но дойде ден да ти турят пиявица на врата, казваш: "Всичко мога да издържа, но да ми турят пиявица на врата - не мога да издържа." Изгубваш всичко. Питам: Гдѐ е философията? - Няма никаква философия. Всичко можете чрез Христа. Сега, като ви говоря, на физическия свят пак изпъкват мисли в ума ви, че еди-кой си, че Драган, че Стоян се страхува от пиявица. Това няма да ви спаси. Казваш: "Не, мене не ме е страх толкова, като другите." Все едно. Да познаваме грешките на другите, това не е едно благо за нас. Колкото повече познаваме погрешките на хората, толкова повече падаме в изкушения. Колкото повече ги знаем, толкова по-зле за нас; колкото по-малко знаем погрешките им, толкова по-добре. Първото нещо, ще приложите този закон конкретно към себе си.

Сега, мнозина от вас не са дошли на Витоша заради мъглата, заради дъжда, да не ги нахваса. Ще погледнат чепиците си, дрехите си, дъжда - ще се откажат. Погледнете този облак, казват: "А, той е страшен!" За най-хубавите неща в света, които ни носят най-голямо благо, ние си произвеждаме такива форми на физическия свят, които постоянно ни спъват. Като дойдете на земята, никакъв дъжд да не ви спира. Тези капчици отгоре са благословение. Благословение са, но кога? Ако според този закон сте посели в себе си всички добри мисли и желания, ще има най-добри резултати, ако сте посели най-лоши мисли и желания, този дъжд ще има най-лоши резултати. Казва се в Писанието, че едно семе паднало между тръните, друго на каменлива почва, трето на пътя и едно на добра почва, и само то дало плодове, едно 20, друго 60 и трето 100. Защо е така? Онова, което е паднало между тръните, то само си приготвило такива условия и затова паднало там. Христос казва: "Това си приготвил, там ще растеш." Другото, което е паднало на пътя, и птиците го изкълвали, Христос казва: "Да видиш какво значи пътища да правиш." И това, което е паднало на камениста почва, е това, което сте си посели. Само едно е паднало на добра почва и дало добри плодове. И то е, което сте си посели, т.е. приготвили. Вие казвате: "Пуси тръне, как ни спъват!" Ти си ги приготвил. Христос не обяснява причината. Казваш: "Тези камъне!" Ти си ги приготвил. Следователно тръните, камъните, пътя ние сме си ги приготвили и първото нещо, което ни предстои, е да поправим пътя, да го изорем хубаво, да извадим тръните, камъните и тогава да засеем. Някои идват при мене и казват: "Учителю, посей!" Хубаво, толкова съм посаял, но някоя мисъл ще

падне между трънетѐ и вие си създавате зло за себе си. Всяко благословение, което Бог е дал, ако не падне на добро място, не само че няма да се посее и изникне, но ще създаде лоши условия. Трънетѐ ние ги създадохме. Чрез какво? Че не е ли трън, когато ние може да мушкаме този-онзи, да го спъваме? Например някой човек си чете там нещо, тръгнал в Божествения път, но аз отида и му кажа: "Защо си тръгнал в този път, я остави това нещо!" И веднага в този човек всичкият импулс на неговата душа се спира. Друг случай, който често правят евангелистите и стават причина да повехне семето - хвърлят го между камъните. Има някой ученик много способен, даровит, тръгнал да се учи, но на тях им трябва работник и казват: "Не ти трябва повече учение, хайде да станеш проповедник!" Свършил той само трети клас, напуска училището, взема Библията и тръгва в света да проповядва; като няма знания - пропада. И след това става по-лош. В първо време е много духовен, но после се умърлушва, гледаш го, зарязал проповедничеството, станал търговец. Те трябва да му кажат: "Слушай, върви да учиш, стани крепък и мъдър и след това ела при нас да работиш. Като дойдеш, никакви пари няма да вземаш, без пари ще проповядваш." Има ли пари, казваш ли, че много знания не трябва, казвам: "Този проповедник е хвърлил семето на камък." Тази е една от големите причини, загдето християнството днес не прогресира, защото все с пари се работи. Никакъв резултат няма, т.е. има, но този резултат не се дължи на никакъв проповедник. Който се е обърнал към Бога, той се обърнал от човек, който не е платен. Проповедникът постоянно го съблазнява, но той си казва: "Онзи човек, който ме обърна към Бога, той беше добър човек." И тъй, сегашният резултат в християнството се дължи на онези неплатени проповедници, на онези неплатени свещеници, без расо и калимавки, а тези, външните, "щурци" аз ги наричам, и те са извършили нещо, те са създали в света пътищата, камъните и трънетѐ. Колкото трънетѐ са по-големи, толкова повече пари са платили; колкото камъните са по-големи, толкова повече пари са платени; колкото пътищата са по-широки, толкова повече пари са влезли в тази торба. Та ние трябва да работим даром. Да не влиза в ума ви мисълта да станете проповедници, та да ви се плаща. Горко ви, ако се научите да ви се плаща. Тъй говори новото учение. Горко на онзи, който проповядва с пари, горко на онзи, който служи на Бога с пари!

И тъй, дойде ли до проповядването с пари, и дума да не става. На физическия свят материята търпи всичко, но чисто духовният свят не търпи никакви плащания. Онзи, когото ти си обърнал към Бога, той с пари не трябва да ти се отплаща, той трябва да ти се отплати с любов. Любов за любов, такъв е законът. Например ти си го спасил. Той купи един куркой*, после една къща - иска да ти се отплати. С нищо, с никакви куркои, с никаква къща не може да ти се отплати. С много малко иска той да се откопчи. Та ние ще се заемем сега да приложим, да разберем физическия свят. Не се старайте да бъдете духовни, докато не се оформите на физическия свят, докато нямате здраво тяло, здрав стомах, бели дробове

* пуяк

и мозък, та като им заповядвате, да слушат. Тъй правят adeptите. Не да постиш, та да изтощиш стомаха, да изтощиш цялото си тяло. Стомахът е твой добър приятел, ти ще се разговаряш с него приятелски, ще му кажеш: "Слушай, и за тебе е добро, и за мене е добро, хайде с по-малко ще минеш, ще намалиш труда си." А вие се храните най-малко три пъти на ден и при всяко ядене стомахът има приблизително по 4 часа работа, значи той работи 12 часа дневно. И като разправите на стомаха, че 12 часа труд е непоносим за него, всички негови граждани ще кажат: "Хайде да намалим този труд, да приложим закона!" Като се намали трудът на стомаха, от това се ползува мозъкът. Защо? От 12 часа работа на стомаха, знаете ли колко спестена енергия ще се прати на мозъка? Не остава енергия за мозъка, за мисълта. Ако стомахът много работи, мозъкът малко работи и обратно. Законът е такъв. За да накараме нашия мозък да работи, от тези 12 часа 6 часа трябва да употребим за мисълта и 6 часа за физическия свят. Няма да кажеш на стомаха да не яде, това е крайност и природата не търпи крайностите, а разумно ще му кажеш да не иска много да яде, защото не е износно. И тъй, ние ще се повърнем към онази основна мисъл, когато първите хора са имали здрави тела, здрави стомаси, а не такива изопачени, каквито са сегашните стомаси. Няма здрав стомах в света! И този стомах, за да го накарат да работи, турят в яденето масълце, пиперец и какво ли не друго. У нас не се ражда един естествен глад, а само като ни замирише яденето, тъй вкусно приготвено, раздразни се вкусът, наяждаш се, а после казваш: "Тази храна не ми хвана място." Наядете се хубаво и после казвате: "Хайде сега да станем духовни, да обичаме Бога и хората!" С един развален стомах не можеш да любиш. Човек, който има развалени гърди, съвсем не може да люби. Човек с разстроен мозък също не може да люби. Човек с развален стомах 1/3 не може да люби, с развален мозък 3/3 не може да люби.

Някои казват: "Това не е вярно, то душата работи." Питам, ако е така, защо душата не се прояви извън стомаха, дробовете и мозъка? Защо изисква храна от стомаха, въздух от дробовете и мисъл от мозъка? И така, Бог е турил душата ни тъй затворена в тялото. Ще кажете: "Писано е: "Бог ще развали този търбух." Да, но ако човек направи стомаха и дробовете цел в живота си, те ще подадат заявление до Бога и Той ще ви уволни.

Първо, поставете си за цел да имате здрави тела, здрави стомаси, гърди и здрави мозъци. Те чувствуват всеки по свой особен начин. Стомахът чувствуват по един начин, мозъкът - по друг, дробовете - по трети начин. В *Евангелието на Йоана* е казано: "Крадецът не иде, освен да открадне, погуби и заколи." Под "крадеца" Той подразбира физическия свят. Там има ядене и пиене, там има кражба. В духовния свят няма, не стават кражди. Дето има кражба, там е физическият свят. Тя тук става.

Сега ще ви попитам: Дотук, догдето съм стигнал в мисълта си, какво разбрахте от ваше гледище? (Отговарят: Да бъдем здрави.)

Добре, здравето е целта, но как да се добие това здраве? Какви методи, какви начини има за това? (Отговарят: Да се живее разумно, уме-

рено.) В какво седи разумното, умереното? (Отговарят: В храната, в мисълта, в желанията.)

Не, отговорът ще дойде само тогава, когато направите опит. И да ви дам отговор, това не е във ваша полза. Е, кой е Христосовият* метод? (Отговарят: Любовта.) - Къде е Любовта? Това, което казвам, да се хармонизирате, да живеем братски, тези неща са неопределени величини, хиксове. Когато някой богат човек осиромашее, търси бедния, казва: "Брат ми си." Защо? Защо променя поведението си? Това не е братство. Братството подразбира и когато е богат, и когато е учен, и когато е цар, да няма никаква промяна в поведението му, да няма никаква промяна в неговия живот. Ако имате един приятел, и след като стане той цар, вие започвате да се стеснявате от него, това братство ли е? Де е приятелството? Той трябва да си остане такъв, какъвто си е бил в първо време. И тъй като служим на Господа, дошли сме до това положение, че като станем духовници, започваме най-идеално с Бога, а после започваме да се страхуваме от Него, казваме: "Няма да се моля вече." Че ти си изгубил истинското понятие, истинското представление** за Бога. Бог никога не се изменя. Той е винаги един и същ. Някой път казвате, че Бог бил такъв, друг път - друг. Това са схващания на различни автори. От това, което е казал апостол Павел, той е изнасилвил някои Божествени мисли. Та и всички вие изнасилвате Божието. Казвате: "Апостол Павел казал така"; "На апостол Павел му говорил някой дух, на този дух говорил друг, по-висш дух, на втория говорил друг, още по-висш дух." Знаете ли през колко среди е минала тази мисъл, докато дойде при нас? За да разберете тази мисъл, тъй както е предадена, трябва да я хванете от този първи дух. Не че Павел не е знаел тези неща. Не, той е преживял много работи и като му ударили 7 по 77, започнал да пише много хубаво и казал: "Братя, със страдания ще влезем в Царството Божие." Мнозина от вас казвате: "С Любов ще влезем в Царството Божие." Като ви ударят 7 по 77, казвате: "Със страдания се влиза в Царството Божие." Казвате: "Апостол Павел бил много глупав." Не, много умен е бил той.

И тъй, за да добием здраве, първото нещо е да дойдем до основния закон, който Бог е вложил във физическия свят, защото и физическият свят си има добрата страна. Материята в първоначалното си състояние е била от Божествената субстанция, но след като се отделила, тя вече днес не е такава, каквата е била тогава. То ние ще се върнем към този именно физически свят, който е бил чист, кристален, и в това тяло няма да има вече излишъци, няма да мирише, в него смъртта и животът постоянно ще се уравновесяват, ще има постоянни промени. Затова трябва да си създадем чисто тяло, в което Духът да живее. Затова апостол Павел казва: "Ако това тяло се разруши, имаме дом, който сега градим и в който бъдещото тяло ще влезе да живее." То ще бъде по-добро от това, което сега имаме.

Искам да остане в ума ви четвъртият метод: да останете слепи за добродетелите и за грешките на хората, а очите ви да се отворят за вас, да

* срв. старобългарското Хрьстосовъ

** истинската представа

познавате и добрите, и лошите си страни, да не се корите и хвалите, но да знаете защо сте такива. И тъй, Христос иска трояко да ни спаси - физически, духовно и Божествено, и тогава ще дойде възкресението. И аз тук - ставането е в свръзка с физическия свят, оживяването - в свръзка с духовния, а възкресението - с Божествения. Не можем да оживеем, ако нямаме физическо здраве; не можем да добием духовен живот, ако не сме добили физическия живот, защото физическият живот е основа на духовния, а духовният е основа на Божествения. Та да не казвате: "Искам да се освободя от този физически живот." Вие ще имате всичкото уважение към този физически живот дотолкова, доколкото Бог му е дал цена. На него ще се насади духовният, а на духовния - Божественият. Не искам да казвате, че този дух тъй казал, онзи дух тъй казал. Права философия е, когато човек има здраво тяло, здрав мозък, здрави дробове и здрав стомах. Според състоянието на тези три уда се определя вашият физически живот. И духовният живот се определя от органите на вашия мозък. Когато гърдите са здрави, човек има здраво сърце; когато мозъкът е здрав, човек има здрав ум, или тогава умът може да се прояви правилно; когато дробовете са здрави, чувствата се проявяват правилно; и когато стомахът е здрав, волята може да се прояви правилно, но не че стомахът създава волята. Затова ние сме излезли днес на Витоша, на този Божествен въздух. Видите ли тази земя? Този дъждец, тези облаци, на вид неприятни работи, но за да бъдем в тази обстановка, трябва да умеем да изтълкуваме тези неща в природата. Чрез тези капчици, капнали върху главите ни, да приемем Божието благословение. Всяка капчица е донесла хиляди богатства. В тази школа се изисква учениците да образуват една благоприятна атмосфера. А сега у всинца ви има едно лошо желание. Да ви кажа в какво седи то. Дадат ви една ябълка, изяждате я, остане още една, вие искате и нея, да се осигурите за утре. Останалите ябълки развалят стомаха ви. Освен това вие вземате, но не давате. Всички, които ме заобикалят, мязате на пиявици. Вие само черпите и пълните вашите торби. Тогава какво правя? - Пращам някои духове да ви оберат. Казвам им: Идете да ги оберете, торбите им са пълни. Аз нарочно ги пращам, за да ви оберат. Защо? - Защото не ви трябва това в торбите. Затова и Господ праща лошите духове. Те са като стражари, казват: "Дай сам това." После кимват: "Благодарение, че не ни набиха." Казвам ви как чувствавам вашето състояние. Някой път, като сте около мен, усещам такъв гнет, като че ли хиляди тръне ме бодат. Безкористно посещение подразбирам това, че като дойде някой човек наоколо ти, да усещаш едно благоразположение, като че ли този човек носи нещо. Понеже всеки от вас иска да смуче, затова не можете да се търпите понякога. Това не е право. Смукане не се позволява. Затова настъпва и демагнетизиране, няма хармония. Тези неща стават несъзнателно у вас. Ето защо в християнството се препоръчва безкористието. Защото, като се качи човек на по-високо стъпало в дейността на живота, изискват се по-добри условия. Енергията от стомаха трябва да се препраща нагоре.

Ще ви приведа един анекдот, случил се в София. В едно събрание някой си добър оратор държал реч. Имало много публика, та хората били съгъстени. Един едър, възрастен господин се въодушевил от речта, започнал да маха нагоре-надолу с ръце, да ръкопляска. Под него имало едно дребно човече, което той не забелязал, а едва след като чува някакво викане: "Шапката ми смачкахте!" - разбрал, че под него имало човек. Та и ние някой път се въодушевим, но този, който е под нас, страда. Като се въодушевиш, опасно е между хората да вдигаш и слагаш ръцете си, защото, ако си някой великан, ще пострадат тези, които са около тебе. Извън хората може да се въодушевяваш. Тези великани са хора със силна воля и ако си между тях, като се въодушевят, може да ти направят пакост, без да искат. Остава нещо неясно, нали? Неясността стои там, че хората не могат да видят връзката между физическия и духовния, между духовния и Божествения светове. Казваме, че физическият живот не ни трябва. Не, физическият и Божественият живот са двата полюса.

Забележете, сегашните хора било в Европа, или Америка, навсякъде, като видят някой здрав, красив човек, не могат да го търпят, почват да му завиждат. Проповедниците в Америка проповядват, че хората не трябва да бъдат здрави, а малко сухички, с хлътнали очи. Така са схващали светиите, че и той трябва да бъде мършав на лице, с хлътнали очи. Това е едно патологическо схващане за светията. Той ако е светия, лицето му трябва да е светло, без да е мършаво.

Сега ние всички да се заемем да изправим погрешките си, които са внасяни в нашия организъм от миналото ни. Това, което сега преживяваме, не се дължи на сегашния ни живот, то се дължи на миналите ни съществувания, а сегашният живот се определя от миналите ни съществувания, затова трябва да бъдем искрени. Някой казва: "Кажки ни погрешките." Първо трябва да си поправим стомаха, после белите дробове и най-после мозъка. Няма друга по-добра система, по-добър начин за възпитание от тези три. На някого казват: "Ти си честолобив." - "Защо?" - "Защото обичаш славата." На друго казват: "Ти обичаш да полъгваш." Трябва да разберем причините, корените на тези недостатъци. Има много наши недостатъци, които произтичат от стомаха. Много наши недостатъци произтичат от белите дробове и много произтичат от мозъка. Не можем да изкореним нашите погрешки, ако не знаем где се корени злото. Например, ако ви препоръчам да развиете чувствата си, ще ви кажа тъй: "Разширете носа си, дишайте дълбоко!" С разширението на носа си разширявате чувствата си, със сплескване на носа сплесквате и чувствата си. С разширение на дробовете разширявате и чувствата си. Казвам: Разширете дробовете си, разширете носа си. - "Не, аз ще се моля" - казвате. Който дълбоко диша, той хубаво се моли; който плитко диша, и плитко се моли. Има йоги, които дишат дълбоко, задържат въздуха до 20 минути. Който се моли плитко, неговата молитва е една педя над главата му. Дълбоко дишане трябва, от 5-10 до 20 минути ще задържаш дишането си и тогава ще концентрираш мисълта си към Бога. Така ще има добра

молитва. Забележете кога не се молите добре - когато сте раздразнени. Щом сте съсредоточени, и молитвата е добра, и дълбоко дишате. Ще ви определя в какво седи молитвата. Молитвата е сила, която трансформира. Някой път те обиди някой, ти не можеш да се сдържиш в себе си и казваш: "Аз ще му претърпя сега, но един ден ще докарам работата така, че ще се разбере." Такъв човек не може да има дълбока молитва, която Господ да слуша. Щом те обидят, веднага трябва да се поляризираш и да изхвърлиш навън тази отрова, може да остане една малка частица от отровата, но по-голямата част да я изхвърлиш. Ако си оставил по-голямата част от отровата в себе си, значи голям недъг имаш в астралния свят, затова не можеш да простиш.

За в бъдеще ще се образува голяма школа, в която ще се държат изпити, ще се изработват предмети, както жените изработват разни предмети, както мъжете шият обувки, рисуват картини и т.н. Тогава ще кажем дали имаме един верен метод в работата или не. Колцина от вас, подложени на изпит, биха го издържали. Например връщате се от една проповед, въодушевени сте, но всички вкъщи се нахвърлят отгоре ви. Ако ти запазиш мира, радостта си, това показва, че си разбрал Божественото и си схванал, че това са временни изпитания. Някой от вас разказва: "Аз като излязох от беседата, имах много хубаво разположение, но една сестра ме разтревожи, изгубих хубавото си разположение." Другата отговаря: "Че и аз така." Това е пиявица, която се среща навсякъде. Та при Божествения живот се изисква да разбирате законите на физическия свят, за да може да издържите страданията. По някой път, като стоя, и аз се опитвам да издържам. Например често съм забелязал, таман има ефект нещо, някои от вас се скарат и всичко се разбърква. Тогава сядам аз да туря всичко в ред и порядък. Взел съм четките, боите - рисувам, поправям разваленото. Вие отново се скарате, разхвърляте ми четките, боите, всичко става миш-маш. Смешно е моето положение. Не ми остава друго, освен да взема бастун и да ви разгоня. Казвам си: Заминаха пак, чакай да видя мога ли да туря всичко в ред, мога ли да забравя всичко това? Това е наука. То е за всинца ви, не само за мене. Тези препятствия навсякъде ще ги срещате. Човек трябва да мине през тези изпити. Господ ще го постави пред тях и той трябва да ги издържи. Там привилегии няма, само ще учите. Търпение сами ще добиете, знания сами ще добиете, всичко сами ще учите. Не учите ли, то ще ви бъде изкушение.

Всички противоречиви стихове, които четохме, обясняват следното: да приведем всички противоречия в живота в хармония, и когато ги приведем, ще имаме една по-друга опитност в живота, по-друго съзнание ще дойде. Бих ви препоръчал следното: да бъдете слепи и глухи за погрешките и добрините на хората и нито да се хвалите, нито да се укорявате. Забелязал съм, вземате някого, когото обичате, хвалите го, а утре обаче работата се изменя, започвате да го корите. Това вършат жените в Сливен. Когато някой мъж върви по волята им, те казват, че чрез него говори Духът, че те го виждат с великолепни дрехи с корона и венец на глава, като него

няма друг. Но почне ли той да не върви по техния път, да не върви по волята им, започват да казват, че не е вече в такива хубави дрехи облечен, че му взели короната, венеца. И той казва: "За да бъде като по-напред, трябва да вървя по пътя им." Това е изнудване на нашите религиозни убеждения.

За да вървите по един правилен път, трябва да бъдете слепи за доброто и погрешките на другите. Който иска да знае моето мнение за него, аз нищо няма да му кажа, а ако ми иска 1000 лева, ще му дам. Ако му кажа, че е честен, добър човек и не му дам 1000-та лева, които ми иска, где остава последователността между думите и делата? Като му дам пари, то с това аз го похвалявам и му казвам: В моето лице ти имаш всичкото доверие. Та не трябва да се хвалим, а на дела да се вижда всичко.

От тази беседа да остане в ума ви следното: слепи и глухи да бъдете за грешките и добрините на другите, колкото ви е възможно повече. Искам 75% да бъдете слепи и глухи, а 25% да прогледвате. Искам да бъдете днес бодри и весели!

Сега ще направим обед, а след това гимнастика.

(След обед се изкачихме високо по Витоша. Всички се чувствавахме много добре. Там горе, на високите витсшки баири, правихме гимнастика.

И след това бодри, весели, доволни тръгнахме си назад за София.)

9 юни 1921 г., четвъртък, Спасовден
Витоша

ВЛИЯНИЕТО НА ХАРМОНИЯТА В ЖИВОТА

Върху всичко това, което съм ви казал, трябва упътвания. Трябва да разберете, че законите в природата няма да се изменят за вашите разбирания, дали разбирате, или не разбирате. Всички трябва да турите в ума си мисълта, че природата няма да тури специални закони за вас, за да ви извинява. Когато говорим за хармония, подразбираме съзнателния живот на човека, живота, в който душата се развива, човешкото аз, съзнанието на човека, че той е нещо отделно в света, че той се е проявил. Човек съзнава, че е едно отделно същество. Сега, представете си, че имате една нота в музиката, тя може да бъде $1/2$ нота или $1/4$, или $1/8$, или $1/16$. Тази нота сама по себе си е само един символ, един характер, без да има някакъв смисъл. Ако тази нота обаче се постави на петолинието и в началото на петолинието се тури ключът, и определите какъв ще бъде характерът ѝ, тя вече има смисъл. И тогава всяка от нотите, наредени по реда на петолинието, не може да има вече свое мнение, да казва: "Аз така мисля, аз иначе мисля." Тя ще мисли тъй, както ключът е казал, и тонът на една нота в този ключ не може да се измени. Когато влезете в Божествения живот, и там има ключ, и според този закон на Божествената хармония вие сте турени на това петолиние. Вие се качвате на това петолиние и казвате: "Знаете ли, че аз съм на особено мнение?" "Аз" значи да произведете тези вибрации, които съответствуват на този закон. Щом не искате да се подчините на закона на хармонията, на Божественото, трябва да слезете от петолинието, т.е. от този ключ, и там можете да правите каквито искате обърквания, но на петолинието ще правите това, което ви каже Духът, т.е. капелмайсторът. Той ще ви мести, ще ви туря ту горе, ту долу, и ако Го слушате, ще минете всички положения на този хармоничен закон. Това наричам на музикален език "съзнателен живот". Значи, ръководени, ние вървим по тази крива линия, слизаем и се качваме, но всичко това върви хармонично. Това е философия, която трябва да разбираме и който не я разбира, хващат го за ухото. Ако например една нота е турена на петолинието като $1/4$, а тя иска да стане $1/2$, капелмайсторът ще я хване и ще ѝ каже: "Не половинка, а четвъртинка ще бъдеш." - "Ама по-голяма искам да бъда, повече време да трая!" Не, ще бъдеш толкова голяма, колкото ти е определено, ни по-голяма, ни по-малка. Сега някои от вас искат да бъдат по-големи. Това са криви религиозни схващания. Животът седи в изпълнението на онова, което Бог е създал по закон и по ред. Тази хармония е необходима както за вашия индивидуален живот, тъй и за вашия семеен и за вашия обществен живот. Тя е необходима и за вашия ум и сърце. Вашият ум и сърце не могат да се развиват без хармония. Сега няма какво да ви говоря, вие сте опитали какъв крах настъпва в сърцата ви, като нарушите хармонията. Всяка дисхармония се изразява със сълзи. Щом има хармония, в сърцето има радост; щом има хармония, в ума има радост.

Първият ключ на хармонията вътре в живота, това е любовта в първа степен. Как наричат първия ключ в музиката? - Той е ключът *сол*. И действително на хората трябва *сол*. То е едно съвпадение - ключът *сол* и *сол* за ядене. Забележете, че когато се вземат нотите "до", "ми", "сол", "си" - в тези четири основни ноти "сол" е третата.

Засега вие сте поставени на този ключ, искаме да ви нагласим всинца според този ключ *сол*. Тактът ще бъде 3/4. В музиката музикант се нарича не само онзи, който разбира знаците, знае например какво е ключът *сол*, а музикант е този, който знае нотите, може да взема правилно всички тези ноти и разбира отношенията на тоновете от "сол" до "сол". Тъй искам да разбирате и вие ключа *сол*, да вземате тези ноти не дисхармонично, а много правилно, много хармонично. В ума ви трябва да легне идеята, че щом дойдете до ключ *сол*, има само едно мнение, не може да останете на особено мнение. В любовта няма особени мнения, няма специални мнения, защото, щом хората останат на особено мнение, това е неразбиране на Великия закон. Всички велики майстори на музиката, които я разбират добре, като дойдат при ключа, всички работят добре, разбират работата си, само по някой път коригират дали някоя нота е поставена на мястото си, тъй както изисква законът на музиката. Това наричам учение, това наричам прогрес, развиване на съзнанието и т.н.

Сега, за всички неразположения, за всяка дисхармония, която се яви между вас, ще търсите где са погрешките, ще започнете от ключа *сол*. Искам да видя дали вие, жените поне, ще бъдете в състояние да изправите живота си по ключ *сол*. Аз не говоря сега за изправяне на вашия живот. Показвам, че нареждането на вашите мисли, на вашите чувства и на вашите волеви действия не са по този ключ, и трябва едно трансформиране на мисълта, всичко да се нареди по този ключ на любовта. Или ще кажете: "Колко я познаваме тази любов!" Вие още на ключ *сол* не сте били нареждани. Знаете ли каква прекрасна хармония има у този, който се нареди един път на ключ *сол*? Това е най-възвишеното, най-благородното у човека. Когато той се нареди на ключ *сол*, у него става един подем на мисълта, на чувствата, на съзнанието, той вече не страда от неврастения, не страда от никакви болести. Това е ключът *сол*. Ако някои от вас имат всички тези качества в себе си, казвам: Вие сте нагласени на ключ *сол*. Ако не сте, не си правете илюзия за друг някой ключ.

Сега, хармонията е потребна изобщо за жените. Хармонични мисли, хармонични чувства и действия, това е най-великото в живота, което човек може да изучава. Единственото нещо, което издава човека, това е хармонията. Този закон може да го проверите. Когато имате хармония в ума си, когато имате хармония в сърцето си, когато имате хармония във волята си, всичката работа добре върви и лукът ви в половин час е препържен. Всичко свършвате скоро и казвате: "Днес работата ми върви много добре." Това е само една малка хармония, а колко нещо може да извърши тя! Всичката работа съкращава. С хармонията се съкращава част от времето. Времето, което е потребно, за да се извърши една работа,

понякога може да се съкрати тъй: ако някой път чрез нашия обективен ум изучаваме някое явление, години време отиват, докато се изучи. А някога чрез човешката интуиция този процес, който е трябвало да се изучава цели две години, една минута време е достатъчна, за да се изучи.

Този велик закон на любовта изглажда всичко. Ако се изисква известно време, за да изгладите някоя ваша погрешка, то като дойде любовта с четката си, веднага, в 5 минути, всичко изглажда. А сега пейте! Това е бързият метод на лекуване. Значи като бърз метод на лекуване аз считам поставянето хармонията в живота. Понеже езикът на Писанието е иносказателен, там един пророк е казал: "Привлякох ви със закона на любовта", т.е. ключът *сол* ги е привлякъл. Щом хората почнат да се разбират, с хармонията всичко може да се уреди. Сега вие казвате например, че православните, евангелистите нямат тези познания, които вие имате. Не е въпросът да се различавате само по това, трябва да знаете как да пеете по ключа *сол*, да имате едно съществено различие, да имате хармония помежду си. Ако хармонията преобладава, ако можете да оперирате с ключа *сол*, тогава ще имате едно съществено различие, тогава може да кажете, че разбирате живота и се различавате от другите. Сега някои от вас сте като онези певци, които, като ги викат в музикалното училище или в някой хор, пеят ден-два, после напуснат хора, казват: "Ние нямаме глас." Защо нямате глас? - Защото нямате хармония. Първо трябва да се въдвори хармонията и гласът ще дойде; като се въдвори хармонията, мисълта ще дойде; като се въдвори хармонията, чувствата ще дойдат; като се въдвори хармонията, правилните действия ще дойдат. Всичко това зависи от тази Божествена хармония. Щом тя се нагласи, то като махнеш, като с един магически жезъл всичко ще се нагласи. Като няма хармония, с години може да работиш, нищо няма да направиш.

Сега вие във вашия живот мислите само за себе си, т.е. вие казвате: "За това мисля, за онова мисля", но доколкото схващам хората, които мислят, че са много духовни, мислят само за себе си. Съвременните хора мислят за другите само кога? - Когато имат много голям багаж, не могат да го носят на гърба си и казват: "Да ти направим една услуга, да ти дадем от нашия багаж." А тези, които казват, че "аз съм готов да се жертвувам", това е по мисъл тъй, но я ми покажете хора, които действително са готови да се жертвуват. Те са голяма рядкост. Доброволно, по този Божествен начин, трябва да мислим за Бога. Някой път, даже и най-развитите от нас, като ни обиди някой, започваме да се нахвърляме върху него, а после съзнаваме и казваме: "Аз не направих добре." Това не е само по един, а по 2-3 пъти на ден. И после питаме защо Господ не идва. Че как ще дойде! Любовта е закон на хармония. Имайте хармония, и тя ще дойде. Нямате ли хармония, няма да дойде.

Сега искам във вашето съзнание да се появи сила да удържите хармонията, да не мислите какъв е светът. Искаш да направиш нещо, помисли да не би да направиш нещо, с което да обидиш своя Господ, защото обидиш ли Го, спираш всичката си работа. Кажете си: "Чакай да

завъртя колелото." То се завърта само когато си на ключ *сол*. Сега младите се извиняват, че са били неопитни, а старите - че са нервни. Господ никого не извинява, нито младите, нито старите. Като влизат в училището, трябва да се учат. Ако си стар и имаш съзнанието, че си стар, това е дисхармония. Ако мислиш, че си млад, и това е дисхармония. Щом помислиш, че си стар, това значи, че един ден ще подмладееш. Ако мислиш, че си млад, това значи, че един ден ще остарееш. Това значи да подхвърляш една топка и да си играеш: млад-стар, млад-стар. А що е млад и стар в музиката? Началото на музиката е младостта, а краят на музиката - старостта, младият е в началото, а старият - в края. Как разбирате музиката? Като остарееш музикантът, няма никакво ръкопляскане. Щом се завърши музиката, всички се възхищават и публиката ръкопляска - "бис-бис" - да се повтори. Започват отначало да свирят. Значи няколко пъти може да се остарява и да се подмладява, това е схващане в музикално отношение. Няма старост, както вие мислите. И в този смисъл в музиката под "млад човек" се подразбира човек достигнал разцвета на своята възраст, а когато той развие до най-висока степен всички свои чувства и способности, това е старост. Тогава той е най-силен, най-мошен. И най-силното, най-мощното извън музиката го разбираме като най-старо, най-неспособно и казваме: "Стар човек." Та щом влезете в хармонията, ще измените вашите схващания. Като кажа "млади", подразбирам, че сте започнали, а старите ще завършат в най-висока степен, до която вашата душа може да достигне тази хармония. Сега не че у вас няма усилия, у вас има много усилия, стремеж, всички тези неща са добри, но стремежът, желанията ви трябва да се насочат разумно във великия стремеж на любовта. Може да имате стремеж, но ако не изберете онова време, което изисква хармонията, ако не вземете в съображение законите, които работят, всички ваши усилия ще бъдат безплодни. Сега вие се питате: "Защо аз не раста, защо нямам това схващане, защо мислите ми са малко разбъркани?" - Хармония, хармония трябва. Хармонията трябва да я възстановите по всички начини, при каквито и да е жертви. Възстановите ли хармонията, каквито жертви и да дадете за нея, нищо не е изгубено. Необходимо е да се възстанови тя в душите ви. После вие, като не разбирате живота, мислите, че обществото много ще ви даде. Обществото може да ви развали само. Вие се събирате по няколко да дружите и ако не разбирате закона, обществото, живота, ще ви разгласят. Вие нагласявате някой, те ви разгласяват. Казвате: "Хайде да се нагласим!" Ти го гласиш, той се разгласява, цял ден минавате в нагласяване - тин-тин, тин-тин. Утре пак започвате. Отвлъгне* струната, обтегнете я някой път повече - скъса се. А тези четири струни, на които трябва да свирите, това са вашите четири темперамента, които трябва да се нагласят.

Тези четири темперамента са:

Сангвинически темперамент, тъй наречен жив, въздухообразен. Хора с такъв темперамент имат валчести лица, коси руси, очи сини. Те са

* омекне, овлажне

като пеперуди, скачат от цвят на цвят, обещаваат всичко, а едва 1/100 от това, което са обещали, могат да изпълнят. Много щедри са, дават всичко на думи, но като дойде за изпълнение, казват: "Нямам нищо."

Другата жица е тъй нареченият холерически темперамент. В такива хора е добре развит черният дроб, мускулите, нервната система. Такива хора са енергични, огън палят навсякъде. Дето минат, огън палят. Те са хора с черни коси, продълговати лица, дебели, навъсени вежди, широки носове, ръце мускулести, и като не им се покоряват, аргументират винаги с юмруци.

Третата жица е флегматическият темперамент. Те са хората на благоутробие, тяхното лице е валчесто, мяза на месечина, само очите им се виждат. Ръцете им са късички, а като ходят, едва кретат. Тези хора имат флегматичен темперамент, те като седнат, мъчно стават. Те никога не се тревожат.

Четвъртият темперамент е меланхоличният, или нервният темперамент. В него преобладава мозъкът и нервната система. Хора с такъв темперамент имат деликатно телосложение, лице някой път крушообразно, вежди възтънки, очи - някой път кестеняви. Те са хора на мисълта, в тях има бързи възприятия, впечатлителни са, бързи, нервни, мислят хубаво. Те са, които носят философията в живота.

Това са четирите темперамента, които трябва да се нагласяват, да има хармония и съотношение между тях. Тези четири темперамента, тези струни като се нагласят, тогава започват да се редят нотите по тях, и цигуларят като вземе лъка, всички ноти се разскачват; ако не сте нагласени както трябва, излиза известна дисхармония. Някой път като не се спогаждате, това показва, че се събирате два остри камъка, например двама сангвиника или двама флегматика. Кръстосване в темпераментите трябва да става, за да се спогаждате. Например, ако аз наредя все сухи на едно място, ще има бутаница помежду ви, няма да може да се търпите. Например някога казвате: "Бях на едно място, но се чувствах там като на парила." Е, разбира се, трима души с еднакъв темперамент се събрали на едно място, на парила ще са. Кръстосване в темпераментите трябва, тъй ще вървят те хармонично. Например сангвинистическият темперамент спомага на дихателната система, разширяват се гърдите, кръвообращението става правилно, дишането е добро и такъв човек от малокръвие не страда. Затова ще извикаш този темперамент. Когато искаш да изправиш мускулите, лигаментите си, ще извикаш холеричния темперамент. Когато искаш да развиеш мозъка си, ще извикаш флегматичния или нервния темперамент. Като се турят на тези четири струни, вашите чувства, мисли и действия, започва музиката на живота. И тъй, от това гледище на хармонията, ако сте много активни, ще повикате флегматичния темперамент, да даде малко повече жизнена сила на стомаха, да стане уравновесяване. Ако имате много огън, ще повикате сангвиничния темперамент, да подуха малко, да разнесе огъня. Нали срв. парилки "горещи извори на баня"

знаете какъв е законът? Когато в стаята е много топло, веднага отваряте прозорците и въздухът като навлезе вътре, проветрява. Та сангвиничният темперамент е въздух, дето мине, проветрява. Като стане студено, повикайте холеричния темперамент, той пък ще стопли стаята.

Сега този закон на хармонията ще изисква дълго време, докато го изучите. Лесно се говори, мъчно се прилага. Най-първото нещо е: ще вложите в ума си мисълта, че хармонията е необходима за вашето развитие. Всички спънки в живота ни се дължат на липсата на тази Божествена хармония. А хармонията трябва да знаете, всякога е резултат на разумното у човека, на Божествения Дух, Който работи, на вашия дух, който ви ръководи във всички действия. Всякога у вас има едно същество, което ви казва: "Чакай, помисли, преди да започнеш една работа." Вие се борите и когато работите ви са нагласени, той казва: "Може вече да тръгнете напред." Някой път сте като непослушни деца, майка ви макар че казва да не излизате, вие отваряте вратата и хайде навън. Върнете се вечер окаляни, съдрани, майките ви понабият и после си казват: "Утре като стана, работата ще се нареди." Тъй стои животът досега. Няма никой от вас, който да не е бит досега. Всички сте бити. Сега, законът на хармонията изисква да обръщате внимание не как пеят онези, които не вземат правилно тоновете, но да внимавате как пеят най-добрите певци, от тях ще се научите да вземате правилни тонове. Следователно в окултен смисъл когато казваме, че не трябва да се занимаваме с грешките на хората, то значи да не се занимаваме с онези, които пеят криво, няма какво да ги слушаме тях, а ще слушаме онези, които пеят правилно, и от тях ще се учим на хармония. Сега всички можете да бъдете музикални, никой от вас няма право да каже, че "аз не мога да направя това". Необходимо е да го направите. Хармонията изключва думата "не мога". Който иска да живее, да се развива, той трябва да казва "мога", а който не иска, той трябва да отиде на гробищата. Който не може, пращат го вън от училището и тогава започва обратният живот. Хармонията съществува само тогава, когато казвате "мога". Сега не е въпросът за бързане, няма какво да се бърза, а ще се мине от началото до края. Някой казва: "Да стигна до онзи край, да видя какво има." Казвам: Каквото е началото, такъв е и краят. На онзи край ще има същото, каквото и в началото. Та вие се лъжете, като казвате: "Чакай да отида на небето, да видя какво има." Че небето, това е краят на тази музика. Ако сте изпели и дойдете в небето до края на музиката, ще има ръкопляскане и вие ще учите. Ако не сте изпели, ще дойдете в небето и ще кажете: "Долу, долу на земята да отидем." Това значи небесен живот, че от земята до небето тази музика е една и съща и като си завършите там, има ръкопляскания, а после ще ви поканят да слезете долу. Каквото е началото, такъв е и краят. Ако започнете добре, добре свършвате, ако започнете зле, зле свършвате. Някой казва: "Зле да започна, добре да свърша." Това подразбира закона на силите.

И тъй, музиката на земята е единственото условие, което помага на човека да се развие, затова приложете музиката навсякъде в живота си.

Неразположени сте, почнете да пеете. Пейте и не бойте се! Неразположени сте, почнете да пеете каква и да е песен, да възворите у вас хармония. Така ще помогнете на вашите мисли, на вашите чувства, на вашите действия. Ако сами не можете да пеете, идете в градината, седнете под някое дърво и ако има вятър, в това огъване на листата ще има такава музика, че ще започнете полака-лека да утихвате, да се унасяте в това шумолене, което аз наричам музика. Тези вибрации, които идват от шумоленето на листата, въздействуват върху ума ви. Та музиката ще имате като един фактор в живота си, за да се махнат тези недоразумения, които сега съществуват помежду вас. Често вие се спирате и казвате: "Еди-кой си там не пее хубаво, фалшиви." - Да, но и ти не пееш хубаво. - "И аз не пее хубаво, но и той не пее." Трябва да се намери някой друг, да каже: "Чакай, аз ще взема правилни тонове и всички с едно усилие ще се нагласим." Не е философията там, че еди-кой си пее фалшиво, философията е да се нагласим всички правилно. Като имам камертон, ще започнем всички да пеем правилно. Сега, разбира се, аз нямам време да коригирам ключовете на всинца ви, но говоря общо за погрешките ви. Като се върнете дома си, ще видите къде е ключът *сол* и ще си поправите погрешките. Някой път учителят поправя погрешките на черната дъска и учениците от там поправят своите. Тъй е по-добре и вие да се коригирате. Често казвате: "Нямаме вдъхновение, нямаме разположение." Но трябва да знаете, че Божествената Любов е хармония, тя не търпи дисхармония. Сега аз ви говоря за хармонията, във връзка понеже тя ще ви послужи, за да почнете вие да се организирате съзнателно. Знаете ли какво е организиране? Всичките клетки се организират съзнателно в този Божествен организъм и всички работят правилно. В този живот ние сме Божествени клетки и всеки от нас трябва да разбира и изпълнява добре своята мисия, своето сегашно предназначение и да не желае ни повече, ни по-малко от определената за него работа. Никой не трябва да се отдалечава от Божествения план. Другите хора могат да говорят за вас, но това, което вие дълбоко съзнавате в душата си, старайте се да го реализирате и няма да бъдете далеч от истината. Вървете по своя план, нищо няма да ви спъва. Нали сте виждали как вървят войниците, всички вървят в такт. Така и вие като вървите сами, може да си вървите както искате - и по-полека, и по-бързо, но като тръгнете с някаква компания, която си има свой ход, ще вървите според нея. Не вървите ли според нея, ще останете назад. Та когато хората влязат в Божествената хармония, всички трябва да изменят такта на хода си, ще тръгнат хармонично, правилно. А знаете ли какво значи да си приспособите краката, да ходите правилно? Да ви превода това. То значи, че вашите добродетели трябва да вървят правилно. Краката на човешката душа, това са добродетелите. Ръцете на човешката душа, това е вашата справедливост. Ушите на човешката душа, това са мъдрите мисли на мъдростта, а устата на човешката душа, това е любовта, външната страна на любовта, чрез нея тя може да говори, чрез нея Божествената Любов ще излезе. Едната любов - външната - ще дойде като услуга на вътрешната,

тя ще дойде отвън, чрез нея. Затова сега трябва да сформирувате ушите на вашата душа, за да бъдете мъдри; да сформирувате устата на вашата душа, за да бъдете в любов; да сформирувате краката на вашата душа, за да бъдете добри, добродетелни; да сформирувате ръцете на вашата душа, за да бъдете справедливи. Като отидете на онзи свят, ще видите, че някои нямат уши например. Та всички добродетели, които сега упражняваме в този свят, служат да създадем някои органи. Защо човек трябва да е добродетелен? - За да има душата му крака. Защо човек трябва да бъде справедлив? - За да има душата му ръце. Защо да бъде мъдър? - За да има душата му уши.

Та всичко онова в света, което Божествената хармония го извършва, има право отношение към нашата душа. Значи всички усилия, които правим, това са едно благо за нас, за нашите близки и за Божествения принцип. Това значи да се проявява Бог в делата ви. Например, да кажем, че навсички, които сте тук събрани, ви се даде една работа да я извършите. Как бихте започнали тази работа? Да кажем, че ви дадат около стотина сирачета и ви накарат да им помогнете. Как ще постъпите вие? Как ще организирате тази ваша работа? Ще започнете да избирате комисия помежду си от 5-6-7 жени, ще ги упълномощите те да наредят работата. Между тях ще започне спор коя да бъде председателка, коя секретарка, коя касиерка. Цял ден ще мине в тези разправии. След това ще трябва да се събират пари, вие ще чакате. После пак спор - кой ще раздава тези пари. Е, пак избраните седем души - комисията. Ами вие, останалите, какво ще правите? Как ще наредите най-практично тази работа?

(Някои отговарят: Ще си разделят децата помежду си.) После пък ще има спор кое дете при кого ще се падне, къде ще бъдат най-интелигентните деца и т.н. (Отговарят: На късмет, кому което се падне.) Когато човек си знае урока, всякога е късметлия. Който не знае всички уроци, тогава идва нещо, което не е по късмет. Ще разрешите въпроса по закона на хармонията. Да кажем, всички вие сте женени и имате деца. Всяка майка разрешава тази задача. Ней са дадени няколко деца сирачета, да ги наглежда. Има избрана комисия въщи за тази цел - има председател и председателка. Отглеждането на тези деца започва. От невидимия свят е така. Тогава другите, които не са женени, казват: "На нас за в бъдеще ще се дадат деца." Те могат да си намерят друга работа. Всички на работа в света! Никой не трябва да стои празен. Сега именно, при сегашните условия на живота, а не при бъдещите условия, ние трябва да използваме този съзнателен живот, закона на хармонията. Умните хора използват сегашните условия, а ленивите хора - бъдещите условия. Умните хора се учат от своето минало, а глупавите - от своето бъдеще. Сега искам между вас да се заглади по възможност всяка дисхармония, която съществува. Всяка дисхармония, която сте създали, искам да я изгладите вътре в един ден само; давам ви един ден на разположение, не по-дълъг срок. На жените давам само един ден срок за изглаждане на всички недоразумения и дисхармония. И тъй, в един ден срок да се нагласите в ключа *сол* и

да изгладите всяка дисхармония. Всяка в себе си да изглади това - речено и свършено! Ами представете си един такъв случай - да допуснем, че живеете в един дом, гдето има четири сестри и трима братя, и живеете с тях в дисхармония. Те са ви побийвали и вие сте ги побийвали. Един ден казвате: "Ще изляза в друга къща." Е, ако вие не сте се нагласили в ключа *соли* минете на друго място, мислите ли, че на това ново място няма да ви стане по-горещо? Защото онзи певец, който не пее добре на сцената, всички ще го снемат от там, а добрият певец всички ще желаят да им пее, и един, и два, и повече пъти. Добрият живот, това е Божествената хармония. Значи да прилагаме в действителния живот хармонията. Затуй тази хармония е необходима и само чрез нея може да наваксате изгубената хармония, а хармонията е, която носи новия живот. Сега във вашите умове се явява мисълта: "Как може да се оправи тази дисхармония?" - Може. Ще насочите ума си към Бога, ще знаете, че Той е Великата хармония и само за Него ще мислите. Няма да мислите за Бога като за някой стар, бѐлобѐрад дядо, а ще мислите за Бога като за Велика вечна хармония, в която всичко живо дава внимание към Него. Затова всички се стремим към Него и всеки иска да Го схване. Мисли за Великата хармония на живота и ще ти стане леко. Не се старай да схванеш какъв е Бог, каква е формата Му, а мисли за Него като Велика хармония и веднага ще ти стане леко. Защото, ако ти гледаш лицето, косата, брадата на певеца, веднага ще се отдалечиш от хармонията, но ако слухът ти е съсредоточен, ще разбереш какво е хармонията. Ако дойдем до лицето, лицето е особена хармония за очите. Ако сте ясновидци, ще видите, че лицето не стои спокойно на едно място, то е подвижно, в него стават много бързи движения. Но понеже тези движения са тъй далеч от нас, нам се вижда, като да е спокойно.

В невидимия свят всичко е в движение. Най-първо ще обърнете ума, сърцето и душата си към Бога на хармонията, т.е. към Бога на ключа *сол*, към Който всичко живо е насочило ухото си, към нейните закони. Ще слушате едни от тях и като възприемете, ще започнете заедно с този велик хор да пеете. Един ден срок ви давам, за да се настроите на ключа *сол*. Аз ви откривам един практичен метод как да се тонирате. У вас има един недостатък - че вие, без да опитвате това, което ви казвам, като излезете, започвате да разказвате: "Ето какво казва Учителят..." Не казвайте никому нищо, докато не го опитате. Всяко нещо, което съм ви казал, не го разказвайте, докато не го проверите. Щом сте го проверили, разказвайте, тогава то има двойна сила, от една страна, аз каквото съм ви казал, и от друга, вие, което сте казали и проверили. Направете опит и като излезе опитът верен, кажете на някой и той да го провери. Като направи и той опит и излезе сполучлив, резултатът ще бъде три пъти по-силен; този трети, като разкаже на свой приятел, и той направи опит и има добър резултат, силата ще бъде четири пъти по-голяма. Четвъртият казва на пети, този последният на шести и т.н. Тъй като постъпвате, това се усилва и става като една голяма вълна. А сега как постъпвате? Една от вас чула от друга някоя нещо, но нито едната, нито другата проверили тази работа и се питат: "Как беше

това нещо, хайде да се върнем назад." Забравили го и двете, почват отново да сноват. Ние нямаме време за сноване. Нашето платно, петолинието, е насновано, иска само да се тъче. Тъкането значи хармонията, да се изтъче един плат от едно място на друго. Да пееш, да живееш, да тъчеш, това са синонимни думи. Казвате: "Какво да правя?" - Пей! - "Че животът песен ли е?" - Ако не можеш да направиш това - тъчи! Ако не можеш да тъчеш - яж. Това значи тъкане на петолинието. Петолинието е основа, а нотите, това са ключът, турен в началото на петолинието. Като се изтъче платното, сменя се от кросното и тогава се продава. Друга музика настъпва сега. Музиката се мени в много ключове. Първото правило, за да се нагласите в този ключ, е следното: всички ваши недоразумения, всички ваши спорове да се изгледят, а вие да се нагласите хармонично, или с музикален език казано: там, гдето не вземате вярно разните тонове, не спазвате времето, една по-бързо пее, друга по-бавно, една с една не се срещате, трябва да се нагласите в един ключ; а щом се нагласите в един ключ, ще узнаете, че Бог е Великата хармония в света. Ще се нагласим като Него, ще идем, ще се веселим заедно с Бога.

Вчера казах на мъжете: Аз оставям сега жените да ви нагласят. Нищо друго не им казах. Сега да видим, можете ли вие да ги нагласите? Ама да не направите като някой си слуга Стоян, когото господарят му поп го изпратил на лозето, да го прекопнее, да изреже пръчките му. Отишъл Стоян на лозето, взел ножиците, рязал, рязал, дето завърнал, не разбирал от тази работа. Връща се дома си, попът го пита: "Стояне, плаче ли лозето?" - "И ти да го видиш, дядо попе, и ти ще плачеш." Ще питате г-жа Дойнова, като реже лозето си, до кое място реже пръчките, тя разбира това. Така и вие трябва да знаете на кое място от петолинието трябва да стоите. Досега сте рязали пръчките до основата, но повече това няма да бъде. Ще режете само тези пръчки, които не трябва да родят.

На всинца ни трябва хармония, само така ще можем да се разберем. Ако всички сме в хармония с Бога, тогава ще разберем Бога, ще разберете мене и аз вас. Без хармония животът е несъвместим. Това е и в обществото, и в науката, и в търговията, и навсякъде. За да е успешна работата, навсякъде трябва да има хармония. Обличате ли се, говорите ли, спите ли, навсякъде и всичко с хармония трябва да е; не спите ли с хармония, махмурлии ще бъдете. Ако животът е с хармония, и в най-дребните си проявления той е велик; няма ли хармония, той е безсмислен. Сега всички ще приложите хармонията - и млади, и стари. Младите от началото, старите от края. Младите ще бъдат първите ноти в една музикална пиеса, средната възраст ще бъдат по средата на пиесата, а най-старите - на края, последните ноти. Като се изпълни цялата пиеса, тогава се вдига голям шум, гюрултия и ще има ръкопляскане. Пиесата се свършва с най-старите. Ако има подсвиркване, тогава е лошо. Някой път има ръкопляскане, някой път - подсвиркване. Аз желая да има ръкопляскане, а не подсвиркване, защото, ако има подсвиркване, ще слезете от сцената и втори път ще се прераждате.

Сега вие ще се съберете помежду си, ще обмислите тази работа; по-неже ще се организирате, да видим какво могат да направят жените. Нали трябва да се работи във външния свят? Например имате някоя нива да се прекопае, лозе да се реже, градина да се обработва, плодни дървета да се нагледжат, как ще разпределите тази работа? По-силните на лозето ще копаят, по-слабите на нивата ще жънат, най-слабите - гъсеници ще чистят, а тези, уморените, ще ги пратите да вкусат от плодовете, да си наберат и на вас да донесат и тогава ще имате една богата трапеза. Тъй ще разпределите работата си. Ще трябва една разумна работа, в която да имате хармония. Ако нямате хармония, работите ви ще бъдат разнебитени; ще се яви съмнение, разочарование, лутане от едно място на друго, и животът ви става без смисъл. От вас, жените, които учите хармонията, се изисква работа. Сега, да допуснем, че имате едно женско събрание, как ще го направите? Ако говорите за първенство, на първо място ще турите младите. В музиката на първо място са младите. Добре, правите събрание, туряте младите на първо място, те стават първи. Да кажем, че има да се пренасят 500 чувала, тогава на първо място ще дойдат старите, а младите ще останат назад. Ако е въпрос за първенство, лесно е да се провери кой човек е пръв. Пръв човек е този, който при всички условия на живота е пръв, а този, който не може да работи, той ще остане назад. Ако някой за ядене е пръв, а за работа последен, той не е пръв. Някой казва: "Аз съм пръв." Радвам се, че имаме един пръв, хайде чувала на гърба, вземи еди-кой си тон по ключа *сол*. Ако вземе всички тонове правилно от начало до край, значи той е пръв. Ако до половината ги взема правилно, а другата половина - неправилно, значи той е наполовина пръв. Ако взема само четвърт от тоновете правилно, той е на 1/4 пръв. Ако не взема никак правилни тонове, той има нула. Това значат Христовите думи "Първите ще бъдат последни, последните ще бъдат първи." Какво иска да каже Христос с тези думи? Които са били първи, като дошли до чувалите, станали последни. После, като дошли до яденето, от последни станали първи. При чувалите последни, а при яденето първи.

И тъй, Христовите думи "Последните ще станат първи и първите последни" са само положения, принципи, които са изказани.

Това не е за смях, но това показва нашата слабост. Някой път ние не измерваме силите си, но като ни поставят на работа, казваме: "Аз мислех, че съм пръв, но сега ще остана малко назад." Като дойде яденето, казваме: "Аз съм пръв, помнете ме, имайте ме предвид." Като дойде до чувала, казваме: "Малко слаб съм, признавам слабостта си." Е, и то е хубаво, че признава слабостта си. "Гърбът ми малко не носи" - казвате. Значи не си пръв. Сега ще работите по закона на хармонията. Щом влезете в училището, претенции, привилегии няма. Привилегии има само онзи, който учи, който е способен. Не учи ли, не е ли способен, няма привилегии. Който пее хубаво, който се учи, той е достоен, за него има привилегии; който не пее хубаво, не се учи, той не е достоен, няма за него привилегия. Като влезете в това училище, ще се стремите да учите; не учите ли, другите хора нищо

не могат да ви дадат. Когато другите хора ядат, това нищо не ни ползува; това, което ние ядем, то ни ползува. Другите хора за нас не могат да учат, ти ще учиш. Това е една необходимост. Ще знаете, че знание по лесен начин не може да дойде. Ще учите, и то тъй здраво - по закона на хармонията. Вие ще учите по закона на хармонията, това зависи от вас, друг не може да ви хармонизира. Някой казва: "Хайде да се хармонизираме!" Всеки сам ще се хармонизира. Ако се хармонизирате сами, хармония ще има. Ако не се хармонизирате, хармония няма да има.

Всички хора в света си имат свои лични дертове. Всеки си има по един дявол пенсионер вътре и вие го храните в дома си. Квартират ви е той за зор-заман и като дойде, гощавате си го. Като се намирате в трудно положение, казвате му: "Излез ти да ми оправиш работата." Той излиза и казва: "Какво търсиш ти, вагабонтино?" - Той ти урежда работата. А някой път, като забатачиш, казваш на добрия си дух: "Слушай, не можеш ли ти да излезеш зарад мен? Забатачих тази работа, не мога да направя нищо, ела да ми помогнеш." Добрият дух като проговори на кредитора ти, той казва: "Хубаво, ще отложa полицата." То ще зависи кой квартирант ще повикате на помощ. Сега, според закона на хармонията ще повикате добрия квартирант, той ще ви покаже тона и как да започнете. Това е необходимо за вас. В небето не се приемат хора, които не се хармонизират. Такъв е законът и в него няма изключения. Ако не се хармонизирате още сега на земята, то като отидете горе, няма да ви приемат. Ако се хармонизирате, ще напуснете къщите си с песни, няма да плачете и там с песни ще ви посрещнат. Ако тръгнете от земята без песни, докато отидете до рая, ще кажат: "Не приемаме хора, които не знаят да пеят." Небето е място на песен и хармония; там няма плач, няма тъги и скърби; навсякъде се чуват песни - от всички видове, от най-тихите до най-бурните, и всеки може да си избере, да слуша. Сега и ние на земята ще започнем да вършим всичката си работа с песни, но ще приложим хармонията. Който не приложи хармонията, няма да му проповядвам нищо, няма нищо общо с моето училище. Когато хвана, че не е нагласен, ще го изпъдя навън по всички правила на Божествената наука. Като научи хармонията, пак ще го приема, но докато я научи, вънка ще седи. Това ще го знаете, ще бъде без изключение за всички. Тъй пише Господ в Неговото училище. Неговите закони са неизменяеми за никого и никой не може да ги престъпи. Всички ученици трябва абсолютно да се подчиняват на закона на хармонията, тъй е писано. Погреша ли някой - навънка! Колко пъти на ден вие ставате оглашени! После като запееете - хайде пак на училището. Погрешите ли - пак навънка! И като излезеш навънка, тогава чувствуваш положението си. Затова и законът се прилага вътрешно. Вашият дух, който ви ръководи, той ще ви изведе навънка. Като казвам, че аз ще ви изпъдя, подразбирам закона, който работи в духовния свят. Той е един за всички. Учителят постъпва също така: направи ли ученикът погрешка, никому никаква отстъпка не се прави. Не се прави отстъпка ни на учителя, ни на ученика. Направи ли грешка - вънка, поправи ли се пак - вътре, защото в дис-

хармонията цялото небе се разклатва. Ето защо се казва, че нечист не може да влезе там. Това ще имате като правило, това е съзнателният закон. От вас зависи да сте в хармонията или вън от хармонията. Вие сте, които си налагате да бъдете вън или вътре в хармонията.

Та казвам ви да прилагате този велик закон на природата, той е потребен на земята, той е практически закон. Не мислете, че той е строг закон, той е велик закон, който ни учи на ред и порядък. Адам беше щастлив в рая, но като хапна от плода на дисхармонията, веднага го хванаха за ухото и хайде навънка! Разбира се, онова е много по-голямо наказание, защото той много престъпи в хармонията. Съгресиш ли в една нота, един ден ще те държат извън училището, съгресиш ли в две ноти - два дни, в три ноти - три дни и т. н. В колкото ноти сгресиш, толкова дни ще те държат извън училището. Поправиш ли се после, това е благодатта. Законът е абсолютен - дисхармонията абсолютно не се търпи. Не казвай: "Ако ме обичаш, потърпи малко", но ако ти обичаш хората, не ги карай да търпят твоите глупости. В това отношение ще гледате да си помагате, ще гледате да се въдвори тази хармония между вас, тя ви е необходима. Ако не се въдвори, другояче не може да си помогнете. Може цял ден да се молите, но излезете ли от събранието, хармонията е нарушена. Трябва да държите в ума си мисълта, че Бог е Вечна хармония. Тази мисъл трябва да стане у вас плът и кръв, навсякъде да я чувате; тогава ще бъдете силни да се борите с външните изкушения на света.

Сега аз ви тълкувам любовта в ключа *сол*, в първа степен. Казвате: "Да се любим." Че за да любиш, трябва да туриш ключа *сол*, да се нагласиш според него. Тогава ще имаш хармония и ще започнеш с любовта. Като казвам любовта, подразбирам, че любовта предшества хармонията, а хармонията създава условия да се прояви тази велика Божествена сила, която, като дойде, внася здраве, а здравето внася хармония. Външната хармония дава условия за любов, любовта - живот, животът - здраве, а здравето внася вътрешна хармония у нас. Тъй че хармонията отвънка се формира вътрешно. Това учение, което днес ви казвам, ще искам да го приложите. Аз ще определя една комисия, да ви изпита всички ноти - от начало до край ще има изпити. Една комисия от небето ще дойде тук, да ви изпита; тя ще посети домовете ви, ще държите изпити по хармония, ще пее. Сега гледайте, като дойде изпитната комисия в дома ви, да има хармония, за да остане Божието благословение у вас. Ако дойде и не ви намери подготвени, никакво благословение няма да ви остави. Да не съжбявате после. Една комисия от небето ще се изпрати. Как бихте проверили тази мисъл? Тази мисъл е малко неразбрана. Комисия - значи общинари, може да бъдат 3-4-5 или 10 души общинари от общата хармония, те ще ви изпитат по хармония, как пее, как живее, как чувствувате, как мислите, как действувате.

Тази година е 13-а (по сбор от цифрите ѝ). Ако нямате резултат, понататък няма да имате. Ако преминете от единия край на пеенето до другия, какво ще има? Ръкопляскане или освиркване? От другата година

нататък нов курс се започва, нов ключ. Ако не оправите ключ *сол* както трябва, няма да минете на нов ключ, ще останете пак на същия. Ако минете изпита, ще започнете на новия ключ. Това искам да ви кажа. Тези неща са понятни, вие сте живели с тях, знаете ги, но сега си ги спомнете. Някои неща, които сте забравили, като се намерите натясно, ще си ги припомните. Онзи вълк, който се научил да яде овце, казва: "Корени не се ядат", но като погладува 5-6 дни, спомня си за сладките корени, намира си ги. Та и вие, като се намерите натясно, спомнете си това, което сте знаели. Вие знаете тези неща, но ще ви напомня една стара истина, която сте забравили.

Христос казва: "Когато този Дух на истината дойде, Той ще ви припомни това, което Аз отначало съм казал." Това нещо е написано в душите и в мозъците ви, вие го знаете. Не се смущавайте, не казвайте: "Този тон не мога да го взема правилно, това не го зная." Знаете го, ще си спомните, ще отворите книгата на еди-коя си страница и като прегледате годината, месеца, деня, времето, през което е било, едно след друго и както си е било, ще си кажете: "А, спомням си, разбирам сега ясно." Ще направите една малка справка. Хубаво е всеки да влиза да поработи вътре в себе си. Не мислете, че нямате способности. Не, всички вие имате способности и чувства, но трябва да поработите съгласно закона на хармонията. Когато работите според този закон, всичко се удесеторява, а когато работите без закона на хармонията, животът е тежък, непоносим. Ядеш без хармония, спиш без хармония, живееш с хората в дисхармония, тогава животът е тежък. Скърби, скърби, една след друга и започвате да пеете песните: "Девет години болен Дойчин лежал" или "Години, години, усилни години". Това значи живот без хармония.

И тъй, сега ви дадох един ключ, един метод много прост, но много естествен и вие ще го приложите. Вън от тази мисъл - за хармонията, няма да мислите какво е Бог. Ще схващате Бога като една Велика, разумна хармония, която се разнася навсякъде из вселената, из цялата природа и всичко живо. Всяка вечер ще съсредоточавате ума си, мисълта си към един тон от тази хармония. Ако схванеш един тон, това е много нещо. Всеки ден по един тон. Караш се с мъжа си, с дъщеря си, казваш: "Мъжът ми не взема правилно тоновете." Не, трябва да кажеш: "Аз ще взема правилен тон на ключа *сол*, ще му покажа как се пее." А ти започваш: "Какво си се раздрънкарал!" Той дрънка, тя дрънка и какво излиза, като се раздрънкате двама души? - Две дрънканици. Ще се успокоиш и ще кажеш в себе си: "Любовта, това е ключът *сол*, чакай да взема камертона." Вземаш камертона, нагласяваш се и казваш на мъжа си: "Любов и съгласие, любов и съгласие." Ще идеш, ще пееш, ще повишаваш тона си и, току го погледнеш, той се засмял, започва да пее и той: "Любов и съгласие. Хайде да се примирим!" Туй е Божествено, ще слушаш какво казва Господ от горе. Тъй като се живее, животът става разумен и лек. А сега, ходите от къща на къща, цял ден разправяте какво сте преживели. Ходиш цял ден, на 10 места си разправила огорчението си и пак ти е тежко. Живееш ли в хармония, никому няма да разправяш нищо и пак ще ти бъде леко на душата.

Сега ще ви дам едно упражнение. Ще видим дали може да го приложите. Можете ли да направите първото упражнение? Опитайте го още сега. (Упражнението продължи две минути.) Ще мислите две минути върху думите "любов и съгласие". Ще правите това упражнение 10 пъти на ден по две минути и ще видите резултатите. Ще се стремите да имате хармонията всеки момент в ума си. Умът ви трябва да свикне да се съсредоточава. Той много се отклонява, но като го концентрирате 1-2 минути върху хармонията, умът ви ще навикне да се съсредоточава, да се приспособява. Като правите тези упражнения, вашите клетки, вашите нерви ще започнат да се тренират и ако имате главоболие или какво и да е неразположение, то ще мине и ще се почувствувате по-здрави. Ако правите тези упражнения по-често, ще започнете да се лекувате. Те са един добър метод за лекуване. Всяко лекуване е изчистване, а изчистването е здраве. Като живеете цял живот по такъв начин - като правите упражненията за хармонията, всичко у вас ще се пречисти и душата ви ще стане бяла като сняг.

Като направите няколко такива опита и видите резултата, ще ми съобщите. И като се уверите в добрите резултати, тогава може да помагате на най-близките си.

20 юни 1921 г., понеделник, Свети Дух, 10 ч.
Беседа за жени

СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ДУХА

*"А когато гойде Утешителят, Когато
Аз ще ви изпратя от Отца, Духа на
Истината, Който от Отца изходи,
Той ще свидетелствува за Мене."*

Евангелие от Йоана 15:26

Ще ви прочета 15 глава от Евангелието на Йоана. Ще ви говоря за лозата. Има лози, които не са се развили. Ходили ли сте на лозе, когато лозата е без листа, виждали ли сте тогава каква е? После, когато се е разлистила, и после, когато е дала плод и е узряла. Не всички лози имат грозде. И аз ще ви чета за лозата, която има грозде. Ще ви говоря върху 26 стих от тази глава. Духът, това е най-възвишеното, най-чистото, най-святото, и в тази светост Духът носи условията на разумния живот. Употребявам тази дума "разумен", но бих могъл да употребя и друга дума. В най-широк смисъл, когато човек има в себе си разумния живот, той живее като музикант и като поет. Той е всякога весел, има мир в душата си, него светът не го тревожи, нищо не го смущава. Такъв човек не е дребнав. Той не се спира върху дреболиите на живота. Той се спира само върху онова - великото - което Бог е създал.

Сега, да допуснем, че някой донесе таралеж в градината ви. В градината има змия и той се насочва да я глътне. Змията го пита: "Защо постъпи ти тъй нечеловеколюбиво към мене?" Какво й отговаря таралежът? - "А ти как хващаш жабата? Тя кречи, ти гълташ, този занаят аз от теб го научих и затова правя този пръв опит да видя как стои тази работа." Питам сега, когато змията гълта жабата, Господ ли я е научил? То е пак нейно изкуство. Когато дойдете до живота, вие най-първо ще отделите ония всички видими качества, които съществуват в човешкия живот тук, което е създадено от самите хора, за да дойдете до чисто Божественото, а Божествен е Духът. И казва Христос: "Аз ще ви изпратя този Дух." А сега хората живеят без Духа. И ако вие запитате: "Защо хората не живеят братски?" - Как ще живеят братски?

Таралежът живее по таралежки, змията живее по змийски и т. н. И всички животни живеят, тъй както разбират. Духът гоняма у тях, всеки един си има особено разбиране. И ако дойдем до хората, и пак има: "Защо той така постъпва?" - Той живее тъй, както разбира. - "Защо да не живее другояче?" - За да живее другояче, трябва да дойде Духът. Ако не дойде Духът, той ще живее тъй, както разбира. Ако вие искате принципално да се измените, да живеете друг живот, Духът трябва да дойде във вас. И този Дух като дойде, няма да се питате: "Този Дух в мен дали е Божествен?" Той е само един Дух, Великият Дух, Който носи светлина, Който носи

мъдростта, истината, Който носи всичко в Себе Си. Той носи всичките блага от паметта, носи ги в Себе Си, и няма друг като Него. Този Дух носи всичко в Себе Си и Той е разпоредител на всички блага. И когато дойде Той, хората почват да стават умни, гениални. Когато дойде някой, когото обичаш, приемаш го с радост, гощаваш го, вършиш всичко с любов, тогава Духът те е посетил, но когато Духът си заминее, казваш: "Днес не съм разположен, в дома ми да не влезнеш, друг път ела." Защо? Духът е, Който е богат, а в тебе сега Го няма. Много естествено, когато аз съм болен, ще кажа: Днес не приемам гости. Защо? Защото съм болен. И освен че аз не мога да приемам, но ако някой може да ми услужи, аз се нуждаю от помощ - тогава може. Духът посещава само онези пръчки на лозата, у които има грозде. Сега аз не искам да се спирате върху въпроса: "Имаме ли ние грозде или не?" Вие си задайте този въпрос, дали имате грозде или не.

Обаче този въпрос вие не можете да го разрешите, този въпрос го разрешава само Духът. И Христос, когато говори за лозата, Той обръща внимание върху плода. И тъй е, затова Господ обрязва тия лози, заради плода, който е вътре в душата. Важен е нашият плод, а не външната форма, не самата лоза, но туй, което излиза от нея. Сега, когато майката роди дете, какво очаква тя от туй дете? - Тя очаква нещо разумно, от устата на туй дете идва този плод. Ако тя роди едно дете глухо и нямо, и слъпо, да не може да говори, да има всички най-лоши навици, какво си казва майката тогава? Тя тъй си казва: "По-добре да не бях го раждала, не ми трябваше такава дете, дал ми го Господ, да ме показва с него." А когато роди туй, хубавото дете, с плода - гроздето, обърне се тя нагоре и казва: "Колко благодарна на Бога, че ми даде туй хубаво дете." Плодът е това. Плодът на вашата душа, той е вътре. И когато казва Христос: "Като дойде Духът, Той ще ви научи" и "Когато дойде Утешителят, Когато Аз ще ви изпратя от Отца, Духа на Истината, Който от Отца изходи, Той ще свидетелствува за Мене", Той ще свидетелствува дали вие имате грозде, или нямате, после дали вашето лозе правилно се развива или не. Тъй щото всичките усилия в живота на една душа, на един човек на земята да бъдат насочени към известен плод, вън от този плод, той не може да се радва никога. Кое е онова, което ви радва? Вас самите ви радва, ако имате някоя добродетел. Добродетелта, която живее във вас, вложена от Духа, тя ви радва.

И казва Христос, понеже Той представя Божията Любов и Мъдрост: "Духът, Който Аз ще ви изпратя, Той ще свидетелствува", а също и "Той ще ви научи и ще ви припомни." Какво ще ви припомни Духът? Духът ще ви припомни за всичките тия плодове, които вие трябва да имате в душата си. Защото, когато дойдат гроздоберачите, какво правят? Спират се - къде? При ония лозя, които имат грозде, а гдето няма - минават и заминават; и Духът, когато дойде, Той всякога ще се спре при една душа, у която има грозде. Три вида лози има: едни, които не са се развили, обещава нещо; други, които са се развили, листа имат много, това е втората фаза; и трети, на които плодът вече се е показал и очаква да узрее, и всеки, кой как погледне, казва: "Тази лоза приближава плод да даде." И всички чакат да узрее и да опитат гроздето.

Кои са онези причини, които ви заставят да имате приятел? За да опитате неговия сладък плод. Това е причината. Искате да имате някой приятел, някоя приятелка. Защо? - Основните причини са това: всеки човек иска да опита плода на Духа. Сега, за да могат тия лози правилно да се развиват, за да може Духът правилно да работи във вас, тази лоза трябва да има почва, т.е. три неща в живота са необходими: 1) почва, 2) семето и 3) онзи, който ще посее плода. Ако ние имаме почва, а нямаме семето, нищо няма да излезе; ако имаме лозата, а нямаме почва, пак нищо няма да излезе; а ако имаме почва и семе, а няма лозар, който да обработва семето, и това не може. Значи тия три елемента: почва, семе и самият лозар, който да обработва, са необходими. И тогава такава една лоза може да принесе плод. Сега ще направя едно сравнение. Почвата, това сте вие според думите на Христа, лозата, то е словото, което е вложено във вас, а лозарят, то е Духът, който обработва. Това е Божественият Дух. Всяка една възвишена мисъл, всяко едно възвишено желание, които се разработват във вас, цъфтят и радват душата ви, те се подкрепят от този Божествен Дух.

Сега, за да може да дойде у вас Духът, да заживее този Божествен Дух, изискват се особени условия. Ще ви направя едно сравнение. Ако вие си направите къща и очаквате някой ваш приятел или наемател да живее, той най-първо ще разгледа каква е къщата ви, после ще избере ония стаи, които са най-хигиенични. Да имат източни и южни прозорци и прозорците да са големи и хубави, и после ще каже: "Вашите стаи са отлични, аз ще дойда да живея при вас." И когато Божественият Дух дойде да живее у човека, Той гледа дали имате истински светли стаи. Същият закон е и тук. И като четете цялата глава, ще разберете, че Христос разправя какви са условията, за да дойде Духът.

Едно от условията е любовта. Сега вие ще кажете: "Тази любов. Все за любов говори." Аз сега говоря за любовта в нейната трета степен, не за любовта като неразвитото лозе, нито за любовта като лозето само с листа, а говоря само за любовта като лозето с грозде. Вие може да имате любовта на неразвитите пръчки, може да имате любовта на разлистените пръчки, но най-важната любов, любовта от трета степен, то е, когато листата са хубави, а гроздето узряло. Тази лоза и отличният плод показват нейното вътрешно качество какво е. Затова казва Христос: "От плода ще ги познаете." Та сега и вас иска Господ да ви познае всинца ви от плода. И Той иска да ви опита. Вие се криете, но Той работи, да ви накара да дадете нещо, да ви застави да се изявите. Вие не искате да се изявите, казвате: "Не е дошло времето." Не, не, дошло е времето да се покаже естеството на човека. Но вие ще си кажете тъй: "Ако дам плода и ако той не е тъй, както трябва да е?" Там е всичкото, трябва да излезе всичко наяве, защото колкото по-рано излиза, толкова по-хубаво, понеже вие ще знаете какви сте. А сега вие имате за себе си едно понятие по-високо или по-долно. Тъй и вие ще знаете какви сте. Кое е най-хубавото грозде в България? - Мискет, турците го тъй наричат, после друго има - кечемемеси, после има едно като кехлибар, бяло, как го наричат? - Чауш.

Сега е необходимо Духът да се възприеме. Без този Божествен Дух, без тия блага, вашият живот ще остане всякога непроявен. И когато аз говоря за любовта, че трябва да се освободите, аз подразбирам любовта, която произтича от Божествения Дух, а не обикновената любов, която произтича от хората. Има любов, която произтича само от хората, тя е като прегоряла слама. И тя живее ден и половина. Тя е толкова интензивна, че онзи, който я има, казва: "Аз без тебе не мога да живея." Но след ден и половина разбира тази любов и казва: "Не я искам, тя не струва." И следователно сегашните хора аз ви виждам все плачете за изгубената си любов. Писанието казва: "Понеже сте изгубили първата си любов." Тази любов я имат християните. Те като пламнат, казват: "Аз за Господа съм готов всичко да направя", но като дойде до жертвата - "Това е празна работа, човек пък да не е толкова идеален и толкова усърден, малко по-хладен да бъде." И свършва. И тази е първата любов, която свързва всички същества, тя ги сплотява, тя ги стопля като печка, която трябва всякога да подклаждате и да туряте дърва. Знаете ли как се подхранва тя? - Дойде някоя приятелка, вие малко сте изгубили доверието, но тя ви каже: "Колко сте хубава, колко ви обичам, искам да ви прегърна и целуна." А вие се въодушевите, разположите се, но тя като си заминее, след някое време кажете си: "Лъжа се аз, дали ме обичаше, или ме мрази?" На третия ден пак дойде и каже "Миличка", утре пак "Миличка", докато ви се загуби нещо и вие затворите вратата и кажете: "Тази "миличка" не я искам вече." А тази любов, за която аз говоря, за онзи Дух, Който иде, Той всякога носи, няма да ви каже някоя сладка дума, но Той ще ви донесе някоя хубава книга или ще ви донесе ябълка или круша, и ще ви каже: "Похапнете си малко, да разберете колко е благ Господ. Най-първо да опитате колко е благ Господ, че после да опитате колко съм Аз благ." А сега любовта каква е? Дойде бащата и казва: "Знаеш ли какво ти нося? Една хубава кукла." Но тя нито се яде, нито се пие и след 4-5 дена дъщерята счупи куклата. С такава кукла ще ни залъгват. Това било, че онова, обещават ни Царството Божие, а вие се питате дали е тъй? А когато дойде Духът, вие ще имате една жива положителна опитност, ще изпитвате навсякъде и ще разберете що е смисълът на живота. То е Духът, Той като дойде, ще свидетелствува, вие ще бъдете смели, решителни, с всички хора ще се справите. Защото няма да говорите вие, а Духът във вас ще говори. Как ще говори? Вашата душа ще бъде просмукана с тази Божествена любов и когато ще излезнат тия думи, те отварят вратата навсякъде. И ония, които искат да ви бият, по-малко ще ви бият. И след това и те ще се обърнат към Господа, и те ще почнат да Го славят. Тъй че опасни хора сме! Никой няма да остане ненаказан. Как? Всички, които ще дойдат, и те ще слугуват на Господа, тъй както и вие. Необходимо е да пристъпите, да пригответе сърцата си за Духа. Сега духове имате вие, аз ги виждам, много духове имате, но тия духове аз ги наричам душички. Такива душички и духчета са, които ви обикалят. А когато дойде този, Великият Дух, всички тия душички и духчета ще слушат само този, единият. А сега, по някой път слушате и лошото,

понякога тия малки душички кажат, че ти си глупав, че си тръгнал криво: "Гледай живота, ти трябва да си поживееш, ти си млада, почернила си се." Но туй почерняне, то не е учение на Духа. Божественият Дух никога не почерня. Почерният само тия, малките духчета. Божественият Дух като дойде, Той внася светлина, внася мир, сади знание, носи здраве, щастие, блаженство. Туй носи Великият Дух, когато дойде.

И казва Христос: "Аз ще ви изпратя този Дух." - Кога? - "Ако Моите думи пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене и ако вие имате любовта на Отца Ми, тогава Аз ще ви изпратя Духа. Ако вие имате Моята любов, с която Аз ви възлюбих, когато Аз я показвам към вас и вие я показвате към другите." Към кои? Не, разбира се, да възлюбите всекиго безразборно. Може ли да любиш един камък? Нека се определим хубаво. Ти може да любиш само едно разумно същество, което има разум и което води съзнателен живот. Туй може да любиш, а другите работи не може да любиш. Може да се любят само две съзнателни души. Не може да любиш един камък, една мечка, разбирам в първата степен. Как ще я любиш? Следователно в любовта разбирам туй, разумното, има ли го, има и любов. Христос казва: "Както ви възлюбих, така и вие възлюбете." Разумното е възлюбил Той в света. Сега, този Дух вие няма да запитвате дали ще дойде при вас или не. Ако вие вярвате в Христа, тогава ще дойде във вас. И Христос казва: "Аз ще ви изпратя Духа, ако вярвате." С коя вяра? Хората имат две понятия за Христа. Те мислят, Христос, сега, е излезнал от Бога и следователно да вярвам на света е станало чрез Него и всички хора са излезли от Него, следователно Той е пътят най-познат на хората. Първият, Когото познавате в света, като сте излезли, първият, Той е, Който ви е изпратил на тоя свят, и Той е, Който ви спасява. Следователно това е първият.

И казва Христос: "Аз съм алфа и омега, начало и край." Вие казвате: "Как да познаем Христа?" - Вие Го познавате, там не се спирайте. Познавате Го и ако не Го познавате, имате да давате; ако Го познавате, имате да вземате. Нали човека, който има от вас да взема, вие не го познавате, обаче този, от когото вие имате да вземате, него много добре го познавате. - Защо го познаваш? - "Има да ми дава." Вие как познавате мъжа си? - Има да ви дава. Мъжът как познава жена си? - Има да ѝ дава. Затова вие познавате мъжа си, да нямаше да ви дава, нямаше да го познавате. Следователно в този смисъл имаме познание и любов. Когато казвам, възлюбям някого, значи имам да вземам от него. И ако Христос ни е възлюбил - има да взема от нас. Затова ни познава и Той не отрича: "Вложил съм Аз капитал, няма да оставя да го изядете, Аз ви познавам и ви държа." Ти казваш, не Го познаваш, но Той казва: "Ти не Ме познаваш, но Аз те познавам." И следователно, щом ви познава, Той ще ви изпрати Духа, понеже хората са се заблудили из пътя, ще изпрати Духа, да свидетелствува за Него. Да изпълните Неговия закон, като Го познавате, да добиете смисъл и разрешение на всички въпроси, които вас ви вълнуват като женени. Вас ви вълнуват на първо място семейните въпроси. Най-

първият въпрос на жената е семейният въпрос: какъв мъж ще има, какви деца, а след това идат другите въпроси, второстепенни разбирания, мнения. Тя е царица. Мъжът е, от който има да взема, а децата - които ще слугуват. Жената има големи претенции, тя обича децата, тя иска един министър, мъжът ѝ е първият министър, а децата ѝ са първите поданици. Казва: "Моето царуване." Сега туй констатирам. Туй е великата истина. Мъжът като съзнава това, той от осем хиляди години се бори да отхвърли това владичество на жената; бие я, но тя казва: "Макар и да ме биеш, аз съм царица." Макар и децата да я не познават, тя казва: "Вие трябва да знаете, че вие сте ми поданици, ще признаете това." Пак ви казвам, че тия неща са стремежът на човешката душа. И прави са жените. Жената трябва да бъде царица. Гдето тя поддържа, че е царица, харесвам, но гдето не признава, че мъжът е цар, това не харесвам и че децата, и те са царчета. Ако ги признае, от положителни съображения ще се роди един раздор. И Писанието така разрешава въпроса, казва: "Ще бъдат царе и дъщери на Бога живаго." Не признава жената, не казва: "Ще бъдете царици." Понеже жената е станала царица първа, сега мъжът се туря, защото неговият авторитет е подбит, но не на сегашния мъж авторитета.

И аз бих попитал сегашните жени: Вие вашия мъж срещали ли сте някъде? Какви са чертите на вашия мъж, по какво се отличава той? Казват: "Не е най-важният въпрос." И затова светът се пита: "Аз как мога да разреша главния въпрос?" Жената мъчно го познава, тя мъжа го има като нещо второстепенно. Тя признава само децата си, нищо повече. И веднъж щом има деца, тя турне мъжа на опашката, а това го най-много шокира, той е вън от себе си. И сега знаете ли защо ви говоря така? Вие ще мислите, че аз искам да се нахвърлям отгоре ви, да ви нападам. Но и туй противоречие вътре в жената произтича от друго едно влияние. И затова най-нещастното същество - това е жената. Защо? Защото тя признава, че е царица, без да има някой, който да признае, че е тъй. Тя признава, другите отричат. Мъжът казва: "Ти си слугиня, нищо повече, ще готвиш." Майката каже на децата: "Вие, моите поданици." - "Как, поданици ли? Ти ще слугуваш." И ѝ заповядват: "Не е тъй, както ти мислиш." И следователно в самия дом има един вътрешен раздор. Не само вън, но и вътре в самата душа има раздор. Аз отивам по-дълбоко, не гледам тъй, както светът гледа: тъй вътре вие сте раздвоени, голяма борба има. Защо си раздвоен? Някой път си доволен от себе си, някой път не. Защо си недоволен, кои са причините. Спорят все, вътре спор има голям, и тогава тази е една от причините, дето най-нещастното същество на земята е жената. И затуй нейният живот, 9/10 от живота, е само от сълзи. Скрива се в стаята, плаче, плаче, плаче и после ще се изтрие, ще излезне; втория ден - същото, третия - все си поплаква и казва: "Какво си мислех, а то какво е." Защо? - Няма Го още Духа. Духа Го няма, а когато този Дух дойде, Той ще възстанови всичко.

И Павел казва: "Сгодих ви за един мъж." Знаете ли този стих? - За кого? - За Христа. "Сгодих ви" - казва. И следователно дотогава, докато

не признаете този мъж, който е глава на човечеството, а глава на този мъж е Бог, все ще има знаеете какво - сълзи. Тъй е. И Христос на туй познанство ще изпрати Духа и "този Дух ще свидетелствува за Мене." И този е важният въпрос. Христос трябва да дойде между вас. Този мъж трябва да дойде вътре във вас. И тази борба, която още съществува, с нея трябва да се ликвидира веднъж завинаги. Дойде ли Духът, познаете ли Го вие, ще разберете кой е глава на вашия живот. Духът е глава на живота. И когато Той дойде, вие ще се освободите от сегашните раздори. Тогава ще дойде новото познание, новото разбиране на природата, ще влезете във връзка с новите закони, които сега се поставят. И казва Христос в тази глава: "Всичко, каквото попросите от Мен, в Мое име, всичко ще ви се даде." Някой път някои не са спокойни. Защо? Щом има подписа на Христа, всичко става, но без Негов подпис нищо не става. И тъй, Духът е, Който внася всичките страдания. Страданията показват, че вие не сте се примирили напълно. Докато имате страдания - не сте познали вашия мъж, не вземайте познанството на мъж, тъй както вие познавате мъжа. "Познанство", аз употребявам тази дума в следующия смисъл: когато излезеш през месец май в някой приятен майски ден в гората и когато те огрее слънцето и ти чуваш птичките как хубаво пеят - то е познанство. И туй ти причинява една велика радост, ти се въодушевяваш. Туй е познанство, защото има и познанство, което ограничава. Щом ти познаеш твоя длъжник, ти го ограничаваш; щом намериш твоя вол и го познаеш, какво правиш? - Тургаши му юлара, вземаш остена и хайде. И сега, защо Христос е заминал горе на небето? Той знае, че юлар има за Него. В туй грешно състояние, в което сме ние, всеки ден бихме Го разпъвали. И следователно Той се е вдигнал толкова високо и чака. Изпратил е Духа Си, докато хората дойдат в съзнание. Вашият ум, сърце да бъдат готови да дойдат до туй съзнание - да изпълните волята на Христа. Туй е вътрешно дълбоко разбиране. Затова на първо място се изисква от всички ви да се обедините. Когато дойде Христос, всички жени трябва да станат една жена. Няма да бъдете много, но една жена. Всяка една от вас ще каже: "С нас какво ще стане?" Жените още себе си не познават. И първото нещо, жените трябва да познават себе си. По какво се познава една жена от друга? Кажете ми. Ако сравня две жени, всичките имат еднакъв стремеж. Едната иска да се ожени, и другата; едната иска хубаво да бъде наготвено, хубаво да се облече, и другата същото. Всичките им стремежи са еднакви. Няма нещо различно, едната да има нещо особено. Във всичките къщи един и същ живот. Сега, защо да не си дадат ръката - може да си повдигнат духа. Всички жени ако се обединят, още по-лесно може да го повдигнат. А сега всяка една от вас казва: "Аз да бъда първата." И тогава вашето положение мяза. . . аз съм привеждал и друг път тоя пример - слабата ви страна на неразбиране. В Европа отива на едно място един германски княз. Трябвало да го посрещнат в Дания или Холандия в един театър. И в града избрали 12 от най-хубавите жени, най-красивите, да го посрещнат. А междутия 12 трябвало да изберат една, която да му поднесе букет. Сега, коя ще

бъде? Решили да гласуват. И в кутията намерили 12 билетчета с 12 имена - всяка една е гласувала за себе си. И сега, вие в тази Христова кутия, всяка гласува за себе си и няма кой да поднесе букета. Като се отвори кутията, вътре има толкова имена, колкото и жени има. Всяка е гласувала за себе си. Това не е лъжа. Не е лошо да бъде човек пръв, но при изпълнение волята Божия. Пръв е само Господ, начало на нещата, това е Той, а ние не може да бъдем първи. Онзи, който създава нещата, Той е първият.

Та когато дойде този Дух, Той ще внесе това дълбоко разбиране в душите ви. Самоотверженост се иска. Казвате някой път: "На този мъж аз толкова съм служила." Но вие на мъже още не сте служили. Павел казва: "Сгодих ви за един мъж." Аз бих се радвал, ако бихте служили, защото тогава нямаше да остарявате, космите ви няма да се изменят. Не този мъж като дойде, да се разфучите (затова приехме един мъж да слуша, да не би жените да направят някой заговор).

Значи, когато Духът дойде, ако вие признаете този авторитет на Христа, всичките други въпроси: обединение, съмнение, те се разрешават кардинално. Основният въпрос е, който ще разреши останалите въпроси. Той трябва да бъде въпрос по-любовен. По силата на Божията Любов и Мъдрост, така ще се разрешат. И тази любов трябва да бъде толкова силна във вас, като едно силно течение да помете всичко наоколо, да няма нищо да ви противодействува. И когато вашият мъж, който е на земята, ви се кара, ще кажете: "Чакаме ние Христа." Този приготвя пътя за онзи. Тогава на мъжете, когато ще говоря друг път, и на вас казвам, че има само един мъж, а на мъжете ще кажа: на света има само една жена. Тогава вие ще пратите една делегатка, техният авторитет повдигам, разбирате ли? И тогава ще говоря, че има само една жена, и всичките мъже трябва да се съединят, защото само една жена има. И когато този Дух дойде, Той ще внесе туй, от което вие имате нужда. Аз съм говорил много пъти и не искам моята беседа тъй да остане без последствие. Вие запитвали ли сте се като какви жени сте сега? Може ли да ми опишете? Ако аз бях ви дал тази тема "Какви жени сте?" По какво се отличавате? Как бихте се описали? Сега в света, за да се опише някой човек, ти трябва много да го обичаш или много да го мразиш. Тъй е. Ще изкараш всичките негови отрицателни черти. За да опишем един човек, трябва или да го обичаме, или да го мразим. Сега вие мразите тия мъже на земята, това го зная. Следователно жената казва за мъжа си: "Не му вярвай, за каквото ѝ да каже, не му вярвай." Прави сте. Щото в историята на човешката култура мъжете колко жени са продавали, колко крака не са счутили, и прави сте.

Сега, ако ви кажа за онзи мъж "сгодих ви за един мъж", как ще го опишете вие него? Вие, че живеете при сегашните мъже, се дължи на този мъж, който е горѐ. Той всеки ден го изпраща при нея: "Макар че е такава, дайте ѝ, няма нищо." Той недовиджа вашите грехове. Нека си живеят добре, нека са щастливи на земята. Но щастливи ли сте? Не сте. Не само не сте щастливи вие, но и вашите мъже, и те са нещастни. Че мъжете ви са

нещастни, те постоянно пишат книги. Сега туй, което става вънка в обществото, което става в семейството, туй е и което става в душата. В своята душа някога вие изгубвате туй упование, този авторитет, туй съзнание, всяка любов и ударите го тогава през просото и казвате: "Да върви!" И изгубвате всяко понятие за онова възвишено дадено на душата, и тогава се отказвате и от Бога, и оставате в света само да ядете и пиете.

И сега, всички вие, жени, ако още търсите много мъже, ще има сълзи, сълзи, сълзи. Но ако търсите този един мъж и когато той дойде в света, на всички сегашни мъже ще кажете: "Да си вървите." Ето това, когато жената падне долу, мъжът остава горе в небето. А когато мъжът падна, жената остана горе. Тъй като истинските мъже и истинските жени са горе сега, а тези, които напуснаха небето и дойдоха да търсят своето щастие тук, на земята, те са героите на дения. Сега, този Дух на Истината трябва да дойде, чрез Него ще стане туй спасение. Сега ни най-малко не казвам, като идете вкъщи да се нахвърляте върху мъжете си. Няма какво да се нахвърляте. Вие ще го търсите със свещ, ще го търсите, докато го намерите. Вие чели ли сте "Песен на песните"? На вас препоръчвам да прочетете тази песен. Мнозина са чели и казват: "Това е широк живот." Ще разбирате дълбокия вътрешен смисъл не по човешки, но по Божественому. И защо аз на вас не ви откривам тайни? Че как, где е мъжът ви? Вие като дойдете при мен, ще ви кажа: Нека дойде и мъжът ви с вас. А вие идвате само жени без мъже. Как тъй? Жена без мъж? И Писанието казва: "Нито мъж без жена може, нито жена без мъж, а двамата в Христа." Жената като дойде, тя иска любов да върши. Любов с мъжа си ще бъдете, ти с мъжа си двама и ще дойде третият. Любов може да има само между трима души. Знаете ли вие това? Вашият мъж и вие ще дойдете при мен и тогава може да се любим. Тъй разбира Писанието смисъла на нещата. А между двама, тяхната любов ние я знаем. И тъй, не се лъжете да търсите любов между двама, търсете я между трима. Защо? Тъй казва Христос: "Когато вие сте заедно с Мене и Отец дойде, тогава Аз ще ви се изявя." Трима души трябва, когато аз говоря за любовта, да се обичате. Аз не съм срещал две жени да се любят. Ако може тук, в България, да намерите две жени, които да се обичат, аз бих желал да видя тия жени и ще си сменя една фотография. Не че е невъзможно това на земята, но жената трябва да има своя мъж и третият, който ще дойде, Духът и Христос. Само тогава ще дойде Духът. Трима души се иска, за да дойде Христос. Искам да се избавите от илюзиите си. Искате да сте ученици, търсите щастие, дето го няма. Ако търсите щастие, аз ви казвам къде е - при мъжа ви. Но той ще ти тури юлара на главата, после той си има остен и кола ще ти турне, и ще каже: "Хайде на нивата да орем." Не мислете, и вашият мъж, и той е впрегнат, този мъж, лъжливи-вият на земята, а другият мъж, аз няма да му кажа сега името. Не искам да казвам неговото име. А тия мъже са само негови представители. Те са негови слуги. И каквото той заповядва на земята, те го правят.

Сега знаете ли кой е той? Знаете. И дойде някоя мома, и казва: "Аз го намерих." Да - казвам - не си го намерила още. Ти, когато намериш този,

за когото Павел казва: "Сгодих ви за един мъж", той ще бъде най-великият ден в живота ви. За жената това ще бъде възкресение и затова казва Христос: "Които се сдобият с този ден, с туй разбиране, нито се женят, нито за мъж отиват." Кой мъж?

На мъжете, когато ще говоря, ще кажа, че има само една жена. Не си правете илюзии, един мъж има, схванете това! Ще го търсите. Ще се почувствувате като една душа. И тъй ще можете да разрешите един въпрос - защо страдате. Въпросът е да намерите кого? - Да намерите Христа. Не историческия Христос, не този Христос, в Когото вярват хората, не, но онзи Христос, Който казва: "Аз съм начало и конец, алфа и омега", този, Който ви е изпратил тук, Който е изпратил благословението Си, Който ви е подкрепял при всички ваши идвания и странствувания в този свят и ви е ръководил в пътя на истината. Той е бил всякога добър, никога не се е навъсвал, бил е деликатен, казва: "Ще дойде време на тази велика развръзка." Сега Божественият Дух иде за жените, да ги събуди да потърсят тоя, единия мъж. А сега, понеже има много мъже - има и скандали. Една жена казва: "Защо си го взела ти?" - "Ами ти какво си направила с него?" Спорят все за мъже. Казвам: Никакви мъже нямате още. Вашия мъж, истинския мъж никой не може да ви го вземе, той е горе на небето. Той ще бъде вашият възлюблен. Той не се нарича мъж. Възлюблен на душата. И за жената се казва, не за жената, която сгрешила, за "възлюбената ни" и за "възлюбения ми". И тъй, възлюбения на вашата душа ще го търсите. И когато го намерите, вашата душа ще бъде доволна, щастлива. И казва Писанието: "И през онези дни ще залича всичките ви грехове." И когато намерите вашия мъж, всичките ви грехове ще бъдат заличени и помен няма да остане от тях.

Най-важният и основен въпрос е да намерите възлюбения на душата ви, за когото душата ви копнее и толкова сълзи сте поронили. И казвате: "За какво сме останали, няма ли избавление?" Защо? И когато този възлюблен дойде, Писанието пак казва: "Ще обърша сълзите ви, няма да има сълзи тогава, ще сменя оковите ви." Няма да има окови, ще изцери сърцата ви, няма да има рани, там просветление има, няма да има тъмнина, ще въздигне душата ви, жената ще бъде царица тогава. И тъй ще вложите това и ще се молите живо най-първо да добиете Духа и туй просветление. А този, черния мъж, ще го вържете и ще му кажете: "Наложници не можем да бъдем вече." Всяка една жена трябва да каже: "Наложница не мога да бъда вече." Разбирате ли в себе си дълбоко, кажете ли, че не може да бъдете наложници - решавате въпроса. Тогава Духът ще внесе любовта. Ще дойде истинският мъж и тогава почвате вие новата епоха. И тогава ще се яви новата жена. И аз бих желал и вие да образувате поне пръстчето на тази нова жена. Вашият закон е велик, само трябва да отхвърлите външното робство, туй терзание, да знаете какъв е смисълът. И следователно вашия възлюблен намерите ли го, всичко друго, което разрушава вашия живот, изчезва. Тъй се разрешава основно въпросът. Тогава може да говорим за възпитание и за любов.

Ако аз ви говоря за любов, за целувки, думите ми са разбрани съвсем в преиначен смисъл. Не, не. Вие досега още целувки не сте имали. Целувка, такава целувка не сте имали. Трябва да ви целуне този мъж, този, който е чист, в който е било вашето начало. А сега, че ви целува сегашният мъж, това не е целувка. Та когато ние говорим за целувка, ние ще я чакаме още дълъг период само докато дойде тази целувка. И когато човек получи тази целувка, той на земята не седи. Той си заминава за своето отечество и напуска този дом. Тия неща, които сега ви спъват, той ги напуска, и по форма той е свободен. Та душата е нещо вътрешно. Човек не може да се опорочи отвън. Грехът не е нещо външно. Грехът е нещо вътрешно, в душата. И тъй, когато този Дух на Истината дойде, Той ще свидетелства за мене и вие ще свидетелствувате. И аз желая вие един ден да свидетелствувате. Можем ли да свидетелствуваме? (- Можем.)

Не смесвайте вашата душа с вашето тяло. Защото сега имате едно тяло, после друго тяло, но има нещо по-съществено, което ви отличава. То е душата, не тялото. И като се срещнете, трябва най-първо да се чувствувате като душа. И силата на любовта седи в противодействието. Ако вие може да издържите едно противодействие, имате любов. Тази любов ще бъде на Духа, тя ще бъде любовта на вашата душа. Между Бога и вашата душа, оттам трябва да започне любовта, не отвън. Толкова пъти сте говорили за любов, целувате се и пак говорите за себе си, угощавате се, а работите не се уреждат. Тази любов трябва да започне между Бога и вашата душа отвътре. И Павел казва: "Първо видимото." Това е видимото. Някои сега тълкуват: "Първо този живот." Аз казвам: Видимото, това е Бог, а невидимото, това са хората. Видимото е Бог заради мене, оттам ще започнем. Животът е вътре. Животът е вътре и прави са били тези думи. Като сме слизали от горе, Видимото е било долу, сега поемаме обратния път - гледаме нагоре. Първо трябва да се яви любовта към Бога и после ще се проявим навън. Ако аз нямам любов към Бога, не може тази любов да се прояви към вас. Бог, моята душа и ближният - трима души само, там има любов. Те съставляват Света Троица. Бог в три лица - разбирам проявление на Божествената Любов, понеже Духът е първото изтичане на Бога. Бог и Духът, и Любовта, това съставлява една Троица, а ние сме четворицата - добродетелта на земята. Сега, първото, ще започнете другия метод - с Любовта! Жените да търсят своя възлюблен! Ще кажете: "Със сегашните си мъже какво да правим?" Какво казва Писанието? - "След като умрете, вие сте свободни от тях." Жената е свързана с мъжа, докато е жив. Щом умре, тя е свободна. Значи, ако тя се върне в света, той няма право да я вземе. Туй не е мое учение, апостол Павел казва тъй: "Моралният закон е, ако някой дължи пари и умре, и се върне на света, трябва да плати." Такъв е моралният закон. На сегашните мъже ще кажете: "Ние ще идем да намерим нашия мъж и вие ще идете да намерите вашата жена." И още ще кажете: "Ние двама не сме прокопсали, затуй ти да вървиш при жена си и аз ще ида при мъжа си." Нали тъй е кардинално решен въпросът? Какво трябва да прави мъжът? - Да иде при жена си и ще се

реши развързката. Ще разрешите този дълбок въпрос. Духът като дойде, трябва да изпълним волята на този Бог, Който ни е изпратил на земята. Защото при Него ще се върнем. Няма друг път. Колкото и дълго да седим на земята, все един ден ще трябва да се върнем там, отгдето сме дошли.

И казва Христос: "Когато дойде Утешителят, Когато Аз ще ви изпратя от Отца, Духа на Истината, Който от Отца изходи, Той ще свидетелствува за Мене." Тази велика истина, която носи любовта, носи свобода на жената. Най-първо трябва да се освободи жената. Вие трябва да се освободите и като намерите Христа - вашият въпрос е решен и вие сте свободни. Сега някои вече са близо. Стремете се, докато реализирате туй дълбоко разбиране. Тъй седи въпросът. Като разберете, вие ще бъдете завинаги спасени. То е спасение. Туй е очистване, да бъдете доволни. Тъй тогава, каквато е била първоначално душата на жената, тя да бъде доволна да се очисти, и тя ще се очисти. Когато Духът дойде в нея, тя ще почне да свидетелствува. За кого? За този, който е вън и вътре.

Сега Духът, Който вече работи, Той да ви просвети, да подтикне душите ви, сърцата ви, ума ви към разрешение на най-важния въпрос, а другите въпроси вие може да ги разрешите, но този въпрос в новото учение, не в новото учение, а във висшето Божествено учение, той е основен, кардинален, който трябва да го разрешите, и тогава всички други въпроси ще разрешите последователно.

* * * * *

Тайна молитва

Пазете сега една мисъл: да не влезе едно обезсърчение. Сега сте поблизо до Царството Божие, отколкото в миналото. Този въпрос - ще мислите върху него, той не трябва да ви бъде една спънка, а един въпрос, от който зависи разрешението на всички други въпроси. Всяка една жена трябва да реши този въпрос и да няма колебание, тя трябва да знае това. Решите ли този въпрос, в душата дойде ли Духът, въпросът е сам по себе си свършен. Само по този начин да работите. И вие може да решите въпроса. Той не е един от най-мъчните въпроси. А той е най-лесният въпрос. Но вие все го изоставяте за най-послед, а него най-първо трябва да го решите. "А този Дух на Истината, Той ще свидетелствува за Мене." А на друго място се казва: "Той ще ви научи и припомни всичко, което Аз съм ви казал." Да, втория път ще говоря по-нататък, втория път ще говоря на жените след един месец какво трябва да направите, като намерите този мъж. Духът, Който иде, Той ще ви отвори умовете и ще говори какво трябва да правите тогава. Жените да вземат участие във всички действия на света. Жените спъват света. Съдбата на света, ключовете от вас зависят. Целокупното спасение от вас зависи. И сега, понеже не сте решили най-важния въпрос, вие заблуждавате синовете и дъщерите си, нали? Ти ще повикаш дъщеря си, ще ѝ говориш каква е великата истина вътре в живота. Да знае тя истината, защо я заблуждаваш? Никакво щастие няма. Ще ѝ

одерат кожата както на един вол. Кажете: "Да се изпълни волята Божия!" Волята Божия се изпълня само чрез закона на любовта. Следователно вие ще ме разберете много широко, няма да ме разберете тъй тясно. Кардинално, основно ще разберете въпроса. Да се повдигнете не само вие в целия свят. Всички жени все този въпрос разрешават. Онези, които говорят за жените как трябва да постъпят, и понеже те повдигнаха въпроса, щяха да го решат кардинално, но дойде всеобщата война и те спряха малко. Започнаха въпроса за еманципация на жената, не еманципация, а разбиране кардинално как седи въпросът. Дойде войната, пак се сплетоха и мъже, и жени и не могат да разбират основно въпроса. А той трябва да се реши. И по този начин жените ще решат въпросите. Вие живеете в една епоха много важна, както светските хора казват - "с историческа важност".

Сега или никога! Тъй седи въпросът. Сега е моментът! Сега ако не решите този въпрос, никога няма да го решите. И ще имате сърце отворено, няма да кажете: "Не сме добри." Господ ще заличи греховете, ще ги хвърли зад гърба Си, няма да ги погледне. Всичките грехове - тъй ще ги хвърли зад гърба Си. Но сега, тъй както сте, и да се молите, не може. Сега се молиш да вършиш волята Божия, а утре търсиш един от чуждите мъже. Казваш: "Кой ще ме храни?" Стига вече толкова! Осем хиляди години сте робували и достатъчно! Понеже от осем хиляди години е, ще се скъса вече ремъкът. Тъй както човек скъса веднъж за всякога със злото. То е великото зло, с което трябва да скъса човек, да се отдели. И тогава ще обърне ума си към Бога. И ще разбере, че в Бога няма промяна, няма измяна, Той е един и същ. Той не е човек. Той е Великият Дух, няма промяна у Него. "Благоутробен" се казва за Него. "Многомилостив", пълен с любов към онези, които се каят, които вършат Неговата воля. Този въпрос сега ще го разрешите. Няма да си правите илюзии: "Аз не съм като другите жени."

Гледайте да бъдете тази жена. За едната жена аз не съм говорил още, да ви кажа едната жена каква е.

Хайде, поздравявам ви - ще атакувате сега "на нож". Ще влизате сега всички с Духа, със Словото Божие. Не да вземете губерките, но със Словото Божие ще решите важния въпрос.

10 ноември 1921 г., четвъртък, 15 ч.

София

Беседа за жени

ЖИВО ТЕЧЕНИЕ

Ще познаем с Любовта, а Мъдростта ще ни даде методи.

С Любовта ще се чистиш. Тя е едно мощно течение, което където и да мине чисти. Не говоря за Любовта като чувство, а за Любовта като жива сила, която изтича от Бога. То е Божественият живот. Любовта не излиза от нас, тя идва от Бога, минава през нас постоянно. Ако минава, постоянно ще чисти, ще ни обновява, мислите ни ще станат по-правилни, сърцата - по-благородни. Това пречистване някои го наричат възраждане. А това, което преживяваме, то не е любов, то е една опитност. Любовта идва и си отива, тя е жива струя, която минава и заминава, но вечно тече, никога не свършва. Имаш ли това живо течение, всички въпроси бързо ще ги решаващ. Това течение минава през всички части. Иска все едно да образуваме едно малко препятствие, да го спрем, да ни напои градината и после да си иде. Да си направите една мрежица, да спирате тази енергия. Вие всеки ден правите препятствията и ги разваляте. В това седи законът на концентрирането.

Концентрирайте се в дъгата.

В астралния свят ще срещнем животни, води, реки, гущери и т.н.

В менталния свят ще виждаме величествени здания, строежи, там духовете са светещи.

Сега човек, като се концентрира, заспива, а това не бива, защото, щом заспива, влиза в течението на природата, а там са му нужни милиони години, докато намери и вземе правия път. Този е пътът, за който Христос казва: "Молитвите са, които ходят по него, сега вървят подир човека и му помагат." Ти ще се освободиш от всички предмети, които те отвличат, свободен да си, ще затвориш телефоните навсякъде, ще останеш сам, ще кажеш: "На гости отивам." И хайде - в астралния свят.

Падане в транс е същото. Ако много хубаво си съсредоточен в една и съща мисъл, е по-лесно, а иначе е по-мъчно, и пак от външния свят идват смущения.

Медитиране трябва, а не мечтание. Труден е пътът за възлизане, за еволюция, но е приятен. Сега особено пътът за възлизане е по-приятен.

Може да направите следния опит: мислено да отидете на слънцето и ако нещо успеете да видите, да мълчите, никому нищо няма да казвате, само ще се поусмивнете малко. Но този опит е доста труден, за него едва ли някой от вас е подготвен. Човек трябва да е толкова морално издигнат, да устоява на думата си, да бъде изправен във всяко отношение. Затова по-добре е да направите следния опит. Опишете обстановката на стаята на ваш приятел, за да проверите интуицията си. Това е приятна работа, с която може да се занимавате. Опитът е необходим на глупавия човек. Само умният може да се ползува от опитността на другите. Човек е едно колективно същество, то се въздушевява от разни неща, но тези неща не са важни за

него. Той трябва да знае кои именно неща са важни за него, и на тях да се спира.

Щом основно изучите своя живот, тогава ще започнете да изучавате живота на другите. Защото, ако се свържете с един лош човек, ще слезнете заедно с него, а после качването е много трудно, затова стойте надалеч от лошия човек. Трябва като артист да слизате и да се качвате. Затова за всички времена е валидна мисълта "Познай себе си." - Първо ще опознаете себе си, а после ще помагате и на другите. В Писанието се казва, че трябва да се родиш изново. Или ще повдигнеш, или ще те повдигнат, или ще паднеш. Затова, като свършим първата стадия - раждане по плът, тогава ще има раждане по дух и тогава няма да има противоречия.

I-та стадия - Ще се родиш от грешни родители. Ще се мъчиш.

II-та стадия - Ще се родиш от добри и лоши родители.

III-та стадия - Ще се родиш само от добри родители и тогава ще започнеш правилното си развитие.

Ако душата знаеше своето минало, тя нямаше да може да се развива.

(Аз - Савка - попитах: Учителю, каква е разликата между желанието и искането?)

Учителят отговори: При желание може и да не постигнеш. Ако ти искаш, значи и целия си живот, ако трябва, да го дадеш, но трябва да постигнеш. Да искаш, това е радост.

Когато изядеш един плод, ти се радваш, защото освобождаваш семката, да роди новото дърво. Да желаеш, това е разумно. Да искаш, това е нещо външно, затова идва ограничението. Искането е един външен процес, а желанието е вътрешен.

Искането да съвпада с желанието на душата.

Свободен е само Бог.

Има три вида желания:

1. Които произтичат от Духа.
2. Които произтичат от нашия ум.
3. Които произтичат от нашето сърце.

Има мисли, които произтичат от нашата душа - те идват отвътре, от нашите близки; от вънка, от по-нисши същества. Ако твоето желание е желание на душата ти, изпълни го.

"Търсете, искайте, хлопайте."

Търси - сърцето.

Иска - умът. Само този иска, който знае.

Хлопа - волята, ръката.

ИСКАШ. - И - за да искаш, трябва да знаеш закона на слизане и възлизане, да разбираш доброто и злото, да разбираш причините и последиците.

/ е линията, която свързва двете отвесни линии на буквата И. Искането трябва да има един обект.

С - трябва да разбираш закона на движението, защото, който иска, в него трябва да има движение, в него трябва да има постоянно прииждане.

Това, което искаш, то не трябва само един момент да го искаш, а постоянно да искаш. Ще удриш, докато се счупи този голям камък.

К - е буквата от астралния свят.

У - ти трябва да знаеш как да направляваш лодката.

А, α - да направляваш нещата и да си умен да носиш товара на идеите, и да знаеш как тези идеи да ги раждаш.

Краката са символ на добродетелите. На земята човек ще отиде с краката си при доброто. С ръцете си ще направи доброто, това е вече ангелският свят. А с устата ще кажеш доброто, то е Божественият свят.

Ние отиваме при доброто. Ангелите го правят, а Бог го санкционира.

Ако човек се ограничава, той е свободен. Който се ограничава, е по-свободен. Ограничава се сам, за да не го ограничават други. (Тук Учителят говори за месната храна, растителната и плодовата, но аз - Савка - не успях да го запиша.)

В яденето трябва да влиза любовта като метод да се трансформират енергиите в по-висша форма.

Има глад на тялото, на сърцето, на ума. Когато човек яде, трябва в този процес да вземат участие умът, сърцето и волята, и те да вземат толкова от храната, колкото им е потребно. Щом влезе любовта, тогава никаква нечиста храна няма да влезе у вас. Да обичате, да любите - това е най-важното. Любовта ще ни покаже каква храна трябва да възприемаме.

Сега ще отиваме главно към плодовете, докато дойдем до това състояние, дето думите ще бъдат храна за душата. Храната, която в сегашния век се консумира, е много нечиста, но ще дойде време, когато ще се храним направо от извора, а не от резервоарите. Месоядство има и в духовния свят. И смъртта на мнозина се дължи на такива месоядни души, които се хранят от кръвта на човека.

(Тези бележки не са довършени. Дали някъде са продължени, засега не се знае.)

19 декември 1921 г.

София

ПРАВИЛНИК ЗА УЧЕНИЦИТЕ
НА
ПЪРВИ ОКУЛТЕН КЛАС
НА
БЯЛОТО БРАТСТВО

Изпяхме "Фир-Фюр Фен Тао Би Аумен".

На прага на окултния клас слушателите трябва да знаят следното:

1. Който един път се опита да поправи Абсолютното, Великото, Божественото, се отстранява от класа.

2. Който един път не направи урока си, се отстранява от класа.

3. Който два пъти не дойде на урок (без важна, неотложна причина), ще се отстрани от класа.

4. Три пъти ако стане нагрубаване взаимно между учениците, и двете страни се отстраняват от класа. Между учениците сърдита хора абсолютно не се допускат.

Забележка: Дълбоко в душата си, пред съвестта си ученикът трябва да знае причините, които са го задържали, за да не посети класа. Важността за причината си остава абсолютно на съвестта на ученика. Един ученик никога не трябва да лъже себе си. Ако той излъже себе си, той сам по себе си е въвн от класа.

5. Който идва тук, от любов да идва, без принуда.

6. Ученикът трябва да бъде верен на себе си. Да бъде строг съдия на постъпките си.

7. Величието на характера на ученика седи в това - той винаги изпълнява обещанието, което е дал пред себе си.

8. Ученикът пристъпва в клас с пълна вяра, без страх и съмнение към думите на Учителя - съмнения и мъдрувания не се допускат.

Ученикът се покорява, слуша и изпълнява думите на Учителя.

9. Ученик е само този, който е редовен с уроците си и всякога присъства на лекциите. Той е абсолютно точен и никога не закъснява.

10. Ученик е само този, който е в хармония с Абсолютното. Учениците трябва да знаят едно - Божественото никога не се коригира.

Ученик е само този, който никога, нито в клас, нито въвн от класа, нагрубява някого.

11. Ученикът не се обижда, а винаги търси доброто в думите, които са му казани. Той въвн всичко търси любовта.

12. Ученикът нищо не изнася от това, което се говори в класа, навън, докато не го обработи, докато това знание не стане негово.

13. Ученикът не проявява никакво любопитство. Той нито пита, нито

позволява другите много да го разпитват. Той е свободен да мълчи. Задоволява се само с това, което му се казва.

14. Задачите, които се дават на ученика, трябва да се изпълняват без съмнение и колебание. Най-малкото съмнение е спънка.

15. Най-добрият път за ученика е онзи, в който душата му се освобождава от онези връзки, които са го спъвали в миналото, които и днес го спъват.

16. Ученикът трябва да има абсолютно послушание и внимание към Учителя си. Послушанието трябва да идва от съзнанието. Ученикът трябва да слуша и да изпълнява. Да притежава такива чувства и способности, с които да познава Учителя си. Който се съмнява в Учителя си, той не е ученик. Усъмни ли се ученикът в Учителя си, с него всичко е свършено. Ако Учителят престъпи и най-малкия Божествен закон, и с него всичко е свършено.

17. Ако не работи със закона на Любовта, ученикът нищо не може да постигне.

Главната задача на ученика е да реализира Любовта към Бога, т.е. Любовта към всички.

18. Постоянно будно съзнание и точност се иска от ученика. С тези две качества той ще може да изправи своите погрешки.

"Стани, тръгни, направи навреме!" - това е законът на природата.

19. На ученика не се позволява да говори празни думи.

20. Ученикът не се жени, нито роб става. Той е свободен.

Който не иска да учи и да служи на Бога, да се жени колкото иска.

Който иска да флиртува - вълн от класа!

Който ревнува - вълн от класа!

Ученикът е чист, честен, искрен.

Учениците взаимно да си помагат, един друг да не се използват.

21. Ученикът работи съзнателно, за да придобие съвършенството, към което се стреми непрестанно.

април 1922 г.

СЕМЕНАТА

Тайна молитва

Целта на всеки окултен клас е да се учат тия неща, които са съществени, необходими и необходими за самия живот. В окултния клас не се учат излишни неща.

Сега, елементите на музиката кои са? Нали са нотите? Първите седем тона трябва да се научат. Трябва да се научи и ключът на музиката, чрез който се познават нотите. В художеството трябва да се изучават боите и формите. При изучаване на езика трябва да се изучава азбуката. При изучаване на математиката трябва да се изучават отношенията на числата. Сега значи вие постепенно ще се запознавате с основните принципи на окултната наука. Разбира се, както във всички други отрасли на знанието, тъй и в окултната школа, не всякога учениците са еднакво способни да възприемат великите истини. Някои са по-способни, а други сега трябва да се подготвяват. С какво се отличава един окултен ученик, който свършва успешно? - Той е постоянен, не се влияе от мъчнотиите. Ученик, който иска да свърши, трябва да бъде смел и решителен, да посрещне всички мъчнотии.

Сега умът на един ученик, който постъпва в една окултна школа, трябва да бъде много възприемчив, гъвкав, подвижен, бодър и свеж, да долавя всяка нова мисъл и да разбира всяко едно съотношение. Сърцето му трябва да бъде смело и решително, а волята му да бъде твърда като диамант. В окултния клас ще се натъкнете на големи мъчнотии. Тези мъчнотии са естествени. Като влезете в един музикален клас, всеки лесно ще научи похватите, но колкото отивате напред, усложняват се упражненията и някои ученици казват: "Тия работи са много мъчни, не може да се изпълняват", и свършват с музиката. Някои почнат с математиката, отначало лесно - събиране, изваждане, но като дойдат до ония висши проблеми в математиката, и те спират. За езика - също. Ако някой ви попита с колко думи говорите в българския език, чели ли сте с колко думи говорите? - В обикновения разговор се употребяват не повече от 500 думи. Най-добрите оратори знаят около 4000 думи.

Аз не искам да употребявате всичкото си време, ще давате излишното си време. Ще се занимавате само през онова време, което не знаете какво да направите. Няма да напущате работата си. Всички от вас обмислихте ли, добре ще може ли да следвате? Материята няма да бъде много трудна. Сега на вас в началото ще дам една тема. Малко ще пишете. Половин лист върху "Качествата на добрия ученик". Няма да пишете много. Не какво са казали децата, т.е. другите, но вие както схващате - добрият ученик по какво се отличава. Прямо ще пишете. По малко, тъй както разбирате. Хубостта е там, когато човек се изказва естествено. Може да ви запитат по

какво се отличава добрият ученик. Вие може да определите в 10 думи, 20-30 думи.

Сега, във всички ви ще има желание туй, което учите, да го прилагате постепенно, защото, ако не се прилага в живота, то ще бъде знание безполезно. Мъдростта е за ума; добродетелта е за сърцето, сърцето се обогатява чрез добродетелта; силата е за волята, волята укрепя чрез силата; истината е за душата. Значи, ако искате да бъдете успешни в света, непременно трябва да имате знание и мъдрост. Вземам света в широк смисъл - Божествения свят. Ако искате да бъдете обичани от вашите приятели, от вашите близки, трябва да бъдете добродетелни и ако искате другите да имат доверие във вас, трябва да имате силна воля. Човек със слаба воля може да обещае много, но нищо не изпълнява. Да кажем, вие имате приятел, обещава нещо, но не го изпълни два-три пъти, и вие изгубвате доверието в него, и не можете да му бъдете приятел. Ако обещава-те и не изпълнявате, и баща ви ще изгуби доверие у вас. Ако пък лъжата цари в душата ви, вие се отчуждавате от Бога. В един окултен клас от лъжата и помен не трябва да има. В други случаи лъжата може да има смисъл, но в душата абсолютно никакво изключение! Знаете ли, щом се отчуждите от Бога, какво ще почувствувате? - Една голяма скръб, тегота, безсмислие в живота и няма да знаете къде да се денете. За да бъдете човек успешен в живота, трябва да знаете истината. Истината е връзката между Бога и човека. Няма по-велика от Любова и няма по-хубаво и по-красиво нещо от Истината в живота. Онзи, който иска да бъде красив и хубав, непременно Истината трябва да живее в душата му. За пример вземете онзи градинар, който е пълен с трудолюбие. Като влезете в градината, когато е уредена, на човека става леко в душата. Така е и с човека, който има истината в душата си. Сега, ако ви зададат такъв един въпрос: "В какво се състои хубостта на градината?" - В плодните дървета. Всяка градина е хубава по дърветата, които са вътре в нея. Изкоренете тия дървета, градината нищо не струва. Земята е само условие, а дърветата образуват хубавата градина. Ако попитам: По какво се познава човек? - Човек се познава по неговото сърце, по неговия ум и по неговата воля. Изкорените ли тия качества, от човека не остава нищо, той е изгубен - няма човек. Следователно в една окултна школа вие ще имате методи да развивате вашия ум, вашето сърце и вашата воля. Защо много градини не съществуват сега? - Земя има, семена няма. Значи градината съществува само в семената. Щом посеете семена, градината е образувана. То е въпрос навреме да се образува градината. Затуй по правилата на тази школа аз искам да добиете всичките знания, които светът има. Да не мислите сега, че трябва да напуснете знанията на този свят. Не. Колкото знания можете да придобиете, толкова по-добре. Ония, които в света са умни, учили и завършили, и имат високо образование, ще бъдат по-добри окултни ученици. Всички ще се учите, няма да бъдете лениви, няма да казвате: "Като вляза в окултната школа, всичко ще науча изведнъж - нам светско знание не ни трябва!" Светското знание е предисловие на окултната

наука. Там, където висшата математика на земята спира, там започва окултната наука. Музиката и математиката са потребни. Някои са музиканти, но някои са слаби в математиката. Математиката и геометрията са потребни.

Един окултен ученик не трябва да бъде превзет. Той трябва да бъде много скромен в душата си. Да бъде като една дълбока, тиха вода. Да бъде като една инсталация, в която тече силен ток, но отвън нищо не показва и ако някой казва: "Имаш ли знания?", ще му кажеш: "Бутни ме, завърти ключа!" Но жица от жица има разлика. Може някои да кажат: "Имаме знания." Като завъртим ключа, няма светлина. Някой казва: "Аз имам светлина денем", но като завъртиш ключа, не върви. И аз желая вие да бъдете такива жици, една инсталация, пълна с енергия. Вземете нервната система, това е една инсталация. Сега ще ви учим да инсталирате нервите, защото някои нерви даже са в бездействие - атрофирани.

Колко души сте? - 25. - И то постепенно ще се уреди. Класът ви сега още не е уреден. Сега ще си държите бележки. После, като се донесе темата, ще си направите обща извадка.

Тайна молитва

9 май 1922 г., вторник, 19 ч. и 30 мин.

София

ПРАЗНОТО ВРЕМЕ

Тайна молитва

Прочетоха се темите върху "Качествата на добрия ученик".

Извадете по-съществени неща сега и направете една обща работа на същата тема. Втори път пишете: "За какво служи умът на човека".

Ще помислите върху тая тема, макар и да не можете да напишете нещо, пак ще се ползвате. Великият ум за какво служи, от там ще започнете. Кратко ще пишете.

Вие ще пазите две правила: да не губите времето си напразно и направените грешки да ги изправяте. Като направите някоя грешка, да не отлагате за следующия ден, а да я изправяте, разбира се, в себе си. То е наказание. Сега ще ви дам една картина, как подразбирам аз да не губите времето си напразно. Представете си, че носите едно празно шише, идете при чешмата и забравите да напълните шишето с вода, и вървите по пътя с празно шише. Дойдете донякъде, хващате шишето, а вода няма. Да не губите времето си напразно, значи да напълните шишето, а оставите ли го празно, значи, че сте изгубили времето си.

Сега, другото правило: как да изправите грешките си. Представете си, че на гърба ви са турени 50-60 килограма хляб да носите. Срещате бедни деца, които са гладни, вие се занимавате с тях, но не снемате хляба, да им дадете. Хлябът, това са вашите грешки. Вие ще снемате един хляб, два-три-четири, то е изправяне на грешките. Щом снемате, и на вас ще стане леко, и на тях ще стане леко. Всяка направена грешка има съотношение към окръжаващите. От хляба, който насища, ще давате на другите, докато товарът ви стане приятен за носене. Това значи да изправяте грешките си.

Сега едно положително правило трябва да има ученикът. Той трябва да бъде жизнерадостен. Какво значи "жизнерадостен да бъде"? Психическите закони са такива. Когато човек мисли, че е нещастен, такъв става; като помисли, че е щастлив, такъв и става. Каквото помисли човек, това и става. Ако помисли някой да излъже, той ще излъже. Ако помисли, че ще каже право, ще го каже. Ако помисли, че ще стане музикант, ще стане; добър ученик - ще стане. Жизнерадостният казва: "Ще си науча урока, ще изляза на разходка" и пр. Ако каже: "Болят ме краката, боли ме главата", той не е жизнерадостен. Мъчнотиите в живота, които хората срещат, в окултно отношение имат и друго значение. Вас ви пращат на път; като тръгвате, може да вземете повече багаж, но ще си създадете неприятности в пътуването. Който взема повече, отколкото му трябва, и който взема по-малко, отколкото му трябва - еднакво страдат и двамата, и двамата са нещастни.

Вие знаете, че в музиката има правила. Който иска да се научи да свири, трябва да се упражнява. Всеки иска да прескочи малките правила,

всеки иска само мъчни упражнения да свири, всеки има желание пръстите му бърже да играят по струните. Вие трябва последователно да се упражнявате. Човешкият мозък е като музиката. Вие, като музиканта, искате да имате силна воля изведнъж, каквото хванете, да го направите, изведнъж искате да станете учен. В природата нищо не става изведнъж. Всичко става медлено и последователно.

Като влезете в една окултна школа, ще ви научат как да поправят грешките си. В окултната школа ще ви кажат тъй: "Вечерно време, като си дойдете вкъщи, ще си изуеете обувката, ще ги изчистите, няма да чакате да ви ги изчистят", ученикът няма да вика сутрин слугинята. Като иде при гърнето, той ще се научи какво трябва да прави. Като се умиете, легенът казва: "Тая нечиста вода от мен ще я вземеш и ще я излееш!" Значи легенът и гърнето ще ти предават. Какво казва кърпата? - "Вземи, избърши се и пак ме тури на мястото ми!" Тая кърпа може да е и на физическото поле, може да е и на умственото. В окултния клас човек ще се научи как да разбира нещата. За упражнение се иска малко време - само излишното време, което не знаете какво да направите, празното време ще го употребявате за окултната школа. Малкото се благославя. Аз искам в малко време много да свършите, а после ще дойдем до другото правило - в много време малко да свършите. Сега казвате: "Как може в много време малко да свършим?" - Да допуснем, че някоя ученичка има другарка в училище; тя трябва да чака своята другарка 4-5 часа, да й даде една ябълка или круша, значи в много време малко работа свършва. Сега ще ви покажа как може в малко време много да направите. В 5-10 минути свършвате за един ден работата. Положителното правило е: в малко време много работа да свършите. Представете си, че вие сте при една инсталация, вземате един ключ и с него запалите всички свещи, а иначе колко много време бихте ги палили. Когато човек дойде до Божествените закони, като намери Божествения ключ, в малко време много ще свърши.

Тайна молитва

16 май 1922 г., вторник, 19 ч. и 30 мин.

София

ВЕРЕН НА СЕБЕ СИ

Тайна молитва

Прочетоха се темите върху "За какво служи умът на човека".

За следущия път пишете върху "Ползата от изворите". Като пишете, ще си представяте извор, който блика, един планински извор. Като пишете за този извор, да не би да се опитате да пишете, без да имате ясна представа. За ума сте писали като за обич, като за един затворен извор; пък сега ще опишете извора тъй, както го виждате - планински извор, както извира. После, ще опишете ползата, която принася този извор на окръжаващите растения, на животните и на селото, през което минава.

Под думата "ум" се разбират всички колективни чувства, сили и инстинкти. Когато говорим за човешкия интелект, разбираме нисшия ум. Когато говорим за разум, разбираме само част от ума - една част от него - висшия ум. Човек се нарича **манас** - умно същество, което мисли. Съвестта е чувство на ума. Разсъдъкът - това е способност, това е разумна сила. Когато няколко способности се групират, образуват сила. Когато няколко чувства се групират, образуват се стремежи. Човешкият ум е в горната част на лицето. Чувствата са отзад. Интелектът - това е нисшето; разумът - това е висшето проявление.

В своите разсъждения започвайте с обективния свят или с живата природа, всякога си представяйте живи образи. Да допуснем, че описвате диаманта като един минерал. Как ще го опишете? Най-първо ще опишете неговата форма, кристализация. Второ, силата на неговата твърдост, може да опишете от какво е съставен. Трябва да имате ясна представа за диаманта. Когато пишете за ума, как ще го проучите? Ще го проучите от книгите, които е писал, от железниците, църквите и пътищата, които е съградил. По обратен път ще получите познания за ума, ще го разучите по резултатите или по произведенията - музиката за пример.

Ако ви запитат сега, възможно ли е човек да наблюдава себе си? Може ли горящата свещ да наблюдава себе си? Тя, за да се наблюдава, трябва да изгасне, а щом изгасне, тя ще забележи първото нещо, че няма светлина. Обратно, изгасналата свещ може ли да се наблюдава? - Може, като се запали. Тя се познава като горяща светлина, свещ - произвеждаща светлина. И тъй, горящата свещ, като се изгаси, ще се опознае, а изгасналата ще се опознае, като се запали. Една изгаснала свещ никога не можете да я убедите, че тя е изгаснала. Като я запалиш, за да я убедиш, тя казва, че действително е такава, а пък горящата свещ казва: "Моето естество е такова." Значи една свещ може да бъде в две състояния - горяща и негоряща. Тая мисъл е малко философска за вас. Аз исках да ви нахвърля само една мисъл за бъдещето.

Аз искам от всички ви, като влезете в школата, да наблюдавате цве-

тята, само ги наблюдавайте, може да не ги описвате. Цветята, животните, растенията, промените в природата, които стават, плодните дървета - всичко, което се вижда, наблюдавайте и ще почерпите храна и материал за вашия ум. Това е пътят, за да бъдете жизнерадостен. Някой път, когато се намерите обезсърчен - ще ви дам едно правило. Ако сте ходили на някое място, започнете мислено разходка от върха надолу и проследете всичките места, гдето сте ходили. После - друго едно правило: не искате да си създавате един живот, какъвто вие искате, а оставете живота тъй, както природата ви го е дала. Вашия живот обработвайте, но го оставете тъй, както той се проявява. Сега, на вас да задам такъв въпрос: Да кажем, вие сте беден ученик и някой цар казва: "Хайде сега да се разменим, ти да ми дадеш твоя ум, твоето сърце, а аз - парите си!" Бихте ли направили такава размяна? - Човек трябва да бъде верен на себе си. Той не трябва за нищо да разменя сърцето и ума си. И целия свят да му дават, окото му не трябва да мигне. Някой път вие казвате: "Аз не съм като хората." Човек, като стане като хората, той е една монета, която се е обезличила. Една златна монета попаднала в ръцете на едни деца и те като я търкали, станала чиста. Друга монета им попаднала и нея искали да направят чиста, обаче я изтъркали. Когато всички хора станат еднакви, те са изтрити хора.

Тайна молитва

23 май 1922 г., 19 ч. и 30 мин., вторник
София

ЗДРАВЕЦ

Учителят държи в ръцете си няколко стръка здравец.

“Благославяй, душе моя, Господа”

Тайна молитва

“Любовта е извор”

Темата е “Здравец”. Този здравец го направих тема. Преди половин час го откъснах.

Някой път човек е неразположен, мислите му са отпаднали, чувствата не работят, тогава вие сте като увяхнал здравец - връзките с живота са прекратени. Човек увяхва като един здравец, обаче човешките листа като се турнат на почва, веднага може да поникнат, а здравецът не може. Човек, като го откъснеш, увяхва, но като го туриш където и да е, той пониква. Следователно ние всякога трябва да държим връзките си с Бога, не по форма само непроменени.

Сега аз ще ви дам едно определение: Бог е без пространство и без време, т.е. в Бога няма пространство, няма и време, няма съзнание, няма и интелигентност, няма и граници. Бог е без пространство, но съдържа пространството в Себе Си. Той е без съзнание, но съдържа съзнанието в Себе Си, без интелигентност, но съдържа интелигентността в Себе Си. Сега, другата, положителната страна. Бог е безграничен. Духът, както ние Го схващаме, е ограничен. Първото ограничение на Бога е Духът. Когато Бог се ограничава, идва Духът. Първото изявление на ограниченото е вселената и космосът. Вие ще попитате защо Господ иска да създаде вселената. В Него има едно желание да види безграничното в граничното, отвън да го види. То е един велик закон у Него - чрез безграничното да види граничното. Безграничното съзнание, за него ние нямаме никакво понятие. Те са много отвлечени работи. А у нас има желание граничното да стане безгранично.

Сега, условията, при които здравецът расте, са оскъдни. Аз го набрах от ония камъни. Там си изкарва прехраната и затуй има тази здравословна миризма. Той никога не роптае, че е при камъните, не мърмори, а благодари. Когато нас ни поставят на такива камъни, обръщаме се към Бога и казваме: “Защо ни постави на камъните?” Господ не ни е оставил, ние сами се оставихме. И тъй, ние трябва да използваме като здравеца условията в живота. Не мислете, че ако вие съградите вашия живот, както вие искате, нищо няма да спечелите. Във всяка една култура хората губят. Когато културата върви по естествения път на природата, една култура се сменява естествено с друга - тя е жива култура, а когато тия култури не вървят равномерно с природата, такива култури се губят. Та никога не се спирайте върху думата да казвате: “Защо Господ ни е дал този живот?” Да допуснем, ако Господ ви попита - какъв живот искате вие, ето какво ще

бъде. Ако ви направи много красив, ще лъжете само хората. Ако ви направи богат - ще станете тщеславни и ще имате много неприятели, и децата ви ще гледат по-скоро да заминете, да остане богатството на тях. Ако ви направи някой талантилив певец, да имате хубав глас, ще направите какво? - Ще ходите от театър на театър и като остареете, ще познаете, че нищо нямате. А и здравецът, който расте при камъка, не може да има плод за ядене. Той е здрав, но плод за ядене няма. Та всичките съвременни култури мязат на здравец. После може да ви даде Господ здраве. Е, какво ще направите с вашето здраве? Или може да ви даде един отличен ум, да пишете отлични книги. За пример да ви даде най-добрия ум, какви книги ще напишете? Вие ще кажете: "Като ни даде този ум, ние ще си помислим." Ако сега нямате програма, и тогава няма да имате. Вие казвате: "Най-добрият ум." Кой е най-добрият ум? - Най-добрият ум е този, който ни е дал Господ. Най-добрият ум е необработеният. Той има толкова богата почва, че само да се запретнете и работите върху тази почва, ще видите какви облаги може да излязат от нея.

Та ние трябва да бъдем благодарни от малките неща, които Бог ни е дал. Ако искате вие да бъдете доволни - бъдете доволни от малкото. Бъдете благодарни от малкото. Едно малко цвете от малкото е доволно, а ти имаш хиляди пъти повече блага - сърдиш се, недоволен си. Защо то е доволно, а ти си недоволен? Недоволството трябва да бъде един подем, един стремеж. Щом турим недоволството на работа, то се обръща на стремеж. Щом растенето спре, ражда се гневът. Щом дойде гневът - направяме някоя пакост - ражда се страхът и т.н. и т.н. се раждат такива качества, след като сме изгубили резултатите.

Сега темата. Вие не сте изгубили. Вие сте като здравец, растете при една камениста почва, гдето грехът царува. А грехът е камениста почва - нищо не може да посееш. И трябва един грешник дълго време да го ториш, за да може след 20 години да излезе нещо от него. Сега имате ли ясна представа какво нещо е грях? Грехът не е нещо много добро. За пример, когато човек е ял от забраненото дърво - съгрешил, понеже познанието, което е добил, не го е употребил за своите ближни, а всичко той употребил за себе си, и за своя пакост, и за пакост на другите - там е грехът, а не че е ял от дървото. Ние искаме да се запознаем с Бога, нали, но знаете ли - в запознанството седи най-голямата опасност. Да познаваш някого, то е най-голямата опасност. Нали знаете, когато роднини се намразят, много мъчно се помиряват. В живота има само един правилен начин на познаване. То е чрез любовта и интелигентността. Ти трябва да внесеш любов в себе си и да постъпиш към твоя близък точно тъй, както със себе си - нито повече, нито по-малко, нито по-горе, нито по-долу. То е правилото на новата култура, която иде. В душата си ще постъпваш тъй към другите, както към себе си. Нямате ли любов, защото, когато се познавате тъй в света, отвън идат изпитания. Бог обаче ще ти даде любов и ще те изпита дали си я разбрал. Ще ти даде интелигентност, да види дали си я разбрал. Ако най-първо нямаш любов, Той ще се нахвърли отгоре ти като мечка, а ако имаш

любов, ще ти даде най-мъчната задача. Ако ти не разбираш Неговата интелигентност, ще имаш най-големите нещастия. Сега вие си представяте, че Господ е благ. Той е благ, но към кои? Които любят, които носят Истината, към тях, които постъпват, както Той постъпва. А ако не постъпвате тъй както Него, Той се нахвърля отгоре. За Него не значи нищо, ако не разберат Неговата Любов, Той може цялата тази земя да помете и никак няма да трепне окоото Му. Както се казва: "В Бога шега не бива." Той е много добър, като сме добри с Него. Сега няма какво да се плашим, това са закони. Бог си има Свои закони, по които върви, и ние не може да ги изменим. По някой път искаме да Го заставим да мисли като нас. Той никога няма да мисли като нас. Нашите сегашни мисли в сравнение с Божиите мисли са, каквито са мислите на гъсеницата спрямо нашите мисли. Та ние като някоя гъсеница искаме Господ да мисли като нас. Ние трябва да сме благодарни, че Той ни е оставил да пъплим по това дърво и може да се нахраним. Ние по някой път от нашите дървета снемаме всичките гъсеници, а Той никога не ни бута.

И тъй, ние ще схванем Бога като една велика Любов и едно ново направление, не както досега се е проявил. Някой път вие сте чувствували туй угризение на вашата съвест. Навсякъде като че всичко се е опълчило против вас, после почва Бог да говори във вас и вие почвате да се смекчавате, смекчавате, докато дойде усмивката. Ако не дойде усмивката, тогава здравецът отива, всичко това се руши. Ако се обърнеш към Бога, веднага се възстановява хармонията. Та през сегашните условия ние трябва да пазим постоянна връзка, да не се откъсваме от Бога. Говорете с Него, говорете Му, Той може да мълчи, но вие говорете, говорете, говорете. Най-после вие ще Го заставите да ви отговори. Който хлопа, хлопа не един път, а няколко милиона пъти и да кажете като Якова: "Няма да Те оставя, Господи, докато не ме благословиш." Ако хлопаш 3-4 пъти, няма да обърнеш вниманието на Господа, но ако хлопаш, хлопаш милиони пъти, Той ще обърне внимание, ще каже: "У него душата се е събудила." И Господ казва: "Той мяза на Мене." Ние съгрешим един път, два пъти, милиони пъти, Той все ни изважда, изважда - постоянство значи. И ние когато постоянствуваме да искаме, Той казва: "Този е подобен на Мене." А подобното привлича.

Е, какъв е цветът на здравеца? Този цвят как го определят? - Общо е масленозелен, но има и розово - любов. Има малко от лилавия цвят - образуван от розов и син. Червеното - значи човек се е огрешил. Когато човек е съгрешил, той е слезнал в червения цвят. Червеният цвят показва, че човек е почнал да яде месце, почнал да пуска кръв. Всякога, когато се разгневи човек - става червен. Пияният като се напие, носът му става червен. Смесването на цветовете, то е желание на човека да се промени, да мине от едно състояние в друго. И тъй, да вържем своята връзка с този Господ, в Който всички цветя живеят.

Този здравец аз го откъснах от изложението на ангелите. Питам ги: Може ли да откъсна от здравеца, да го покажа на моите ученици? - "Може,

може, на драго сърце. Може сега да си вземете от него, че да го пазите като кости, ако е за спомен, тъй, добре, да няма фетишизъм." Те са опити. Здравецът и всички цветя в природата са опити на природата да икономиса своите енергии. Това са форми, чрез които природата икономисва своята енергия и време. Когато минава през известна форма, ще видите как природата е работила, за да икономисва своето време. Всички треви, цветя образуват опити в миналото. А сега природата твори нови форми и нови форми.

Когато вие берете здравец, поставете се в едно пасивно положение и като го помиришете, ще се яви известна мисъл. Като помиришете един лист от здравец, друга мисъл ще имате. Ако помиришете една теменужка, друга мисъл ще дойде. Ако вдъхнете уханието на каламфир или роза, ще имате съвсем друго настроение! То е един метод да се поправите. Неразположен сте духом - помиришете здравец, той ще ви каже своята опитност. Моята опитност е много малка, аз ще ти кажа как аз се тонирам, но ти ще се ползуваш от нея. Всички тия цветя упражняват влияние, микроскопическо, но все таки упражняват влияние. Всички растения, минерали, животни упражняват влияние в нашата еволюция или оставят отпечатьци в душата. Затуй, като се приближиш, ти ще видиш как Господ е работил, да остане тази форма дълбоко в душата ти, и като се върнеш въкъщи, ще имаш мир в душата си. Блажен няма да станеш и щастлив няма да станеш, но все ще имаш едно микроскопическо богатство или една микроскопическа опитност.

Да прочетем Добрата молитва.

Сега вие може да идете в гората, да си откъснете от изложението по едно стръкче здравец.

Св. Кирил и Методий
24 май 1922 г., 11ч., сряда
Витоша, отлично време

БЕЗ БОГА И БЕЗ ЛЮБОВ НЕ МОЖЕ

На 25 май, четвъртък, 1922 г. в 14 ч. Толева, Чолпанова, Граблашева и аз (Савка) сме на полянката отстрани.

Дойде Учителят много сериозен. Поканихме го, седна.

Най-големият недостатък е, че вие забравяте лесно. Когато сте налясно, обещавайте, а когато сте нашироко - забравяте. (Но ние не искахме, защо тъй стана!) Щом се живее разумно, всички неприятни неща може да се избегнат. Човек трябва да бъде богат. Щом направи едно петно, веднага с много вода да го измие. (Нали, Учителю, вие ще забравите погрешката ни?) Щом вие забравите погрешението, и аз ще го забравя. Тази сутрин, като изгръваше слънцето, беше облачно, небето не беше добре. Природата всякога говори, когато има да стане някое нещастие, епидемия, природата дава признаци за тия неща. Павел казва: "Близост има горе на небето, пък на земята близост няма." Близостта е нещо духовно, то не е материално. Ако беше материално, светът би бил щастлив, а той не е. Така един ден ще напуснем земята, за да ни отлекне, нали? Докато има хора да се спасяват, хубаво, пък като няма, защо да стоим тук?

Човек трябва да живее с надежда, да гледа добрата страна на живота, да си довърши работата, да си замине, да няма какво да го спъва - да скъса всичките нишки.

Някои души, които са нараснали, изведнъж приемат Словото, а други не. Не може с насилие. Ученик да бъдеш, то е много нещо. Да влезеш в Царството Божие като зрител, то е друго нещо. Всичкото само от човека зависи. Ако пожелаем, може. (Ние желаем, защо не става?) Защото аз не искам да изнасям себе си - ако искате да разберете закона. Опитността е едно незаменимо благо. Човек трябва не само да е опитал, но трябва и да е преживял. Хората имат опитност, но нямат преживявания. И тук преживяването да бъде в тебе не като едно минало, а като такова, което продължава.

Преживяването на любовта е един вечен опит, той не преминава.

Всякога, когато съм давал нареждания, колко са прости, когато аз ги давам, а те ги изопачават и се разваля хармонията. За пример аз дадох наред за една година - и оставих на вашата свободна воля, какво излезе? Някой път може да хвъркна тъй, че не може да ме стигнете. Защото аз имам няколко хвърквания. Има един начин, с който може всичко изведнъж да се оправи. Който е готов, нека дойде, аз ще му покажа. Ученикът трябва да отговаря на известни качества. Когато дойдем до Божественото учение, в нас съзнанието трябва да е пълно. Божието Слово да бъде наше Слово и неговата сила да бъде наша сила. Има неща непреодолими, които спъват човека. Трябва да има желание ученикът, че Учителят като погледне, и ученикът да тръгне. Когато истинският закон на любовта проникне, тогава любовта има нужда от злото. Злото, омразата, това са възли-

ща, любовта се радва, че има такива работи, и турга в своята пещ, и работи, но когато няма любов, тия горения стават по друг начин и разрушават. Когато дойде любовта, се заражда едно чувство между дробоветѐ, то е слънчевият възел и оттам туй чувство се развива по-нагоре или по-надолу, отива към сърцето и ти имаш подем нагоре, всяко нещо ти причинява приятност, ти гледаш на светлата страна и каквото и да стане, ти се радваш.

Много пъти човек трябва да мълчи. Няма по-красиво нещо от мълчанието. Нищо повече.

От 2000 години нито един проповедник не е говорил толкова за любовта, колкото аз. Вземете всичките литератури. Но и никой не се е криел толкова, колкото вие.

И аз ще се скрия, за нищо не бих желал тия мерзавщини да ги опитам втори път! Връщане назад няма вече. И за някои хора за 10 000 години ще ги забравя, ще ги залича от паметта си, няма да ги мисля. Един човек, който те е разпъвал 999 пъти, какво ще мисля за него? Ще го залича от съзнанието си.

Господ даде Сина Си за грешниците, които Го търсят. Аз съм в състояние да живея блажено, щастливо. Щастие то си в един ден може да го дам, нищо повече! А сега, този тъй направил, това-онова... Какво ще се смущавам, аз отивам, пък хората нека си вървят по своя път. (Нали големите същества помагат на хората?) Да, по-високи същества идват да помагат, те са длъжни! Аз не съм длъжен. Единственият закон, който сега ме свързва, то е законът на любовта, с другите съм ликвидирал. Ако речеш да го оправиш, ти ще го киселиш, нека светът го учи. Трябва да дойдем да работим по закона на любовта, щото иначе ще спънем себе си.

Пък най-сетне потребно е на човека малко да си отдъхне, да си поживее. Всеки има нужда от почивка. Аз наричам почивката да си починеш в Божествената Любов. Любовта, както сега я разбирате, е мерзавщина.

Трябва човек да се самопожертвува, но и законът на самопожертвуването трябва да се разбира хубаво. Но трябва да се самопожертвува човек.

Сега да обърнем принципно*. Всяко нещо, което Бог е определил, то ще стане на своето време. За всичко има определено време.

Аз търся изключителни случаи. Аз решавам една задача, опити си правя, та избирам такива, най-големите особености.

Две крайности има в света. Без Бога не може. То е една необходимост, всякога ще имаме нужда от Него. Без Любов не може!

25 май 1922 г., четвъртък

Витоша

Връщане в София на 26 май 1922 г., петък

* принципно

ИЗВОРИТЕ

Тайна молитва

Прочетоха се темите "Ползата от изворите".

За следущия път пишете върху "Ползата от ветровете". Да видим дали има връзка между ветровете и изворите. Ще се учите да мислите, следователно и да намирате връзката. Мисленето не е нищо друго освен два конеца, които са скъсани - да ги свържете, да направите един цял. Там - в днешното упражнение - определяте, че умът е сбор от мисли. Мислите ли образуват ума или умът създава мисли? Как мислите вие? (Обаждат се едни: Мислите създават ума. Други: Умът създава мисли.) Умът се проявява чрез мисълта. Мисълта е проява на ума. Значи именно растенията виреят около изворите, намират значи изобилни условия за живот там. Но от своя страна каква услуга растенията оказват на изворите? Оказват ли някаква услуга? (Обаждат се: Задържат влагата и валежите.) Корените са като смукала, които изтеглят водата отдолу нагоре. Правилно ли сте наблюдавали, кои извори са по-хубави? Южните, северните, западните или източните? (Обаждат се: Южните.) Южните - понеже тия склонове, които са обърнати на юг, приемат по-големи части от слънчевата светлина, която прониква между пластове. Следователно на тях слънчевата светлина оказва едно благотворно влияние. Хубави са изворите, които възприемат лъчите на източното и западното слънце. Северните извори са по-студени и не са толкова здравословни. Вие, като пишете сега за ветровете, опишете и връзката, която съществува между изворите и вятъра.

На вас ще ви дам едно упражнение. Ще го правите по два пъти на ден, сутрин и вечер при лягане, по 6 пъти, и ще забележите каква промяна става; ако придобиете някое настроение, ще ми съобщите. Аз няма да ви кажа. Да видим каква е вашата досетливост. Само гледайте да не го забравите. С дясната ръка ще започнете. Мисълта ви да бъде съсредоточена върху упражнението, няма да скита. Туй упражнение ще го пазите за себе си, да не идете да го разгласявате навън. Който предава туй упражнение, голямо наказание има. Сутрин, като станете в стаята си, и вечер, преди да си легнете, до вторник ще го правите. Няма да давате никому обяснения, никой да не подозира. Защото българинът, като му дадеш нещо, той ще излезе на улицата, да го разгласи.

Тайна молитва

30 май 1922 г., вторник, 19 ч. и 30 мин.
София

АКТЬОРИ И РАБОТНИЦИ

Тайна молитва
Добрата молитва

Животът има две страни: едната страна, това е животът на актьора, а другата - това е животът на работника. Актьорът работи вечерно време, а работникът - денем. Следователно резултатите не могат да бъдат едни и същи, понеже животът се развива при различни условия. Вечерта няма тази светлина за актьора, а работникът, който работи денем, има условия за един правилен живот. И тъй, аз ви различавам на два класа: актьори и работници. От актьори в тази школа нямаме нужда. Бялото Братство изключва живота на актьора, а приемаме работници. Аз считам вас, жените, работници на Божествената нива, а някои от вас искат да играят ролята на актьори. Вие още не знаете какво значи Божествена правда. В тази школа колкото е строг законът за работника, толкова е строг и законът за актьора. Сега, като работници аз ще ви запitam: Изпълнихте ли задълженията си за своята работа? Аз искам от вас, жените, да пригледате работата си - нивите си, градините си, извора, къщата си, измазана ли е, говедата си, овцете си, домовете ви изчистени ли са? В какво положение се намират тия ваши сътрудници? Понеже сте работници, трябва да знаете това. Мнозина от вас, женените, искате по-големи привилегии, а по-малко задължения. Искате да се отлагат падежите на вашите задължения. Но в Божествената книга отлагането на падежите е изключено. То става само по благодат. Трябва да се търпи и да се чака да дойде някое по-голямо същество, да ви помогне. Не мислете, че даром ще ви се даде. Вие минавате за женени и затова ще давате морал на младите. Мислите, като напуснете тия ниви, ще дойдат на тях младите. Какво ще намерят те? Аз говоря в пряк и преносен смисъл. Това са разсъждения, които трябва да пригледате. Аз само задължен съм да ви кажа това тази вечер. Това е по инициативата на Бялото Братство и те, Белите Братя, ви държат отговорни за нивите ви, овцете ви, за къщите ви и пр. Вие, които се съмнявате - има такива между вас - в една година ще проверите дали сме от Бялото Братство или не. На него Христос е глава. И когато Той е решил това Свое разпореждане, питал е главата и тя е позволила. А тази глава е Бог. Въпросът е изчерпан и по форма, и по съдържание, и по смисъл - по всички направления. Следователно от вас, женените, се изисква да изпълните доброволно Божия закон. Няма нужда да ви кажа какво да направите, а тъй както вие мислите, както желаете, както вашите души желаят. Когато душата на някого пожелае нещо, в неговото съзнание се определя туй, което има да стане. В туй съзнание влизат три велики сили: умът, сърцето и волята. Те ще се проявят според формата на съзнанието - такова ще бъде и проявлението на ума, сърцето и волята. И когато отиваме в другия свят, всякога се подразбира промяната на нашето съзнание от една форма в друга. Това е разширение на съзнанието - в друга сфера ще имате други разбирания. И следователно Христос слиза в душата само когато съзнанието се разшири. Например, когато говоря нещо на женените, вие казвате:

"Учителят тъй каза еди-какви си думи, Той има мен предвид." Щом казвате така, не сте разбрали моите думи. Когато аз говоря, имам предвид да се разшири вашето съзнание. И Христос ще слезе да ви изясни. Аз се стремя да обясня външната страна, като работника да изчисти и след туй ще слезе Христос. Аз искам да се разшири вашето съзнание, за да може да слезе Христос, да ви изясни това, което никой човешки ум или мисъл не може да ви обясни.

Питам ви, женените: Какъв пример давате на младите, на вашите деца по отношение пак на съзнанието ви? Вашето съзнание служи ли да се разшири съзнанието на младите, за да дойде Христос в тях и да им обясни този закон. Какво нещо е животът и как трябва да живеят?

Вие ще кажете: "Господ всичко може." Това нищо не значи, то не е философия. Кръвта на бащата е силна, когато влезе в жилите на сина и тече по същите закони. Не тече ли, резултатите ще бъдат различни. Сега мнозина от вас посещавате Братството само да се изправят работите ви, идвате тука като "на театро", ще ви понагостим, ще си излезете и ще кажете: "Вие не сте такива, каквито се показвате." Вие още не сте разбрали какви сме ние. Ще минат още хиляди години, докато разберете това. Ние сме от тия, които разширяват съзнанието на всеки човек, за да слезе Христос и да разясни истината на живота. А тая истина трябва да бъде такава, да влезе Божественото съзнание, за да се изрази законът на Божествената Любов във вселената. И какво по-хубаво от това? С тази истина можем да работим. Е, вие казвате: "Да ни помилва Господ." Е, как ще ви помилва, когато нямате туй дълбоко съзнание? Христос да слезе, да ви изясни погрешката ви. Погрешките и съблазните са неизбежни от всички страни и ако Христос не влезе във вашето съзнание, тия погрешки ще създадат един живот дисхармоничен, а от тая дисхармония всички страдат. Има ли някой, който да не страда? И аз често приваждам този пример - как си служат черното и Бялото Братство. Черното братство има черни адепти, които слизат и казват: "Аз съм обуцар, имам специален калъп за обуца, ще си вземете едни обуца от мен, че да ме помните." И туй ми навява един случай с мен в Ямбол. Бях у един обуцар, който ми казваше, че изслушал беседите ми и се влюбил в мен, та иска да ми направи един чифт обуца, за които каза той: "Ще ме помниш." И наистина още го помня. Туриш ли си крака в тоя калъп на черното братство, в него има специални номера и ще го помниш. Първото нещо, ще се осакатят вашите добродетели, туриш ли си краката в тоя калъп. Непременно вашите добродетели ще се осакатят и ако не дойде Бялото Братство, да те освободи от него, много ще страдаш. Не давайте краката си на тия черни братя, да ви ги турят на тоя калъп. Сега аз не ви обяснявам всичко, но в друга специална беседа ще ви говоря само за калъпа.

И после вие, женените, не живеете тъй както трябва - мъже и жени. Това е противно на Бялото Братство. Ако сега искате женените да живеете като света, вънка можете, но щом влезете в Бялото Братство, тука има отлични правила. Вие още не знаете как да живеете. И можете да научите тия правила. Мъже и жени трябва да живеете по закона на любовта. Всяка работа, извършена по тая закон, е свещена, а без любов - тя е престъпление. Кое е право, ако ме попитате. - Кое е по любов. Любов наричам онова чувство, което стои над всички други чувства. Когато влезе то, ти никога не

се навъсваш. Любовта ще се схваща в мъжа, но не този, който е облечен в кожа. Тъй ще се схваща любовта. И мъжете така ще я схващат. Това говоря на вас, женените, които Христос е оженил, а за ония, които Христос не е оженил, за вас нямам нищо. Като казвам "женени от Христа", подразбирам: ако вашето съзнание не се разшири и не влезе Христос, да ви обясни, вие ще се хванете за буквата и после и аз ще се чудя какво ви е дошло на ума. Апостол Павел казва на едно място: "Надпреварвайте се да си отдавате почит един на другото." Как? За да се надпреварвате, трябва да стане една промяна в съзнанието ви. Трябва да има едно, от когото да заплачете, но аз не искам вашите сълзи. Аз искам да влезе Христос във вашето съзнание и да го разшири. Искам да се прояви Христос във вас. Моето желание е да живее Христос във вас. И за мен най-щастливият ми ден ще бъде, когато видя, че Христос живее във вашето съзнание. Бъдете уверени, че той ще бъде най-щастливият ден в живота ми.

В Братството, аз забелязвам, има голяма дисхармония. Аз търпя тия работи, но бъдете уверени, тази дисхармония не ми е приятна. Вие може сега да заплачете, но аз не искам вашите сълзи. Аз искам да влезе Христос във вашето съзнание и да го разшири. Искам да се прояви Христос във вас. Моето желание е да живее Христос във вас. И за мен най-щастливият ми ден ще бъде, когато видя, че Христос живее във вашето съзнание. Бъдете уверени, че той ще бъде най-щастливият ден в живота ми.

По кой начин може да се роди пак мисълта? Има два начина. Някои риби ги ловят денем, а други вечер. Има ли някаква разлика? Христос е определил този закон: "Любете, докато е денем, иде нощ, когато никой не може да работи." Следователно, за да се разшири вашето съзнание, трябва да работите денем. Не да актьорствувате! Аз съм решил да работите с опит в школата. Най-малките постепенно един след други, те ще вървят така, но за това трябва да има разширение на вашето съзнание, и да стане тази вътрешна промяна. Тогава ще дойдат тия лъчи на духовното съзнание, за да създадат условия на тия семенца, вложени във вас от хиляди години и да се получат добри резултати. Сегашните ви мисли дали ли са добри резултати? Вие всички сте недоволни. Най-същественото ви липсва - вашето съзнание не е още разширено и Христос не е още влязъл във вас, да ви обясни. Той прави усилия, но временно стават повдигания и спадания. Правите усилия, но те ще бъдат безполезни, ако Христос не проникне в съзнанието ви. И ако след Него не проникне Божествената Любов, няма да се достигнат очакваните резултати. Не мислете, че туй, трансформирането на един живот в друг, е лесна работа. За да се трансформира едно растение във форма на едно животно, какво изкуство и знание е потребно! Вие сериозно бихте се замислили. Но сега мислите, че то става много лесно. Не, така лесно не става. Духът Божий, Който работи във вас, ще свърши всичко, а не като говоря аз. Трябва Христос да проникне и тогава ще дойде възкресението, а то подразбира новия живот в нови форми. "Ще излезете от гробовете." Но ако бъдете като сега, ако ядете и пиете като сега - не мислете, че това тъй ще бъде! Не, от това, сегашното, от тази форма ни помен няма да има. Ще останат известни принципи, които ще напомнят, но свършено ще се изменим. Някой ще каже: "Сегашните условия на живота ме спъват." Не, те не могат да ви спъват.

Аз говоря за онзи ученик, който е решил въпроса с ученичеството. А вие

не сте още пълни ученици. Има няколко разряда: ученици - оглашени, ученици - верующи и ученици - ученици. Първият разряд има известни задължения и права, вторият също, третият е най-горен от всичките. Това, което ученикът върши, не е длъжен да го върши оглашеният и обратното. И всички ще разглеждат живота според степената си - ако е оглашен, има известни задължения и известни права. И вие няма да го питате защо върши това. А ако оглашеният пита верующия: "Защо така правиш?", верующият ще му каже: "Когато дойдеш на моето място, ще разбереш защо така работя и живея." Бог не е длъжен да ни съобщава защо прави тъй или иначе. Той ще каже: "Когато минеш през тия седем огньове, за да те очисти, ще разбереш!" Абсолютно никакво друго обяснение няма да ти даде. И Йов Го е питал, но Господ е мълчал. Но след като мина седем пъти през огъня, тогава Господ се обади и му каза: "Я застани да кажеш сега." И Йов казал: "Чувал бях за Тебе от други и много грехове направих, но понеже сега Те видях, глупости няма да говоря." Някой от вас се намира като Йов и пита: "Господи, докога тия страдания, тия дългове?" Господ си мълчи. И не мислете, че можете да се избавите, ако имате някой приятел или неприятел - лъжете се. И избавлението седи в следното: да разширите съзнанието си и да влезе Христос, да ви обясни факта. Стане ли това, вие сте избавени, не стане ли тоя факт, неприятелят ще бъде постоянно при вас и като един демон ще ви прави пакости.

Сега някои идат при мен и ми казват: "Ама кажи ни, защо става това-онова?" Днес дойде един и ме попита: "Знаеш ли какво правят тези твои ученици, що не им кажеш?" - казва ми. - Не мога да им кажа, ние живеем под закона на свободата. - "Ами дисциплина няма ли?" - Няма. - "Но вие може да турите тази дисциплина." И ме покани да отида в дома му. Тогава аз му казах: В твой дом аз няма да стъпя. - "Защо?" - За да стъпя в твой дом, трябва да се разшири твоето съзнание и да дойде Христос, т.е. любовта. И ти си като моите ученици, ти искаш да ме туриш в клопката като моите ученици, от един калъп сте. И те не са ученици на Христа. И аз казвам: Ние имаме един велик закон, с правила ние искаме да живеем, разбираме живота по-другояче и искаме да го изправим. И вие можете да кажете: "Знаете ли какво прави Учителят ни?" Но вие отговорни ли сте за мен? Или казвате: "Жълти обувца или бяла шапка подобава ли му? Бялото палто е за децата, а за него трябва черно джубе." Но що важи всичко това за вас? За вас важи какъв е моят ум, какво е моето сърце и воля. А вие ще се натъкнете на тия дребни работи. Вие може да носите каквито щете дрехи и обувца, но мен ме интересува умът ви, съзнанието ви, сърцето и волята ви, а най-много душата ви и присъствието на Христа в душата ви. Зная, че тия неща почват да се обработват и вашият живот ще придобие оня смисъл, който трябва да има. И следователно ние ще се разбираме. Някой път е благословение човек да бъде в света баща, а пък някой път е благословение да бъде дете. Някой път е благословение да бъдеш Учител, а някой път - да бъдеш ученик. Ще дойде време да разберете отношенията между Учителя и ученика. Бог ще ви ги обясни. И аз бих желал да бъдете

вие от тия, благословените ученици. (Отговарят: Амин, амин.) Някои от вас търсите спасение, да се отвори Божието Царство, за да влезете. Няма такова спасение, а спасението седи в туй - да се разшири вашето съзнание и да влезе Христос, и тогава сте спасени по същество. За сега всички външни условия ви стесняват - беднотията и други, всичко туй ще се хармонизира и животът ви ще придобие друг изглед. Сега във вашия ум остава друга мисъл: "Ако днес не свършим тая работа?" - Ще остане тя за друг ден. Но трябва да се работи.

Аз да взема себе си за пример: вие сте господар, а аз работник; наемате ме вие, да ви обработя лозето, но през целия ден преброявам чуканите и вечерта ви казвам колко са те. На втория ден отивам пак на лозето, но не коая, само преброявам колко пръчки има и знам колко грозде ще родят те. На третия ден броя и колко тревички има и т.н. И казвам на господаря, че свърших работата, той мисли, че лозето е прекопано и ми заплаща. Но като идете на лозето и видите, какво ще помислите? Вие, сега, ще ме извините, работите на Божествената нива като мен на лозето - броите чуканите и пръчките, а не копаете лозето. Нямам нищо против, ако четете пръчките, чуканите и тревата, но и прекопавайте лозето. Първият начин на работата е актьорство, а вторият начин е: след като прекопаете лозето, можете да прочетете пръчките, чуканите и тревата. И вие идвате при мене и казвате: "Нашето лозе не расте." Да. Не расте - сега говоря като никога - защото моите ученици не копаят лозето. Тогава аз разрешавам въпроса по следния начин: вие имате статистика - прочели сте чуканите и тревата, а аз ще взема мотиката и ще прекопая лозето. Ако вие сте прекопали, аз ще чета чуканите. Има и Учители, които четат чуканите и пръчките. Ако прекопаете вече лозето, всичко ще се уравни. Това са методи, символи за бъдеща работа. Аз ви казвам това, за да знаете по кой начин да разширите съзнанието си, в което Христос още не е проникнал. Христос работи, прави всички усилия. И вие имате дълбоко желание, но имате нужда от търпение. Като ви турят на масата за операция, ще ви изпитат. В Бялото Братство не дават упоително, когато ти правят операция, и трябва да застанеш съвсем мирно, защото, ако мръднеш, ножът ще влезе по-дълбоко. И сега на всинца ви правят такива операции. И тия живи операции са най-добрите, а операцияте с упойка са най-лошите. Аз съм прибягвал само в някои случаи към живи операции и тях малцина могат да издържат. Само един верующ ученик. Ако съзнаете, че това е извършено по закона на любовта, готови сте да издържите, а в противен случай ще имам ританица, ножът ще влезе по-дълбоко, операцията ще стане несполучлива и такива хора в духовно отношение стават хилави.

По-нататък няма да отида, за да не разклащам съзнанието ви и да помислите, че нищо няма у вас. Същественото не е дошло още. Тази нива още не е узряла, житото още не сте турили във вашия хамбар. Когато се свърши тоя хамбар, ще настане новото направление на живота.

С тази ми беседа аз искам да ви разпределя за работа. И искам да създам работа за всинца ви, женените, като работници. Правя пак най-малкия опит: ще ви дам работа - само по пет минути да работите за мен, за Христа, разбирам 5 минути за любовта на Христа, за 5 минути бихте извършили чудеса. Не искам един час, а само пет минути. Има ли някой нещо против това? Ако някой злоупотреби с тия пет минути, не е никакъв

ученик. Ако 5 минути не поработим за Христа, неговата работа е свършена. Няма разисквания, никаква философия, а право на работа! Ще забравиш и жена си, и децата си, и всичко в тия пет минути, съзнателно ще работиш за Христа. И след това ще философствуваш и ще разискваш. И ще питаш: "Свърши ли се този въпрос?" Забележете: 5 минути! Сто дена по 5 минути колко прави? Този опит ще продължава по 5 минути 10 години. Един микроскопически опит е, а за една година - 30 часа и 25 минути, за 10 години - 304 часа, или 25 дни и 4 часа. В 10 години ще посветите 25 дни на Христа по закона на любовта като работници. Всеки ден по 5 минути. Няма никаква друга философия по кой начин да бъде. Няма да обяснявам никому. На вас ще дам две седмици от сега да размишлявате върху 5-тях минути или всичко върху 25-тях дена за Христа през 10 години. Който от вас е готов да работи, ще влезе да работи. Като влезеш в 5-тях минути, ще забравиш, че си женен, че си чиновник или друго, а - като новороден в Царството Божие, който ще извърши волята Божия. И тогава ще разберете смисъла на моите думи, и още от първия ден, който ще работите за Христа.

Този е вторият опит. Ще определя един ден - през тия дни ще бъде еди-кой си час или месец - 5 минути за Христа ще работите. И аз точно ще определя, и тогава ще проводя на пътя ви всичките мечки. Туй да го знаете! И ако вървите смело, те ще ви отворят път, ще кажат: "Може да се работи за Христа 5 минути." И тия мечки разбират този закон. И аз ще мина направо. И след това ще чакате най-важния опит - пет минути за Христа! И да си почистите хубаво въщи. Който не си почисти, Христос там няма да влезе. Туй ми е казано да ви го кажа, разбирате ли? И ако вие бъдете верни, тогава ще познаете истината и истината ще ви познае.

Аз оставям въпроса неразрешен, понеже другите чакат отвън. Женени, сега искаме да ви жегнем!...Тъй!... Ще турите многоотчие, недосвършено... Две седмици ще помислите за петте минути, свобода ще дадете на ума, сърцето и волята си. Свободно искам да мислите вече! Ще дойде опитът. Туй е начало. Тия неща са микроскопически, но като ги изпълните, ще дойдат по-големи работи. С малки неща ще започнем, те са за децата. А когато децата се занимават, Господ се радва. Следователно ние ще направим едно веселие на Господа, като види, че ние съзнателно работим за Господа, без принуждение.

Добрата молитва

Едно нещо: туй можете да го съобщите на младите след две седмици. Като ви попитат: "Какво ви говори Учителят?", след две седмици ще предадете моите думи на младите.

След това стана общо събрание на женени и неженени.

Вечерта Учителят държа беседата "Изгрев и залез", печатана в книгата "Трите живота", Общ окултен клас.

2 юни 1922 г., четвъртък

Само за женените, присъстващи на събора във В. Търново

ХАРАКТЕРНИ ЧЕРТИ

Тайна молитва

Когато ви се задава някоя тема, ще изтъкнете нейните черти, които изпълват - очебиющите черти.

Сега, кои са характерните черти на вятъра? Най-важните черти? - Движение. Второ, какво той извършва, туй, което всички забелязват? - Прохлада. Трето? - Разнася семената, улеснява дишането на растенията. После вятърът улеснява пречистването на атмосферата, образува дъждовете, пренася влагата, след това руши скалите, почвата. (Обаждат се от много страни: Изменя лицето на земята.) Това не е съществено, това изисква дълъг период от време, за да се докаже.

Сега ще ви дам една тема за характерните черти и разлика между добрия и лошия човек - "Разлика между характерните черти на добрия и лошия човек." Ще опишете най-характерните черти, които изпълват. За пример, по какво се отличава един добър човек? Първото качество е, че добрият човек ще те нахрани, като отидеш в дома му, а лошият ще те набие, той ще ти покаже веднага пътя. (Обаждат се: Отличителната черта на добрия човек е, че той е филантроп.) - Това са отвлечени качества. Добротата е сила, тя се проявява в разни качества. Така ще се научите да мислите правилно. По този начин вие ще въздействувате на вашия ум. Можеш ли да опишеш един вълк, че той е благороден? Можеш ли да опишеш една овца, че тя е свирепа?

Сега, темите последователно ще ви се задават. Ако аз не присъствам, през цялото лято ще имате по една малка тема. Не пишете много. Много не пишете, но го задръжте за себе си. Хамбарът ви трябва да бъде пълен, трябва да бъдете предвидливи, който дойде, не трябва да му давате всичкото жито, а по една крина. Представете си, че вие сте един сказчик, у вас ще има желание, каквото знаете, да го кажете на един път. Ако държите втора беседа, какво ще кажете, ами на третата, четвъртата, петата какво ще кажете? Затуй ще разпределите материята си хубаво. Хубаво е да се спирате, но важното е да спестявате времето в много отношения. После, да се направи една тема за една седмица, то е доста трудна работа. За вятъра ви трябва най-малко един месец, да направите една добра тема. Добрият проповедник прави една проповед за една седмица, а лошият всеки ден ги прави. Трябва да знаете, че една хубава мисъл, която сега ви изпълва, не се явява от един път и затуй на вас ви трябва дълго време да мислите, че да почнат тези мисли да прииждат. А щом почнат да прииждат, тогава ще ви наведе на следующата мисъл - от всяка тема да изваждате поука за вас си. Вятърът за какво служи? След като направите темата, искам всеки от вас да вземе обезателно едно тефтерче. Ще отбелязвате в туй тефтерче какво прави вятърът, какви

добродетели има. Неговите добродетели вие имате ли ги? После - какво прави изворът, съответно на него правите ли вие тези добри работи? А като почнете тъй да мислите и да си задавате тези въпроси, ще се възпитавате. Ще се попитате: "Разхлаждам ли аз като извора цветята, духам ли аз като вятъра, нося ли дъжд за растенията, подобрявам ли кръвообращението?" Така ще извадите по 3-4 поуки от всяка тема за себе си - вие какво трябва да направите. За да стане извор, трябва вода. Изваждайте за себе си поука от темите... Вие продължавате ли с вашите упражнения? (Остава още една седмица.)

Втората тема "Ползата от цветята".

Сега ще правите едно упражнение, малко упражнение ще ви дам, ще го правите по две седмици, за четири седмици. Ще го правите сутрин и вечер. Ще затворите дясната ноздра и през лявата ще вдишвате, като броите ритмически до четири. След туй ще спрете, ще затворите лявата си ноздра и ще броите до осем, като издишвате. По шест пъти ще го правите. Едно вдишване и едно издишване за един път ще го смятате. През втората седмица ще бъде по седем вместо четири. Вечерно време ще започнете през дясната ноздра.

Сега за събирането, може да се събирате и тук. После ще ви дам да прочетете в клас "Камо грядеши" за през цялото лято. Всеки от вас ще си отбележи най-важните мисли, най-съществените мисли от романа.

Следующия вторник, ако съм тук, пак може да ви държа беседа, ако не - вие ще се съберете, ще четете описанието и разликата между характерните черти на добрия и лошия човек, ще си направите извадки. Може да четете лекциите. Всички ще си вземете тетрадки, ще ги препишете, защото туй, което мине през ръката ви, то ще ви ползува. Туй, което е печатано, то не е полезно. Ученик, който иска да се учи, той трябва да ги препише и да ги има като свещени, а обикновените работи могат да се печатат. Ще пишете в тетрадките чисто, защото трябва да се стремите да развивате всички добри качества в себе си. Сега, от беседите ако искате да четете, може да прочетете следующите: "Житното зърно", "Талантите", "Мир вам!", "Необходимостта да познаваме Бога", "Страхът", "Колко по-горе стои човек от овца!" Колко станаха? - 6. Според времето, ако имате време, може да прочетете повече.

Тайна молитва

На вас ще ви дам една малка задача за една седмица. Сутрин ще станете и ще изчистите обувката на всички. Колкото обувка има, ще ги почиствате през цялата седмица. Ако на обувката не трябва да има кал, колко повече на сърцето! Забележете си хубаво, ще произнасяте: "Тъй както аз почиствам тези обувка, така живата, Божествената Истина да очисти моето сърце."

13 юни 1922 г., вторник, 19 ч. и 30 мин.

София

БЕЛЕЖКА НА САВКА КЕРЕМИДЧИЕВА

Отидох да почистя (Савка) библиотеката на Учителя и той ми прочете нещо, което беше писал, и после ми даде това листче, което аз запазих:

Отношението на Духа към материята е както причината към следствието. Причината може да е моментална, а следствието - продължително. Ефектът на причината се съди от целокупния резултат. Всяко следствие се обуславя от последици, или стъпки, които са или във възходяща, или в низходяща степен. Степента е израз на действието. Действието е израз на силите. Силите са израз на причината. Зад причината стои причинителят. Зад причинителя стои мислителят. Зад мислителя стои изворът на всичките неща. Изворът, това е Духът, водата - това е материята, причината - това е първият тласък, следствието - това са безкрайните тласъци на низходящите следствия - движения, а също и движения във възходяща степен.

15 юни 1922 г.

ЕДИН МАЛЪК ОПИТ

Тайна молитва

Прочетоха се темите върху "Характерните черти на добрия и лошия човек".

Тема за следващата неделя имате ли? - (Да. "Ползата от цветята".) - Упражнение имате ли? - (Да. Дишане и издишане.) - Колко теми досега сте развили? - (Пет.) - Ще се стараете от всяка тема, която развивате, да извадите по една полезна черта за себе си - положителна черта.

Добър човек е онзи, който не се сломява от нещастията, от страданията. Който може да устои на всички страдания, той е добър човек, а лош човек е онзи, който не може да устои на страданията. Който може да издържи неприятностите в живота, той е добър. Който може да приеме страданията на хората, той всякога може да ви приеме и вкъщи, той може да бъде гостлюбив. Добър човек е този, който никога не се сломява от страданията, който устоява. Туй е в негативен смисъл. Добрият човек, където стъпи, трябва трева да поникне, а лошият, където стъпи, тревата изсъхва - това е разликата. Добрият и в пустинята като отиде, тя ще се превърне в градина, а лошият човек и в градина да отиде, тя ще изсъхне.

Сега, направете един малък опит. Вземете цветята, които в скоро време никнат и цъфтят. Някой от вас да вземат малко карамфилче, теменужки и да ги посадите в една малка саксия, и да забележите как растат при вас. Ако виреят добре, вие сте добър, ако не - имате черти, които трябва да се изправят. Най-малко един месец или два месеца дръжте тая саксия и ако заминете - дайте наставление как да се грижат за цветето вашите близки. И когато ви питат, няма да разправяте. Тая малка саксийка ще изложите при най-хубава обстановка, ще си я поливате всяка сутрин. Един малък опит.

Иде някой и иска да знае къде има вода в земята. Който разбира, ще вземе серива* вълна, ще изкопае малко, ще я зарови, ще я покрие с една паница и след това, ако е мокра, значи има вода, ако е суха, значи няма вода, ще търси на друго място. Ако има наблизо вода, вълната омеква, понеже тя има свойства да привлича водата.

Та сега казвам, цветята ще покажат има ли у вас добри или лоши качества. Представете си един цигулар, който мисли, че хубаво свири, но който го слуша, вижда, че не свири вярно. Може да му търпят хората, но те знаят, че не свири хубаво. И Божественото у нас, като ни търпи, не трябва да мислите, че То се съгласява, че свирим хубаво. - Не. То казва: "Не свириш добре, както живееш, не е добър живот." Както учителят казва: "Не свириш добре, тона не взимаш правилно." А като не вземаш ти, взема учителят тогава цигулката.

* неправа вълна, която съдържа серей, мазна

Сега ще се учите да бъдете положителни в себе си, да не критикувате, но да отбелязвате фактите. Пишете върху темата "Ползата от доброто и здраво сърце". Ползата по отношение на тялото и на душевния живот.

Тайна молитва

20 юни 1922 г., вторник, 19 ч. и 30 мин.

София

КОЕ Е ПОЛЕЗНО И КОЕ НЕ Е

Тайна молитва

Прочетоха се темите върху "Ползата от цветята".

Най-първо, когато описвате един предмет, ще се опирате конкретно върху реалните черти на предмета. Питам ви сега: Цветята усещат ли като човека болките? Това е предположение; вие не сте преживели, вие си представяте. Ще ви приведа една аналогия. Когато един художник изрисува едно цвете върху канавата, туй цвете радва ли се? - Не, художникът се радва. Цветята, това са най-невежите същества. По-невежи от тях няма. Когато цветята се късат, окултната наука приема, че те не усещат болка, защото утре ще увехнат. Някои цветя за вас са неприятни. Мислете конкретно, вярно, да схващате отношенията, които съществуват в природата, туй, което въображението може да развие. Ще мислите кое е полезно и кое не е. За пример, вие ако минете покрай една градина, във въображението си може да помислите, че тези цветя са за вас, обаче това нищо няма да ви помогне на физическото поле, защото вие не може да се ползвате. Окултно ще разбирате, че те сега образуват своето тяло на физическото поле; нямат никакво съзнание и благодарение на това те издържат своите страдания. Сега започват да образуват жизненото си тяло, етерното си тяло. Астрално тяло имат животните. Те живеят колективно в духовния свят, а на земята нямат живот. Може да се каже, че те приготвяват материал за бъдещите си тела. Всичко това е приготвяне, да образуват онай форма, в която духът ще може да се пресели и да живее. Сега, поетът отива в една крайност, естественикът описва тъй реално, че отива в друга крайност. Та ще съберете поета и естественика на едно и ще ги разделите на две. Единият ще каже 100, другият - 1, ще ги съберете - 101, и ще ги разделите на две, значи 50 1/2.

Интересно е да се знае кои цветя са полезни и кои не са, също и плодовете. Ще се спирате и ще изследвате цветята, техния живот и плодовете им, как действуват в окултно отношение. За пример конкретно да може да опишете цвета и плодовете на ябълката, на слънчогледа, на лозата. Ако човек би постъпил тъй, както цветята постъпват, в обществото биха го считали за анормален човек и биха го затворили в лудницата. Тази свобода само цветята могат да си позволят. Ще ви кажа защо е тъй. За пример някоя река минава покрай някое село, прави големи пакости, но понеже същата служи да напоява градините, кара водениците, утолява жаждата, хората казват: "Ние ще ѝ простим, защото богатата са повече от вредите." Някои от цветята не са тъй благородни. Колко са хитри тези мухоловки! Отвори си венчето, а вътре на дъното има една киселина, дойде някое насекомо, тури си хобота и почва да смуче, затвори се венчето. И после как ще пишете "Цвете мило, цвете красно"...? Има цветя, които не

са мили. Ще описвате общото принципиално и ще бъдете конкретни в разсъжденията си. Трябва да мислите здраво, да се научите да търсите в природата, защото тя никога не лъже.

За втори път пак напишете за цветята, от по колко листа цветовете им се състоят - петоллистни и шестоллистни. Вземете и опишете динята, пъпеша, черешата, те са петоллистни - по какво се отличават. Всички петоллистни цветя действуват разхлабително на стомаха. На шестоллистните влияния им са добри. Опишете крушата, ябълката, сливата, черешата, динята, краставицата - те са доста. Ще ги проучите, опити ще направите. Тъй всеки може да говори. Ще попитате някои агрономи и градинари - проучете ги. После, какви им са соковете и как въздействуват на човека. Ако вие бихте били чувствителни, още като хванете една круша в ръката си, ще я познаете - тая круша сочна ли е, стипчива ли е или крехка. Също и за ябълката. Наблюдавайте ония плодове, които имат деликатна кожа. Вземете една любеница, която има лъскава кора, то е признак, че тя е сладка. После може да я познаете жълта ли е или червена, навън има написано. Може да знаете с положителност, с математическа вероятност. На 100 случая ако отгатнеш 75%, то е знание; ако отгатнеш 10%, то не е знание, но 60% е знание.

Ще развивате у вас естествено и правилно въображение. Ще гледате туй, което пишете, да е вярно. Сами да сте доволни от темата си. Някой път туй, което пишете, не ви се нрави, като че нещо ви дращи, оставете го за друг ден, прочетете го; и ако пак не ви се харесва, махнете го. Сега някой път може да имате желание с малко думи да пишете. Не е нито в многото думи, нито в малкото. За пример как ще изразите това предложение? Може да кажете тъй: "Ходих на един прекрасен излет, пих от един бистър, кристален извор и си утолих жаждата." Или: "Бях при известен планински връх и останах доволен." Или просто: "Бях при планински извор, пих от водата и останах доволен." Ще кажете: "Пих вода, нахраних се." Ако кажете: "Много съм гладен, много съм жаден", то те са слаби думи. Но ако кажете: "Гладен съм", то показва едно истинско състояние на глад. За пример, ако кажете: "Много ви обичам", то значи, че с тая дума "много" или "по" ограничавам любовта си. Но за да се изразите: "Аз се страхувам много", това може, защото означава състояние на физическото поле. Тия неща са относителни. Сега, в българския език вземете думата "чух го"; ако я изразите на турски или английски, нищо няма да ви разберат, ако не прибавиш "аз" - "аз го чух." На български казваме: "Аз го чух с ушите си!" Каква роля играят тук ушите? - Това значи, че никакво съмнение не може да съществува.

Тайна молитва

27 юни 1922 г., вторник, 19 ч. и 30 мин.
София

НА ЕКСКУРЗИЯ С УЧИТЕЛЯ

1. Божията Любов изразява пълния живот.
2. Пълният живот изразява Божията Любов.
3. Пълният живот и пълната Любов изразяват човека.
4. Благостта съгражда сърцето.
5. Изпрати ни, Господи, благия Си Дух, да оживотвори душите ни.
6. В Духа Ти ние познахме Любовта Ти.
7. Да ни озари милостта Ти.
8. Въздигни делото Си.
9. Съгради дома Си.
10. Въдвори Царството Си.
11. Внеси Правдата Си.
12. Изпрати виделината Си.
13. Да се развесели душата ни в Твоето явление.
14. Да се зарадват всичките, които Те любят.
15. Да бъдем едно с Тебе през всичките векове.
16. Благословен Си Ти, нашият Баща.
17. Ти изпълваш всичко.
18. Всичко се изпълни от Тебе.
19. Да се весели Господ Бог наш в нашите сърца.
20. Мирът на Твоя Дух да пребъдва у нас.

14 юли 1922 г.

Чамкория (дадено на Шумнатица)

КАКВО ЩЕ СРЕЩНЕ УЧЕНИКЪТ НА ПЪТЯ? ПРАВИЛА И МЕРКИ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ВСИЧКИ ПОГРЕШКИ

Ще ви прочета *14 глава от Йоана*.

Тази глава ще я приложите към днешния наряд, да се четете цялата година.

Ще ви дам сега някои вътрешни обяснения за живота на ученика. Който и да е ученик, от каквото и да е положение, от каквото поле и да е, каквито знания и да има, дали е той прост, или учен, когато влезе в пътя на ученичеството, в окултната наука, всякога се повдига една вътрешна борба, а борбата е едно вътрешно съпротивление. Няма да ви обяснявам защо става това съпротивление. То е тъй естествено, както тренът, който се движи, среща съпротива. Колкото по-бързо се движи, толкова по-голямо е и съпротивлението. Както параходът, който се движи, среща съпротивление, но и той трябва да го победи. Законът е такъв. Съпротивлението именно показва, че вие сте в пътя, значи движите се. Ако няма съпротивление, значи стоите на едно място. Следователно всички изпитания, изкушения, които могат да дойдат в живота ви, признават, че вие се движите. Сега, тия съпротивления са от различен характер.

Най-първо ще се яви в ума ви едно съмнение дали вие сте на правия път, дали този път е пътят, по който сте тръгнали, или има друг път някой. Дотогава може да не сте мислили по този въпрос никога, но щом влезете в този път, ще започнете да мислите дали този е пътят или не. След това, като решите, че този е пътят, ще се роди друга една мисъл: дали този е най-краткият път или не. Като разрешите този въпрос, ще се роди друг: дали ще можете да изходите, да извървите този път, или ще се спрете. След като решите, че сте намерили този път, че той е най-добрият път, ще ви дойде следното желание: "Е, като сме на пътя, чакай да си останем малко, тъй да се поразположим малко" - и може да заспите. Това са ред изкушения. Който е тръгнал по пътя, не му се позволява да спи. На ученика не му се позволява да спи на пътя. Добре ще схванете това, а не буквално. Ще кажете: "Без спане не може." Може, разбира се. Без спане, то подразбира да е будно съзнанието. Мислите ли, че животът на спането е необятен живот? - Не. При тия условия, при които сега живеем, спане има за земята, но в пътя, по който върви човек, той не трябва да спи. Там за пример спане се нарича, ако твоят ум се отвлече назад, спомниш си твоето минало, благата, които си преживял, и се поражда едно желание у тебе пак да заспиш. Туй е едно заспиване. Преживеете вашето минало, то е заспиване. Вие ще ми кажете: "Какво лошо има в това, човек да преживее своето минало?" - Няма лошо, но и нищо ново няма да научи. Представете си, че някога, след като сте свършили университет, пожелаете да преживеете някой ден от своето детинство. Вземете букваря и го четете отначало.

Четете го един-два-три пъти. Питам: Какво разбирате от това, когато в туй време може да четете някоя съдържателна книга, а вие ще четете буквар. Ще кажете: "Едно време тъй четох аз букваря." Оставете вашия буквар в наследство, да го четат другите и когато те го четат, вие се радвайте. На вас стар буквар не ви трябва. И когато някой човек преживява своето минало, то е губене на време в какъвто и да е смисъл.

После има друга една опасност за ученика. Когато един ученик влезе в този път, у него се заражда желание, да когато срещне от своите другари ученици, да ги подпитва как е разбрал другаря си, какво е разбрал от учението и т.н. Той не се заема сам да чете, ами почва да запитва другарите си. Туй е друго изкушение. Ще кажеш: "Върви си на мястото, но не смущавай!"

Ще дойде четвърто изкушение, ще кажеш: "Ето хора, които не ме разбират, които не ми помагат." В пътя сам ще си помагаш, няма да търсиш помощ от никого. Ако ти не си здрав, ако твоят гръб не е здрав, няма да тръгнеш на път, здрав трябва да бъдеш! Ако си ученик, ще вземеш най-трудните задачи, могат да минат 1-2-10 години, докато ги решиш. Постоянство трябва - ще решиш задачите! Ако не можеш да ги решиш, единственото нещо, което се позволява, то е да повикаш от дълбоко на душата своя Учител, и Бог ще ти помогне. А вие почвате един друг да се учите. Ще изкривите Божието Слово, кой кого ще учи? Никой никого няма да учи. Тук се изисква търпение, мълчание, разсъждение. Имате някой недъг. В пътя, в който влизате, не се позволява на никого да има недъг. Не се позволява! Без недъзи ще се влиза в пътя. Щом имаш една слабост, тя ще те спъне. Одама* на своята слабост! После, не считайте, че тези недъзи, които имате, са важни. Когато влезе ученикът в училището, ще му спомнат неговото минало, ще го убеждават, че това е негово и много пъти в него се явява едно противоречие. Не, вие ще отказвате това, може някой път да ви дойде мисълта, че не е време, или ще кажеш: "Аз имах такава една слабост едно време." Туй е едно внушение и щом го приемеш, ще се спънеш. Ще кажеш: "Едно време беше тъй, но сега не е тъй." Аз поддържам сегашното време. Сега, ако вашата дреха е чиста и дойде някой и те оцапа, тази нечистотия ваша ли е? Тогава дойде друг и ще ви каже, изкушението е следното: "Защо се оцапа?" Ще дойде втор и той ще ти каже, изкушението е следното: "Защо се оцапа? Не знаеш ли, че не се позволява тук оцапани хора, излез вълн от пътя, да се очистиш!" Пък ти като излезеш, ще се спънеш. Туй очистване е фиктивно, ще вървим по пътя напред, няма да се спираш да чистиш петната на другите. Ще кажеш: "Който ме е оцапал, той да ме чисти." Туй е отговорът на учениците. А вие ще се спирате на пътя да се чистите. Тук ще се спрете, там ще се спрете и тогава пътят ще остане неизходен. Право на целта! Нищо повече! Ще вложите любовта като закон и ще ходите по всички нейни правила. Сега ясно ли е това? Нали?

После, в пътя не се позволява да се разправят отрицателни неща. Ако съм в едно приятно настроение, мисля за Бога, за вечния живот, а ще

* веднага, тутакси, изведнъж

дойде някой да ми разправя небивалици. Някой брат ще дойде, ще каже: "Знаеш ли какво ново се случи в нашето братство?" - "Е, какво?" - "Опекли едно яйце и го изяли, а в нашето братство е забранено да се ядат печени яйца. Ами че трябваше ли тъй да се постъпи?" И започват за печеното яйце. Вие сте престъпили закона. За никакви печени яйца няма да говорите. Който е опекъл яйцето и го е изял, то е негова работа, не е ваша работа. Що ви влиза в работа да разправяте за това печено яйце? Това са изкушенията на учениците. Може през тази година да ви представят някои печени яйца - внимавайте. Вие ще мислите за любовта, за нейното приложение.

После, през тази година ще имате някои други изкушения. Те са следните: "Ти като си тръгнал в този път, ти обмисли ли тази работа? Ами че ти имаш мъж, жена, деца, обществено положение, уреди си живота, още не му е времето, почакай още най-малко една година, следващата година ти ще се приготиш по-добре." А следващата година никога няма да дойде. После: "Ти си млад, ти си това-онова." Ти ще тръгнеш и ще вървиш по пътя. Млад ли си, стар ли си, по пътя ще вървиш, ако искаш да се не спъваш.

Душата ви ще бъде погълната с Божествената Любов! И може тогава на физическия свят да вършите каквото искате, няма да се спънете. Но ако в душата си вие не сте разрешили един от важните въпроси, на всяка стъпка ще се спъвате. Мислиш ли за пример, че ако хванеш някой и го затвориш в затвора, че си затворил и душата му. - Не.

За пример някои имат желание, че еди-кой си брат да бъде и той с нас в пътя. В пътя си тръгнал, ти не мисли за никого. Ти върви по пътя и не мисли за никого, дали са в пътя или не. Не се спирай, да ги каниш. И не се връщай вкъщи, да кажеш: "Мъж ми остана вкъщи, децата ми, чакай да се върна, да ги поканя." Не се връщай назад. Щото този закон, ако вие мислите, че имате деца в света, правите едно от големите заблуждения. Никоя душа не може да бъде твоё дете, тя си е душа. Ще каже някоя майка: "Аз имам едно дете." - Че като имаш дете, какво си спечелила? - "Аз имам син." - Какво си спечелила от твой син? - "Той ще ме гледа на стари години." - Другото заблуждение. Ако тебе Господ не те гледа, че син ти ще те гледа! И най-после ще разрешиш въпроса, ти какво си, и ще кажеш ти в душата си: "Аз съм му майка." - Другото заблуждение. Никаква майка не си ти, нито пък той ти е син. Ама просто вие на земята си припомняте отношенията, които вие имате към Бога. Значи, като кажеш, че той ти е син, то значи: "Моите отношения към Бога са синовни." И като кажеш: "Аз съм майка", подразбира Божествения Дух, Който те е родил. Туй са отношения към Бога, а не към хората. Тъй трябва да мисли ученикът, за да може да върви. Каже някой: "Аз оставих баща си." Къде е баща ти? Ти Баща си още не си намерил. Баща ти не е на земята. И братята ти не са на земята. Е, питам тогава, ако твоят брат след десет години умре, тогава де отиде брат ти?

Няма да се спъвате, смело и решително ще вървите по пътя. Сега аз говоря на онези от вас, на които съзнанието е пробудено, няма да се спъвате. Ще дойдат спънки, но тези спънки няма да ви спънат, ако вие сами не се спъвате. Сега, разбира се, мнозина представят този път на

ученичеството за много труден. Той не е лесен, но не е и толкова труден, както някои го представят. Защо не е много тежък? Христос казва: "Вземете Моето иго, защото е леко." А игото на света е много по-тежко. Пътят на света е много по-тежък, там хората на света какви ли не страдания имат, за да подобрят своето положение, и пак го изгубват. Ако е за страдания, светът познава много по-големи страдания, има хора, които страдат много повече. Някой влезе да краде, теглят му един куршум, свърши се, осакатее, счупят му крака, а които са в истината, казват: "Ако ми стане нещо?" - Ако си в пътя, мислиш ли, че няма да ти стане нещо? Пак ще ти стане. Тогава и лек е този път, и приятен.

Сега, в тази 14 глава те са мъчнотии, които ще се родят: "Този ли е Христос, друг ли е? Вън ли е, или вътре?" Никъде няма да Го търсите. Любовта, това е Христос! Имате ли любовта, това е Христос, нямате ли любовта, няма Го Христос. Кардинално тъй е решен въпросът. Де е Той? В България, в Германия, де ще Го търсиш? Христос е любовта, нищо повече. Имате ли тази любов, въпросът е решен. Но търсите ли любовта от другите хора, Христос не е там. И от вас търсят ли любовта, Христос пак не е там.

Любовта не се търси. Като изгрее слънцето, ние търсим ли го? Питам ви сега: Търсите ли слънцето? Няма какво да го търсите. Щом излезе туй слънце, то ще ви обгърне със своята топлина и светлина. Сега вие по буквата ще ме разберете: "Тогава не търсете никого", ще кажете: "И аз няма да търся никого." А у българите думата "търся" има две значения: търсиш някого по посока и изтърсваш някоя дреха и само прах вдигаш. Та вие като търсите, само прах вдигате. Това е за онзи, който е ученик, какви трябва да бъдат неговите отношения. После Павел дава един стих: "Който стои, да гледа да не падне."

А в какво седи падането на човека? Ти си тръгнал в новия път на любовта, да живееш с Господа, и ще дойде някой и ще ти каже: "Слушай, ти нали знаеш, че събота трябва да се празнува?" И ще ти турнат съботата. Друг ще ти каже: "В този път, докато не се кръстим с вода, не може." Хубаво, хайде да дойде кръщението с вода. Тия са въпросите, които нямат нищо общо с ученичеството. На ученика не му трябва никаква събота. На ученика не му трябва никакво кръщение. Кръщението е за некръстените. Като ученик той ще върви право в целта. Бог е Любов, а Любовта включва всичко. Любовта сама по себе си включва всичко, тя е изпълнение на всички закон. Срещнете ли любовта, вие няма да се спъвате, всички закон имате.

После на ученика не му се позволява да се обръща назад. Знаете ли какво стана с Лотовата жена, тя, като да бяга, казано беше да се не обръща назад, а тя се обърна и стана на какво? - На сол. Някой от учениците се спре, въздъхне и каже: "Оставих баща си, майка си, горките погинаха", но щом се обърнат, те на сол ще станат. Баща ти и майка ти, и братята ти, щом се запали градът, ще се напарят и те ще дойдат подир тебе, ако имат съзнание. Никакво обръщане назад. Абсолютно никакво обръщане! Право

на целта. Тогава ще дойде друг, ще ви каже пак някое изкушение: "Ти толкова егоист не трябва да бъдеш, толкова хора са изостанали, помогни малко." На пътя никому не се помага. Сега ето къде е мъчнотията. Ще бъде смешно в един оркестър, дето се събрали най-добрите свирци, да започнат те в оркестъра да си поправят погрешките един на друг. Ами че при най-малкото спиране ще се развали всичкото свирене! Абсолютно не се допуска никакви погрешки на тези свирци, ти си в пътя, няма какво да помагаш. Щом се помага, свиренето спира. Щом се спреш да помагаш на грешките на другите, ти си извън пътя. Сега във вас ще се роди другата мисъл: "Ами не трябва ли ние да помагаме?" - Ще помагате! Ще ви дам едно изяснение на мисълта. Каква е тази мисъл? - Тази мисъл е малко противоречаща. Вие сте на пътя. Дадено ви е едно въже. Вие държите въжето замотано на едно колелце. И от туй движение зависи животът на хиляди хора. А дойде някой ученик, на когото ремъкът на обувката се е скъсал и казва: "Моля ти се, помогни ми, направи ми една услуга, да ми закопчаеш ремъка на обувката." И той остави въжето, а онези всички хиляди хора отидоха заради ремъка на този ученик. Ще му кажеш: "Закопчай си ремъка самичък, аз не мога да те закопчавам, защото държа въжето." А сега често ме питат: "Учителю, трябва ли да закопчая ремъка?" Щом държиш въжето, никакви ремъци няма да закопчаваш, даже ако твоите обувки са отворени, ще предпочетеш бос да ходиш, отколкото да отпуснеш въжето. Нищо повече! Значи, като тръгне човек по пътя, той има важна работа, има свое предназначение, програма, която трябва да изпълни, нито наляво, нито надясно ще се спре. Някой ще му каже: "Чакай малко!" - "Бързам, нямам време да се спирам!" И ние ще кажем: "Бързаме." Тогава и друг ще каже: "Чакай!" - Не, ти ще вървиш, няма да поздравяваш никого. Напред! Ще каже: "Ти не си учтив!" Напред! - "У тебе човешчина няма ли?" - Напред! - "Защо не ни разправиш?" - Напред! - "Какво мислите?" - Напред! - "Ама че и ние ще тръгнем!" - Напред! Не се спирай, нищо повече! Тия хора, които те спират на пътя по този начин, са все духове, които вземат благовидна форма, и те ти казват: "Чакай, и ние ще дойдем." Те си играят, те никога няма да тръгнат, те са хора, които ви забавляват, да ви спънат, и ви спират. Вървете си и като че те не съществуват. Туй е вътре в съзнанието.

Това е пътят на ученика! Аз за пример опитвам онези, които влизат за ученици, аз ви изпитвам, вие не изпълнявате една заповед, за мене е безразлично. За пример, да не мислите, че говоря някоя тайна. Няма никаква тайна, но гледам как ще изпълнят заповедта. Казвам на някои ученици: Вие, каквото видяхте, няма да го казвате. Ще видим ще го изпълнят ли, каквото заповядвам. Те като видяха, отиват при една сестра, да ѝ разправят какво са видели. Те какво трябваше да направят, а те направиха тъкмо обратното, и какво стана? Род се една малка дисхармония: какво видял този, какво видял онзи, но нищо не са видели.

Аз искам да видите любовта, искам да опитате любовта и да я възприемете и ви казвам: У вас има една слабост на самохвалство. Ученикът няма какво да се самохвали. Аз тъй видях, онова видях. Ще помните, щом

ви се каже за нещо: "Не казвай!" - не казвай. "Кажи!" - кажи. "Върви!" - върви. "Спри се!" - спри се. Това е положението на ученика! И аз много съжалявам за този голям недостатък у вас. И той е специален недостатък, много голям недостатък на софийнци. Те са готови като някоя кокошка да окрякат орталъка за една кокошка, която е снесла едно яйце. И за най-малкото яйце така ще го разправят, че млади и стари все същото говорят. И след като го кажат, тогава ще се съберат, ще кажат: "Да мълчим вече, да го не казваме, слушай, да го не казваме." Не, не, това "не", "не казвай", то е изпит. Аз казвам: Не казвай, защото аз ще го кажа. Ако има нещо за казване, то е моя привилегия, вие нямате право да казвате. Ами че вие разваляте тази работа. Работата, която аз трябваше да свърша, вие искате да я правите. Само моята четка ще го направи. Вие се месите в работи, които нито в клин, нито в ръкав не влизат. Каквото трябва, аз ще ви повикам навреме и ще ви разкажа: Туй трябва да стане. Аз имам всичко предвид. Вчера някои се разгневиха и един ми казва, че той видял какво има в стаичката ми духом. Нищо не е видял. На мене ще каже, че духом го е видял. Ако той духом го е видял, най-първо той нямаше да се сърди. В тази, скришната стаичка, когато ви въведат, трябва да разберете нещо. Разбиране там трябва. Ако трябва да се залъгваме, то е друг въпрос. Пък ако е за картини, аз съм първият, който съм ви научил да гледате хубавите картини всяка сутрин. Някой път ще отидат в Европа, че някой художник нарисувал някой хубав пейзаж, турнат го в една рамка два-три метра и ще гледат тази картина с години. Елате, аз ще ви покажа да видите оригинала, няма да ви коства много, казвам: Вие, като излезете половин час по-рано преди изгрев, ще видите оригинала на тази картина, който е с хиляди пъти по-красив.

Та вие трябва да бъдете послушни. Това ви липсва сега. Първото нещо, което ви спъва, е непослушанието, че вие не изпълнявате моите думи. Второто нещо е, че вие постоенно коригирате моите думи: "Господин Учителю, туй граматически не е правилно." - Тъй не може! Но знаете ли, че вашата граматика на земята е безграматична на небето. Мислите ли, че българската граматика е най-съвършена? Ами трябвало да се тури съществителното подир глагола. Ами езици, дето съществителното се турга преди глагола? Някой път съществителното се турга накрая, на опашката, а някой път се турга в средата, някой път в началото, то зависи според езика.

Тогава, ако българският език е толкова съвършен, произнесете ми думата "любов", че като я произнесете, хората да разберат какво нещо е любов. Сега, като кажеш "любов", трябва да говориш един час, че след един час ще кажат: "Не те разбрахме." Питам: Такъв един много развита ли е? И тъй, трябва послушание.

Първото нещо, казват, Духът казал тъй: "Днес ще постиш." Онзи, на когото Духът е казал, че ще пости, разбира вече пост в първа степен, на физическото поле, седне и не яде целия ден. Защо не яде? - Духът му казал. Той пости, но работата е, че целия ден наблюдава другите. Той като пости,

казва на другите: "Ти защо не постиш? Не знаеш ли, че е голям грях? Аз от тази сутрин насам съм запостил." Ще почне да обикаля, мяза на тия рамазанлии турци. Във Варненско един турчин рамазанин минава покрай един извор, сяда, измива си краката, ще вземе абдес*. Идва един българин, изважда си торбата с баница и почва да яде. Като скача този турчин: "А бе, гяур, не знаеш ли, че аз съм рамазанин?" Че бой! Че ти постиш, не ядеш, това още не е пост. Никой да не те знае, че постиш. Ще постиш във всяко едно направление! И във време на пост, този ден ще бъдеш толкова благ, толкова снизходителен, ще се радваш, че другите ядат. Ще кажете: "Братко, аз се много радвам, че ядете, моят стомах е развален, че съм на диета, и аз я заслужавам, но аз се радвам, че вие сладко ядете." Поумиеш си лицето, когато постиш, за да не те познаят хората откъм и да бъдеш весел и радостен.

Сега тия слабости се дължат все на тия "прави" пътища. Има мнозина, които са се спрели, се отбили от пътя, казват: "Слушай, не ходи по този път, спрете се при нас. Ние ходихме по този път, нищо няма!" При много хора няма да се спирате, няма да се вслушвате, вие ще вървите напред, няма да давате ухо на никого. Ще кажете: "Този път аз го знам, по него ще вървя!"

И пак ще ви приведа примера, аз съм казал и друг път. Когато дадох първия опит на софиянци да ходят вечерно време на Витоша, казах: Като тръгнете из пътя, с никого няма да се разговаряте, от кучета няма да ви е страх, няма да се спирате да хвърляте камъни. В краен случай ще бръкнеш в джоба си и ще им хвърлиш малко хляб и не се бой. Казах им да си вземат малко хляб. И ако се изгубите из пътя, няма да питате никого, няма да търсите друга помощ, сами ще намерите пътя си. Онези, които постъпиха така, добре излезе, а които се отбиха от пътя си и потърсиха чужда помощ, малко неприятности имаха. Мълчание трябва. В пътя като вървите, ще мълчите. Ще вървите само с мисълта си. Спрете ли се в пътя в какъвто и да е смисъл, неприятности ще дойдат. Вие като тръгнете в пътя, ще дойде някой да ви се обади. Ти ще вървиш и ще мълчиш, не се разправяй. Саморазправия не се позволява. Тебе ти остава една минута да вземеш последния трен. Някой те срещне и ти каже: "Ти си последният вагабонтин." Ти се спреш. - "Как вагабонтин?" - Изгубиш минутата и изпуснеш влака. Ти няма да се спираш. И учениците като тръгнат по пътя, не трябва да се спират. Всички окултисти проповядват да си турнат восък на ушите, да не слушат. Като вземеш трена, онзи, който седи при трена, нека тогава да говори колкото иска. Никакви спорове няма да разрешавате. Спор - какво ще спориш с мен на пътя? Казваш: "Дължиш ми, имаш да ми даваш двеста лева." Бръквам в джоба си, джобът ми е пълен, давам му. Минавам при друг: "Хиляда лева имаш да ми даваш." - Колко? - "Толкова." - Върви напред! Нищо повече! Щом има в джоба ти нещо, значи имаш да даваш. Щом нямаш нищо в джоба си, значи нямаш да даваш. Щом бръкнеш в джоба си и нямаш нищо, ще мълчиш.

Ученикът не може да бъде беден. Ще отказвате мисълта, че сте бед-

* мохамеданско мнение преди молитва

ни! Бедните като мислят, че са бедни, беднотия привличат. Всякога ще мислиш, че си богат! Ученикът трябва да бъде всякога положителен. Той няма да мисли, че е грешен, че му не достига. Той ще мисли, че всичко има и трябва да го обичат. Положителен трябва да бъде! То е първото правило - положителен да бъде! Ами че в този път са тръгнали хиляда души ученици, да кажем, някой от тях бил беден, а другите са богати. Нима тях хиляда души, които са решили да вървят по пътя и да изпълняват волята на Бога, няма да си служат един на друг по пътя? Ще си служат. Ще кажат: "Братко, вземи каквото ти трябва. Всичко е на твое разположение." Те тръгват да си служат един на друг. Нима сто души, които носят своите торби, няма да си служат? То е закон. И в пътя всичко е предвидено. И туй предвидено трябва да стане абсолютно тъй, както е предвидено в Божия закон.

После, често, когато аз говоря, някои си мислят: "Дали Учителят говори заради мене?" - Не се спъвайте! Щом мислите, че когато аз говоря, имам някого предвид, вие се спъвате.

На пътя се говорят само положителни работи. Щом аз говоря за отрицателни работи, разбирам, че някой от учениците е спрял някъде и казвам: Никой ученик не трябва да се спира, той трябва да върви. Учителят никога не може да говори отрицателно нещо. Той не може на пътя да седне и да морализира своите ученици. Той ще им каже: "Напред ще вървите, с любовта ще се занимавате, Божията Мъдрост ще имате. Истината ще поддържате" - тъй е!

И ученик, който е тръгнал в този път, той трябва да се е опростил със своите всички недъзи и недостатъци. В своя ум и в своята душа той трябва да се е опростил с тях. Сега туй състояние, например някой от вас може да кажат: "Аз съм малко нервен, аз съм малко сприхав." Това са хипнотични състояния. Само че ако влезе един трън в крака ви, вие ще станете нервни. Тази нервност се дължи само на тръна. Извадете тръна и туй състояние ще мине. Сега за пример, седите вие и се молите, искате да знаете дали имате концентриране. Представете си, че се молите и някой дойде и ви пришепне: "Днес имате да плащате една полица от десет хиляди лева. Ако не ги платите, на смърт!" Вие веднага се спирате, трепнете и казвате: "Как ще я изплатя?" Ами че вие сте на аудиенция с Бога и мислите как ще я изплатите! Ушите ви трябва да бъдат запушени, макар сто такива полица да имате. То е едно изпитание заради вас. Ще ви кажа защо именно не трябва да се занимавате с тази полица. Ама сега допуснете, че вашият крак е счупен, дошъл лекар да ви го направи, да го намести. Таман този лекар прави крака ви и дойде някой и каже: "Ти знаеш ли, че имаш да ми плащаш една полица от двайсет хиляди лева? Ела на банката. Ти нали си честен човек?" И ти речеш да станеш. Трябва ли да станеш? Ти ще мълчиш. Този, който е дошъл, трябва да види, че кракът ти е счупен. Той трябва да чака да оздравее кракът. Не чака ли, неговата цел е задна. Ти ще седиш и ще внимаваш какво ти е казал лекарят и няма да мърдаш - то е послушание. Всичките полица ще плащаш, след като оздравее кракът. Някой ще каже: "Не трябва ли да ида?" Преди да си тръгнал в пътя, изчисти всичките си сметки вътрешно в душата си. Изчисти ги и ще се свърши въпросът. А ако някои сметки останат неочистени, те не са твои. А чужди сметки не

разчиствай! Нека всеки разчисти своите сметки. Сега, тези са мъчнотиите, които ще срещате през годината. Вие сте ги срещали и тази година ще ги срещнете, не се спъвайте! Важното е знание заради нас. Ние ще вървим и ще изпълним волята Божия, тъй както е писано. Като вървим по пътя, може да се разговаряме за важни работи положително. Като седнем някъде, ще се поразговорим, а маловажните работи ние ще оставим за другите.

"Сега ли му е времето, или за идущата година?" - Сега. - "Да не сме закъснели?" - Да, тъй, сега му е времето. - "Дали е този правият път?" - Този е. - "Ама всички, които са тръгнали, не са готови." - Всички са готови. - "Този брат не ми се харесва." - Не е ваша работа. - "Защо са го допуснали този вътре в класа?" - Не е ваша работа! Абсолютно нямате право да питате този защо е влязъл. Вие сте влезли, занимавайте се със себе си. Ще кажем ли ние на Бога защо е допуснал тия бръмбари? Допуснал ги е, това е Негова работа. Ние ще благодарим, че сме в туй Божествено училище. А че допуснал бръмбари, допуснал мушички, това е Негова работа, ние ще констатираме това, не се занимавайте с Божиите работи да Го критикувате. Не коригирайте Бога в Неговите действия! Нито съвет Му давайте! Защото някои съвет Му дават: "Трябваше да бъде малко по-богат човек или по-учен!" По-голяма ученост, то е богатство. Туй малко богатство, което имаш, не можеш да употребиш, какво ще правиш с голямото? - "Да бъде малко по-силен!" - Ти малките сили не можеш да употребиш, как ще употребиш голямата сила?

И после, има друго едно състояние, дето учениците сега ще го усетят. Вие се намирате както Диоген в положението, че към края на живота си, понеже се явявали при него този да го пита за съвет, онзи да го пита, един ден той казал: "Днес искам да си почина. Не искам да имам днес с никого вземане-даване." Отдалечил се въвн от града при една круша да размишлява. До обяд добре вървяло. На обяд, таман най-хубавото положение, ето един човек иде да го запита нещо. Той се ядосал, но нещо му казва: "Ама този човек отде да знае, че ти си неразположен или че ти не искаш да приемаш никого? Искаш ли на края на живота си да фалираш?" Сега по някой път вие казвате: "Днес искам никой да не ме безпокои." И него ден ще дойде някой. И това да не те спъва. - "Защо е дошъл?" - Дошъл е. Ще свършиш с него и ще вървиш напред. Не искам да остане мисълта да казвате: "Пак ни нарязва Учителят." Никого не съм нарязал. Вие сте на пътя. Казвам: В пътя като вървите, с греха няма да се занимавате. Правило е: ученикът няма право да се занимава с живота на другите. Целта трябва да бъде Божията Любов! Изпълнението - Божията Мъдрост, а приложението - Божията Истина! С тях ще се занимавате! Ако на тебе е добре, ще бъде добре на всички около тебе.

Сега пък друго положение: които казват, че не се обичаме, то е друга илюзия. Някои спорят и казват: "Учителят обича много повече някого, а другиго по-малко" - то е илюзия на вашия ум. Ако в Търново днес греє слънцето, а във Варна има облаци и варненци казват: "Днес слънцето не ни обича, малко облаци има, слънцето е неразположено" - "Защо е неразположено?" - "Облаци има", не че слънцето е неразположено, а вие образувате облаци и вие предавате един ваш недостатък на слънцето.

Други казват: "У нас е много хубаво, отличен ден, ясен ден!" Други казват: "У нас каква буря има, гръмотевица, какъв град имаше, дъжд!" Но не е криво за това слънцето. Ако у вас има град, този град е ваш. Ако се бият хората, ако са в недоразумение, това не е един недостатък на Бога. Това е наш недостатък. Ако ние се караме, не се обичаме, това са наши работи, а не са Божии работи.

В Бога съществува една абсолютна положителност във всичките неща.

Той е всякога благ!

И тогава вие, учениците, ще се намерите в положението на циганката, която се оженила за царския син, а хлябът ѝ не бил сладък, та взела брашно в една паница, ще го тури на купчинка, че ще ходи от стая в стая да проси, и ще тури да меси една пита. Това е един навик от миналото. Е, тя осигурява ли се? Тъй сега вие ще тръгнете от стая в стая да просите брашно. Защо го правите? Защото сте бедни. А, не, вие си представяте, че сте бедни, че сте в миналото положение, преди да се ожените за царския син. В пътя на ученика няма никаква беднотия. Ученикът не може да бъде беден. Дисаги не му трябват и просене на брашно не му трябва. Той трябва да напусне този навик! Хлябът му и всичко му е готово. Той трябва да напусне тия дисаги и туй брашно.

Понеже сте тръгнали, сега аз ви казвам какво може да се случи на пътя ви, да ви спъне. Сега някои ще кажат: "Дали ние не сме се спрели?" - Не сте се спрели, тръгнали сте и ви казвам какво може да стане. То може да стане и може да не стане, но има възможност. И когато стане, никакво ухо да не обръщате, няма да се спирате. Света няма да оправате, кому има да дължите, няма да се спирате. - Защо? - Една минута има за трена, даже утеха няма да давате. Той ще вика, ти ще вървиш. Оглушки ще си правите! Съвършени оглушки, нищо повече. Който и да е отподире ви. Аз съм забелязал, има два вида деца: лошите деца като хванат майка си, плачат, задържат я, теглят я, да се върне вкъщи. А добрите деца - като види майка си, то с нея тича, не плаче, а казва: "Аз с тебе ще вървя." А другото я тегли назад. Вървете си напред! Ако вашето детенце иска да върви, вземете го, нека върви. Отивате на гости, не плаче ли, вземете го. Не плаче детето, иска да върви заедно с вас, не го връщайте назад. А тегли ли ви назад, плаче ли, оставете го, нищо повече. Рязко и положително! Не се спирай на това дете да му разправяш това и онова. Никому не разправяй на пътя. Право към целта! Пътят, който ще изходите, той е приятен. Някъде има много приятни места, а има и много неприятни места, но то е в реда на нещата.

Сега учениците могат да направят друга една погрешка и за нея ще ви предупредя. Ето каква ще бъде тази погрешка: да кажем, вие сте ученик в училището. Главното нещо е да си знаете уроците и хубаво да ги знаете, да разбирате предмета. Обаче вие не сте научили уроците си и като не сте научили уроците си, започвате да се обличате много хубаво, вчесвате се много хубаво, чепиченца, всичко това, отивате в училището, но урокът е ненаучен. Искате да обърнете внимание на учителя с дрехите си и казвате: "Ние, учителю, извършихме нещо." - Нищо не сте извършили! Важното е урокът, а не дрехите. Вие казвате: "Нали трябва да бъдем

морални." - Ние трябва да бъдем добри. То са вашите чепичета. Нам морал не ни трябва. Обикновени прости дрехи, може да бъдат и малко скъсани, но ако ти знаеш урока си хубаво, учителят ще бъде доволен, той ще те извини за дрехите, че са скъсани малко. Пък може да имате най-хубавите дрехи, часовник и пр., но ще кажат: "Хубаво облечен, но не учи!" Любовта ще влезе в сърцето ви. Какво е сърцето ви, не какви дрехи има отвънка. Не за външните престъпления ние сме, не за външния морал, него ние наричаме "прическа, обличане". И то е хубаво, то е за празното време, но на пътя като се върви, главно е учението. Тъй, да знаеш къде отиваш. - "Отивам на училището." - Знаеш ли уроците си? - "Зная ги." - И щом дойдеш, ще те изслушаме. Щом дойдеш, Христос ще ти зададе първия въпрос: "Разреши задачата на милосърдието. Излез на дъската! Сам разрешавай! Много добре. Седни, иди сега прилагай тази задача." - Донася ги. На другото казва: "Разреши задачата на търпението! Веднага." И той решава. И всеки ученик решава и всичко върви експедитивно.

И учителят каже: "Много добре върви, започни с втория урок." Сега, през тази година, като влезнете, ще решавате задачата на милосърдието. Първа задача, която дават на всинца ви. (Запитват: Може ли да кажа на някому: ти не може да ми си приятел, защото си приятел на неприятеля ми?) - Тогава той не е ученик. Вие решавайте каква е задачата на ученичеството. Да различавате приятелството. Всеки ученик, който добре се учи, той е ваш приятел. А всеки ученик ленивец е ваш неприятел. Всеки ученик, който отговаря прямо на всичките въпроси, е ваш приятел, а който не отговаря, е ваш неприятел. Защото онзи ученик, който не се учи, има един недъг - неговият ум е зает с много други работи. Ако някой ученик каже: "Аз не мога да живея добър живот." - Защо? Защото неговият ум е зает с други мисли. Ако е зает с любовта, мъдростта, той ще живее. Казват, че "Не може, без да се греши" - неговият ум е зает с други работи. Може да не се греши.

И тъй, на ученика казвам: Всеки ученик, който добре се учи, той ми е приятел, а всеки ученик, който не се учи, той ми е неприятел. Сега, някои неща в Писанието са казани преди хиляди години, то е метод там. Мисля, в Писанието е казано: "Враговете Божии са и наши врагове." Само няколко въпроса ще решаваме през тази година:

Първо - истината в душата; второ - мъдростта в ума; и трето - любовта в сърцето.

Тези са важните, кардинални въпроси, които всеки един ще ги разрешава по всичките правила.

Второто нещо, което ще разрешавате, е: свободата в душата, светлина в ума, а чистота в сърцето.

Третото нещо е: плодът в душата, знанието в ума, а силата в сърцето.

Туй е важното, което трябва да ви занимава, а всичко друго е престъпление.

Какво беше времето миналата неделя? - Много облачно. И днес е облачно, значи има подобие.

Сега да направим упражненията.

17 август 1922 г., неделя, 6 ч.

В. Търново

ИЗТЪЛКУВАЙ НИ ТАЗИ ПРИТЧА

Да имаме най-първо едно упражнение по пеене. (Учителят сам пее:
"Бла-го-сла-вйя, ду-ше мо-я, Гос-по-да.

Благославйя и не забравйя!")

Всички не могат да схванат мелодията.

Не бойте се, това е новото пеене. Ние съчетаваме, композираме, ние искаме да схванем мелодията от горе. Музиката иде от горе, но докато се схване... (Пеене с движение на ръцете около главата.) Има малка дисхармония, но ние ще я оправим. (Движение на ръцете като хвъркане.) Когато дойде движението в хармония с музиката, ако продължаваме туй един час, всички вие ще хвъркнете, няма да остане нито един нетониран. За пример дойде някой, неразположен е, веднага започнем ние с тия движения и всички се настройват добре. Това са окултни упражнения за тониране. Сега изпейте "Фир-фюр-фен Тао Би Аумен" на две половини. Тия думи упражняват отлично влияние. Сега изпейте "Благославйя" съвсем меко с движения. Това значи човек да знае силата на движението, да отмерва всяко едно движение. Ние ще направим опит с тия песни. Някой път ще влезнем в хармония с разумните живи същества на природата. Има песни, с които може да се укроти една тълпа и не само че хората ще се укротят, но и ще почнат да движат ръцете си и да пеят. Движенията увличат, но трябва калена воля, диамантена воля. Щом човек се уплаши, не може да пее. Само смелият, решителният може да пее. На страхливия му се затегне гърлото - той не може да пее. Една пчела кацна на ръката ми, а след това на окото ми. Тази пчела казва: "Ако твоята воля е диамантена и окото ти е чисто, всичко става. Но ако волята ти не е диамантена и окото ти не е чисто, нищо не става." Сега изпейте песента на буквите. Какво липсва на тази песен? Ритъмът на тази песен не е правилен. Изпейте сега "Благословен Господ Бог наш".

Аз ще взема 15:15 от Евангелието на Матей: "Отговори Петър и рече Му: Изтълкувай ни тази притча."

Музиката, това е притча, неразбрана притча и трябва да се изтълкува. И само онзи, който добре знае да пее, той може да изтълкува тази притча. И ще забележите, че всичките нещастия в сегашния обществен живот произтичат все от нашите думи, от нашия глас. Ако за пример произнесеш някоя дума малко натъртено, малко остро, ако гласът ти е малко дисхармоничен, веднага тонът на твоя глас ще произведе съответстващи вибрации. Затова първото нещо на един ученик на окултизма е: той трябва да знае да пее. Не може ли да пее, той не може да говори и правилно. Защото красноречивото говорене е музика. Има някои хора, които четат като свещениците в църква - гръцко четене, всичко на една линия, няма слизание и качване, всичко туй върви по една плоскост. И тогава казват: "Какво четеш като отчаян поп?" Българинът разбира: когато

се движиш в една плоскост, дето няма музика. Всяка дума има особена интонация. Всяка дума трябва да произнесеш по този музикален закон. За пример, като произнесете думата "обичам", къде трябва да се натърти? От началото ли, на края ли, или в средата? Колко слога има думата? - Три. Къде трябва да турим ударението? Обичам или обичам? В тригълник или по една крива линия? - По една крива линия. Обичам, обичам, чиу, чиу, чиу, чиу. Когато птиченцето чурулика, то казва: "Обичаме, обичам - чиу, чиу." За да произнесеш една дума, която представлява сила, за да я изкажеш, твоят ум трябва да вземе участие при създаване формата на тази изказана дума. Твоята воля ще вземе участие при туряне ума да мисли, а при съдържанието на тази дума твоето сърце трябва да вземе участие. Следователно ще стане трето движение в противоположна посока в тия трите свята. Да кажем, че ако ти пееш една любовна песен на един миньорен или мажорен тон, какъв ще бъде ефектът на пеенето? Миньорният тон ще покаже, че любовта, която си имал, се изгубила. Казваш: "Изгубих те, не знаех как да те ценя." Значи няма дълбочина, търсиш я долу, да я намериш. Като се намери, дойде мажорната гама и веднага излиза човек нагоре. И тъй, всичките миньорни гами показват, че сме изгубили нещо и показват начина, по който трябва да го намерим. А мажорните гами показват, че ние посрещаме туй, което сме изгубили - намерили сме го. В сегашната музика много елементи липсват. За пример аз виждам в сегашната музика постоянно да се изменят гамите; във всичките оперетки - постоянни разрушения и творения. В един момент композиторът съгражда, а в друг той разрушава. И виждам от един момент, че каквато е културата, такава е и музиката. Музикантът в един момент дойде в една силна страст, напише едно нещо, след туй дойде до едно отчаяние, разруши го, после пак съгражда. И тъй, няма завършена цел в музиката. Имате от единия край до другия разрушения и съграждания и най-после се завършва с разрушение. Такава е съвременната музика, новата музика, не класическата. Сега обаче окултната музика и окултното пеене се различават, но и те започват с един момент на разрушение и чистене, а след туй съграждат и никога вече не рушат. Първоначално руши, после съгражда, а съгради ли веднъж, тя остава да цъфне. В музиката има живот. Окултната музика чрез една песен може да превърне най-лошите настроения, в отчаяните може да възбуди едно прекрасно чувство и да им даде импулс за възвишен и благороден живот. Не само да имаш стремеж, но да прилагаш и да работиш. Най-възвишеното изкуство, най-възвишеното състояние на музиката, това е любовта. Да любиш, то значи да пееш. И всички, които залюбват, започват да пеят. Даже и волът, когато започне да люби, той мучи. Няма животно, което да не изразява някакъв глас. Жабите, които са толкова хладнокръвни, като дойде пролет, като закрят, че не млъкват. Туй е песен и като мине любовта, пак замлъкват. Когато престане да говори, почне да пее. Жабата е емблема на крайния материализъм. Следователно, щом започнеш да мислиш за къщи, щом се осигуряваш, ти забравяш пеенето. Ти казваш: "Музиката, това е последна

работа" - и почваш да чуваш дрънкането на парите, а тази музика е еднообразна. В сегашните банкноти и музика няма, а само шумолене. Следователно това материалистическо настроение измъчва мозъка. Щом се убие музиката, изгубва се смисълът на живота. И първото нещо, за да дадем смисъл на живота, ние трябва да възстановим музиката.

Единственото нещо, което спасява хората, е музиката, но не площадното, дисхармонично пееие. В старите песни има мотив, но пееенето не идва. А в новите песни гласът не всякога съответствува на песента. Например в песента "Цвете мило, цвете красно" и после евангелистките песни гласът на песента не съответствува на съдържанието. На всяка една песен според съдържанието трябва да й се даде съответствующ глас. Там е силата на песента. Великите творци на музиката разбират туй изкуство. Класическите творци на музиката са разбирали туй изкуство поотблизо. Сега всеки един от вас може да пее и трябва да се стремите да пеете. Сега у българите има един обичай: докато момата е млада, всички я подканят да пее, но щом се ожени, вече казват: "Тебе не ти трябва пееие." Идаже щом започне някоя стара жена да пее, казват: "Какво си се разпяла, да не мислиш да се жениш?" Те свързват пееенето с женитбата. И българин в трезво състояние не пее. Срам го е да пее и следствие на това той трябва да си сръбне половин килце ракийка, тогава се отваря и почва да пее. Българин ако пее, без да пие вино, се чуди как може да пее така, за нищо и никакво да пее. Това е извращение. Именно в трезво състояние човек трябва да пее! Защо не? В туй отношение пееенето може да се уподоби на един вид, като благородяване. И майката е, която може да създаде музиката у детето. Майката, когато е бременна, постоянно трябва да пее, а майка, която е мълчалива във време на бременността, прави една голяма пакост на своето дете. И духовете, тия жилци на по-нисшите астралци, те създават тия условия да няма музика, защото те знаят, че тя създава нещо хубаво. Свири ли и пее ли човек, той в лош път не е тръгнал, но затворете пътя на музиката, извадете центъра на музиката на човека, той може да направи всяко престъпление. И обратното е вярно. Статистиката показва, че между певците и музикантите убийци няма. Те може да пиянствуват, но убийци няма между тях

И тъй, между вас ония, които имат хубави гласове, млади и стари, ще пеете. Даже музиката може да се употреби против болестите. Ако един болен може да пее, лесно се лекува, а ако не пее, мъчно се лекува. Накарайте болния да пее. Нищо повече! Новата музика дава едно настроение, един подем, та болният се намагнетизирва. Без пееие хората се демагнетизират. Когато една армия отива на бойното поле, те не пеят, казват: "Бягайте", щом хората престанат да пеят, те правят отстъпление. Спрете тия хора, накарайте ги да пеят, веднага те ще се окуражат.

И тъй, не забравяйте да пеете! Знайте, че за да тонирате душата си, трябва да пеете. Най-първо ти започни мислено, т.е. мисли за музиката. Днес пей малко, утре пей и вечер като седнеш, кажи: "Моят глас ще бъде добър", пей, пей, пей, докато тази музика събуди душата ти. Събуди ли

душата ти, ще дойде мисълта. Ако пък може да си направиш своя песен, направи. Един от най-добрите методи да премахнеш скуката, е музиката. Имаш скука, мъчи те нещо, не бой се! Като четете псалмите, ще намерите пеене. Там има хваление на Бога. То става все с песни. И всички религиозни обреди в старо време са ставали все с песни. Да кажем, вие имате едно неразположение на духа, нали? Вземете първата буква "а", пейте; после "о", "у", "ху-ху-хуу". Ти като му пееш по този начин, те ще кажат: "На този човек му е мръднала дъската." Не, именно по-рано му мръднала дъската, а сега ще му се намести. Вие ще кажете: "Ще ли ми остане време, понеже мъчно се произнасят тези букви: "а", "о", "у". "А" означава съзнание на интелекта. "О" показва, че този живот трябва да се движи в кръг. "У" е обърнатият човек с главата надолу. Този човек като го обърнеш в музикално отношение надолу, той почва да мисли. Щом пееш, добиваш едно приятно настроение. Тогава може да изпееш една песен. Вземи една дума, която обичаш, но дума, която има два или три слога гласни. Например не започвайте с думата милосърдие. Започнете с дума, която започва или с а, б, в, г, д, е, и. За пример вземете думата "дом". Може ли да изкарате една песен от думата "дом" - "дом, дом, дом", т.е. ще бъдеш весел, защото домът е място на веселие.

(Учителят пее "В зарите на живота" няколко пъти.) То е едно окултно упражнение. Сега, колкото схванахте от мелодията, печалбата е ваша.

26 август 1922 г., събота, след обед
В. Търново

ВЪТРЕШНОТО РАЗБИРАНЕ НА ДУХОВНИЯ ЖИВОТ НА УЧЕНИКА

За да се изпълни наредът и да се осмисли, аз ще направя една кратка бележка. Вие всички стъпвате в една област, във външното изпълнение на видимия свят. Но този наред за днес се отнася до подбужденията на съзнанието. Във всичко, което ще произнесете, трябва да се отбележат три неща: влияние на Божествената Любов в сърцето, влияние на Божествената Мъдрост в умовете ни и влияние на Истината в душите ни. Сега ще кажете: "Как ще усетим туй влияние?" Ако вие почувствувате чистота в сърцето си, Божията Любов се е проявила. Ако умът ви добие светлина, Божествената Мъдрост е оказала влияние. И ако усещате духовете си свободни, то истината се е проявила. Когато се проучават нещата по буквата, всякога се поражда едно отвращение, съмнение, недоволство. Защото вашето съзнание трябва да схване, да се разтвори за Божествената светлина и след туй ще се яви тази хубава миризма, както се явява у цветята. От този нектар, който се крие у човека, всички възвишени души ще дойдат да вземат нещо. Има обмяна между човешката душа и тези духове. И ако душата ми не се разтвори като един цвят, те ще дойдат и като не намерят нищо, отиват си, а ако дойдат и намерят нещо, те оставят своето благословение. Затова ви казвам: Трябва да пазите онези, които са взели задължението, абсолютно никаква лъжа няма да има! Всяка ваша лъжа ще искате да се изкорени. Никаква лъжа! Никакво самооправдание! Никакво самоосъждане! Защото самооправданието и самоосъждането са грях пред Бога. Ти ще признаеш самата истина, ни повече, ни по-малко, но тъй както е. И никакъв опит да излъжеш ни себе си, нито окръжающите. И когато направиш една погрешка, дълбоко ще влезеш в душата си, ще я изправиш чисто и искрено. И когато съзнаеш грешката си, с плач дълбок ще я изкорениш, не такъв плач обикновен, но дълбок, искрен, и тогава ще има едно растение, то ще бъде благословение. И вече Божият Дух работи. Само едно: всяко нещо ще го правите умно! След туй - абсолютната Божествена Мъдрост. Ще турите най-доброто усилие на вашия ум. Ще извършвате тази служба с всичките най-добри и най-разумни сили, с които умът разполага. След туй ще дойдете до любовта. Ще гледате да я възприемете с всичката своя пълнота. Три неща (разсъждения няма да правите): съвършена пълна любов, съвършена пълна мъдрост, съвършена пълна истина! Тия неща ще ги помните. Едно е правилото за всинца ви. По този начин този наред ще има сила за вас. Пък ако тия неща няма, вие ще гледате тия думи, но те ще бъдат мъртви. И хората с години четат Библията, но един ден, когато проработи Духът, виждат, че има нещо скрито в нея. Сега ние сме дошли до Духа и този Дух, за да проработи, три неща са необходими: истина, мъдрост и любов. Сега у вас пак може да дойдат старите възгледи, че не

му е времето, че нашият ум не е възрастен, това са заблуждения на черната ложа. Ако мислите, че времето не е дошло, пресрочили сте даже някои. Време е сега! И ако някой дойде и каже: "Вашият ум не е още узрял" - не, не, вашият ум е точно на място, той е в състояние да разбере Божията Мъдрост и да я възприеме право. Та първото, ще кажете в себе си абсолютенната истина. Ни бели, ни черни лъжи! Сега аз говоря не за вашите отношения към света, а за отношенията ви към Белите Братя, към Бога, към самите вас. Ще бъдете абсолютно верни със себе си! Никакво съмнение няма да допускате! В любовта няма какво да се съмнявате. После въпрос няма да повдигате, че този те обича или не. Ако аз имам Божествена Любов в себе си, какво може да ме смушават работите на хората? Ако аз имам Божествената Мъдрост в себе си, че той бил глупав, какво ще ме смушава това? Ако аз имам в себе си пълната Божествена Истина, какво ще ме смушава човешката лъжа? Сега ние се спираме на хората - защо така да мислят? У нас е въпросът. Поставяте ли го тъй, вие ще разрешите кардинално този въпрос. Сега с един брат се разговарям, на него жена му казала: "Ти криеш нещо от мене!" Понеже й е мъж, мъжът всичко трябва да каже на жената. Но мъжът не може всичко да каже на жена си, понеже той пред себе си не е казал още всичко, как ще го каже на жена си, която е отвънка. А знайте, че женитбата на земята не е един морален акт. Те имат отношение само докато са живи, то е едно временно задължение само докато са живи, след което те са свободни. Това, което смъртта може да раздели и разедини, не съдържа в себе си Божественото. И Павел казва: "Ако е духовно, като заминем мъжът за другия свят, жената няма право да се ожени." Ако е държавен брак, то е друго нещо. Жената иска да влезе между Бога и Божествения Дух, да влезе между душата на своя мъж и Бога - в такъв случай тя дава място на злото. А между Бога, Божествения Дух и душата никой не може да влезе. Туй трябва да го знаете! Ни мъж, ни жена не могат да влязат. Те тук са мъж и жена, но на небето мъж и жена няма. И когато някой каже: "Кажи ми тайните на сърцето си!" - Много искаш! Тайните на сърцето само Бог може да ги знае. Ти в мен може ли да заемеш мястото на Бога? Та сега ще пазите, когато дойдем и пристъпим да служим на Бога, мъж и жена няма. И жената трябва да остави мъжа и да му каже: "Върви по пътя!" Ако е тя жена, която обича мъжа си, да му каже: "Върви в този път" - да не го спъва. Ако е мъж, да каже на жена си: "Върви в този път, търси Бога, аз ще ти дам всичкото мое съдействие." Той може да й каже: "Ти може да се заблуждаваш", но една душа пожелала ли е да търси Бога - върви напред! Сега ние сме дошли до това положение: всеки един от нас ще върви. Самото желание да намериш Бога показва, че Божественото се е пробудило у нас. И туй Божествено трябва да го оставим, То да разработи и начините, и методите. Ти остави Божественото вътре и То ще си намери пътя. То е като ония птици. Ти пусни Божественото и не се бой.

Тазсутрешният наряд, тази сутрин нарядът с тия думи, движения, те имат значение само за онези, на които съзнанието се е пробудило, а онзи,

на когото съзнанието не е пробудено, нищо няма да разбере. Докато сме на физическото поле, ние сме в движение. Някой път ще дойдете до известно място, че като правите тия движения, и ще ги оставите, ще излезете извън физическото тяло във вашето астрално тяло и с него ще служите на Бога в Дух и Истина. Докато човек е във физическия свят, ще има движения, но щом дойдем до областта, гдето съзнанието ни ще се повдигне, движението на земята престава. Та някой каже: "Не може ли без движение?" - Може, но като излезеш из тялото си, защото тук животът другояче не може да се изрази. Сега ще постъпваме съзнателно, всеки според степента на съзнанието си ще изпълни туй. Тази година мнозина ще срещнете много мъчнотии. Някои от нарядите са лесни, но някои не. И днешният ден е ден на ума. Умът ви трябва да вземе участие, сърцето ви трябва да вземе участие. Ако умът ви не вземе участие, много мъчно може да разберете задачата.

Забележете сега едно съвпадение: миналата сряда времето е било отлично и днес е отлично.

Бог се весели,
ние се радваме,
а светът се смее.

Ако правите гимнастическите упражнения с присъствието на ума, много нещо ще постигнете.

Последното упражнение ще наречем очистително упражнение.
Отличен светъл ден!

30 август 1922 г., сряда, 5 ч., преди молитвата
В. Търново

СПОМЕН ОТ ТЪРНОВСКИТЕ СЪБОРИ - 1922 г.

На един от търновските събори след беседата Учителят нареди да се съберем на групи, по симпатия - кой където обича - със задача да се коментират въпроси, които вълнуват някои от групата; да се изучават песни, братски песни, или ако някой може да изнесе сказка върху науката, философията, окултизма. Аз се приобщих към една група млади братя. Групата се оформи и Учителят дойде при нас. Ние му отворихме път и го наобиколихме. Той каза:

Аз мога мъртви да възкресявам. В моя власт е това. Аз мога да лекувам всички болести, и неизлечими, власт имам. В моя власт е това. Но каква полза?

Представете си едно прасенце, така овалено в калта, само очичките му блестят и го издават, че е животинче и го отделят от околната среда. Аз вземам едно корито, топла вода, сапун. Вземам това прасенце и го измивам така, че кожата му да побелее и козината му да стане сребристо бяла, и то стане чудно хубаво, красиво, мило. Но като го пусна, къде мислите ще иде? - Ще отиде в най-нечистата локва и там ще се оваля, ще стане неузнаваемо. Питам, има ли смисъл този труд, който съм положил?

Представете си, че застана над София, там, където се пресичат пътищата за Лондон, Париж, Цариград, Берлин, Петроград, Москва, Рим. На този кръстопът започна да лекувам. Моята слава ще се пренесе по етера по всички краища на света. Тези пътища ще се задръстят от коли, превозващи болни. От всяка държава ще изпратят лекарски групи, които ще преглеждат болните, ще установяват диагнозата - на каква степен на развитие е болестта, от кога боледува, при какви условия е живял, какво е работил, на каква възраст е, името и где е живял, с какво се е хранил - всичко това се протоколира. Тогава ще го излекувам. Наново ще дойдат да го прегледат и да установят какви органически повреди са настъпили и това ще запишат. Ще дойдат журналисти от всяка държава, ще опишат всичко това, което става, и ще информират своя народ: болни, придружаващи болните, водачи на колите, лекари, журналисти, любители, любопитни, любознателни. Ще идат и тези, които съм излекувал, да носят подаръци от благодарност.

Тук ще се събере многохиляден народ. Милинкаджии ще носят закуски, бозаджии, ще се построят палатки за скара, за кебапи и пържоли, закусьни, пивници; ще има музиканти, циркове, борци, търговци и всевъзможни зрелища. Това ще бъде един истински ориенталски панаир. И аз ще продължавам да лекувам. Излекуваните ще бъдат на възраст 35-40-45 години. Като ги излекувам, ще кажат: "Ние живяхме 50 години, но животът измина много бързо; колко ни остава да живеем още? Да живеем още 10-20-30 години, но те ще изминат като утре. Колко е кратък животът." И ще кажат: "Дайте сега да ядем, да пием, да се веселим, да се

удоволствуваме, да се наситим, защото утре ще умрем. Трябва да се наживеем." И ще се впуснат наново настървени страстно в разни оргии. А неизлечимите болести са именно от такъв разпуснат живот. Като ги излекувам, те наново с по-голяма стръв и сила ще се впуснат в такъв живот и наново от този разгулен живот тези болести ще се явят и ще ги завлекат в гроба.

Тогава питам: Има ли полза от жертвата, която бих направил?

В миналото Архимед е казал: "Дайте ми една опорна точка, да сложа моя лост, и с него ще измества орбитата на земята."

Аз пък казвам като Архимед: Дайте ми опорна точка, да поставя моя лост, и с него ще измества орбитата на живота.

Опорната точка, която търся, това сте вие - учениците. А моят лост, това е моето учение. Когато вие приемете моето учение, ще приемете и силите, които носи това учение.

Вие ще внесете това учение в света. Ще го направите ясно и достойно за света. Всички ще видят, че то носи радост, здраве, блага, знание, любов и смисъл. Ще видят, че животът е велик, и за човека, че го очакват светли бъднини. Хиляди ще тръгнат след вас. И така светът ще тръгне в нов, светъл път.

(Някои от младите казаха: Учителю, Вашите коси са прошарени, на възраст сте, а ние сме млади, неуки, невежи. Кога ще усвоим Вашето учение, за да приемем силата, която то носи? Кога ще станем силни, влиятелни, за да тръгне народът след нас?)

Учителят каза: Дайте ми прилежни ученици, които да учат, да прилагат. Ако трябва време, и 100, и 120 години, и повече ще остана на земята, в моя власт е да продължа живота си. Дайте ми ученици!

Тази опитност описва брат Георги Радев Овчаров от Ямбол, сега живущ във Варна.

август 1922 г.

В. Търново

СЪВЕТИ И НАСТАВЛЕНИЯ ЗА УЧЕНИЦИТЕ

“Ако не станете като малките деца, няма да влезете в Царството Божие.”

Христос тук употребява думите “малките деца” като плод на любовта. Малките деца се раждат само от любовта. Любовта и мъдростта ги раждат. Знайте, че ако вие не се родите в любов и мъдрост, по никой начин не можете да влезете в Царството Божие. Това е вътрешният смисъл.

Сега всички, които идвате тук, имате едно заблуждение, мислите, че като се приближавате при мене или като чувате нещо, ще ви ползува. Може да ви ползува, но още пророкът е рекъл: “Тия хора се приближават при Мен само с устата си, а не и със сърцето си.” Вашето сърце далеч отстои от Господа. Половината от вас сте само съгледатели, да шпионирате, другата половина не сте решили да служите на Господа, да ви кажа истината. Ако ви питам: Готови ли сте сега да пожертвувате всичко за Господа? Днес Господ ви пита чрез мене: Готови ли сте да пожертвувате живота си за Господа? Ще кажете: “Вярваме.” Не какво вярвате, а какво можете да направите. Туй, което можете да направите днес, то е, което трябва, което Господ от вас иска.

Сега, вътрешното състояние е важно. Дето се увеличава благодатта, увеличава се и грехът; дето се увеличава грехът, увеличава се и благодатта.

Сега вие ще се върнете по домовете. Как мислите, как ще слугувате на Господа? Тази година може да измените, ще кажете: “Е, следующата.” Следующата година ще отложите за другата следующа. И тъй, година след година минаваме живота си в една вътрешна самоизмама. И в края на краищата ние се разочароваме от живота. Трябва да знаете, че в съзнанието на Бога, Бог е толкова чист, толкова свят, че всички ония грехове, които правим, са крайно отвратителни пред душата. Следователно, когато човек съгреша, той затваря своя път.

Сега, да кажем, вас може да ви съблазнява нещо, но вие трябва да знаете, че в една окултна школа ние искаме Божествени деца, а не обикновени деца. Не, не искаме хора, които да се съблазняват. (Една птичка дойде и кацна на носа на една сестра.) Праща я Господ, емблема е. Кацна на носа, да мислите. Туй птиченце, вярата, трябва да слезе при Духа, при Божия Дух, при вас трябва да слезе, ако сте готови, а вие се изплашвате. Като ви бутне птиченцето, и вие се изплашвате.

Хубаво. Сега разтворете вашето съзнание. Вие сами от себе си доволни ли сте? Знаете ли колко грехове криете пред себе си? Колко грехове имате затворени пред Господа? Вие не сте се изповядвали пред Господа. Колко скрити стаички имате непречистени. Отворете си една чиста стая и като ви дойдат гости, приемоте ги в тази чиста стая. Отворете я, не може така. Не, не, вие минавате за чисти, за благочестиви хора. А благочестив

човек е този, който от нищо не се съблазнява. Благочестивият човек всичко отхвърля от себе си, няма от какво да се съблазнява.

Казва се в Писанието: "Да възлюбиш Господа Бога твоего." И после се казва: "Възлюбете се!" Е, как ще възлюби човек Господа, ако не иде при Него? На земята онези, които отиват при земните царе, изпращат много пъти прошения да им се даде една аудиенция, да си искат едно свое желание. Това, което земните царе го изискват като една прерогатива, като един атрибут, то е само на Бога. Понякога хората, и те си позволяват да изискват нещо.

Тази година, каквото и да започнете, ако мислите да го карате без любов, нищо няма да направите, нищо няма да излезе. Вие трябва да се самоопределите в себе си. Ако някой отиде на нивата и не оре, а цял ден плаче на нивата, може да плаче, но нищо няма да се изоре. Може да си захъснjal на нивата, но тя плач не иска, оране иска. Ще впрегнеш воловете и ще ореш. Когато дойде до ядене, хората плачат ли? Плач трябва на хората само когато перат, когато се мият, когато са жадни, когато човек се разкайва, но когато човек дойде да работи за Бога, тия сълзи трябва да се турят на друго място.

И тъй, турете в себе си онуй дълбоко убеждение, желание да имате една голяма опитност тази година, най-малко Духът Божи да ви посети, да почувствувате Неговото присъствие, да срещнете Христа тъй, както никога досега не сте Го срещали. И ако Христос ви срещне тази година, душата ви ще се отвори, вие ще възлюбите всички хора и нито помен не ще ви остане да бъдете злорадни, да правите зло някому и всички лошащини ще изчезнат. Тъй ще бъде, ако ви срещне Христос. Ако ви срещне Христос, ще ви се отворят оцветите и ще придобиете знание, каквото не сте имали досега, откак е създаден светът. Ако ви срещне Христос, ще придобиете такова здраве, каквото не сте имали досега. Досега сте били с болести, с едно-друго. Сега туй здраве може да го имате и днес, тогава ще имате едно здраве с разширение. Да, на всинца ни трябва вяра, детинска вяра ни трябва. Сега знаете ли вярата какво е? Щом ви се каже у вас да няма никакво съмнение, ако имате вяра, съмнението веднага ще изчезне. Тази вяра превръща нещата. Като ви кажа аз, че ще станете добри, и да станете такива. Като ви кажа, че имате знания, че ще станете богати, моментално да станете такива и да повярвате. Но кажете ли в душата си: "Пак ние да го видим", вие ще измените условията. Божествените неща стават веднага. Аз като дойда при вас, няма да ви изкушавам, да ви питам: Ти готов ли си да служиш на Христа? - "Готов съм." Ако седнеш и започнеш: "Ами как ще служа на Христа?" Щом искаш обяснение, въпросът е разрешен. Малкото пиле, което се ражда от квачката, никога не пита как трябва да рови и как да добива храната си. Туй пиле веднага добива знание и започва да си търси храната. Никакви уроци не му се дават. И когато ние сме тези Божествени деца, у нас ще се събуди Божественото и ние ще знаем как да направим нещата веднага.

Аз бих желал вие да се върнете две хиляди години назад и в ума ви да

застане Христос, Който се ражда, и да кажете: "Ако съм на мястото на Христа, какво трябва да направя?" Изпречи се една мъчнотия. Какво трябва да правите? Имате да плащате. Ако Христос е между нас, какво ще направи? Ще си плати. Тъй направи и Петър. Поискаха му данък, плати си той. Христос хляб нямаше и хамбари нямаше с жито, но когато дойдохе време да нагости гостите, благославяше и оттук, и оттам намираше. Дойде някой гладен при вас, казвате: "Ако е Христос, какво ще направи?" Ще го нахрани. Пораздразнен си, дойде съмнение, неверие, казвате: "Ако е Христос на моето място, как ще постъпи?" (В това време птичката мило-мило обикаляше около нас.) Не се бойте, това е една малка душа, която за в бъдеще...

Поощряване трябва. Един друг може да се поощрявате, тъй както Божественият Дух постоянно ни поощрява. Когато човек малко е отпаднал, Божественият Дух постоянно ще идва, да го насърчава. Същият закон ще спазваме и ние: постоянно ще има поощрение. Отвън света съблазни ще се внасят, и в търговия, и каквото знание да имате, отвсякъде ще се внасят съблазни. И у нас се е зародил един възглед, че за да живеем по Бога, търговия не може да има, търговци не можем да бъдем. Но търговията на какво се основава? Съвременната медицина може да има положителна и отрицателна страна. Лекарят може да лекува и болните хора, а същевременно да дава и на здравите хора правила как да живеят.

И тъй, ще си турите сега на ума мисълта, ще се попитате: "Аз възлюбих ли Господа?" Всички казват: "Когато дойде Христос." Е, кога ще дойде Христос? Преди две хиляди години Христос дойде, но не Го познаха и като си замина, тогава Го познаха. Днес християнският свят Го познаха, но изгубиха образа Му. Всички Му дават една физиономия женска, една мекоца на жена, която постоянно стои, чака, върти си палците, чака да дойде мъжът ѝ, да ѝ донесе туй-онуй, да я обича мъжът ѝ и всички да я хвалят и т.н. И като видят туй лице, всеки го харесва. Не, не е такова туй лице. Туй лице на Христа е една светлина. Туй лице като го видиш, ще събуди у тебе една топлина, една интензивна мисъл ще събуди у тебе, една строгост към себе си, ще бъдеш пръв на нивата, на работа, на туй, на онуй, а последен ще бъдеш за ядене и за пиене. После, турили на Христа една корона. Той няма нужда от корона. Този Христос, Който иде, трябва да бъде светлина вече за света.

И всинца ви като ви срещне, трябва да има вече светлина израсла. Из вашите лица трябва да излиза светлина. Вие се гледате сега дали имате още червени лица. Червеното лице, червеният нос е много лош признак. И жълтото лице е лош признак. Ако вие разбирате човешкото лице - даже и най-хубавите му краски не изразяват онова вътрешно състояние. Сега, да кажем, вие виждате моето лице и казвате, че аз имам отлично лице. Казвате: "Много хубаво, красиво, мустаки, вежди, нос, ръце," но изгледнеете, дойдете: "Няма ли нещо да приема?" - Нямам. - "Ами в гостилницата не можете ли да ме заведете?" - Иди работи! Нямам нищо. - Веднага моята

красота няма да ви трогне. Туй е едно заблуждение. Красотата е на сърцето и на душата.

И сега, като ви гледам всички, зная какво си мислите. Някои от вас от пет години, други от десет години чакате Христа и си мислите дали Бог е доволен от вас. Учителят ще бъде доволен от ученика си, когато той е научил всичките си уроци, не половината, че 1/4, не 1/3, той трябва да научи всичкия си урок. Преподадения урок трябва да го знаем. А сега на нас този урок на любовта две хиляди години е трябвало да ни се проповядва. Хората още не са научили този урок. Христос две хиляди години вече как е преподавал този урок. А сега, като попитат учениците какво нещо е любовта, те само се почесват, не могат да дадат един положителен отговор. Питат някой учен професор, един владика какво нещо е любовта, те ще се почесат, ще цитират някой автор, няма да могат да ви кажат нещо съществено. Е, питам ученика, който от две хиляди години учи този урок и не може да даде отговор, много трудолюбив ли е, много прилежен ли е? Не казвам, че всички не са, но някои от тези, които са на земята, са научили 1/2 урок, други 1/4, а някои пък, които приближават към края на този курс, ще го научат целия.

А сега, следущият урок ще бъде за мъдростта. Любовта е проучена до основа, затова следващият урок ще бъде за мъдростта.

Щастие, здраве, знание без любов не може да се постигне и понеже любовта в света не царува, затова сега имаме туй, великото нещастие в света.

Туй е великото нещастие. Ако вие погледнете на сегашния свят, той е цяла анархия. И сега Духът Божи ще слезе да оправя света. Друг не може, Господ се е убедил, че друг не може. Едно време Той е питал: "Има ли кой да оправя тази земя?" Като видял, че не може друг, Той се заел сам да оправя, да уреди света, да изработи начини, методи.

Сега в църквата казват, че Христос е горе на небето от дясната страна на Отца, нали? Теософите казват, че Христос ще дойде пак да се прероди. Други верующи казват, че Христос в нас е, ще се яви, че Бог е вътре в нас. Е, хубаво, ако е вътре в нас, защо не можем да Го намерим?

Вие трябва да обръщате внимание върху най-малките си опитности. Спрете се в най-малките си дела. Има едно особено състояние там - преди да сте събудени, има един нежен, приятен глас, има едно леко побутване под лъжичката и сърцето и една деликатна мисъл ти нашепва: "Направи туй нещо." Но туй, което ти нашепва, е толкова деликатно, меко, че ти започваш да го коригираш. Ти започваш да го коригираш, коригираш, и разваляш Божественото. Дойде някой беден човек при тебе, Духът ти казва: "Дай му малко хляб!" А ти казваш: "Защо му е хляб на този човек, аз ще му направя едни хубави дрехи, обуца, шапка ще му купя." Щом направиш това, всичко е развалено, Божественото дело е развалено. Опитайте тези две състояния и проверете моите думи. Вземете за пример две майки. Едната майка да облече детето си с най-хубавите дрешки, шапка, чепички и да му разказва най-хубавите работи. А другата майка

обратно: да облече детето си най-скромно, бедно, но чистичко и да му разказва хубави благородни работи. След десет години ще забележите какъв е резултатът от тия две деца, каква е разликата. Едното дете ще стане щастливо, ще си гледа роклята, шапката, чепичките. Питам сега: Тия черни чепичета в тая форма какво могат да допринесат? Аз като погледна моите сандали, радват ли ме много? Като гледам тия сандали, много ми е тъжно. Казвам: Тази кожа е снета от гърба на едно животно, то е плакало, молило се е, а сега аз се радвам. Казвам: Второто дете си е в реда на нещата, много благородни мисли могат да се внесат в него, а една черна или пъстра шапка какво благородно може да внесе? Или едни ръкавици, направени от кожа, какво благородно могат да донесат? Казват: "Отлични ръкавици има!" Та ние, съвременните културни хора, се радваме на нещастieto на другите. Не може да има култура тогава.

Сега две течения работят, вървят заедно в света: доброто и злото - два духа, две интелигентни страни работят в човека, човешката душа. Три съзнания има в човека. Първото съзнание - съзнаваш себе си, второто съзнание, което те кара към доброто, и третото съзнание, което те кара към злото. Тия съзнания аз ги представям тъй. Самия човек аз представям душата му като една мома, която ще се жени, а злото и доброто - като двама момци кандидати. Отношението е много вярно. И единият предлага, и другият предлага. Единият казва: "Ела при мене, аз къща ще ти направя, всички удобства ще ти дам, добре облечена ще бъдеш при мене, аз на ръце ще те нося." Тъй казва злото на душата. Другото, доброто е много скромно. То казва: "Дойди при мене, моята колибичка не е много голяма, изобщо храна няма да имаме, някой път гладни ще ходим, ще трябва да работим, ще имаме студено жилище, по някой път нивите не стават, някой път боси ще ходим при този извор." Той представя работата, както си е. "Той не е за мене" - момата злото предпочита. Като го вземе, като живее с него, настрада се и казва: "Не е той." Това са две съзнания, които всеки ден ги проверявате. Тия две съзнания са от мъжки принцип. Единият казва: "Слушай, ти не бъди като някоя овца, всеки да те стриже. Сам ти си силен." А другото съзнание казва: "Отстъпи, бъди мек." И от тези две съзнания ние постоянно избираме. И след туй има друго едно съзнание, четвърто съзнание, Божествено съзнание аз го наричам. То като дойде отгоре, то седи и ти казва: "Ти защо не се вслуша в мене?" - Сега Христос като дойде, Той представлява туй, четвъртото съзнание. Той ще бъде нито добър, нито лош. Туй е четвъртото Божествено съзнание, което обединява всичко в себе си, защото доброто и злото, те и двете разполагат с Божествените сили, които са вътре и в доброто, и в злото.

Злото е зло, защото тази сила не е употребена за целта си. Доброто е добро, понеже силата е употребена за целта си.

Сега ние ще се стремим да изпълним тази година волята Божия. Не за спасение е това, но от любов трябва да служим на Господа, а Той само тогава ще ни се изяви.

Сега, колкото за мене, аз въпроса съм си разрешил. Аз съм решил да

се уединя за малко време, да се оттегля, разбирате ли? Може би ще бъде скоро. Това за мене съм сирещил. Ще се оттегля и няма да ме виждате. Аз ще се оттегля, за да вляза да живея в любовта вътре. Мене хората ми дотегнаха вече. Аз ще се оттегля, знам къде, в любовта ще живея. Няма какво да живея между вас. Други хора като вас не съм срещал. Мене това не ме радва. От стари и млади аз нищо свястно не съм чул. И мисля скоро да се оттегля, зная къде, и ще живея тъй, както трябва да се живее. Вие като останете, трябва да знаете как да живеете. Ако живеете по Бога, тогава аз ще ви се обадя, но ако не живеете, аз ще ви оставя. Аз съм сит от лъжи, сит съм от измами, от всичко туй съм сит. И от попси, и от братски, и от учителски лъжи съм сит, всичко съм опитал, до гушата ми е дошло. Сега правя последни усилия. Като кажа един ден, ще го направя. В тази мътна вода не се живее. В този нечист въздух не се живее. И ви казвам единственото нещо: Бог е Любов!

Аз ще се върна при моя баща, Който е Любов, ще се върна при моите братя и сестри, които са любов. Ако искате вие, и вие можете да дойдете. У мене две мнения няма, аз съм намислил да си вървя. Да не мислите, че тази къща, всичко туй ще медържи. Не. И ще оставя света. Този свят като жаби, тъй ще си заминат. Турен му е надгробен надпис и надгробен камък. Всичко ще бъде пометено! Този свят през огън ще мине, нищо няма да остане, и след този огън идва една нова култура. Може да разбирате огън по различен начин. Този огън, той ще прояде всичко и след този огън ще дойде новият свят, новият живот. Този огън сега руши хората и всички тия болести, неврастения, всичко туй - почнал е да работи. Сега може да се уплашите. Няма какво да сеплашите. Сега от вас се искат последните дни. Като работите, ще чакате като онези, които чакат господаря си до последния час. Ще работите, докато свършите работата си, и ще кажете: "Заминаваме си и ние. Трябва да заминем да си вдигнем багажа." Ще се пригответе и пак след време ще се върнете да работите. Всеки трябва да е готов, не да мисли, че ще умре, но да се приготви и замине и пак ще работи. Като дойде последният ден, ще каже на света: "Сбогом вече!" Тъй както затворникът казва на всички други затворници: "Сбогом!" Тъй като излезем от тия затвори, няма какво да ни радват затворите, ще влезем в Божествената свобода!

Казва Христос: "Отивам при Отца Си. Отивам да ви приготвя място и като ви приготвя, ще дойда и ви взема. Който е готов, ще го взема, а който не, ще го оставя. Дето съм аз, там сте и вие." Сега въпросът е: Сега, като дойде Христос довечера, недовечера, а сега, сега иде, Той ще ви вземе ли, или ще ви остави? Ще влезете ли вътре, или ще останете вънка? От кои девизи сте вие? Казвам ви: Всеки от вас да опита себе си, съзнанието си, душата си, опитайте се, изпитайте маслениците си, имате ли масло? Не се самоизмамвайте! Масло трябва, маслениците трябва да бъдат пълни с масло! Пък на света няма какво да му казваме. Светът тъй ще си върви. Огънят като дойде, те ще го разберат. Ако им кажем сега, че иде огън, те ще кажат: "Извезани са тия хора, ние ще ядем." Нищо, вие, неизвезаните,

чакайте този огън! Нищо не говорете на света. Разумните ще разберат, а неразумните ще ядат и пият до насита. А когато влезете в новата култура, идват и любовта, и мъдростта.

А сега някои от вас схващат буквално, като казвам за онзи свят. Те казват: "А душата ще се мъчи, има да пъшка, докато излезе от тялото." Много лесно може да излезе тя от тялото. Само горната черупка ще падне и тя ще излезе млада, весела, бодра. Излезе ли тя, ще бъде като една пеперуда, ще се освободим от тия, тежките ни тела. Тялото ни е сега тежко, окови са това, букаи има вътре. В затвор е душата, стражари има, халати има вътре. Като влезете вътре, няма да ви оставят с вашите дрехи, затворнически ще ви дадат. Не, собствените наши дрехи няма да останат за в бъдеще.

И сега, като попитат свещениците, те казват: "Христос няма още да дойде." Според тях още триста години има, а след тези триста години ще кажат, че още след триста години ще дойде, защото, който има да изплаща, просрочва постоянно сроковете.

"Възлюбете Господа! Възлюбете се усърдно един друг от чисто сърце!"

Туй съзнание регулирайте, не се поддавайте на него. Аз го наричам черния младоженец и белия младоженец. Не слушайте черния младоженец, белия слушайте. Черният има черни мустачки, вежди черни, отвън той носи бели елегантни ръкавици, лицето му е много разумно, но отвън има една маска. Свалите ли я, лицето му е черно. Той е облечен по най-новата мода. Думите му са претеглени, без дефект са, но те са като ножа на гилотината. Влезеш ли под неговия нож - главата ти отива. Онази котка като върви, казват: "Колко е хрисима, как се кипри, красива", но ноктите й! Какъв е този младоженец, душата му се познава по тия нокти. Аз следя у млади и стари, и трябва да ви покажа в окултната школа, да видите, че тия, двамата младоженци раздвояват погледа у човека, за да се научите какво е раздвояване на погледа. Тия, двамата, като дойдат, се борят в очите на човека. Единият и другият се раздвояват в очите на човека и се явяват два вида светлини на лъчите. Аз ги наричам черен и бял лъч. Единият лъч е черен, той пада надолу. Такъв човек като те гледа, все надолу гледа, раздвоен е. Погледът на човека трябва да се бори, докато светлината на очите стане еднаква, да няма никакво раздвояване на светлини. Аз наричам туй раздвояване на съзнанието. Какво трябва да разбираме от това? Тук пак работи същият принцип.

Добре, за в бъдеще Господ ще ви се изяви. От туй гледище на съзнанието Бог сега ви се изявява. Ние всички можем да имаме туй съзнание. В този момент, ако у всинца ви има воля, всички можем да се трансформираме, да влезем в туй, новото положение. Може да чакате още две хиляди години, а може да ги съкратите и в един момент може да се върнете у дома си възродени, да си снемете всичкият товар.

Аз вчера направих опит с тази сестра, която е сега между нас. Тя лежи и пъшка на леглото, болна е. Казвам й: Нали ти вярваш в Бога, кажи на тази

болест, че аз съм мобилизирана и трябва да ме оставиш. В природата няма болести, понеже аз отивам да служа на Бога. В Бога съществува пълна хармония. В Него всичко изведнъж става. Тя отрече болестта и направи един опит. - Турй вола си в действие, - казвам ѝ. А от тази болест тя беше отпаднала духом. Като ѝ казах тези думи и други думи, които на вас не казвам, след като излязох, тя се намери вече на краката си и болестта отстъпи. И още може да приложи.

Сега и на вас казвам: Сега всичко можем. Бог, Който живее във вас, всичко може, понеже ние живеем в Него, ние всичко можем с Него. Можем не за в бъдеще, сега всичко можем да направим. "Понеже аз живея в Господа, всичко, което имам, на Него принадлежи, на Него посвещавам живота си." Казано и свършено, а не да кажеш, преди да си направил. И сега още някой си казва: "Чакай, чакай, недей, още си млад." Не, казано и свършено! Недей чака! Казано и свършено! Никакво чакане!

И аз бих желал сега с вас да направя един опит, но вие трябва сега всички да се откъснете. Един вярва в баща си, друг в България, трети в държавата, в поповете и т.н. На всички вярата им трябва да е в Бога на Любовта, Който е светлина. И не само че Той всичко може да направи, но и ние всичко можем да направим. Да кажем, да решим, и ще стане. Всичко ще направим. Сега във вас вече се поражда мисълта: "Можем, можем." Можем ли? - Можем. Някои от вас са имали опитности, придобили са туй състояние. Турим волята си, но после се разколебаем, пак се изменя състоянието. Много пъти за пет-десет минути запазим туй състояние, но после пак го изгубим. Речено - казано, туй състояние да бъде постоянно! Е, няма сега, като дойде туй състояние, да изскочим навън; не, ще бъде такова вътрешно интензивно преобразование и ние ще се разберем.

Ще бъдете сега смели и решителни! Без решителност не може!

Сега вие, последните, защо оставате тук в събора, какво очаквате? За последното благословение. Какво е туй последно благословение? Аз последно благословение не давам.

Та ви казвам: Сега вие готови ли сте да възприемете всичката Любов, всичката Божия Любов? Някои ще кажат: "Не, Господи, малко." Не, всичко или нищо. Всичката Божия Любов ще я възприемем в себе си и ще разберем Господа тъй, както Той ни разбира.

И Христос като изведе Своите ученици над гората и се възнесе, те се зарадваха, но пак се яви съмнение у тях. Той им показа начин как да се трансформират, а те със своята нова философия почнаха да разискват дали нагоре отиде, как отиде и изгубиха. Той им показа начин как да се трансформират от едно състояние в друго, но учениците в своите разсъждения изгубиха ключа, и сега казват: "Нагоре отишъл." Туй "нагоре" не е нагоре. Казва там Писанието, че като отивал нагоре, дошъл до едно място, облаците го взели и се изгубил пред лицето им. Туй "изгубил се" показва съмнението. Като се изгубил из облаците, учениците Христови не можаха да проследят Неговото отиване зад облаците, Неговото отиване до Царството Божие. И действително сегашният християнски свят само

облаците Го виждат, зад облаците нищо друго не могат да видят, затова оттам Го очакват те.

Сега за пример туй, за което аз ви говоря, вашето сърце още не е засегнато, умът ви е в едно напрегнато състояние, вие се намирате в едно недоумение. Туй е настроението на вашето съзнание. То още не се засяга. Отраженията, които приемам от вас, са дисхармонични, тъй както и пеенето ви. Жените пяха 1/2 тон по-долу, а мъжете 1/2 тон по-високо, дисонанс имаше в дишането. "Благославяй, душе моя, Господа" - не се слива туй "благославяй".

Но чистота трябва, абсолютна чистота! То е първото нещо:

Абсолютна вътрешна чистота!

Абсолютна вътрешна светлина!

Абсолютна вътрешна свобода!

Свободни от всякакви съмнения, подозрения и ще кажеш: "Заради Господа съм свободен, заради Господа за мене всички въпроси са решени." Най-трудното положение е това. Нали Христос едно време тук е говорил. Думите Му са тук затворени, в Евангелието. Ако аз сега отворя Евангелието, знаете ли какво ще ви се падне? Сега ще го оставя, няма да го отварям аз, само да се отвори.

Учителят движеше леко-леко Евангелието и то се отвори на едно място. Прочете го: *"Истина, истина ви казвам, че вие ще заплачете и възридаете, а светът ще се възрадва. Но скръбта ще се замени с радост."* Амин.

Един пример има за вас: "Отшелникът светия като ходил на небето, видял, че само един камък не стига на зданието..."

Учителят пак леко отвори Евангелието, падна се: *"Истина, истина ви казвам..."*, пак същото.

Един от братята пожела той сам да направи същото с Евангелието, да види къде ще се отвори. Взе той Евангелието, отвори се на *Откровение 12:1*: *"И видях и ето, Агне стоеше на гората Сион и с Него 144 хиляди, които имаха Името на Неговия Отец написано на челата си."*

Повторно отвори, падна се *Римляном 13 глава*. Още един път отвори. Падна се *Евангелието от Йоана*: *"Вярвайте Ми, че Аз съм от Отца и Отец Ми е в Мене."*

3 септември 1922 г., 6 ч., неделя

В. Търново

ПРАЗНИКЪТ НА ТРУДА

Тази година всеки наряд изисква по-голямо съзнание. Вие както през всичките години, тъй и сега се спъвате в буквата на нещата, и затова не може да се ползвате. Всички тези думи, които са дадени, вие трябва да ги посадите, да станат живи дървета. Изречението там (от наряда): "да сме чисти като живата вода и като светлината" трябва да се постараете да разберете смисъла, който Духът крие в него. После, изисква се малко повече труд, да заучите движенията и да ги усвоите.

Сега вие всички сте заети със своите работи и с дребни работи, които за в бъдеще нищо няма да ви ползват. Питам ви, когато едно малко момиченце се занимава със своите кукли 7-8 години, повива ги, развива ги, какво се ползува? - Куклите няма да израснат и няма да оживеят. Питам сега: Каква е задачата на куклите? - То е просто едно упражнение. Всичките ви работи на земята, те са едно упражнение, т.е. те не съставляват нещо съществено. Животът иде от друго място. Животът иде от Бога! Вие мислите, че животът иде от храната, но храната е само един проводник. Ще дойде време, когато Господ ще ви даде тази сила, че и по друг начин да я имате. Следователно вие сте свикнали да мислите, че същественото седи на друго място. Искате да се осигурите на земята. Но единственото осигуряване седи само в Божията Любов. Може ли да имате любовта, всички други работи могат да се извършат отлично. Но тази любов в какво седи? - Вие още, досега не разбирате любовта, вие виждате погрешките на хората, вие лесно се съблазнявате във всичко. То не е любов. Любовта премахва всичките недоразумения, погрешки. Гневите се, злопапетни сте, някои мислят, че сте праведни, но злопапетни сте, вие не можете да си простите, не можете да забравите старите си врагове и при това идете на събор. Този наряд не може да изпълните. Вие не служите на хората, на Бога служите. Щом дойдем до Бога, няма какво да се плашим, Нему дължим всичко. И трябва да бъдем съзнателни, като извършим един наряд, да бъдем доволни. Питам: Днешния наряд като извършите, какво ще се ползвате? Разбирате ли думите? Вие, които желаете да се приближите при този камък на любовта, разбирате ли какво е то? - "Отхвърлете всяка злоба, всяка мъст, лицемерие, завист и всяко одумване." - Направихте ли го? - Вярвам да сте го направили. И ако не го направите, Господ ще го направи заради вас. Ако мислите да служите на вашето тяло, Той знае какво да прави. Вижте какво прави Господ на тези, които служат на тялото си. Като заровят някой човек, голи кости остават след една година само. Мислите ли, че Господ с вас ще направи изключение?

"Отхвърлете всяка злоба, всяка мъст, лицемерие, завист и всяко одумване."

"Пожелайте като новородени младенци чистото словесно мляко, с него да пораснете."

Тази година от днес трябва да турите точка на старото. Досега можеше, но от сега като ученици на окултната школа не се позволява абсолютно никакво одумване. Ще кажете: "Може ли?" - Може. Един човек, който е живял като едно прасе в кочината и е грухтял, невъзможно е да скача като едно теле при чистите извори. Ако е бил на кочината зает, не може да иде по-далеч. Аз питам, защо да не можем да живеем един чист и свят живот? - Туй е едно заблуждение, че ако почнем да живеем по Бога, нашите работи за в бъдеще ще се развалят. - Не, именно с неживеенето ви по Бога вашите работи се развалят, неразположен сте, обезсърчен сте. "Това няма да го бъде." - Какво няма да го бъде? - "Ами мен не ме обичат." - Не е въпросът тебе да обичат, ами ти да обичаш. Като си болен, не е въпросът, че хората ходят. Другите може да ходят, вас това не ви ползува. Чуждите добрини вас няма да ви ползват. Другите хора може да са добри, туй, което вас ще ви ползува, то е вие да се учите, вие да бъдете добри. Да се учите, и туй е необходимо за вашето бъдеще, нищо повече! Не ви учим едно учение на калугерски живот, но това е като един занаят, като един колар, абаджия, гайдарин, цигулар - туй, което знаеш, да го знаеш добре.

"Понеже вкусихте, че Господ е благ, при Него идвайте като при камък жив, от человете отхвърлен, а от Бога избран и драгоценен."

Значи хората отхвърлят това учение, те са го отхвърлили. Вижте на 17 септември, и как добре се уреждат работите. Сега, ако и вие не приемете любовта, същото ще стане. Защото една горчива дума, която може да се каже, да разбие сърцето, то е все едно да се пукне главата. И в духовния свят, и там има счупване на глави.*

"И вие, като живи камъни, съзиждайте се на дом духовен, на свещено свято място, да принесете жертви духовни, благоприятни Богу, чрез Исуса Христа на Любовта."

Мислете как ще дойде тази любов във вас. Аз пък ще ви питам: Онази, младата мома как ще привлече своя възлюблен? Най-първо нейното сърце се запали, разгорещи се. Как очаква майката своя син, който отишъл да работи вън? - Тя запалва огъня и с туптящо сърце го очаква. Духовните хора сега седят със скръстени ръце. Вкъщи непометено, нагледжат и чакат възлюбленият да дойде, той да нареди всичко и мязат на онази българка: валяло дъжд, та не отишла за вода, а чакала мъжът ѝ да дойде, понеже бил мокър, той да иде за вода. Това е учението на евангелистите, които казват: "Неговата крава всичко ще оправи. Баща ми като умре, той ще ме остави наследник." Такъв волски живот не искаме ние. В Божиата книга е

* На 17 септември 1922 г. щяло да има конгрес на десните партии - радикали, либерали, демократи и пр., във В. Търново. Земеделците на Александър Стамболийски от цяла България се стичат в този ден със свои тояги (затова после ги наричат "сопадзии"), за да не позволят на десните да правят конгрес. Пресрещат ги, свалят ги от файтоните и почват да ги бият, да им скубят брадите и т. н. В Търново настъпва хаос. Съборът на общество "Бяло Братство" е забранен поради тези събития, но всичко се е оправило според беседата на Учителя.

писано: "Всичките Божии синове ще работят на общо основание, и без пари ще работят." Който иска да бъде син на баща, ще работи и пет пари няма да взема. И ще благодариш на Бога, че ти е дал живот и здраве да бъдеш днес в Неговото Царство. Сега, да допуснем, че вие виждате погрешките на другите, какво ще ви ползува? - Вие гледайте своите си погрешки.

Сега аз в символи ще приведа ред правила, няма да говоря за греховете, понеже в окултната наука не се позволява да се говори за отрицателни работи. Да допуснем, че вие виждате, че някой ваш другар има въшка на главата си, ухилвате се, казвате: "Въшки го нападнали." Излизате въвн, казвате: "Знаете ли, въшки го нападнали." Тръгват сега и всички казват: "Въшки има - и се оттеглят - гледайте от неговите въшки да не ви нападнат!" И като дойдете вкъщи, казвате: "Колко е хубаво!" Питам: Вие как изчиствате вашите въшки? - Ще му кажеш: "Братко, едно време аз имах въшки, ела, с този гребен вземи, вчеси се и кажи: "Моята глава не е място за въшки", ти ще ги снемеш в шишенце, ще ги пренесеш на тревата и ще кажеш: "Тук ще пасете!" Сега вашите погрешки са все такива. Наместо една въшка в главата не е ли по-добре една овца да блее в двора ти, или пчели в кошера ти? Наместо въшки и гниди да вземем всички полезни животни. Като вземем всички лоши мисли, това са същества живи, защо е дошла една лоша мисъл? - Тя е дошла отнякъде, привлякла се е.

Та при тазгодишния наряд вие ще проверите колко воля имате. Нали аз казах, че всички ще имате диамантена воля, и какво трябва да направите сега? Аз съм ви дал формула, с която да започвате деня.

"Благословен е Той."

Значи ще започнете днешния ден с благославяне: "Бог е Любов и Той е, Който ни благославя."

Само Онзи може да благославя, Който е Любов.

"Бог на Любовта."

Благословен е Той."

Защо издигате вашите ръце? Досега вашите ръце тъй пуснати са се дели. Не се позволява молитва със скръстени ръце: "Господи, ние сме много грешници. Господи, Господи, Господи, молим Ти се." Ти само клякаш, ставаш, не е тъй клякане. Аз да ви кажа: Клякане е - брат ти там страда, иди клекни при него, сними му обувката, измети му, а онуй, то е попско клякане, византийско клякане. Господ не се нуждае от нашето клякане и ставане. И тия наши ръце, които ни ги Господ дава, като ги издигнем, ще кажем: "Благословен е Той." Както птицата ще хвъркне, да си намери храната, тъй и вашите ръце да са готови за работа. Като ученици ви казвам: Вие може да имате ваши стари възгледи, нищо няма да придобиете от тях. Старото ще напуснете тъй, както напускате вашата стара дреха. Някоя булчинска дреха може да е много хубава, баба ви се е венчала с нея, майка ви, най-после и вие, тя се е скъсала на 99 места, и мислите и вашата дъщеря, и тя да се ожени с нея. Не, не, на дъщеря ви ще скроите нов плат, разбирате ли? И за живота, който искаме да посветим на Бога, няма да се облечем с тия скъсани дрехи - вярвания! Не, не, ние ще се върнем при Него

и какво ще Му кажем? - Татко! - Как ще се явим пред лицето Му? - Като влезнеш в клас при Учителя си, какво ще му кажеш? Някой благочестив седне тъй, въздиша: "Господи, Господи, помилуй", и ръцете на гърдите. Ама в училището не минават "Господи, помилуй!" Учителят ще каже: "Иване, я стани, кажи урока си!" - "Господи, помилуй!" - "Я кажи урока, какво казах миналия път?" - Ако кажеш, изважда тефтерчето, записва, ако не, туря ти единица. - "Седни!" - Не "Господи, помилуй", но ще учиш. Не да помилва Господ, а ще станеш, ще си кажеш урока и няма да се извиняваш. А ако не си знаеш урока, ще кажеш точно причините, защо не си го научил. Ходил си, играл си някъде и искаш да излъжеш учителя и казваш: "Господи, ние сме все грешни." Господ ни е дал живота, да се учим. За да живее човек цял живот, трябва да учи. И който се учи, той може да живее. За пример ние вземаме храна. Тази храна има живот. Ако имаме любов, тази храна ще привлече всички Божествени елементи за съграждане на нашия нов живот. Хората не могат да разберат защо трябва да любим. Без любов идва смъртта. Само с любовта идва животът. Туй трябва да го знаете! С любовта за човека идва животът. И онзи, който казва, че не може да люби, ще му кажа: Ти постепенно ще почнеш да умираш. Върху тебе ще дойдат всички неописуеми страдания. - "Защо?" - Защото не приемаш любовта. Какво мъчно има? Да кажем, баща ти е дал да пренесеш сто килограма. Тия сто килограма ти не може да изнесеш, той ти е казал: "Разпредели стотях килограма, в един час или сто минути ти трябва да ги пренесеш." То е трудно сто килограма изведнъж. Ти почни, вземи десет кила, след туй други десет кила и т.н., и ще пренесеш тия сто кила, тъй както ти е казал баща ти. Сега по този начин вие ще се обновите, а другояче вие ще мислите, че сте стари. Е, хубаво, небето стари хора не иска, небето иска все млади. И Христос е казал: "Ако не станете като малките деца, няма да наследите Царството Божие." Стар човек не може да влезе в Царството Божие. С вашите стари възгледи, тъй както сега мислите, не може. Законът е закон!

А млад е само онзи, който люби! Туй ще го знаете, няма изключение. Любиш ли, ще придобиеш вечния живот; не любиш ли, смъртта ще дойде, а в къщата ти болести ще дойдат. Туй е необходимо за вас. И като ученици сега ще се махнат всички недоразумения. Аз ще нарека моите ученици "ученици на любовта", на тях ще отправим тези работи. Сега ще имаме: едни, които прилагат любовта - учениците; други, които се стремят към любовта - оглашени; трети, които мислят за любовта; и четвърти, които казват: "Е, за в бъдеще можем да приложим любовта!"

Сега аз бих желал вие да сте ученици на любовта. Имаме стремеж, мислим за любовта, не е лошо, и то е хубаво. И ще я придобием. Не го говорете, няма да ви ползува. Вие досега сте служили на всички тия, сега остава да бъдете всички вие ученици на любовта. И тази любов, като казвам тази любов, тя няма да дойде, нека се разберам. Вземете, когато човек яде, първата хапка, тя ти причинява известна радост, ти я глътнеш, пак не се уталожи гладът, пак сдъвкаш друга хапка, пак ти е приятно, но ще

дойде до известно място, ще спреш, за идущия ден пак, ти няма да кажеш: "Аж, да ям, че да се свърши работата за през целия живот." Питам сега защо са тия хапки? Един ден, като влезете по-дълбоко да разбирате какво нещо е яденето, в школата като почнете да учите лекциите, които аз съм говорил, ще се хвърли светлина върху това, какво предназначение има яденето, пиенето. Това са процеси вътре. Онези от вас, които искат да бъдат ученици, ще се учите. И аз съм казал на учениците си: Искам само един час на ден работа за Бога, не целия ви живот. Един час, който да се посвети. Както честният търговец, като вземеш пари на заем, да имаш на ума да ги платиш. Вие като влезете, ще кажете: "Я учим, я не учим." Не, не, аз искам, като влезнете в Школата, да кажете: "Ние ще свършим." Не да кажете: "Може да свършим добре, може и да не свършим." Не, вие сами себе си лъжете.

И започва наредът така:

Благословен е Той.

Човек трябва да благославя. Сега, първото нещо - да сме благи.

Ами кои неща ядете вие, нали все благите? Плод, грозде! И като не е благо, ние го хвърляме настрана. В света същият закон е. Като някой се приближава при вас, той е толкова приятен, доколкото е благ. И при Бога като се приближаваме, дотолкова сме благоприятни, доколкото сме благи. Ако имаме благодат, ние сме добре дошли. Ако нямаме благодат, идват страдания. - Защо са страданията? - Един процес да внасят тази благодат.

Благи, благи, после да сме силни.

Второто нещо след благодатта, човек трябва да бъде силен, той да издържа. Като работник ръцете ти трябва да бъдат крепки - силен трябва да бъдеш. Като идеш на лозето, да можеш да вдигнеш мотиката. И животът е една Божествена градина, гдето трябва да копаям.

После да сме крепки.

Не само силни, но да бъдем крепки, да има у нас издръжливост.

Да сме твърди.

Като се забиеш на едно място, да бъде като кол, нищо да не го разкласти. Дървото наше е твърдо, измести ли се веднъж, смърт го очаква. И вие в убежденията си ще гледате да бъдете твърди, корените да бъдат дълбоко. Разклатят ли се корените, вашият въпрос е решен.

Твърди като диамант.

Т.е. нищо да не може да ви надраска. Вие да се врязвате, без нещата да се врязват във вас.

Да сме чисти.

Три неща иска тази чистота: да сме чисти като водата, като светлината и като любовта. И после се казва:

Нашият закон е Любовта.

Този е великият закон на Любовта.

Това е пътят, който регулира всичко.

Нашият път е чистата светлина.

Нашето слово е Мъдростта.

Значи само Божественото Слово говори правото.

Ние сме всички крепки в Бога на Любовта.

В Него ние победихме света.

В Неговата Любов ние добихме своята свобода.

Ние сме вече свободни от закона на смъртта.

Необятната Любов ни въздигна.

Безпределната Мъдрост ни оживи

и едната неизказана Истина ни възкреси.

И сега, когато една душа е работила, въздига очите си и казва:

Свети Отче на небето, ние осветихме името Ти,

ние свършихме делото Ти

и въдворихме Твоето Царство.

Благословен си Ти отсега за през всичките векове. Амин.

Т. е. всяка една душа, която е завършила живота си, като напуска земята, тази е последната молитва, която тя чете: "Отче, аз свърших работата си, сега се връщам при Тебе, да ми дадеш туй, което Ти благоволяваш. Амин."

И сега като ученици ще бъдете бодри и весели. Ученикът като си вземе торбичката, тури си книжките, ще учи и ще знае, че баща му е приготвил и храна, и дрехи, а той трябва да учи. И туй, което вас ще ви спаси, туй, което вас ще ви въздигне, то е самото учение. Сега трябва да имате търпение. Не мислете, че знаете. Знанието идва постепенно и любовта ще се прояви постепенно, тази Божествена Любов. При сегашното ви състояние, ако Божествената Любов се прояви, вашият организъм ще бъде стопен. Та постепенно телата ви, умовете ви ще се приспособят към любовта. Вие не може да издържите един момент на интензивна любов, защото любовта заедно с доброто носи и огън със себе си. Може да имате още някои мисли, които ви спъват. Този въпрос ще се разреши през цялата година, като работите. Идущата година аз ще ви дам нещо по-хубаво. Ще работите, ще проучавате всички наряд, ще садите и върху туй, което е казано, ще мислите и ще размишлявате. И вънка от живота, каквото ви се случи, ще проучавате. Вие искате да се осигурите на земята, но може Господ да похлопа, да каже: "Повикайте едно от Моите деца, да се върне от пансиона." Но ако не сте свършили учението, бащата ще каже: "Не го въвеждайте въкъщи!" И ще ви прати в друг пансион. Там се оплакват от вас, ще ви пратят в друго училище, защото Господ има много училища. Ако се учите, Господ ще ви прати в ново училище, ако не се учите, Господ ще ви прати в по-долен клас, във великото училище. Аз през целия събор съм следил и съм забелязал: в училището някой ученик не може да отговори, а другите другари се кискат. Но учителят вика този, който се смее: "Петко Стоянов на урок!" И той не може да отговори, другарите се кискат. Всички се смеят и всички не си знаят уроците. Не е ли същото: един каже, че някой има погрешки. Аз питам учениците, които нямат погрешки, даже и най-способните ученици от класа, ако учителят им зададе една задача по-трудна, те не ще могат да я решат. Те може да решават лесно другите

задачи, но има задачи в математиката, дето и те ще кажат: "Не знаем." Много неща има, които не знаят и най-учените хора. Тъй, не знаят, туй да ви не смущава. Но урок, зададен правилно и навреме, всеки ученик може да го знае.

Сега, този наряд, той ви е даден като едно упътване. И цяла година ако вие работите съзнателно, ще ви дойде светлина. Аз искам вие да имате едно ваше преживяване. Някой казва: "Хрумна ми една мисъл", някой дух му казал. Нямам нищо против, светът е пълен с духове. Ако дойдат тия духове от Бялата школа и ви дадат нещо, разбирам, но има духове вън от школата, които ви занимават с празни работи. Аз гледам във вестника пише: еди-кой си бил бит, Блока ги били, те се оплакват, но като дойдат, и те ще постъпят същото. И едните бият, и другите бият. Сега вие, които сте вътре в школата, мислите ли, че ние трябва да постъпваме тъй в училището на Бялото Братство? Там абсолютно са изключени всичките погрешки. Не се позволява на един ученик да влезе в клас с ненаучен урок. Ще кажете: "Аз съм жена, деца имам, мъж." Женени хора в клас не се приемат. - "Ама работата имам." - Една от най-важните работи е да бъдеш ученик. Първостепенна работа е да се учиш. То е, което ще те ползува, а не другите работи. След като си научил уроците, тогава ще излезеш да си играеш, но удари ли звънецът, остави всичко, жена и деца, това е едно забавление. За тебе удари ли Божият звънец - в клас, ще учиш! На един мой приятел в София му казвам: Довечера ще дойдеш на събрание. - "Ще видя, имам работа." Казвам: Представи си, че тази вечер Господ те повика, нали ще напуснеш работата си? Ти ще кажеш: "Аз ще дойда на събрание, ако си уредя работите." - Е, хубаво, ако Господ те повика, няма ли да напуснеш наполовина работите си? Щом дойде час за училището, всичко ще напуснеш. Същият закон е: не направиш ли това, ще дойдат, ще те вземат по същия начин. Та вие ще знаете, че законите в Бялото Братство са закони без изключение. Влезнете ли вътре, ще учите. "Ако е толкова строго, да не влизам в училището?" Ако останете вън от училището, ще бъде десет пъти по-лошо заради вас. Ако влезете в школата, то е добре, но ако не влезете, ще ви побелеят главите десет пъти, по-лошо е. И ще кажете: "Де да бяхме влезли вътре!" Сега искам вие да влезете.

Христос е казал преди години: "Моето иго е леко." Той е казал и друго нещо: "И Моето учение е приятно." Глава на туй учение е Христос. Истината е: всеки, който се е учил там, в това учение, той е придобил знания. Който е последвал Христа, той е придобил живот вечен, той е придобил любовта. Придобил е всички Божии добродетели. Сега по какво ще се отличаваме ние? По какво ще се отличавате вие в новото учение? Ако ти, който си се разсърдил с някого... аз от няколко време правя опит, имам един клас в София и правя опит върху смяната на енергиите. За пример взема един ученик и му казвам: Ти си най-голям вагабонтин, негодяй. Той ме погледне. Казвам: Превърни тази енергия! - Той се обиди. Ха да видим туй чувство на обида в колко минути може да го превърнеш! Да го забравиш! Ти си най-големият вагабонтин, от тебе по-голям вагабонтин няма. - "Как, Учителю,

аз съм живял добър живот." - Добър живот? Никакъв добър живот! Ти си най-големият негодняк. И след туй му казвам: Ха превърни тази дума. Сега аз те обиждам, а утре ще дойде друг да ти каже същото. Може да мине ден-два-три, ще зависи, додето той превърне всичко това. Има хора, които десет години не могат да превърнат тази дума. И от вас искам вие да превърнете тия думи. Теб ти казали "вагабонтин". Ще кажеш: "Господи, аз ще превърна всичко." - Как ще превърнеш? Той ти е казал "мерзавец". Аз да ви изтъквам думата "мерзавец". Братко, ти най-първо ще слезнеш в долината, там ще ореш, сееш, там има условия. И после главата ти трябва да бъде свързана с небето, а краката със земята. С главата при Бога, а с краката на земята. И после, ти като си свиеш ръката, докато не свършиш работата, да не я напушаш. И после, зло на хората да не правиш, да се качваш и слизаш от небето. Това значи мерзавец. А който не разбира, казва: "Аз мерзавец?!" За учениците всяка дума има друго значение. - "Лъжец си ти." - Като го изтъкуваш, ти ще вземеш думата, ще я превърнеш. Сега ще кажеш: "Кой е лъжец? Той ми каза "лъжец." - Някой като ти каже "лъжец", може ли да станеш? - Не може. Някой като ти каже, че си много добър, може ли добър да станеш? - Може. Ти ще вземаш едната и другата дума, това са енергии в света. И Христос казва: "Радвайте се и веселете се, когато кажат върху вас всяка зла реч." Не казва: "Радвайте се, когато ви кажат много хубави работи, когато ви похвалят, добре посрещнат", но казва: "Радвайте се, когато върху вас рекат всяка зла реч, защото е голяма заплата ваша на небето." То е един вътрешен велик окултен закон. Следователно вие не се плашете, че ще ви кажат "вагабонтин". Каквото и да ви кажат, вие ще имате Бога пред себе си, ще кажете: "Аз живея в любовта!" Живеете ли в любовта, никой не може да ви оцапа. Кажете: "Аз живея в светлината." Живеете ли в светлината, никой не може да ви заблуди. Кажете: "Аз живея в истината." Живеете ли в истината, никой зло не може да ви направи.

"Да сме чисти като живата вода!" - Ако някой неприятел те гони и ти влезеш във водата стотина метра, той ще те гони, ще погледа, погледа и ще се върне назад.

Второто беше: "Да сме чисти като светлината." Е, хубаво, онзи, който те гони, в тъмнина те гони, но като изгрее слънцето, той казва: "А, ще ме видят" - и върне се назад. Ако те гони на светлина, то е огън и той ще каже: "А, на скара не се пека!" И ще те остави.

"Чисти като водата, като светлината и като любовта." Това са три велики сили, начини и методи, чрез които учениците на Бялото Братство се пазят от своите грехове. И ви казвам: Вие трябва да учите сега, не само да ходите, някои идват при мене, да се афектират. Не, афектации няма! Туй, което чувствуваме, туй, което вярваме, ние трябва да знаем точно, както един търговец: "Този плат лънен ли е?" - "Лънен." - "Памучен ли е?" - "Памучен." И в нашето учение всеки един от вас трябва да знае в кой клас е сега.

Ако искате тази година да предадете наряда някому, ще го предадете

в 7 дена наред. То не става в един час, трябва 7 дена. Тук едва го научихте, а той в един ден иска да го предаде. 7 дена ще повтаряш, докато той научи наряда като тебе. Както виждам, вие сте заспали, а заспали ученици не искам. Всеки, който идва в нашия клас, искам да бъде спретнат, буден. Ще каже някой: "Аз съм на 50 години." Ама ако аз те сравня с Матусал, който е живял 969 години, я сметни? - Ти на 50 години си едно бебенце. Ти си едно момченце на 10 години и едва сега започваш живота. - "Побеляла ми е главата!" - Опитен си. То е хубаво, като ти е побеляла главата ти, то е за оране. Ще кажете: "Каква стана главата ми!" - Ще впрегнете воловете и ще орете. Главата е място за оране. Щом е побеляла, дошла е светлината, това показва, че трябва да се учиш. - "Не мога да изпълнявам, остарях." - А голата глава трябва да иде на работа. - "От мене нищо няма да остане, остарях, какво да се прави, като се иде на онзи свят?" В онзи свят стари хора не искат, казано е там: "Ако не станете като малките деца, няма да видите Бога." Значи ще се повърнеш, ще станеш дете. Ти няма да мислиш, че си стар. Ще кажеш: "Тази гола глава не е гола глава, има ниви за оране." Имаш побеляла глава. Ще вземеш книгата, ще кажеш: "Време е да се учи." - Тъй се тълкуват тия работи. Като ви виждам сега някои с глави побелели, на тях казвам: Торбите, и на училище! И нека се приготвяват.

Та сега, ще бъдете бодри, свежи! Какво да се прави? - Няма какво да се прави. От сега нататък, като излезете отвънка, няма да му мислите много. Ученикът ще е добре облечен, изчистен, ще започне работата с пеене. Няма да мисли. Като си поплаче малко, ще каже: "Поливам си градината, да се изчисти." То е потребно. И определям тогава какво нещо е. Всеки, който няма любов, скърби. Който не приема любовта, Господ му дава скръб; който не приема скръбта, Господ му дава зло; който и злото не признава, Господ му дава разрушението. И тогава като ученици, ако искаме да се освободим от злото, ето дълбоката философия. Дойде ли скръбта, ще кажем: "Аз ще повикам любовта!" Скръбта е един прекрасен дух, тя има една много добра сестра в небето, тя плаче, казва: "Аз скърбя." Кажете й: "Моля ти се, скръб, иди повикай сестра си." И тя ще повика сестра си - любовта. А като дойде любовта във вас, тогава тя казва: "Аз имам една сестра - скръбта, тя е много добра. Как облагородява, дето влезе, хората се смекчават."

Злото, то е закон, тъй ще учите в окултизма законите. Досега сте учили много работи, те са стари работи. Аз искам всички вие да се подмладите. Вие седите, казвате: "Ние остаряхме." Десет години какво сме учили? Дойдете, изправите се, бързате да прочетете наряда и после - дюкянът да се отвори. - "Дълъг е нарядът!" - Като че за мене е. За вас е. Ти след като си изкараш хубаво наряда, работата ще върви много по-добре. Ако дойде любовта с тебе, то е благословение. Знаете ли какво нещо е любовта? - Като дойде някой търговец да купува платове от дюкяна ви, тази любов ще отвори сърцето му. Без любов той ще вземе за 1-2 лева стока или ще каже: "Я смени този плат!" И най-после ще вземе само един метър. Ти си се мъчил да снемаш половин час платове! Ако е пък любовта, той ще вземе

за 10 хиляди лева. Ще вземе всичката стока! Ама туй любовта го прави! И той му каже: "Аз ще взема всичката стока, тук е място на любовта." Ще взема и ще прокопса човек. С любовта всичко върви. Пък няма ли любовта, ще имате загуба.

· Сега, това за днес.

Да излезем да направим упражненията си.

Та казвам, сега, като ученици на школата ще се справите. Аз не искам изведнъж да станете съвършени, но цел ще имате да сте съвършени. И всяко препятствие дошло на пътя, то е едно велико условие да се прояви характерът ви. Ами във всичките мъчности аз искам да видя колко воля имате. Диамантена воля се иска!

Аз ви давам пример, толкова години поповете вдигат шум. Ако аз бях като тях, да се плаща... Аз им дадох тук първия урок. Аз им казах какво мога да направя, не го приеха, нали? Но дойде дървото на 17 септември. Аз им казах кое учение е хубаво. Искате ли вие дървото? - Набиха ви. Ето старото учение и целият град Търново можеше да хвъркне. Ако приемехте любовта, на 17 септември нямаше да има тия работи. Сега и вие ако не приложите учението на любовта, дърво ще има, пукнати глави ще има. И за вас е същият закон. И ако приемете любовта, всичкото благословение ще дойде от Бога. Защото всичко в света само Бог е. Като говоря за любовта, разбирам, че Бог ще дойде и ще оправи живота, но когато Бог дойде, ние трябва да бъдем готови да Го приемем. Тази любов като дойде, няма да се съмняваме. Сега аз вярвам, вие всички постъпвате като ученици и не се съмнявате. Абсолютно се изключва всяко съмнение в школата. То ще дойде, не го приемайте, изпитвайте нещата 99 пъти. Защото законът е: който се съмнява, той прави пакост на себе си. Ако Господ е допуснал греха, то си има причина, злото не е зло, то е една необходимост за живота. Греховете на хората, това е едно благословение за тях. Тъй гледаме ние. Направил той погрешки, нима онзи ученик, който е направил погрешка, трябва да остави цигулката и да каже: "Учителю, прости ми..." Учителят ще каже: "Дръж цигулката, гледай как аз свиря, пушай цигулката си, спри се, слушай сега." И той взема тона с лъка ясно. "Ха сега ти го направи веднъж-два-три пъти!" А ние оставим цигулката, клекнем: "Господи, помилуй!" - Не, не "Господи, помилуй!" Ще изправиш погрешката и ще учиш. Учиш ли, то е "Господи, помилуй", не учиш ли, то е заблуждение. Сега, в окултната школа туй заблуждение не се допуска. Не мислете, че имате погрешки! То е естествено. Ще си признаете погрешката и нито ще я увеличавате, нито ще я намалявате. В школата не се допуска лъжа! - Увеличиш ли - лъжа е, намалиш ли - пак е лъжа. Ще кажеш: "Не взех този тон вярно." Ще го вземеш втори път, не може; трети път, четвърти, докато този тон се научиш да го вземаш вярно. И по този начин вие като ученици ще може да изправите живота си. Да ходите свежо и бодро, да имате един правилен възглед за нещата, защото няма по-лошо нещо от самоосъждането. Сега всички може да бъдете млади, всички може да бъдете добри ученици. Някои казват: "Аз съм неспособен." Така се

самозаблуждавате. Питат някои: "Кои ученици може да влязат в школата?" - Които се учат, които успяват, които се научат. - "Към кои Учителят ще благоволява?" - Пак към тези, които се учат! Учителят никога не се заблуждава! В света някой ученик напарфюмирал се, богат е, но не си знае урока. Казвам: Тук дрехи и цветя не минават. Учение трябва! А който се учи, дрехите му са скромни, но любим е на учителя си. Ние може сто пъти на ден да се молим, да казваме най-хубавите думи, но учителят като каже: "Стани, знаеш ли урока си?" - едно "Господи, помилуй" минава, но не го ли знаеш, и 10 хиляди "Господи, помилуй" не минават. И сега Търново е един стар град, който мисли, че не му трябва ново знание. Той живее със своето минало. Казва: "От едно време са останали все богаташи. Търновци са осигурени." Доколко са осигурени? - Ние сме сигурни само когато учим. Някои ще кажат: "Ама няма кой да работи!" Има Един, с Когото може да работите. Господ е дошъл, може ли да работите с Него?

През тази година Господ да ви помогне, да ви даде наставление. Ще учите, Той няма да говори. Нали с факти ще учите? Рано ще ставате, ще учите и ще ви научи. Но не учите ли, не може да научите нищо. И търновци трябва да се подмладят!

Ха да слезем сега долу!

22 септември 1922 г., петък, 6 ч.

В. Търново, в горницата

ТРИТЕ ДОПИРНИ ТОЧКИ

Три неща са необходими в живота. Тези, необходимите неща изтичат външа от нашата воля. Те не представляват още същинския живот. Животът не започва с необходимостта, животът започва със свободата на Духа. Необходимостта е едно условие за проявление на живот, тя е само условие, почва, а Духът е, Който развива живота.

Следователно ние трябва да имаме три допирни точки с Бога. Сега вие, които ме слушате тази вечер, можете да кажете, че вярвате в Бога, но това вярване не е ваше. Баща ви е говорил, майка ви е говорила, много философи са ви говорили, но всичко това е чуждо. Туй може да сте го опитали, а може и да не сте го опитали.

Следователно първата допирна точка трябва да бъде изпитана във вашето съзнание, във вашия дух. И тъй, първата допирна точка, това е Любовта. Тогава как ще познаете, че имате първата допирна точка? След като имате първата допирна точка, у вас ще дойде съзнателната любов. Любовта, това е качество, това е доказателство и вие не само ще я почувствувате, но ще я имате в съзнанието си.

Втората допирна точка, това е Мъдростта. По какво ще познаете, че имате тази допирна точка? Тя ще ви даде ума, ще роди знание, ще роди светлина. Следователно това са качества на Мъдростта. И тъй, аз казвам: Само светлият път на Мъдростта води към Истината.

Третата допирна точка, това е Истината. Какво ще ви даде Истината? Тя ще ви даде воля. И всеки от вас, който иска да има воля, трябва да знае, че волята е качество на Истината. Хора, които са се допирали до Истината, само тя им е дала воля.

Сега ще помните: Любовта ще създаде живота, Мъдростта ще създаде вашия ум, а Истината ще даде воля, която ви е необходима. А веднъж имате тия три качества - ум, знание и воля - вече ще можете да работите. Своеволието не е воля, чувствуванието не е любов и повърхностното знание, това не е качество на ума. Ние трябва да знаем нещата положително. За пример, ако вие дойдете при мене и ви кажа едно предложение, говоря ви, а вие ми кажете: "Не ви разбирам, определете се по-добре", значи няма разбиране в нещата, а трябва да има разбиране. Какво има? Любовта има две положения в света: да любим Единия Бог и да любим другите. Щом имаме истинската любов, трябва да любим само Единия Бог - значи Единия. Щом кажеш: "Не може ли да любим другите", така ти нарушаваш закона. Щом любите Бога, кажете: "Аз не мога да любя друго." Бога ще любиш и като любиш Бога, ти включваш всичко в себе си. Ти ще любиш Бога.

Това е първият закон, в който съвременните християни са изопачили учението на Господа. Тъй са изопачили учението Божие. Някой те пита: "Обичаш ли ме, любиш ли ме?" Няма да кажеш: "Аз те обичам, само тебе

обичам." Не, ще кажеш: "Обичам всички!" И като кажем, че ние обичаме само някого, ще знаем, че този, когото обичаме, това е Бог. Този е великият принцип. Кажеш ли, че обичаш само някой твой приятел, само него, ти си в кривия път. Не, ти ще кажеш: "Обичам всинца." И тъй, ако ние обичаме всички, ние започваме с най-малката любов, която трябва да проявим.

Тогава трябва да проявим нашето знание. В какво ще се прояви туй знание? В туй знание не трябва да съществува никакво, абсолютно никакво лицемерие, никакво извъртване на истината. Всеки от нас трябва да бъде толкова досетлив, че да тачи Божествените чувства, не моите чувства, а Божествените чувства, които се проявяват в нас, не сянката на нещата.

И тъй, аз ви поздравявам с този празник. Слънцето за нас е емблема, емблема на живия Господ, на живата природа. Във всички векове, във всичките дни на живота ни Бог все се проявява. Бог има и друго име, което аз не смея да произнеса. Защо не смея да го произнеса? Понеже устата на хората не са чисти, а туй име е свято, то не се произнася. Туй, свещеното име е толкова велико, че върху него се крепи цялата вселена и всички духове, от най-висшите до най-нисшите, върху това име се крепят. И когато се произнесе това име, то твори и всинца ние трябва да се стремим да осветяваме името Божие, да осветяваме Божия Дух. От туй име произтичат тия качества: Любов, Мъдрост и Истина. Самото име не може да се произнесе и никой друг досега не го е произнесъл. На земята това име не може да се произнесе, а ние говорим за Любов, Мъдрост и Истина. А за туй тайнствено име казваме, че то е Духът. Но Духът не е същинското име, затова трябва да се стремим да разбираме Бога най-първо в любовта. В какво седи тази любов? Ние няма да смесваме човешката с Божествената Любов. Аз забелязвам сега, че някои от вас често ги смесват. И те имат любов, но те смесват човешката с Божествената. И едната, и другата имат едно и също произхождение, но човешката любов трябва да се филтрира, тя трябва да мине през много филтрирания. Трябва да знаете кое е човешкото. А Божественото, това е същинската Любов, тя носи истинския живот.

Следователно в Писанието се казва: "Бога не Го познаваме." В Писанието още се казва, че не трябва да започнем с човешката любов, но трябва да започнем с Божествената Любов. И когато Христос е дошъл на земята, Той не казва, че трябва да започнем с човешката любов. Какво трябва да правим? Той казва: "Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила." Веднага Той туря основния закон - Любовта.

И сега някои казват: "Ние Бога не Го знаем." Следователно, ако не любиш брата си, Бога не можеш позна. И веднага и апостолите даже се разколебаха и казваха: "Ние не познаваме брата си, че Бога..." Не, не, аз казвам: Единственият, когото аз познавам, това е Бога. Какво нещо е братът?

Христос казва в Своето учение: "Никой не може да дойде до Мене освен чрез Отца Ми." Кой ти е брат? - Когато Бог е привлякъл към тебе. Ти

ще признаеш в себе си Божественото проявление и никаква друга любов. Признаете ли го веднъж, вие ще се освободите от ред нещастия, които имате сега - нещастия, съмнения. Ако имаш Божествената Любов, ти няма какво да се нуждаеш, ще бъдеш богат; а щом са всички богати, ще има какво да раздаваме; щом има пари, и бедните ще бъдат нахранени.

Сега искам да изпитате трите допирни точки: първата, втората и третата допирна точка. В тия точки сега се съгражда новото човечество и новата култура, не сегашното християнство. Съгражда се основата на шестата раса. Или въдворяването на Царството Божие на земята вътре в човешките души се съгражда върху тия три основи. Трябва да знаете, туй е принцип. И тогава нищо не е в състояние да ви разклати. Ще знаете, че това са трите символа, никакви други символи. Ние имаме три допирни точки: първата - Любовта, която дава живот; втората - Мъдростта, която ще донесе ум, знание, светлина; и третата допирна точка ще даде Истината, тя ще създаде у вас волята. Онзи човек, който веднъж възлюби истината, той е твърд като диамант, той казва: "Аз зная истината" и с нищо не можеш да го разколебаеш.

Този е пътът, той е светлият път, може да го опитате. Туй е едно Божествено учение. Вие сте призвани да бъдете свободни, а сега сте свободни, но по необходимост. Ние сме свободни и трябва да скъсаме всичките връзки, които ни държат досега. Всички тия стари връзки, ние ликвидираме с тях. Някои мислят, че като се скъсат тия връзки, ще умрат, ще заминат за другия свят. Чудни са хората! Когато пуснат някого от затвора, той умира ли? Ще кажете да не го пущате, защото отвън има сняг. Не. Това е лъжа. Разбирате ли какво е лъжа? Трябва да изобличим всичко в лъжа. Онези, които проповядват, говорят лъжа, майки и бащи, всички лъжат, не говорят истината. Истината трябва да се говори. Казват: "Не може да се говори истината!" - Може да се говори! Че това иска Бог от нас - да говорим истината. - "Ама - казвате - ако говорим истината, ние ще пропаднем." - Ти не си правил още опити да говориш истината, та да видиш ще пропаднеш ли. Защото говорим лъжата, затова пропадаме. Защо умираме вие? Раждаш деца - умират; раждаш деца - оглушават, ослепяват; майки, бащи умират. Защо? Защото ние не сме се още съгласили да говорим истината. Ще се спреш, ще кажеш: "Първата допирна точка е Любовта, втората допирна точка е Мъдростта, третата - Истината."

Ще се спреш и ще мислиш за Бога. Някой ти казва: "Какво ще мислиш?" - Ще мислиш за Бога и нищо повече. Ще бъдем свободни. Вие още не сте правили опити. Вие мислите, че като кажете истината, ще си попречите. Ако кажем истината на своя неприятел, преди още да сме готови, ще мязаш на онзи, който излиза насреща ти с онази чакмаклия* пушка, с патрони, пълни само с малко барут - фалшиви патрони, но като си готов да говориш истината, та като засегнеш някого с тази истина, трябва да подскача; като целунеш някого един път с истината, той ще каже: "Стига вече, аз разбрах."

Истината не умъртвява хората, тя ще им покаже истинския път.

* кремъклия

Сега друго нещо, не мислете, че туй учение, този път, по който вървите, е най-мъчният път. Той е най-лесният път, най-благословеният път. От гледището на другите пътища казват, че той е тесният път. Не, не, във всички свои проверки, които съм правил, аз казвам, че той е най-лесният път - пътят, в който има Любов, Мъдрост и Истина. А в другите пътища какви мъчности има? Хората избират най-лошите, най-мъчните пътища. Казват: "Този живот няма да ни даде никакво щастие, няма да вкусим нищо от него, не разбираме смисъла." - Не, ти ще ядеш някой плод - портокал - и той като влезе в стомаха ти, ще каже: "Братко, аз ти много благодаря, че ме прие в себе си." И ти ще му благодариш. И той, и ти, и двамата ще се радвате. А сега ядеш и не мислиш за нищо. Че как, като вземеш от този хляб една хапка вътре в себе си, той е нещо живо! Следователно, когато Бог проговори у нас, с цялото си тяло, ум, сърце и воля всички ние ще бъдем хора възкръснали и няма да задаваме въпроса, как трябва да живеем.

Сега аз желая вие да си напишете това мото:

САМО СВЕТИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

И в този път ще се реализират думите, дето казва един от пророците, че "онези, които чакат Господа, тяхната сила ще се възобнови." Те ще се подмладят. Такъв е законът. Любовта, Мъдростта и Истината подмладяват, обновяват, новоражда се човек. Човек постоянно трябва да се възражда. Този е вечният закон на възраждането, защото само във вечния живот, като се съединим с Бога, само Божественият живот може да внесе онези елементи, които донесат подмладяване, които обновяват човека, иначе изгубват смисъла на живота. Всеки, който е изгубил вярата в Бога, той е остарял. Дойде ли вярата, ти се подмладиш, ти си готов на всичко. Каквото пипнеш, Бог те благославя. Ако посееш една нива, Бог ще те възнагради; ако съградиш една къща, Бог ще те благослови, във всяко направление ще имаш благословието Му.

Сега ние мислим, че духовният живот изключва всичко в света. Не, всичко в света е духовно. Всичко е в Бога, но ние чрез своя живот опорочаваме духовните работи. Ние трябва да престанем да опорочаваме благата, които Бог ни дава. Да не опорочаваме великата истина. Щом опорочим истината, изгубваме волята си, а щом изгубим волята си, ние сме роби на света. Така идва робството.

И тъй, ние сега сме свободни, понеже имаме първата допирна точка с Бога. Това е Любовта. Значи Бог е Любов.

Втората допирна точка, това е Мъдростта. Значи, каквото гради Той, това е Мъдрост. И от това гледище няма зло. Той постепенно всичко може да превърне в добро, и злото може да превърне в добро. Ще знаем всички истината, че в Бога всичко е добро, ама в Бога, и вън от Бога всичко е зло. И ние се връщаме да живеем в този, великия закон. Този е пътят. Почнете ли вие да не вървите по този път, животът ви почва да става по-тежък, да отслабва.

Сега, тази вечер, аз вярвам в едно нещо. От вашето гледище вие всички имате доброто желание, не се колебаете, страхувате се. Мислите

някой път, че сте много умни, тъй ви схващам. Като се мислите за умни, страхувате се да не би да ви измамат нещо. Няма какво да ви мамим, лъжете се. Допуснете сега, че аз искам да ви измамя. Какво ще спечеля от вас, ако ви излъжа? Трябва да имам обект. Е, хубаво, тази лъжа вие ще я схванете, какво ще спечеля? Нищо, абсолютно нищо. Тази мисъл не е ваша, освободете се от нея. Това именно е най-важното доказателство, че ви говоря истината. Казвам: Съмнявате се, опитайте! Аз ви оставям да видите най-страшните неща, най-големите противоречия. Опитай и след пет минути ще познаеш верни ли са моите думи или не.

Ще идеш при някой химик да му кажеш: "Я анализирай този хляб и виж какви елементи има в него!" Слушай, докато този химик отиде в лабораторията си и анализира хляба, ще мине цяла седмица. Ти го опитай, вкуси и след 5-10 минути ще бъдеш готов за работа, и всичката ти меланхолия ще изчезне. Ама вярно ли е това? Опитай и в 5-10 минути истината ще излезе налице. Щом провериш и излезе истината, ще видиш, че говоря истината, а ако не излезе вярно, не говоря истината. Опитай! Тъй казва Христос в Писанието: "Опитайте Ме, и ще видите, че Аз съм благ." Следователно ние ще Го опитаме във всичките неща и ще знаем, че Той е благ. Каквото и да направим, ние ще се обърнем към Него.

Сега ще искам да идете да турите контакта си на Любовта, да дойде животът; да турите вашия контакт на Мъдростта, да дойде знанието и умът; да турите контакта на Истината с Бога, да дойде силната воля. И тогава ние ще бъдем в състояние да разрешим всичко в света.

Туй е учението на този ден. Този ден е повдигнат, хубав е, сухота има. Днешният ден показва, че Господ говори така: "Аз днес мисля да говоря и да им кажа, че ако те имат с Мене първата, втората и третата допирна точка, животът им ще бъде тъй улеснен и приятен, както никога друг път. Туй е емблема, но ако се малко усъмнят (на изток има малки облачета), нещастията ще почнат да извират, само малко ако се усъмнят." И утре времето ще бъде хубаво.

Ние имаме нужда от абсолютна воля, мъдрост и любов, да осмислим нашия живот. Този живот ще го осмислим, тъй както никога досега. И ние трябва да бъдем един образец, един пример, да покажем на този свят как трябва да се живее. Е, как трябва да бъде обоснован бъдещият свят? Ще им покажем как трябва да се лекуват, затвори няма да има, абсолютно никакви закони няма да има, ще им покажем как трябва да бъдат наредени програмите им. Всичко имаме ние.

За в бъдеще, когато някой направи една погрешка в нашата култура, ние ще му дадем един банкет. И тъй, като му дадем един банкет, втори път той няма да съгрешава. Тъй щото тия банкети ще се дават само на онези хора, които правят погрешки.

Това значи, че нашата любов трябва да бъде толкова велика, че да надраснем всичко.

Трябва да бъдем герои, да надвием нашата карма и да кажем: "Мога. Аз имам един контакт с Бога, имам Божиата Любов. Имам живота. Имам

друг контакт с Бога - Божията Мъдрост - имам ума, знанията и светлината. Имам трети контакт с Бога, с Божията Истина имам силна воля."

Всички въпроси, които ме спъват, мога да ги разреша. С Бога всичко мога да направя. Следователно всичко мога да направя с Бога.

И тъй, ние любим само Едного. Ние Го познаваме и в трите точки. Сега аз желая туй благословение да мине на вас.

Амин.

Желая благословението на Любовта да се излее в живота ви.

Амин.

Желая благословението на Мъдростта да се излее в умовете ви.

Амин.

Желая благословението на Истината да се излее във вашата воля и вашите действия и Бог да бъде с нас, и да работим всички за Неговата слава и за въдворяването на Неговото Царство, Царството Божие на земята.

Амин.

22 март 1923 г., четвъртък, 19 ч. и 30 мин.

Денят на пролетта

20 ч. и 15 мин. Вечеря - жито, ориз, плодове.

21 ч. и 15 мин. Песни. Учителят предложи да се пеят следните окултни упражнения:

"Сладко медено",

"Блага дума на устата",

"Един си ти, мой Мусала",

"Махар Бену Аба".

След тези упражнения Учителят сам запя едно окултно упражнение:

Светла е Зората на новия ден,

Светла е Зората на новия ден,

Ден на Любовта,

Ден на Мъдростта,

Ден на Истина и свобода,

Ден на Истина и свобода.

След това хорът пя вече по свое желание следните песни:

"Напред да ходим смело",

"Изгрява вече ден тържествен",

"Изгрява слънцето" и "Сила жива",

"Учителю благословен".

Изговорихме трите формули:

Няма любов като Божията Любов.

Само Божията Любов е Любов.

Няма мъдрост като Божията Мъдрост.

Само Божията Мъдрост е Мъдрост.

Няма истина като Божията Истина.

Само Божията Истина е Истина.

В 22 ч. и 10 мин. тръгнахме по домовете си.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Добрата молитва

Ще прочета само няколко стиха от 4 глава на Йоана до 29 стих.
"Бог е любов"

Туй, което досега съм говорил на всинца ви, то е, че ви трябва приложение. Употребявам друга дума вместо "мога". Приложението изключва думата "мога" в отрицателен смисъл, защото вие вземате "мога" в отрицателен смисъл. Думата "мога" е положителна. Вие омаломощавате думата "мога" наполовина. Казвам: Ще трябва да учим. Питате сега: "Мога ли?" А така тази дума "мога" у вас по някой път се омаломощава. "Мога"- тази дума е почнала да се обезсилва. Ако имате някаква спънка, не можете, разбира се. Всякога, за да имаш нещо, което спира думата "мога", трябва да има вътре някаква спънка. Спънката в живота ще бъде или в ума - в идеите, или в сърцето - в чувствата, или във волята - в действията. В идеите може да бъде спънка, може всеки един от вас да мисли, че туй, което той ще направи, то ще бъде най-доброто и като неговата работа втора няма, тъй си мисли той.

Туй е едно чувство в художника, в поета, в писателя, в свещеника, в проповедника. И всеки, който сам мисли, че туй, което е минало през неговия ум, такива идеи, мисли през друг ум не са минали. Но когато неговата мисъл се реализира, тогава почва да вижда нейните дефекти. Един знаменит английски проповедник, когато бил в университета, чел Библията и казал: "Каква неизчерпаема книга е Библията, по нея може да се проповядва хиляди години и не може да се изчерпи", а сам се изповядал в училището, че след като казал четири пъти по нея нещо, намерил се в чудо какво може още да каже. То е една погрешка. Човек, който така лесно се изчерпва, туй показва, че има някакви дефекти вътре в живота му. Някаква кауза, която вие застъпвате, или идеите, които искате да прокарате, трябва да знаете какъв е произходът им, Божествен ли е или не. Положително трябва да ги знаете, без никакво съмнение. Вие не трябва да имате слабостта на онзи вълк, който викал сина си и му казал: "Синко, слушай, аз не искам ти да се отдалечаваш от традициите на твоите деди и прадеди. Вярванията, отношенията, всичко туй трябва да го спазваш и никакво друго ново учение да не приемаш. Свещената религия, която имаме, тя е единствената религия, която има в света." Тъй е казал вълкът на сина си. Е, каква е религията на вълка? Той казва, че за всеки грях трябва омилоствение и жертвоприношение. Нищо повече! Вълкът съгрешава, когато дави овците, и иска за това да му се прощават греховете. Тъй мисли вълкът.

В обществото ще ви питат българин ли си, православен ли си, еретик ли си и т.н. Такъв един въпрос мене ми се вижда малко неестествен, т.е.

вие като ученици на тая всемирна школа на Бялото Братство трябва да схванете въпроса малко другояче. Даже в един съвременен германски университет няма да ви питат българин ли сте или не, а ще се запишете там. За науката не важи дали сте българин или не. После може да сте православен българин и да сте един от най-последователните ученици в школата. Сега, като дойдете в школата, не важат вашите вярвания, нито вашият произход. От вас се изисква най-първо да учите. То е свещеното. Да учим, това е Божествен импулс. И в дадения момент човек, който има желанието да се учи, който иска да върши волята Божия, това е свещеното, това е живият човек, който се проявява. Туй, за което мислите, то са традициите. Това, което проявявате, това е важното. Вие искате да служите, да сте полезни на човечеството. Как ще бъдете полезни? Туй, за което искате да служите на другите, първо трябва да сте служили на себе си. Аз ви питам, кой от вас е бил полезен на себе си, но в правата смисъл? Ако някоя вечер след като пренедете, ви е тежко на корема, били ли сте полезни на вашия стомах? Ако някой ден се смутите и главата ви се развълнува, били ли сте справедливи спрямо вашия ум? Ако обещаете и не изпълните, били ли сте справедливи спрямо вашето сърце? Ако обещаете и не изпълните, били ли сте справедливи спрямо вашата воля? Човек, който не е полезен спрямо своето сърце, спрямо своя ум и спрямо своята воля, не може да служи на Бога. Законът е такъв. Ако ти не зачиташ своя ум, ако ти не зачиташ своето сърце, ако ти не зачиташ своята воля, която служи за твоето повдигане, в какво ще служиш на Бога? Сега казваме: "Еди-кой си какво е направил?" Ще слушаме какво Бог е направил в света или какво са направили хората. Първото свещено нещо е да уредите вашите отношения с Бога. - "Ами църквата, ами всичко друго?" - Първото отношение във Всемирното Бяло Братство е отношението ви между Бога и вас. Ще ви докажа защо всичките други отношения, които имате в света, са неестествени отношения. Вземете едно от най-благородните неща. Имате дете, кърмите туй дете, но то постоянно плаче: "Дай, дай!", все изтегля. И майката живее с идеята, че туй дете един ден ще я храни и ще я обича, обаче дали ще бъде тъй, то е въпрос още. И аз бих питал: Колко щастливи майки има в света, на които децата да са оправдали тази любов? Значи туй, което майката върши, не е право, не е благородно, не, отношенията между майката и детето са неестествени. Защо? Тази майка е заченала туй дете, без да познава Бога. И следователно законът е същ, детето се ражда, без да познава Бога. И всички нещастия в съвременния свят произтичат от факта, че всяка работа, щом я започваме, без да познаваме Бога, то и тази работа ще има такива отношения към нас. Затуй всяко нещо в света се руши. Каквото и да започнем много добре, крайт ще бъде разрушен. Защо? - Защото хората нямат прави отношения към Бога. Отношенията на Бога са прави. Любавта, която вие ще покажете към Бога, има един отговор: Бог е едно от най-възвишените, най-благородните същества. Значи отношенията ви към Бога, Който ви познава много добре, ще бъдат прави и каквото дадете, в замяна ще ви се даде. И ако вие образувате правилна връзка между Бога и вас, тогава и

отношението ви с вашите близки ще бъде правилно. И като слезем, ние ще знаем как да работим с хората, после ще се отправим от света, човешките към Бога, ще знаем какво да правим. А сега на земята ние не знаем как да се обвърнем към Бога, не спазваме условията. Следствие на туй у вас се заражда желание, всеки иска да работи, но иска да намери един като себе си, и заедно двама да работят за Господа. Не, човек трябва да се свърже с Бога такъв, какъвто си е и какъвто чувства вътре в себе си Бога. Вие познавате Бога по традиции, философски, теоретически, нотий по същност, по естество, по опитност, да ви е говорил Бог, тъй както на Мойсей на планината или както на Христа, нямате го още. Някои от вас правите опити, но ако някой ви зададе малко по-специфичен въпрос, вие лесно може да се усъмните. А онзи, който е говорил веднъж с Бога, този момент остава неизгладим в съзнанието на човека. Всичко може да се изглади, да изчезне, но този момент - веднъж само да ви е проговорил Бог, този момент остава абсолютно неизгладим. Целият свят да се обърне, никоя сила не е в състояние да изглади този Божествен образ. И следователно, когато Писанието казва, че Бог е направил човека по образ и подобие Свое, подразбира се, че когато Бог е направил този човек по образ и подобие, Той тъй се е връзал, че не е могъл да се забрави.

Първите хора, които са видели Бога, сега идват. Това са Белият Братя, това е културата, която върви по съвсем друг път на развитие. Сегашните хора на земята са направени от пръст и им е вдъхнато малко жива душа. Живи души са те, нещо смесица от кал и Божествено дихание, та една каша е станала. Тази каша първа трябва да стане образ и подобие на Бога. Сега вие ще трябва да премахнете вашите предубеждения. Най-първото нещо, да вложите смирение в душата си. То е едно от качествата на всеки един ученик, който ще постъпи в тази школа. Знаете ли какво значи смирение? Абсолютно смирение. Каквото и положение да заемете - цар, философ, учен, слуга - всеки, който влезе в школата, ще забрави първото място, което е заемал. Ще влезете в школата без никакви претенции. Най-първо ще изучавате своите задължения, всичко ще изучавате, а за права зъб няма да обелите, няма да претендирате. За вашите права други ще се грижат. Всички Бели Братя ще се грижат за вашите права. Вие се грижете за вашите задължения, те се грижат за вашите права, а не за задълженията ви. Вие като влизате в школата, ще се учите на вашите задължения. Не спазите ли туй правило, вие ще седите вън от школата. И тогава знаете ли какво има вън? Вънка ще се въртите, ще обикаляте около тия университети на Бялото Братство. Ще знаете какво има вънка, но вътре какво има, няма да знаете. И като се върнете, ще разправяте за величието около школата, но вътре какво има, не ще знаете. Сега някой от вас ще каже: "Ние сме слушатели на тия неща." Хубаво, слушатели сте. Сега откън колко ще разберете, ако слушате? За да ги разберете, трябва да влезете вътре.

И тъй, първото нещо за учението е смирението, но смирение, каквото се предполага. Вземете за пример онези синове в света, които чакат

бащата да им остави наследство, мислят само за онези права, които имат, и си казват: "Какво ще се падне от баща ни, ние сме 6 сина, баща ни има 12 000 000 лв. Значи на всеки по 2 000 000 лв." Всеки син, където ходи, все това казва: "Право имам, два милиона лева имам. Мене не ми трябва наука, не ми трябва работа, аз съм осигурен." И сегашните християни проповядват, казват: "Вие сте спасени, Христос е умрял заради вас; 2 000 000 имате." Е, хубаво, като сте спасени, седите, пееете си и казвате: "Като умрем, ще идем в рай." Това е едно погрешно схващане. Във вас трябва да се зароди едно такова дълбоко, непреодолимо желание за работа, за растене, каквото досега не сте имали. По някой път аз ви гледам, че плачете и си казвам: Ако тия сълзи, които досега сте проливали, бихте ги пролели само за да станете ученици, какви велики промени биха произвели те във вас! А вие за какво плачете? Плачете, че някой ви е обидил, плачете, че нямате средства, плачете, че не сте млади, че сте остарели, че нямате знания, че нямате това-онова, че нямате обществено положение, че нямате сили. И мъже, и жени все плачат, плачат. Плачът е даден за другите. За вас обаче, ако плачете, то е плачене за училище, да проливате сълзи, да станете ученици, то е най-великото, най-хубавото нещо.

Сега, туй, което ви говоря, ще кажете: "Толкова време ние търсим Христа, ние Го слушаме, ние Го обичаме, жертвуваме се заради Него, проповядваме заради Него." Имате едно лъжливо схващане. Вие искате да учите музика при един съвременен професор, срещате го на пътя, говорите му, хвалите го, казвате му, че само при него бихте искали да учите, че като него няма друг, давате му по една китка всяка сутрин, и тъй 10-20 години наред хвалите го, но не отивате да учите музика. Питам: Какво ще спечелите от това поведение? Нищо няма да спечелите. Вие ще сте профани по музика и учителят ще каже: "Много добър е този ученик, цветя носи, но много съжбялям - не учи." А представете си обратното, че вие сте вътре в училището, не носите букети цветя, не хвалите учителя си, но учите. И той е доволен, радва се, че има един способен ученик, и казва: "Добър ученик е този." Каква полза, срещате Бога, дадете Му букет и казвате: "Господи, Ти си добър, такъв-онакъв, като Теб друг няма. Ти си Любов! Ти си добро. Ти си Истина." Направите Му една молитва. Това е хубаво. Не казвам, че не трябва да го правите, но казвам: Занесете букета на вашия учител, вземете инструмента на рамо, кажете му вашите сърдечни думи. Това е плюс учението и туй, което научите, ще можете да го предадете.

Сега вие искате да въздействувате на някои хора, казвате: "Е, този да го обърнем към нас." Как ще го обърнете? Той не е някой камък, да го хванеш от едната страна, да го обърнеш на другата. Той не е някоя кесия, да го обърнеш, че да извадиш съдържанието му. Обръщане! Да обърнеш човека, той може да вземе една посока и после друга в своето обръщане. Искам сега да имате едни правилни разсъждения, правилни схващания. Сега във всинца ви има едно предубеждение, вие мислите, че много знаете. Вие се показвате, че сте смирени, но няма смирение капка във вас. Аз ви говоря искрено, тъй както ви схващам, вие привидно сте смирени, а

в сърцето сте горделиви. Можем да направим опит. Допуснете, че вие сте една високопоставена светска дама. Обличате се хубаво, поканени сте на един банкет в някое висше общество. Да кажем, че сте религиозна, верующа. Отивате на банкета и по пътя ви среща една баба просто облечена, носи една кошница цветя и ви казва: "Сестро, можеш ли да вземеш тази кошничка, да занесеш тези цветя на едни бедни хора?" Ако туй е едно изпитание и ви накарат да занесете тази кошница някъде, ще я вземете ли? Ще кажете: "Чудя се на твоя ум. Аз съм поканена на едно място на банкет, там отивам." Именно две покани имате. От една страна, поканени сте на банкет, хубаво облечени сте, гледате се на огледалото, а от друга страна, Христос ви поканва на друг банкет. Без колебание ще кажете: "Ще занеса кошницата." Откажете ли, свърши се работата! И тогава вие ще сте от онези, които обикаляте около университета, ще знаете как е направен той, какви прозорци има, как са наредени, но какво има вътре в университета, не знаете. Е, сега, вие сте християни, нали? Толкова години следвате при мене! За небето съм ви говорил и ви питам сега: Я ми опишете, какво нещо е рай. Опишете ми какво има в рай. Кажете ми коя от вас е ходила в рай и да опише какво има там. Ясно и подробно описание да бъде. Нека има кандидати да ми кажат какво има там. Вие сте ходили в рай, но след като излезете оттам, нищо не помните - Белите Братя ви знаят, там има едно широко езеро, потопяват ви в туй езеро и ви измиват. И тогава вие казвате: "Бях някъде снощи, но забравих всичко." Че туй е тъй, да не ви се вижда чудно. Някоя вечер сънувате някой много ясен сън и си казвате още тогава: "Ще си го запиша." Станете сутринта, изчезнал, казвате си: "Сънувах снощи нещо, няма го!" Сънувахте, но не го записвате и го забравяте. Когато сънувате нещо по-интересно, ще си вземете една тетрадка и ще си запишете всичко, а тези, които не си записват сънищата, за тях казваме, че те са от тия ученици, които само обикалят университета.

Най-първо, като ученици ви трябва смирение и пълен мир на душата - спокойствие и мир. В Писанието се казва: "Мирът Господен!" Този мир трябва да се добие. Мирът може да се добие само като се образуват прави връзки между Бога и вас. Тази пряма връзка ще ви даде такъв импулс, както някоя друга сила в света не е в състояние да ви даде. Тя няма да ви лиши от нищо. С такава една връзка може да заемете в света най-долното положение, може да се намирате в най-лошите условия, освен че няма да ви спъва нищо и никой, но туй, Божественото ще превърне всички тия елементи, ще изважда соковете от тях и ще се намирате при по-благоприятни условия, в живота ще бъдете по-силни. Това е Божественото. Сега виждам, че във вашите умове пак се ражда същият въпрос: "Как може да стане всичко това?" Христос казва: "Ако се не родите изново, няма да влезете в Царството Божие." Никодим Го запитва: "Как е възможно старият човек, проявеният човек да се роди изново?" Христос не разбира стар човек на години, но онзи, който има знания, който има мъдрост, ще ви го изтъквам по друг начин. Казва Никодим: "Онзи, който е придобил знания, който е завършил своите науки, подобава ли да се върне, да започне пак от а, б?

Христос казва: "Той трябва да се върне, да започне от а, б, да започне от вода и Дух." Водата, това е новият живот, истинският живот, Божественият живот. Духът, това е Разумният, Божественият живот, в който трябва отново да се облече човешката душа. Това е една фаза, минаване от един живот в друг - тъй го наричат в Писанието - значи минаване от живота, който носи смърт, към живота, който носи вечен живот, да минеш от безумното към разумното, което внася разумното. Защото, дето има разумност, няма грях. Само безумният човек може да греши. Умният човек не може да греши и всеки от вас, който по някой път греши, той е бил в състояние на умопомрачение. За пример разгневил се, казваш: "Чакай, аз ще му отмъстя." Веднага дойде помрачението и почваш да мислиш как да си отмъстиш.

В тази глава, която прочетох, Христос показва на тази самарянка истинския път, който е учението за служенето на Бога, понеже трябва да бъдем работници. И вие работници трябва да бъдете! Вие ученици искате да бъдете и да приложите новото учение. Как ще го определите, ако ви попитат: "Къде е това Бяло Братство, на което вие сте ученици?" Е, как ще защитите вашата кауза? Вие ще запитате съвременните учени: "Вие в какво вярвате?" Ние вярваме в Христа. Где е този Христос? Е, преди 2 хиляди години е живял Христос. Апостолите са писали за това. Но с Христа били ли сте? И на вас ще зададат същия въпрос. Но вие може да имате тази опитност. Всеки от вас, като стане ученик, като придобие тези качества на смирение и мир, може да бъде въведен вътре в Бялото Братство и всеки от вас ще види какво е то.

Сега у вас се заражда най-първо желанието, преди да се очистите, да влезете в Царството Божие. Всичко може в света, но нечист човек да влезе в Царството Божие е невъзможно. Чисти, абсолютно чисти трябва да бъдете! Знаете ли какво значи чист? Сега ще ми каже някой защо аз не се интересувам по някой път от този свят. Ето защо аз не се интересувам. Като ми задават хората този въпрос, те мислят, че са умни. Не, те са глупави. Аз ще им докажа, че това нещо от наше гледище е разумно, логично и правдоподобно. Вие искате да се интересувам за този свят повече, отколкото за онзи. Вие, които ми препоръчвате тази философия, постъпвате ли съобразно нея? Аз казвам: Вие поставяте на масата един диамант толкова голям, колкото едно паче яйце. Е, питам, къде ще отидат очите ви? Погледнете малкия, но като погледнете после големия, няма да отстраните очите си. Кой искате? Ще кажете: "Диамантът, който е голям колкото паче яйце." Ако вие сте толкова умни, че ще вземете диаманта, който е голям като пачето яйце, ние толкова глупави ли сме да вземем малкото яйце? И ние не сме толкова глупави. Ние виждаме и този, и онзи свят. За онзи свят е този голям диамант и ние постъпваме правилно, като се интересуваме от него. Значи ние ще съпоставим две истини. Най-първо седи хубостта на вашия живот. Ще ви кажат: "Ами ние имаме култура!" Ами тази култура, която имате, е взета от горе, от нас, от Бялото Братство. Науката, това е геометрията, математиката, естествената история, астрономията, музиката,

поезията, изкуството, всичко, всичко е взето от горе. Това не е ваше. Някои казват: "Измислих нещо." Вие нищо не сте измислили. Тези хора тук на земята, които казват, че са измислили нещо, нищо не са измислили. Всичко е взето от невидимия свят, препренесено във формите. Следователно тази култура на видимия свят е взета от невидимия свят, неразбрана култура е; и принципите, които те употребяват, и те са неразбрани. Не само това, но по някой път вие не разбирате и себе си, задавате си въпроса: "Какво съм аз във от тялото?" Представете си, че един ден се съблечете, ще излезете вън от тялото си, ще влезете в друг свят, как ще се познавате? Пипнете си главата, косата, казвате: "Аз съм, аз съм Елена." Един английски философ всяка вечер се питал, казвал си: "Дали съм аз, да не би да е нещо илюзия?" И като се увери, че е той, тогава се успокоявал. Е, питам, вънка от своята мисъл има ли ясна представа какво е той, или вънка от своя мозък има ли ясна представа за своята мисъл? И ако при сегашното си състояние някой път вземете да мислите за себе си, може да ви мръдне дъската - ще се уплашите.

А тъй може да направим с вас някой опит в школата. Ще ви извадим от тялото ви навънка, ще ви вдигнем нагоре до бялата лампа. (Учителят сочи средната лампа в салона.) И оттам ще се гледате. Две неща трябва да има в ума ви, за да разсъждавате. Ще се виждате във от тялото и ще се чудите как става това. Само че онова същество, което е горе при лампата, тази материя ще се движи по силата на волята, а за долното същество други условия му трябва. И някои от вашите идеи се спъват по тази проста причина. За пример вие искате да направите нещо, искате да говорите на някой човек за Бога, но веднага във вас влиза мисъл, която ви парализира: "Мога ли да говоря аз? Туй, което ще кажа аз, ще го приеме ли? Ами ако ми се присмее?" И вие се намирате в едно противоречие в себе си, мислите, че не знаете. Мислите ли, че аз, който съм виртуоз и седна да свиря, та ще се боя от хората? Най-първо ще свирите за себе си, няма да мислите за никого. Аз като говоря тази истина, най-първо я говоря за себе си и като я говоря тъй, както аз разбирам, ще разберете и вие. Представете си, че свиря нещо хубаво и вие слушате. Аз се радвам и вие се радвате. Аз свиря на себе си, вие ме слушате и казвате: "Много хубаво, благодаря." Казвам: Няма защо да благодарите, аз свиря за себе си, а вие, които сте възприели, благодарете за това.

Ние като имаме отношение, трябва да имаме отношение с Бога. Като се домогнем до тази велика истина да служим на Бога, то като говоря на вас, аз говоря на Бога, имам отношение към Него, а вие слушате този разговор. Пряки отношения трябва да имате към Бога и когато имате тия пряки отношения, душата ви ще се изпълни с един вътрешен мир и страданията ви, всичките ви сегашни мъки ще бъдат толкова приятни, че като се върнете вкъщи, ще помилвате вашите страдания. Те ще ви бъдат тъй приятни. И вие ще бъдете толкова искрени спрямо тях, ще им кажете: "Аз досега исках да ви изпъдя и да оставя само няколко деца и мислих да ви дам за слуги, за обучаери, за шивачи и шивачки, за готвачи, за кошничари,

елате всички при мене по закона на любовта." И тази скръб, която неволята ви е причинявала досега, и тя ще почне да скача, да играе, ще каже: "Мама забогата!" Но знаете ли защо скръбта скърби? Представете си, че вие имате едно дете, което е деликатно, то изисква една хубава храна, но вие нямате пригодена храна за него, давате му твърда храна, това дете ще стане ли весело? Знаете ли какво нещо е скръбта? Аз определям скръбта така: че това са възвишени духове, които са свързани с вас. И когато ние скърбим, и те скърбят и плачат с нас. А когато се върнем към Бога, тогава ще се зарадваме, скръбта ще се измени и този ангел - скръбта, няма да плаче. Този ангел, като ходи, обикаля около вас, постоянно ви казва: "Много, много си казал. Туй, което направи днес, не е хубаво." Тогава ти се обръщаш, казваш на скръбта: "Слушай, аз от децата си не искам съвети, ще се подчиняват, няма да се месите в моите работи, аз заповядвам." - "Ти можеш да ми заповядваш, но не прави зло." - Вземеш тоягата си и казваш: "Вънка тия!" - "Ти може да ни биеш, но не си прав, нищо повече." Тия ваши деца, които сега ги наричате скръб, един ден ще видите, че са ваши учители. Цялото човечество аз го наричам непослушните ученици. Нищо повече! Не че имате зла воля, но считате, че тия страдания, всичко туй трябва да изчезне и вие като някои богове, като някои царски синове и дъщери като ударите звънеца, всичко по волята ви трябва да стане. Даже и най-бедните, със скъсани дрехи дечица казват: "Е, аз да съм един княз или една княгиня, какво ще направя!" Значи имат понятие за княгиня. Казвате: "Туй, бедното детенце!" Няма какво! Турете му ново облекло, ще видите как ще ви посрещне. Ще каже: "Не съм разположен." А туй "не съм разположен", то е театрално представление.

Е, сега искам да видя колко души от вас, ако им кажа: Вдигнете си пръста и кажете: "Решаваме" - всички ще го вдигнете, но аз искам да вдигнете ума си, да вдигнете сърцето си, да вдигнете волята си. Ще направите един опит: вечерно време, като си лягате, ще кажете: "Тази вечер аз искам да отида при Бялото Братство. Ще отида при Господа." Първото нещо, ще кажете: "Аз чист ли съм?" Хубаво, тия разсъждения прави ли са? Когато някой болен страда от някоя болест с десетки години и е опърпан, окъсан до гуша, той отива при някой добър, благороден и чист лекар, казва ли му: "Аз съм болен, трябва ли да дойда при тебе?" Не, той отива при този лекар и казва: "Заради него ще отида, той ще ме приеме." Вие трябва да имате вярата на болния, каквато той има към лекаря. И ученикът трябва да има абсолютна вяра към Учителя си, че като отива при него, Учителят му ще го приеме такъв, какъвто си е. Турите ли си тази мисъл, че няма да ви приеме, въпросът с вас е ликвидиран. Никакво съмнение, ни помен от съмнение за вашите глупости, за вашите грехове, за вашите слабости, това-онова. Всичко туй в дадения момент ще оставите и ще отидете с пълна вяра при този Учител на живота, Когото търсите, и тези ваши Бели Братя, и те ще ви приемат. Туй е едно правило без никакво изключение, на 100 едно няма изключение. Турите ли туй правило в душата си, може да направите първия опит. Първия опит ще го направите в

мълчание. Искате да знаете дали Господ е с вас и дали слуша душата ви. Вървите по улицата и слушате някое младо момиче плаче, без майка останало или някой болен охка. Вие ще минете, няма да кажете нищо, само ще се доближите и ще го бутнете, без да ви забележи, и ще си заминете, ще гледате резултата на вашето бутане. Резултатът е, че след като го бутате, от вас ще мине един ток, той ще се затича подире ви, ще ви благодари, защото е усетил подобрение, ще ви познае. Вашата ръка веднага ще му действа. Няма да му кажете: "Аз ще ви излекувам." Ще направите опит с един, с втори, с трети, навсякъде ще внасяте мир и радост и ще видите, че носите едно велико изкуство със себе си, каквото никога не сте имали. Сега някои от вас ще кажат: "А като зная туй изкуство, ще мина покрай някой милионер, ще го бутна и той ще раздаде богатството си." И то ще бъде, но сега опита ще правите с болните, а после с богатите. Някоя бедна вдовица се моли на някой милионер, а сърцето му е като камък свито. Вие ще минете полекичка край него, ще го докоснете с пръста си и той веднага ще извади кесията си и ще даде. Силата е в нашите ръце, разбирате ли? На света ние заповядваме, а не друг някой. Аз, който съм ученик на Бялото Братство, на което Христос е глава, аз заповядвам. Аз съм казвал толкова пъти това. Казвате: "Туй ще стане, онуй ще стане." Нищо няма да стане. Ние знаем, че нещата стават тъй, както са определени отгоре. Сега гледам, някои от вас имат слабостта, казват: "Да влезем в църквата, че да бъдем полезни на този народ." - В коя църква, тази църква познава ли Христа? Църква, която да познава Христовата Любов, аз не познавам. Не познавам още нито една църква в света, която познава Христа. Всички тези, които Го познават, трябва да Му служат без пари, даром. Ще бъде безобразно от моя страна, като отида при един мой приятел да му работя, и вечерта да му кажа: Плати ми сега. Не, даром ще работя. Ще бъде смешно, като обичам Христа, да Му кажа: Сега плати! Не, това за нас трябва да бъде едно очакване, една радост. Ние считаме това един дълг и като знаем това, и Той ще работи заради нас. Ние заради Него и Той заради нас. Бог за нас и ние за Него, Учителят за учениците и учениците за Учителя. Сега вие трябва да се проникнете от тия принципи. Не, това са две положения абсолютно верни. Вие може да си отидете в онзи свят, но ако не работите тъй, както ви казвам, никакви съществени резултати няма да постигнете. Ако работите по този начин и сте една учителка, ето какво ще постигнете. Тия ученици, над които сте работили 4 години, те няма никога да ви забравят, ще се образува една пълна братска връзка, а при това положение, както са сега, ще срещнат учителя си, с когото не са имали никаква връзка, и ще кажат: "Едно време беше наш учител, сега е обеднял." Не, в Бялото Братство такива отношения няма. Никоя сила не може да го смъкне там. Той може да се смъкне сам, но обществото никога не може да го смъкне. Обществото може да смъкне един учител, учениците му може да го смъкнат, но в Бялото Братство това не може да стане. Там няма сила по-голяма от неговата.

Сега тия твърдения, които правя, са положителни, които не трябва да

ви обезпокояват, но те трябва да бъдат като един импулс във вашите стремежи. Вие още не сте прекарали големи изпитания. За пример вие не сте имали изпитанията на Христа. Някои от вас, имали ли сте изпитанията на апостола Павла? Удариха му 5 пъти по 39. И след като удариха на апостола Павла 5 пъти по 39, той каза: "Братя, с голяма скръб ще влезем в Царството Божие." Тия страдания трябва да ги минем до седмата глава. Той беше във вашето положение, като вас разсъждаваше, като вас мислеше, но след като му удариха 5 по 39, той влезе в осмата глава и тогава разбра какви отношения имат страданията към човека, измени тона си и казва: "Има изходен път в живота и днешните страдания не са в състояние да ни изменят в Любовта Христова." И казва тогава той: "Не зная в тялото си ли бях, или извън тялото си бях, но заведоха ме на едно място, няма да ви кажа къде, но видях и чух неща, които не мога да ви ги изкажа". Къде е ходил? - В Бялото Братство. Това той го нарича третото небе, бъдещата култура и казва: "Това, което видях и чух там, не мога да го изкажа." За днешните страдания той казва: "Образът на външния свят минава и вие се обновявате, но докато дойде тази бъдеща култура, докато дойде Йоан, ще бъдат тия страдания." Йоан описва сегашното положение в Откровението, пише за онзи, новия град Йерусалим. Туй не е нещо фантастично, но нещо реално, което не се изменя. И при тия условия вие като ученици ще продължавате да се учите. Не мислете, че в туй Бяло Братство ще се учите само 5-10-15 години, но се изисква 1-2-3-5 и повече живота. Това е хубаво, има какво да се учи. И колкото повече време има да се учите, толкова по-добре. Ако влезете в Бялото Братство с вашите схващания, тъй както сега се учите, тъй както бързате, вие ще имате един нещастен живот, а като видите този материал, колко има да се учите, вие ще се зарадвате, че за всичко това ще имате условия и ще бъдете полезни. Сега, каквото и да ви говоря, повече няма да ви говоря върху това, което толкова пъти съм казал: Да се обичате, да имате обич един към друг, но трябва да имате отношение първо към Бога, трябва да обичате Господа. Нищо повече! За нищо друго няма да ви говоря, само ще кажа: Любов към Бога! Решен ли е този въпрос, всички други въпроси се разрешават тъй естествено, магически се разрешават. Всички други социални въпроси се решават по един много естествен начин. Не можем ли да решим този въпрос, никой друг въпрос не ще можем да разрешим. От 8000 години всички философи се занимават с разрешението на тази проблема. Няма друг изходен път освен този: "Господ ме обича и аз Го обичам." После ще си кажете: "Ама дали ме обича?" Обича ви, нищо повече! Каквото друго и да ви дойде на ума, то не е вярно. Онова, вътре у вас, което може да ви каже, че Господ не ви обича, то е сатанинско, дяволско. Това е - като изучавате индийската философия - от ония духове, как ги наричат там? Прочетете някой път, ще видите как ги наричат. Една индуска дума има за тях, намерете я. С тази дума се означават лошите, падналите духове. Намерете името, с което индусите наричат тия паднали духове. Ако за втория път не можете да намерите името им, аз ще ви го кажа. Сега не искам да ви кажа тяхното име.

Щом кажете, че обичате Бога, ще чуете нещо, което ще ви каже: "Не, ти не Го обичаш." Долу под пъпа нещо ви говори: "Не, ти не Го обичаш." Започваш: "Обичам Го!" - "Не Го обичам." - "Обичам Го." - "Не Го обичам." И ще почне спор. Тогава вие си кажете: "Бог ме обича!" И понеже Той е безграничен, понеже Той нито се изменя, нито се променя, в Неговата обич аз нямам никакво съмнение. И светът да се обърне, не допускам никакво съмнение. И светът да се обърне, на прах да стане, Бог ме обича, свършена работа! В първата формула няма никакво съмнение. Във втората може да отстъпите, може да се усъмните, но дойдете ли до първата формула, всички замълчават. Сега това са формули, ще се учите. По някой път аз съм опитвал да видя дали ще се обезсърчите. За пример мога да ви кажа тъй: От вас нищо няма да стане. Какво значи това? Вие ми казвате намерението си: "Аз ще отида до Варна." Казвам ви: До Варна не можете да отидете. Обезсърчите се. То значи, за един ден не можете да отидете до Варна пеш, 7 дни ви трябват. Казвате: "Във Варна не мога да отида." Можете. Това е игра на думите "мога", "не мога", това са неща относителни. Когато на един окултен ученик кажат, че "от вас нищо не може да стане", говори му се на един положителен език и с това вие ще му направите най-голямата услуга. Той знае, че от него всичко става - по закона на отричането: "От тебе нищо няма да стане", значи, че от тебе нещо ще може да стане. За пример някое дете се ражда и умира, такъв е законът на земята. Казвам: Туй дете ще умре. Ще умре непременно. Кога? - То е въпрос. Може след един месец, след два, след година, след две, след 50-100-200 години, но ще стане. Може и не може, раждането и смъртта, това са обратни процеси, но раждането предизвиква смъртта и смъртта предизвиква раждането. Един ученик от Бялата школа никога няма да се обиди. Казвам ви: Туй, вашето дете ще умре, понеже е една недоразвита душа, контрабанда е дошло във вашия дом и ще я повикат от онзи свят. Ще ви пратят друго дете, много по-добро. Е, какво има да съжелявате тогава? Дали сте една дреха на един разбойник, на един престъпник. Нека си върви с дрешката. Даденото, дадено. Нищо повече!

Сега между вас аз искам да схващате нещата в положителен смисъл, да не се роди в душата ви една извратена мисъл. Всички извратени мисли се раждат въвн от любовта. Щом дойдем до онази велика любов да познаваме Бога, никакви извратени мисли не могат да вземат място нито в човешкия ум, нито в човешкото сърце, нито в човешката воля. За всички тия страдания, за всички ваши грехове, каквито и да са те, Писанието казва: "Аз ще залича всичките ви грехове." Като се върнете тази вечер, прочетете *6 глава от Исаия, 6 стих*. Положителната страна на туй учение трябва да имате, положителна вяра във вашия ум! Вие ще се стараете да бъдете свободни. Имаме ли отношения към Бога, ние ще определим правилно и отношението си на земята, ще изпълним отношенията си към хората. С други въпроси няма да се занимаваме. Всички ще знаете, че има да решавате един важен въпрос. Този въпрос е толкова назрял и вие вече имате всичката възможност. Това аз няма да го нарека новораждане, но

аз наричам тази първа стъпка съзнателна връзка между вас и между този, живия Господ, който сега действа в света. Образува ли се тази връзка, тогава всичките ви отношения, каквито и да са те, ще бъдат уредени по най-добър начин, идеално ще бъдат уредени. Туй ще го изпитате. Не направите ли вашата връзка, у вас ще останат пак същите връзки, които имате сега. И тогава, ако се зародят страданията у вас, никой не ви е виновен, всеки е виновен за себе си. Сега например вие живеете в София и по някой път питате какво ще каже църквата, какво ще кажат свещениците. Църквата, това е Бялото Братство. Нищо повече! Това са живи същества от най-висша култура, това са църквите, това е Царството Божие. Та тази църква и ние я познаваме. И ако някой каже, че ние не зачитаме църквата - не, не, ние не искаме да се лъжем с туй, което не е църква. Нас никой не може да ни лъже с това, което не е църква.

Ще мислите сега. Това са мисли, които ще ви вземат доста време, да обмисляте сериозно върху тях. Да бъдете като малките деца. Да възприемете тези мисли всяка вечер, без да мислите, че Господ няма да ви прости греховете. Не, няма по-благо същество от Бога, няма същество по-внимателно от Него. Той е толкова внимателен. Той е зает с толкова работи, но за всички същества, от каквато и йерархия да са, най-малката им съществена въздишка Той я чува и веднага взема под внимание да поправи погрешката. Няма нещо, което може да избегне от Неговото око и ухо. Но щом влезете в училището, понеже там сте съзнателно израснали, отношенията там са други. Понеже в школата сте свободни, там трябва да проявите воля. Господ няма да ви застави насила да се учите. Не, Той ще ви остави свободно да си изберете пътя. Ние насила не можем да направим някой праведен. Ние можем да му проповядваме, но не можем да му въздействуваме. Един проповедник, който иска да обърне някого към Бога, той трябва да отиде на негово място. Казва Господ: "Измени ролята си сега!" Не, ние не искаме да си сменим ролята с никого. Сега тия неща като ученици трябва да ги спазвате. За в бъдеще ще искам да се образува помежду ви една благоприятна атмосфера. Като се съберете тука, в зданието, да се образуват благоприятни влияния помежду ви. Като излизате, да се чувствувате свободни. Тишина, радост да се прояви. Искам да бъдете свободни. Ако искате свободно да действа волята ви, трябва да дойде във вас любовта и тя ще ви донесе широта и свобода. И после, трябва да се задоволят вътрешните нужди на всички ви. Трябва да бъдете внимателни. Вечерно време като си седите, няма да мислите само за вас, но ще размислите за кого мисли Господ, и вие ще мислите за него. Тогава аз ще ви задам следния въпрос: Вие следвате в един клас и сте около 30 ученика; възможно ли е, след като сте следвали няколко години заедно, да бъдете груби един към друг? Следователно като ученици на Всемирното Бяло Братство трябва да се отличавате най-първо с честност. Знаете ли какво нещо е честността? То се отнася до личното достойнство на човека. То не е едно спомагателно средство. Честността е нещо морално, като мислите разумно. Не ви подобава да бъдете безчестни. Обещаете нещо,

трябва да бъдете верен на думата си. При това ученикът на Бялото Братство трябва да бъде добър. Това е вече едно морално качество. Ученикът на Бялото Братство трябва да бъде толкова досетлив, че да може да даде на всекиго отговор веднага за това, в което вярва. При това трябва да бъде доблестен и благороден и да има една воля възвишена, неумолима, постоянна, тъй както е постоянна волята на Бога. Туй е желанието ми.

С това трябва да се различавате. И като минавате, да казват: "Учениците на Бялото Братство са честни хора, те са хора, които, каквото започват, и свършват." Каква друга препоръка трябва? На тази препоръка се крепи всяко едно царство, всяко едно общество, всяка една държава. Цял един обществен строй на това се крепи. Църквата на това се крепи. Може ли да се крепи една църква, ако няма интелигентност? Може ли да се крепи, ако няма добра воля? И в дома ще направим тия черти като отличителни от външния свят. Казват: "И ние сме като тях." Щом казват, че и те са като нас, няма да бъдем като тях, нищо повече! Следователно тия трябва да бъдат отличителните черти на учениците външно за света.

На учениците, които са пред мене, първия изпит ще дам - един урок по честност. Всички, които влизат в класа като ученици, един изпит ще ви дам. Колко сте тука млади и стари? Всеки от вас до края на годината ще изработи една сума от 300 лева и ще я внесе в касата. Ще съберем една сума и ще видим после за какво ще може да се употреби. Всичката тази сума ще може да се внесе в касата, но тъй, с труд, по един честен начин. Да кажем, че вие имате мъж, ще му ваксате обувката и по един честен начин ще му кажете: "Дай ми 5 лева!" Отивате в града, може да се качите на трамвай по 3-4 пъти на ден, но ще се откажете от трамвая, ще ходите пеш.

Изобщо всяка работа по честен начин ще се извърши. Ще напишете нещо, ще учите нещо, но всичко по честен начин. Хубаво, тази сума за някой може да е малка, но за някои от вас е голяма. Искам да преодолеете всички пречки, но да разрешите задачата по честен начин, честно да спечелите парите. Другояче можем да я разрешим много лесно. Може някой от вас да бръкне в кесията на баща си. Не по този начин. А пък ако не можете да разрешите задачата, аз ще ви кажа как да я разрешите. Това е едно хубаво упражнение. Сега искам за тази задача никому вънка да не говорите. Вие ще си изпълните вашия план, по 5-10 минути всеки може да отдели, колкото празно време имате. Като решавате тази задача, да не влезете в никакво стълкновение.

Ако работите по този път, по който ви говоря, значи сте ме разбрали. Ако срещнете много големи мъчнотии в пътя, не сте разбрали. Щом се улеснявате, разбрали сте ме. Ще кажете: "Много мъчнотии срещнах." Не сте ме разбрали. Щом сте ме разбрали, и мъчнотия да срещнете, лесно ще я отмахнете. Ако не се премахне, има нещо, което куца, трябва да се премахне. Две мнения няма, това е една от най-лесните задачи. Ние започваме от материалните задачи - 300 лв. Аз ви казвам, че тази е една от най-лесните задачи за ученика, една от най-лесните задачи, която може да се намери в учебника за задачи. По-проста задача няма. Ако мислите,

че тази задача е мъчна, казвам: По-проста задача от тази няма. Това е на втори план. То не е толкова съществено. Да не би да кажете: "Как ще намерим тия 300 лева?" Това е маловажен въпрос. Съществен въпрос е връзката, която трябва да се осъществи между Бога и вас. В туй отношение аз ще ви съдействувам, ще ви покажа какви са отношенията между връзките, които досега сте имали, и тази, новата връзка, която сега се образува. Да видите каква е разликата. Мъчно може да си представите каква е същинската разлика на нещата. При сегашното ви състояние, до което сте достигнали, може да се образува тази връзка, понеже имате опитности, тази връзка е нов елемент, който ще разреши вашата задача и ще осмисли живота ви, и бъдещото ви състояние ще се урегулира, тъй че няма да бъдете като онези 5 глупави девизи, а ще бъдете онези 5 девизи, които ще влезете с младоженика. Искам да бъдете тихи. Така ще се върнете вкъщи свободни, вдъхновени с надежда, че ще има да разрешите една велика задача, на която цялото ваше бъдеще ще се държи. Няма да се спъвате. Че ние познаваме професора, живота му, дошли сме в училището. Аз не говоря за отношенията навън в света, аз говоря за вътрешните отношения, а то е Божественото. Сега по старому трябва да ви запитвам: Разбирате ли? Няма да ви запитвам. Аз изнесох едно ново положение, туй, което хората наричат учудване. Когато човек седи горе и гледа, учудва се; гледа отгоре-надолу, учудва се. Като не се е качвал, учудва се. Сам се възхищава, вижда мъчнотиите, а вие изведнъж се виждате пред планината, на която трябва да се качите. Сега думите "мога" и "не мога", те са изключени. Ще кажете: "Ще бъда герой!" Понеже то е процес на движение - думите "Ще бъда герой!", нищо повече! Някой казва: "Ще бъда герой, ако е рекъл Господ." "Ще бъда", подразбира се, че Господ е рекъл. Пък аз Неговата воля на две не правя. Понеже Господ е казал, ще влезем в училището, понеже Господ е казал, ще учим, ще бъде тъй, както е казал. Сега някои ще кажат: "Защо да не сме по-млади, ами сега на стари години." Тези от вас, които мислят, че са много стари, кажете ми на колко години сте? Защото ние наричаме човек на средна възраст този, който има 20 милиона години. Ние на колко сме? Ние сме на годините на Слънчевата система. Слънцето, за да се завърти, да направи едно обръщение, взема 20 милиона години. Тогава вие сте едно малко бебе. На колко слънчеви дни сте сега? Вие сте 40-годишен. Изчислете каква част съставляват вашите 40 години от Слънчевата система? Следователно хората от Слънцето не могат да разберат какъв ще бъде този човек, който ще има 10 слънчеви години. Един човек от Слънцето, който е там на 10 години, тук ще бъде на 200 милиона наши години, а там ще е едно младо момиче, ще припка и като го попитат на колко години е, ще каже: "На 10 години." Думите "млади" и "стари", това са само отношения, други мерки. Тогава ученикът не може да бъде стар. Който се учи, той всякога е млад. Вие в Бялото Братство трябва да знаете онова изкуство на подмладяване. Човек може тъй лесно да се подмлади, както може да подмлади къщата си или градината си със своите дръвчета. Туй, което за нас съставлява мъчнотия, за Белите Братя е тъй

естествено, те постоянно се подмладяват, постоянно са млади там. Няма да срещнете такива стари хора, все млади са в Бялото Братство, те могат да вземат всичките форми, които хората имат. Това е наука. Това е изкуство, което ние не можем да го направим.

И сега, вие трябва да решите същественото, туй, което е въпросът на бъдещето, то е една дълбока наука. Важна е връзката, която трябва да направите. За тази връзка много пъти са ви говорили, решавали сте и сте дошли до това положение. Може вече да я направите. Значи напълно сте подготвени и може да стане.

Беседа за сестрите, държана от Учителя в новия салон
на 21 юни 1923 г., четвъртък, 16 ч.
София, Изгрев

ЧЕРНИ ВРЪХ

В един часа всички братя и сестри с Учителя потеглихме за Черни връх. На Бивака останаха дежурни сестри и братя. Всички вървяха първо в ред на триъгълници, след това в ред един след друг, когато се стигна самият Черни връх. Всички се изкачиха по него в една редица един до друг с разстояние помежду. Като че върхът биде атакуван и превзет по цялата хоризонтална линия. Беше доста студено, имаше и вятър. В пет часа стигнахме на самия връх. Височина 2520 м 5ч. и 40 мин. Изгря слънцето във великолепна картина.

По нареждане на Учителя всеки застана на един камък.

Молитва

"Изгрява слънцето" (песен малко преди изгрева)

"Благословен Господ Бог наш"

Добрата молитва

Молитвата на Братството

Отче наш

"Благославяй, душе моя, Господа"

Беше доста студено, почти всички бяха посинели, а краищата на пръстите бяха изтръпнали. Чувствувахе се силно електричество.

Всички насядаха на източната страна на камъните, в средата Учителят. Чувствувахе се съборен ден. На екскурзията имаше и братя, и сестри от провинцията.

6 ч. Учителят започна да говори.

... * Всяка мисъл си има особена почва. Ако съвременните хора не могат да разберат Истината, в техния мозък няма почва, в която да може да вирее тя.

Сега за пример, вие като решите да се молите, изскочи в ума ви съвсем друго нещо - да има сега хубаво да се наям или да имам някоя хубава топла дреха и пр.

Изкачването на високите места създава един прилив на кръвта. Това става по един физически начин. Има хора, които не се изкачват, но правят усилие с волята си и повдигането става по-иначе.

Сега всички усещате едно изтръпване на края на пръстите. Но трябва да има и една приятна топлина, тогава показва, че има хармония, пък като я няма тази топлина, показва известна дисхармония. Сега е доста студено, като е по-силно слънцето, ще направим няколко опита на камъните. На връщане може да минем през Резньовите.

По-после ще говоря.

Всички се упътиха към чайниците и всички чувствуваха голям глад. На една сестра (Вера Белова) ѝ стана лошо, мислеше от студ и глад, Учителят

* Беложка на стенографа: "Беше доста студено, че не можах да напиша първите думи от Учителя."

после го обясни, а също обясни и защо всички искаха да ядат. Закуската се направи на южната страна.

Направиха се хубави гимнастически упражнения с бързи движения на ръцете и краката. След това всички се наредиха по камъните и долу по тревата на слънце.

8 ч. и 45 мин. Всички изпяха няколко песни и с "Братство, единство" всички с Учителя напред се упутиха надолу по североизточната страна.

9 ч. На едно хубаво магнетично място при едни скали, изложени на изток, под хубавите слънчеви лъчи Учителят говори:

Тази сутрин на Черни връх имаше много електричество, беше студено. Сега да се попечем на слънцето. Да си направим едни упражнения с ръцете, тъй както сме седнали.

ЗДРАВИЯТ УМ

Тайна молитва

Ние можем да знаем кои неща са верни в даден момент и кои не са верни. До сега вие имате ли някои правила за това? Как познавате, че някои неща могат да бъдат верни, а други неверни? Ония неща, които съществуват в природата, които можем да намерим в природата, те са верни. Всяка една мисъл, която е реална, тя си има свой образ в живата природа. Туй, което не можем да намерим в природата, то не е вярно, то е произведение на човешкия ум.

Вземете сега цветята предвид, които използват слънчевите лъчи. От чистото гледище на един ботаник какво представляват цветята? Те считат, че цветята не са разумни същества, те живеят в полусъзнанието. И те не могат да си обяснят защо едно цвете е бяло, друго червено, розово, синичко и пр. Те не могат да си обяснят дълбоките причини. Защо? Добре, ние минаваме към разумните хора; ако един мъж си тури една шапка бяла, синя или червена или си тури черни панталони, а жената си тури червена рокля или синя, има ли туй смисъл или не? Има смисъл. И тъй, цветята имат двояк смисъл, първо - цветът показва какво трябва на цветето.

Например белият цвят показва какво трябва на туй цвете, което го носи. Метода, начина, по който туй цвете трябва да се развива. Следователно природата казва така: "На тебе ти трябва чистота." И докато работи тъй, то е бяло. Щом постигне резултати в тази област, в степената на туй съзнание, в която духът на това цвете минава, то почва нова работа. Това цвете трябва не само да има чистота, но трябва да знае как да запази тази чистота. Като я запази, тогава природата му дава жълтия цвят, казва: "Трябва ти сега интелигентност." На цветето казва: "На тебе ти трябва интелигентност, да доставиш оная материя, чрез която може да образуваш органите на великата интелигентност." Добре, след като цветето добие всичките

необходими елементи, природата казва: "За да може този ум да се крепи, то ти трябва вяра и любов към истината." Тури му синия цвят, казва: "Трябва да можеш да добиеш всичката оная материя, която е необходима, върху която действията на самата истина може да се садят." Това е една азбука. Туй е за самите цветя и като погледнете цвета на едно цвете, може да си направите извода. Ще кажете: "Трябва му интелигентност." В дадения случай туй цвете е толкова интелигентно, колкото и вие. Само че разликата е в това, че вие имате орган, чрез който да се изрази тази интелигентност, а духът на това цвете няма орган да изрази тази интелигентност.

Сега ще направим друга аналогия. Каква е разликата между човешката душа и душата на ангелите? По отношение на ангелите ние сме цветя. Следователно всичките наши добродетели, положителни или отрицателни, всичките наши недъзи, положителни или отрицателни, се явяват в тяхното царство като цветове. Те като те погледнат, знаят вече. Те те изучават от цвета, който преобладава върху формата ти. Не мислете, че един човек, който има образ тук, има образ и между ангелите. Ако вземете, и цветето си има очички, то вижда, ама вие не може да видите очите му, и то си има нос, но вие не го виждате, и то си има ушички, всичко, но то е в едно зачатъчно състояние. Сега, ако тия истини се изнесат на съвременните учени хора, те биха се смели до превиване. Тъй би се засмял един ангел, ако му се каже, че човек има очи, нос, уши. Защото хората пред ангелите нямат още образ, те съзнават, че тия цветя еволюират и казват: "Един ден като дойдат в нашето положение, ще добият този образ, както ние." Но ангелите са по-умни от нас. Те имат начини да се съобщават с нас, когато ние не знаем как да влезем в едно цвете, може да го откъснем, да го стъпчем и не считаме, че сме направили голяма пакост, а един ангел може да влезе в цветето. Ангелите изучават нашия душевен живот много по-хубаво, отколкото ние изучаваме живота на цветята.

В тия екскурзии, които правим сега, то е да се създадат правилни разбираня. Във вашите мозъци трябва да стане едно трансформиране на съзнанието, защото има известни органи, които са в зачатъчно състояние, после трябва почва за новите идеи, а тази почва отнякъде трябва да се създаде. Или в сегашната си фаза християнството приготвява хората да създадат тази почва. Апостол Павел казва: "Не от делата на закона човек ще се спаси, а от вярата", т.е. когато хората разберат Божиите закони, тогава ще се спасят. Когато хората станат умни да разберат Божиите закони, светът ще се оправи в широката смисъл като едно окултно място. А при сегашното разбиране не е така. Не неговите буквални думи; вяра и чрез дела, това са две школи. Вярата всичко дава, тя не е мъртва вяра, а жива вяра, да знаеш законите.

Учителят похваща скалата, на която се беше облегал, на която има тук и там мъх.

Този камък като го пипнеш, от него хляб можеш да изкараш, вода можеш да изкараш. Но трябва да знаеш законите. Питам: Туй, твърдото

съзнание (камъкът) как изкара този мъх? Той е по-умен. Има си една малка фабрика и постоянно произвежда това. Знание трябва.

Сега може би и вие, понеже от памтивека сте възпитавани тъй, очаквате спасението да дойде по един чуден начин. Не, онзи, който влезе в Божия път, у него трябва да започне да се развива неговата интелигентност, след туй трябва да се развие неговото сърце. Сега, понеже човешкият ум е дошъл до известна степен на развитие, голяма част от човешката раса са добили много висша интелигентност. Предците, те се застъпват за своите по-малки братя, да се работи върху тяхното сърце и започва културата на сърцето. Тъй както сте сега, вашият ум не може да се облагороди. Вие имате една интелигентност, но липсва ви една мекота. Аз употребявам една дума, наричам: Изкълчени са умовете ви, изкривяване настъпва в ума ви. Каквото и да се каже, той ще намери противоположното. Няма мекота и здраво разбиране. И който човек те види, той няма да помисли как да ти причини едно добро, а ще погледне може ли да те използва. Ако си учен, казва: "Ето добър случай да го използвам. Син има, дъщеря има..." Това не е култура още. Ние хванем някой кон, похващаме го, кажем: "Много хубав е този кон!" За талига или за работа. Пък като са два коня, ще кажеш: "Много добре, днес човек може да изкара десет декара място." Следователно за интелигентността ние гледаме от нашите икономически условия. Следователно човешкият ум трябва да придобие една мекота и тази мекота не трябва да бъде изкуствена. Трябва едно вътрешно трансформиране в същината на умствените органи, т.е. материята съвършено да се пресъздаде. Затуй не трябва да си правите такива илюзии - времето, настроението. Това приготвяла само материала, а има дълбоки схващания, които ще дойдат после. За пример почнете да мислите за Бога. Вие казвате, че вярвате в Бога, но задайте си един положителен въпрос: Какво нещо е Бог? У вас като че умът ви стане празен - природни сили влезнат. А що са природните сили? И самата интелигентност е неопределена. Всякога ние ще турим на самата същина неща, които не са верни.

А ние Бога може да опитаме съществува ли, или не по следущия начин: имаш една рана живеница, лекуваш я, всичките лекари викаш, твоят живот виси на косъм, ти съзнаваш, че нищо не ти помага. Ако се обърнеш към Бога не с адвокатство и хитрина, а с онази вътрешна топлина и кажи: "Аз познавам, Господи, че Ти си добър, но дай ми едно малко доказателство да се махне тази живеница от мен и аз ще посветя целия си живот за Теб." Слушай, направете това обещание, но не като онзи циганин, който, като е била болна жена му, обещал, че ще даде една голяма свещ, а като оздравяла тя, рекъл: "Я дам, я не." Гледай да бъдеш положителен, кажеш и да свършиш. И веднага болестта ще мине, и ти ще почувствуваш едно особено състояние на душата и една особена светлина, която тъй ще разшири душата ти, че всичките неща тъй ще се претълкуват, съвършено ще се изменят и ще почувствуваш една вътрешна благост, един вътрешен тих глас, който ти приказва. Някой ден се разгневеш, този глас ти казва: "Не

го прави това нещо, не е хубаво." Пак те остави гласът, но като ти заговори 3-4 пъти, ти почнеш да мислиш. Дойде някой, на когото имаш да плащаш, ти вземеш и скъсаш полицата. Законът ще те хване - има свидетели. Ти скъсаш полицата, но той събере тия листчета, казваш: "Защо ги събира тия листчета, виж глупак!", а той ги вземе, седне у дома си, па ги нареди едно до друго, направи пак полицата, казва: "Г-н съдия, той скъса полицата, хвърли я, но аз събрах листчетата." Тия, които имат да вземат, по Мойсеевия закон събират листчетата. Имаш да даваш, честно ще го платиш. Ако не можеш, ще идеш при Господа, да ти кредитира. Гласът ще ти каже: "Внимавай, толкова пъти си лъгал, дошел си до това положение." Предупреди те, отидеш си.

Богатството, което Бог ти е дал, с него веднага можеш да изплатиш кармата си и станеш от съвършените, пък ако не, ще дойде другият закон, с който ще се увеличи кармата.

Та при сегашните условия, както светът се развива, понеже сме слезли в дъното на ада, дето материята е най-гъста, всичкият наш минал живот изпква в съзнанието ни. Постоянно преживяваме старото. Трябва да бъдете много будни. Човек като се предаде на слабости, той трябва да знае, че направена погрешка по-лесно се изправя, отколкото погрешка, която не се е проявила, защото възможно е при дадени условия тази погрешка да се яви, но веднъж направена тази погрешка и извадена опитността от нея, ти казваш: "Няма да я правя втори път."

Думите на Христа имат смисъл: "Ако Ме любите, ще опазите Моя закон." Само чрез закона на Любовта ние може да изпълним правилата и заповедите, които са дадени.

Туй е сега.

Който има уши да слуша, нека слуша;

който има ум да мисли, нека мисли;

който има сърце да чувства, нека чувства;

който има воля да работи, нека работи над себе си и Бог ще го благослови!

"Бог е любов" (песента)

Ние слезнахме и почнаха вече да идват мъглите нагоре. 9 ч. и 40 м. Всички слезнаха по Резньовете надолу.

При една хубава поляна на едно магнетично място, обрасло с буйна, висока трева, всички насядаха в кръг около Учителя. Слънцето грееше топло. Брат Джагалов прочете беседата "Истината" (от сборните беседи - 21 август 1922 г.)

След това Учителят започна да говори.

ЗА ИСТИНАТА

Сега ще ви кажа една мисъл и вие ще се намерите в чудо.

Дам на едно едно зрънце да посади, на някой две-три-четири-пет-шест, на някого дам една крина-две-десет крини. Питам, като ти дам едно

семенце да посадиш, какво ще ти коства? Един ден ще те питат ти ли го посади? - "Аз". Само за туй ще ти говорят на тебе. Няма да те питат: "Онези ниви пося ли?" Твоята задача е твоето семенце. И какво извинение може да имаш? Като казвам, истината може да говорим, децата може да говорят истината. Едно дете може да говори истината. Господ иска едно добро, не сто добрини. Какъв отговор ще дадете? В живота си може само едно добро да направиш, а всичко друго е само приготвление за туй добро. И като го направиш, всичко е осмислено, не направиш това добро, всичко се стопява. Туй е вътрешната страна. Ще кажете: "Аз не мога", то е най-малкото. Истината иска много малко, но да го направиш много хубаво. Питам: През вашия живот от сто години се изисква всяка година само едно семенце да посадите. Пет минути няма ли да намерите в годината? Ако каже някой, че една година като живее, един човек не намерил пет минути да посади едно семенце, то е една квадратна лъжа. Той дрънка за една чаша бира и чака десет минути, а за семенцето му трябват пет минути само, а за ядене той намира много повече време, а за семенцето не намира пет минути. Сега вие, като не посадите вашето семе, искате да посадите чуждите семена. Не се бъркайте в чуждите семена. Това е истината. Това е една силна мисъл. Няма подобна беседа на "Истината" в цялата литература. С една семка, като я посеете, може да спасите света. Посейте една ябълчена семка. Някой намисли да извърши едно убийство, но вземе и откъсне от своята ябълка, като я изяде, той възприеме своята мисъл и се отрече от злото. После, някои хора искат тщеславие, казват тъй: "Аз да съм красноречив." Господ каже: "Напиши следующето изречение, напиши го." Той не иска, казва: "А, аз не искам изречение. Беседа, беседа искам." - Не, ти напиши двата реда, те ще принесат по-голяма полза. Напиши на своя приятел: "На своята градинка почвата е много хубава, посей 50 дръвчета в градината си." Ще кажете: "А, аз ще се занимавам с неговата градина!" Колко ще ти коства? Напиши му това. Ама вие, като дойдете до малките работи, там се спрете.

Сега от тази беседа трябва да ви попитам какво приложение може да направите за абсолютната истина? Например, ако началникът ти иска да знае какво мислиш за него и ако му кажеш истината, той ще те уволни. За да му кажеш истината, кажи му тъй: "Ти си дай оставката и аз ще я дам, ти да не ми си вече началник, тогава ще ти кажа истината." То не е умно, ако на една камениста почва вие ми кажете: "Ела, посей тук семената си." Аз ще кажа: Не, аз тук не мога да сея. Има си правила. Ще се спреш най-първо да видиш казано ли ти е да му кажеш истината. За истината се изисква много малко работа, трябва да бъдете умни. Тя е за школата.

Сега от миналогодишния събор има още 9 беседи неиздадени. Половината от материала е издаден, сега трябва да проучите и втората половина. Имайте едно предвид - в школата се благославят само тия неща, които излизат от нас. Ние сами трябва да си имаме печатница. Защото туй, което ние изработим, ние ще вложим най-хубавото.

Сега какво забелязах, над нас имаше облаци, като започнахме да

четем за истината, те се премахнаха, значи от горе се радват. Един човек, който иска да каже истината, той трябва да се моли и не да обиди човека, но да каже: "Мене ми е много мъчно, но принуден съм, братко, аз нямам предвид да те унижа в сърцето си, но трябва да ти кажа истината."

Трябва да бъдем служители на Бога.

Няма по-лошо от това да няма кой да ви помага!

Брат Стойчев: Понеже говорим за истината, искаме да знаем, ако може да знаем истината, дали има вина у нас, че тази година не можа да стане съборът?

Аз ще ви приведа само един факт, няма да ви кажа истината. Аз трябва да си помисля дълго време може ли да ви кажа истината и дали ще ви ползува, и е ли волята Божия? Ще ви кажа сега само един факт. Миналата година един брат каза: "Този събор замяза на сбор." И Господ каза: "Идущата година няма да имате никакъв събор." Този направил погрешка, туй станало, онова станало, всички тъй мислехте. Има някои неща, които за вас много са важни, а на Господа на ум Му не идват. Щом е сбор, от вас зависи. Събиране между Бога и вас трябва да има. Трябва да имате едно вътрешно преживяване. Аз може да ви говоря отвън, но ако Господ не ви говори, всичко е безполезно, ако вие не отворите сърцето си отвътре... Сега туй е един факт, туй не е истината.

Брат Стойчев: Значи този брат е изразявал едно течение в Братството?

Да. Втори факт. Казват: "Първите отидоха на втори план, а последните дойдоха напред." Знаете ли, ние може да ограничим Господа със своята неблагодарност. Изборът не е мой, аз правя, каквото ми кажат. Вие казвате: "Учителят всичко може да направи." Не е така. Този свят е на Бога.

Тази сестра, дето се е ударила (сестра Граблашева падна от един камък сутринта при отиване към Черни връх) - Господ казва всички да поправите вашия живот. Сега, като се четеше тази беседа, имаше у две сестри, аз няма да ги кажа, имаше един лош дух, правеше си план, и той слушаше тук. И когато лошите хора искат да направят нещо лошо, пак ще иде един Бял Брат да слуша. Не може да му забраним. И той трябва да слуша. Те са делегати. В небето недостатъците гихващат още щом са в нас, но след като се кажат, по-лесно е да се изправят.

Когато Бог е щедър, ти употреби това, което ти е дал, а изобилието, и то си има мястото. Всинца имате добро желание, но ви липсват начини и методи. Например, че имате добро желание, когато аз отида у някого от вас. Вие приготвявате много неща, баница, това-онова... Много пъти, когато аз дойда, трябва да взема приятели, които аз обичам, че да изядем всичко. Ако остане, да остане само за благословение, 10 ореха, няколко ябълки за децата ви. А трябва да знаете, че някой път аз съм ял по-рано, тогава? Аз бих казал тъй: Туй, което правите за мене, правете и за другите същото. Това ме радва. После, трябва да знаете и законите, че не всякога може да се събирате. Има времена, когато гости не може да дойдат. Когато не сте разположени, вие на гости не може да идете.

Ако се държите за Господа, с топ не могат да ви избият.

Пък той, съборът, тази година той ще стане, ние ще му намерим времето. Не е само денят 19 август, има още по-хубави дни. А ако Господ не е с нас, защо ни е събор? Днес правим едно приготвление за събор. Трябва пак да дойдем тук. Тук има хубави магнетически места. Всичко тук в природата е символ: тези облаци (хубави бели облаци, наредени един до друг в кръг по целия хоризонт).

То е хубавото днес.

Брат Стойчев: Мязат на вълна, показва, че има да се преде.

Да, ще се преде.

Ето как може да използвате днешната екскурзия, напишете няколко хубави писма за провинцията. Всеки от вас не може ли да напише някое хубаво писмо от два реда? Макар на познат или непознат.

(Всички бяха бодри.)

Сега туй (целият разговор) ви допадна. Като се четеше "Истината", бяхте изморени. Защо? - Вие чувствувате, аз ви говоря искрено, искам да бъда чистосърдечен. Зная, че някои мои думи попадат много тежко - е, паднала е! Или някоя моя постъпка, аз зная - вие сега искате да бъда винаги с весело лице, но аз някой път се боря, хвана някой вълк, извадя овцата, ударя го, вие казвате: "Учителят е много неразположен." Друг път съм в градината, бера плодове, казвам: Елате, давам ви. Видите един брат е в неразположение, той е долу. Пет-шест души съберете се, пратете му добри мисли, ще го повдигнете, това може да го направите. Писанието казва: "Молете се един за друг." Много същества от черното братство може да дойдат горе, но те не могат да разберат всичко.

Сега тази сутрин по интензивност на електричеството ние бяхме на повече от 7000 метра височина, а инак височината е на 2500 метра. Верка (сестрата, дето ѝ стана лошо сутринта) не се разболя, но не може да издържи и тя трябваше да яде. 7000 м - туй изстиване на лицата, посиняването на туй се дължи - интензивност на електричеството, защото 2500 м, то е обикновено. И забележете, че когато ние се молихме, някои не можаха да държат ръцете си нагоре.

Брат Стойчев: Тогава ние бяхме на височината, на която Мойсей получи заповедите на Синайската гора, значи може да ни се даде нещо и на нас. И друго, при височината над 7000 м ние сме били и в града Агарт, значи и от там може нещо да получим.

Е, да, били сте. Тази беседа, дето ви държах там горе, тя иде от там. Вятърът идеше от изток. Конетe, дето бяха там, на Черни връх, те бяха в наша полза. Конят съдържа магнетически сили.

(На Черни връх бяха дошли неколцина мъже с много хубави коне, които спокойно пасяха тревата.)

Сега колцина от вас имате добри условия вътрешно да идете на Мусала? Най-първо, дълбоко вътрешно разположение се изисква, да няма никакво раздвояване. После, да нямате никакви домашни препятствия. Колко дена мислите да стоите? - (Най-малко 4 дена.)

Безсъница има, студ, воля се изисква. Там е студено, трябва да имате добри дрехи.

Днес сте доволни? - (Много сме доволни.)

Най-високите места са електрическите, тук, дето се спряхме, е магнетическо. Тук има много магнетически падини. Това тук е отлично място за събор, само да няма кой да ни смущава. Или съборът може да стане в Рилската пустиня, при Олтаря.

Обаждат се: Там е отлично, и дърва има, и гори, и вода, и шосе. Там може да организираме един събор отлично!

Може да го направим.

Обаждат се: В Търново коства 150 000 лева, а тук ще отидат 100 000 лева, няма да се готви, ще вземем жито, ориз, плодове...

Ако там стане съборът, то ще бъде нещо оригинално.

В духовния свят един нисък връх може да бъде висок и един висок може да бъде нисък, зависи от интензивността на силите, които действуват там.

Брат Стойчев: Тогава право е, дето някои казват, че най-високият връх е Голгота, макар че е 500 м над морското равнище, но понеже там най-интензивно се изживяха някои неща.

Да, на времето, когато Христос е дошел, там Христос е разрешил една от важните задачи. Тази беседа в салона не може да се говори.

Часът е 12 ч. и 30 мин., за два часа ще слезем до долу при Бивака.

На връщане всички минаха от източната страна под Резньовете - една хубава местност, пълна с боровинки.

Една интересна случка - проверка на законите.

На последната почивка, наляво от Бивака, един брат (брат Йордан Савов) подаде на Учителя един букет от стръкове боровинки. Брат Симеон Симеонов се обади: Ех, да дадат и на мене тъй един букет! Нали Учителят учи, каквото правим за него, да правим и на всички. Другите се обадиха: Е, ние си брахме сами. Учителят взе и даде на Симеонов и на другите по ред по едно стръкче. Обадиха се сестри: За Вас, Учителю, няма да остане. В този момент една сестра подава друг букет с боровинки, после трета сестра подава, после още един брат, и тъй купчинката се увеличи, тогава Учителят каза:

Вижте как работи законът. Законът е верен. Който има, ще му се даде.

В 3 ч. всички бяха на Бивака и си направиха сладко своята закуска.

Екскурзия (от събота вечер).

26 август 1923 г., неделя

Всичко около 130 души

ОСНОВНИЯТ ЗАКОН НА СЪЗНАТЕЛНИЯ ЖИВОТ

Тайна молитва
Добрата молитва
Молитвата на Братството

Прочете се 5 глава от Евангелието на Йоана. Ще повторя 14 стих:
Подир това намерва го Исуса в храма и рече му: Ето, сега стана ти здрав: не съгрешавай вече, да ти не стане нещо по-зло.

Грешките идат от непослушанието. Грешки има, когато философът престане да учи. Когато човек престане да диша, престава да живее. Има известни процеси, които, като престанат, идат известни последствия. Ще ви представя един велик закон, който трябва да турите като основа за вашата бъдеща дейтелност. Слънцето много пъти може да изгрява. Само здравите хора стават, когато слънцето изгрее, а болните лежат на гърба си, на корема си, на едната си страна. Те лежат, а здравите се ползват. Болните могат да ги изнесат на слънце, да ги внесат, пак да ги изнесат и т.н. Мнозина казват: "Да дойде Господ." Питам: Здрав ли си? Кога дойде Господ, ще излезеш да Го посрещнеш, ако си здрав; ако си болен, ще чакаш други да те изнесат - я Го видиш, я не. Преди да пристъпя към предмета, ще кажа следното: В умовете на всички верующи, въобще във всички хора, в които умът действа, има някои противоречия: ние мислим, че ако тръгнем по Божествения път, ще се лишим от известни блага. От къде е проникнало това мнение? Бог е създал всички неща. Някой казва: "Не яж!" Бог е създал закона за яденето, закона за движението, закона за светлината и пр. Отде е проникнало това вярване, че хората, като тръгнат по Божествения път, ще им се случи нещо зло? Кой човек е пострадал от светлината или от топлината? Много хора са пострадали от огъня, от топлината, но от коя топлина? - От човешката. Запали се къщата и изгори. Но от слънчевата топлина хората никак не са пострадали. Някои казват: "Има слънчев удар." Но този удар не произлиза от слънчевата светлина. Той произтича от едно особено състояние на кръвта. Тази слабост на кръвта в човека ние наричаме слънчев удар. В схващането на Бога има едно криво разбиране. Да се служи на Бога, това е най-лесното. Учението за Бога го разбират мравките, растенията и т.н. Може да си наложиш да не ядеш, да не дишаш, но ще дойде време, ще трябва да ядеш, да дишаш. Божествените неща са неотклоними. И когато се отклониш от Божествения закон, тогава се ражда нещастиято. И философията на живота е да престанем да се отклоняваме от Божествените закони. Искам да схванете това: каквато и работа да вземеш, това не препятства да служиш на Бога. Например вие казвате: "Учител съм, търговец съм, аз не мога да служа на Бога." - Можете. Търговец си, спечелил си 100 000 лева по несправедлив начин. След това жена ти ще умре, децата ти ще умрат, автомобил ще

дойде, ще те прегazi и ще ти счупи двата крака, стомахът ти ще се развали и ще ти се направи операция. Като търговец от такива работи ще се откажеш. Но това не показва, че ние трябва да бъдем в бездействие.

Този човек трябва да се стопи, но трябва ли да проливате сълзи за стопения сняг? Нали след стопяването му ще дойде много по-хубавото: ще поникне тревица, ще цъфнат растенията, ще завържат плодове. Казват: "Да дойде Христос." Христос ще дойде по два начина. Преди да се стопи снегът, слънцето ще се повдигне на небето, ъгълът на отклонението ще бъде по-голям, после ще се усили топлината, денят ще стане по-дълъг. Някои казват: "Как ще знаем, че истината в света иде?" - По същия закон. Във всичките ваши разсъждения имайте предвид следущето: всяко нещо, на което намираме прототипа в природата, то е право. Всяко нещо, което е в природата, то е право. Когато слънцето направи поврат към северното полушарие, което е символ на истината, то отива по-горе, става едно малко продължаване на дните, топлината се увеличава, снегът се стопява, става кално. Упадъкът на нравите, съвременната култура - това е снегът. Днес има ред и порядък, но какъв ред и порядък? - Със стражари. Това е снегът. Когато снегът се стопи, ние виждаме резултата. Иде приятността на пролетта. Същият закон е и в духовния свят. Христос иде постепенно в света. Той все иде, иде. Забележете външните признаци на пролетта: денят се удължава и пр. Също и вашите разбирания стават по-широки вече, вие не се задоволявате вече с ония тесни разбирания. Широк става умът ви. Освен това във вас се заражда едно неспокойствие; вие не сте тъй спокойни, както по-рано. Във вас се заражда едно желание да направите нещо. Казват: "Тъй не се живее вече." Значи същият закон, снеговете се стопяват, всичко се разцъфтява, прехвъркват малки мушички и пеперуди и навсякъде виждаме движение. Същият закон е и в духовния живот. Христос се обръща към този инвалид, който е чакал 38 години край къпалнята. Той го е излекувал. (За това се говори в прочетената глава от *Евангелието на Йоана*.) Този инвалид, това е съвременната култура. 38 години тази култура е лежала в тази къпалня. Къпалнята - това е животът. Хилйди учители са идвали, но тая култура все си е останала. Христос му казва: "Ти си здрав вече, но не съгрешавай, за да не ти стане нещо лошо." Христос преди 2000 години излекува тази култура, т.е. показва, че Любовта, Божествената Любов е пътят, по който може да си вървиш здрав. От много хилйди години са казвали, че Бог е нещо недостъпно, което не може да се люби, и затова трябва да обичаме ближните си. Но как ще се обичаме един други? Как ще любиш другите като себе си? Покажете някой човек, който люби другите като себе си! Детето ви като се качи на гърба ви и ви опъне ушите, и ви дърпа косата, ще му ударите плесница. Това е отрицателна мярка. Ако биеш, ако затваряш някого, това не е мярка. Мярката - това е нещо положително. Който бие, той няма мярка. Той не знае как да постъпи. Някой се дави в морето. Вие се хвърляте, да го спасите. Той ви хваща и се стиска за вас. Но това обич ли е? - Това не е обич. Ако детето ти те обича, то ще те обича през целия живот. Но утре то ще си вземе

дърмите*, ще си отиде и ще си казва: "Нашият, старият какво прави още?" Всичкият този сняг да се стопи. Този сняг във вас трябва да се стопи. И когато той се стопи, ще поникне тревица, ще се появят буболечки, това е много пъти по-реално, отколкото този сняг. Реалното нещо в света, това е любовта към Бога. Любов към Бога, не към ближния. Долу лъжата! Любовта към ближния, това е една лъжа. Ще ви кажа по какво се отличава Божествената Любов от любовта към ближния. Любовта към ближния се уподобява на следущото:

Един човек седи на огнището. Дърва няма. Ще трябва да впрегне колата, ще трябва да отиде в гората, ще насече дърва, ще натовари колата, ще впрегне отново колата, ще донесе дърва и ще запали огъня. Ще каже: "Много се уморих." Като запали огъня, ще пече гърба си, ръцете си и т.н. Тук трябва труд и усилие. Но ще изгорят дървата. Той пак трябва да иде в гората. Това е любовта към ближния. А що е Божествената Любов? - Слънцето изгрява. Досега сте били затворени в замък. Не ви трябва кола. Ще обръщаш гърба си, краката си към слънцето. Ще повикаш жена си, децата си, да се ползват и те. Сега, кое учение е по-лесно за изпълнение? И това лесно учение - любовта към Бога - за някои било нещо невъзможно. И тук се проявява учението на двете братства в света. Този е бил спорният въпрос, за да се раздели братството на две страни. Тези, които са казвали, че трябва да се започне с любовта към Бога, са Бялото Братство, а другите, които са казвали, че трябва да се започне с любовта към ближния - това е черното братство. Имате ли първия закон, ще можете да изпълните втория закон, а само вторият не може да се изпълни. Любовта към Бога е първият, великият закон. Кои са крайните точки на любовта? - От една страна, радостта, от друга страна - болката. Както имаме ден и нощ. Тези два предела са, когато любовта влезе в сърцето. С тази мярка ще мериш нещата. Когато всичката Божествена Любов влезе в сърцето ти, тогава тази любов ще мине в ума ти, там има друга мярка: права мисъл. С тази мярка ще мериш. От ума си ще прекараш любовта в душата си. Тя ще причини разширение на душата ти. Твоята любов трябва да бъде всеобемаща. И тогава ще прекараш любовта в силата си, т.е. в духа си. Тогаз Царството Божие ще вземеш със сила, със силата на любовта. След това вече може да се приложи вторият закон.

По четири начина можеш да вземеш Царството Божие. Тогаз ще знаеш как да постъпваш с ближния си. Ближния си не можеш да обичаш повече от себе си. Някой мъж казва: "Аз обичам жена си като Бога." Това не може. Никое друго същество няма, което да може да изпълни цялата душа, сърце. Най-напред трябва да приемете от Бога, Той ще изпълни душата ти, сърцето ти, ума ти и силата ти. И после ти ще изпълниш душата, сърцето, ума и духа на онези, които обичаш. Ще постъпиш като Бога. Напълнете чувалите с жито. Божественото ще турите в човешката форма. Божествените неща са същността, а човешките са опаковката. Една човешка форма е необходима, за да влезе в нея Божественото. Бог е промислил за всинца

* "да си вземе дърмите" означава "да си отиде"

ни. Ти може да доставиш дрехи, обувка и храна на сина си, но ти не можеш да ядеш заради своя син. Ако син ти яде за тебе или пък ти ядеш за него, то единият от вас ще трябва да замине. И дрехите му, ако ти ги носиш заради него, той ще се стопли ли? Следователно Божествените идеи всички трябва да ги приемем и приложим.

И щом се приложи първият Божествен закон, служенето на другите става една необходимост за тебе. Като сложиш ядене на сина си, той ще го яде. Някои казват: "Да учим хората как да любят." Любенето е ядене. Всяка душа, която е излязла от Бога, знае да люби. Неудоволствието, което вие усещате, от какво произтича? Ядеш - недоволен си; обичаш жена си - недоволен си; обичаш сина си - недоволен си. Това недоволство произтича от следущето, нарушил си първото нещо - любов към Бога няма. Всичко имаш, но любовта към Бога нямаш. Хората са чували. Чували има, но те са празни. С житце трябва да напълниш чувалите. В сърцето, ума, душата и силата трябва да влезе Божията Любов, а не любовта към ближния. Това е основното учение, което трябва да влезе сега във вашето съзнание. Ще правите опити. Чувалът може да се сравни с чешма с коритото ѝ. Ако ти даваш вода от това корито, коритото няма да се изпразни, от чешмата ще иде нова вода, но ако не даваш, водата може да се застои. Ако ти даваш, никога няма да осиромашееш. Ако затвориш крана, то понеже има прииждане, ще се пукнат кюнците* и ще стане изливане в дома ти. Ще станат нещастия. Божествената Любов ще те разсипе. Ще направите първия опит. Но кога дойде време да правите този опит, ще бъдете абсолютно искрени към себе си. Всеки един от вас, когато прави опита, ще отдели 1000 лева настрана. Тези пари, ще кажете вие на себе си, са Божии. С тях вие ще направите това, което ви се продиктува отвътре. Каквато мисъл видойде, така ще ги употребите. Иде някой беден човек и ви иска 100 лева, ще му дадете. Ти си търговец, вечерта си правил своя баланс, ще видиш, че имаш печалба 100 лева повече. Друг път си имал 100 лева печалба, а сега констатираш 200 лева. 100-те лева ще ги вземеш и ще ги притуриш към отделените пари. Дойде една вдовица и тя иска 200 лева. Ще ѝ дадеш. Същия ден вечерта, когато правиш баланс, ще констатираш 200 лева печалба повече, отколкото обикновено. Турим ли Божествения закон, в него абсолютно никакво изключение няма. Ще има прииждане, но направите ли най-малкото опущение, хитрина, тогаз друга работа. Някои казват: "Тези работи са за бъдещето." Тази мисъл за бъдещето е от черната ложа. Ние прилагаме нещата сега.

Любов, абсолютна любов към Бога. И тогаз няма да мислим с нас какво ще стане, животът ни ще стане красив. Казваш: "Ще трябва да напусна търговията." Няма да напуснеш търговията. Има един нов начин на търговия. В Божия закон противоречия няма и всичко е в изобилие. Но стари чували, скъсани чували няма да ги имате вече. В новото учение ще имате чували от най-хубав плат. Във всяка душа ще има четири отлива: изтичане на нашето сърце, душа, ум и дух; и четири вливания от Бога = осем. Значи постоянно движение.

* тръбите

Вие много пъти казвате: "Как трябва да живея?" Аз сега казвам принципа, но още не съм ви казал метода. Най-първо да възприемете, че това схващане е възможно. Когато пуснете водата от четирите отвора, ще се налива нова вода в коритото; тогава ще почне водата да се движи. Със старото учение да ликвидирате. Законът гласи: "Да възлюбим Бога с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила." Този закон спасява. Ако нещо може да ви спаси, ако нещо може да ви повдигне, този закон е. Това е абсолютна истина. Ако си учител, може да дам други методи, но преди всичко трябва абсолютна искреност към себе си.

Аз нямах намерение да ви събирам и да ви говоря,* но видях, че времето е хубаво днес и затова ви говоря. От Божия страна абсолютно никакво препятствие няма. Има всички условия да ви благослови Бог. Някои казват: "Аз съм стар вече." Обаче приложиш ли първия закон, ти си вече вън от гроба, ти си възкръснал. Може да виждате много работи от духовния мир, но аз не искам още да виждате, защото вашата воденица още не е доправена и ако се пусне вода, може да се разруши воденицата, щом не е доправена. И последният винт трябва да се завърти хубаво, да се стегне хубаво, та като се пусне водата и се почне въртенето на колелата, да не се развали воденицата. Всички трябва да бъдете в изправност. Тук не се изисква голяма наука. В Божественото малките неща стават всякога големи. Сегашните болести произтичат от недоверие към първия велик закон: да възлюбиш Бога. Предстои ви да направите нещо. Божественото съзнание може да ви каже: "Не прави това." А друг път ще ви каже: "Направи това." Да кажем, че си учител. Влизаш в класа си и си казваш: "Днес ще изпитвам учениците, да видя кои ученици знаят и кои не." Но Бог ти казва: "Днес няма да изпитваш, ще предаваш." Ще предаваш за това и това, по този и този предмет. Послушай вътрешния си глас. Друг път отиваш и си казваш: "Няма да изпитвам, ще предавам." Но Духът дойде вътре в тебе и ти каже: "Днес няма да предаваш, ще изпитваш. Помагай на учениците, задавай им въпроси, да не ги скъсаш." И тогаз след часа учениците ще си кажат: "Много е разположен нашият учител днес, много е добър днес." Също така и вие казвате за учениците, че са много радостни и добри днес. Слушаш ли Господа, всичко ще върви добре. Тези неща аз съм ги проверявал в миналото, проверявам ги и сега. Този метод може да приложите, но бъдете искрени, чистосърдечни към себе си! Ще си кажеш: "Заради любовта към Бога всичко мога да направя."

Друго заблуждение във вас е, че вие всички мислите, че сте бедни хора, посредствени по ум, това нямате, онова нямате, не сте учени. Ако някой от вас мисли, че е беден, ще направя опит, за да му докажа, че не е беден. Ако някой от вас мисли, че не е учен, че няма знания, ще му докажа, че не е туй. Учените хора, както светът днес разбира "учени хора", това е едно заблуждение; това не са учени хора. Някои хора са прочели много тома книги. И когато ги попитате по някой въпрос, цитират от тая или оная книга. Това не е богатство. Едно дете декламира като поет, но каква

разлика има между него и твореца на художественото произведение! Това, което от нас може да се създаде, това е наше. Единственото богатство, с което ние можем да разполагаме сега, това е само Божията Любов. Това е чисто, кристално богатство. Има Един, Който ще ни каже: "Ела с Мене." Това е Бог. И ние ще отидем и каквото научим, после ще даваме на другите. И аз ви казвам: Излезте от дома на баща си и елате в земята, която аз ви посочвам. Ще тръгнете към Ханаанската земя - това е първият закон. В дома на баща си - той е вторият закон. Ще бъдем между хората. Това, което казваме, е само вътрешно изменение. Ще имаме абсолютна честност, доброта, интелигентност и благородство; тогаз добиваме качеството на смиренieto. Всеки един, който може да приложи този закон, той е вече избран. А който не може да го приложи, сега няма да ви кажа какъв е.

Сега това учение е за приложение. Знаете ли защо ви го давам? За съвременните хора иде такова едно изпитание, че ако на тези съвременни хора бихме обяснили какво има да стане, на всички тези хора косите биха побелели за 24 часа от страх. Този свят на сегашните хора си отива и няма какво да съжелявате вече. Ние ви извеждаме 24 часа, преди да се събори зданието. Всички хора седите на една паяжина сега. Тези, които идат да формират света, идат със своите чукове и ще формират света. Такова събаряне ще има, каквото никога не се е случвало. Това, което става, то е най-великото. В човешката история, откак се е започнала човешката еволюция, в слизането и качването на човешкия дух до сега по-велика от тази епоха няма. А за в бъдеще от тази ще има по-велика епоха. Но от миналите епохи до сега по-велика епоха не е имало. Това е най-великата епоха, в която се проявява Божествената Любов, Божествената Мъдрост. И трябва да бъдете радостни, че можете да вкусите благото, което Бог донася. Да не чакате, когато станете стари, че тогава да започне Божественото. По този начин никой не е успявал до сега. Божественото започва, когато човек е млад.

Нашите Бели Братя ще дойдат да ви опитат. Ще дойде някой при вас и ще ви каже: "Нямате ли 500 лева?" И ако му кажете, че нямате, той ще си отиде, а можете и да му дадете. Ако сте учител, така може да стане изпитът - ще дойде някой при вас и ще ви каже: "Искам да вляза в класа ви, да слушам как преподаваш." Ако кажеш: "На радо сърце", тогава си издържал изпита. А ако кажеш: "Да попитам директора", тогаз се свършва въпросът. Аз ви предупреждавам: тези Бели Братя могат да ви посетят. И вие ще се усъмните дали е той или не. Ще ги приемете с отворено сърце. Всяко колебание е колебание в Бога, защото те са посланици Божии. Бог се проявява чрез тях. Ако един от тези Братя ви посети, това ще бъде епоха в живота ви, нещо епохално.

Това е още външната страна на това велико учение, което трябва да приложите. Нужно е един коренен преврат в ума, едно преобразование в ума, после велико разширение, което ще внесе живот и здраве. Ако върху това, което съм ви казал, се усъмните, тогава знаете ли какво ще дойде? Абсолютно не позволявам никакво съмнение в думите ми! Защото аз

никога не съм се съмнявал. Това е Божественото учение. То няма изключение. Ще дойде някой от черните братя (някои от тях са в плът, някои не) и ще каже: "Мислите ли, че това, което ви казва Учителят, е вярно?" Белите Братя ще ви кажат: "Това е вярно." Речта на Белите Братя е отривиста, а на черните не. Когато Белите Братя ви говорят, вие ще усещате едно спокойствие в ума си, в сърцето си и нещо приятно. А когато черните братя ви говорят, усещате едно стеснение в ума и сърцето, като че губите светлината.

Вие не знаете защо тази година се спря съборът. Добре ли стана, или зле стана? (Брат Иларионов: Добре стана.) Българите не могат да се убедят още в силата Божия. Но ще се убедят. Ще се убедят, че има други закони, които направляват нещата. Със спирането на събора тук дойде земетресението в Япония. Една връзка има. Каква връзка има между земетресението и спирането на събора? Всякога, когато се пропусне една Божествена идея, в противоположната страна на физическия свят ще се появи известна реакция. Това показва, че цялото човечество е като един организъм. Може един ден да стане следното: в Америка да откажат свикването на събор и ще дойде земетресението в България. Ще кажете: "Защо е така?" Един човек направил погрешка, целунал някоя си, биат го по задницата. Трябва да го биат по задницата, за да му дойде умът в главата. Има връзка. Българите, които са в астралния свят, те сега треперят при земетресението в Япония. За да се намерят причините за земетресението в Япония, трябва да се види в Божествения свят. Българите ще бъдат викани на съд. От сега българите ще са натясно. Онова земетресение, и то е за добро. На физическото поле японците трябваше да имат земетресение, а в духовния мир българите трябва да имат съдба. Българите са хора материалисти, а японците - тщеславни. Те имат крайната цел да завладеят Америка, да завладеят чрез жълтата раса целия свят. Сега се разтърсиха хубаво и всичките им планове ще се осушат. Между всички неща на земята има преплитане, нокога се качим на Божествения свят, виждаме същинските причини на явленията, които стават. Защо българите отказаха събора в 1923 г., има си друга причина. Други същества са причина българите да не приемат събора. Причините са в държавата на черното братство. Сега го извеждат на съд за неизпълнение на Божиите закони. Цялото черно братство се подвежда под съд, понеже има доста углавни дела. Разпнаха Христа, светите избиха и пр. И ще ги осъдят. Ще вземат властта от тях, тяхното небе и тяхната земя, ще дойдат Белите Братя с ново небе и нова земя. Сега светът се съди. Всеки ще отиде на своето място. И в Откровението имаме онзи стих, гдето се говори за облечените с бели дрехи, които казват: "Няма ли да отмъстим за нашата кръв?" - *"И дадох се всекому бели одежди, и рече им се да си починат още малко време докле се допълнят служителите им, и братията им"* (Откровение 6:11). И тогаз ще стане съдбата.

Само любовта към Бога, само този закон може да уреди всичко, може

да внесе братство между вас. Няма друг закон, който да може да уреди света. Единствен закон е този. И когато вие имате любов към Бога, тогаз окръжаващите около вас ще го почувствуват. Едно студено тяло, като се приближи до топло, ще стане топло. И на хората, които са около вас, ще се променят възгледите. Значи законът е проработил. В Божия закон няма нищо невъзможно. Христос е казал: "Невъзможното за човека за Бога е възможно." Приложите ли първия закон (този закон е Божествен), тогаз всичко е възможно. Вие ще ми кажете сега: "Какво можем да направим?" Да ви обясня. Да допуснем, че е направена една канализация преди 8000 години с кюнци, обаче вода не е пусната. Тези кюнци сега стоят празни оттогаз. Какво може да направим? - Ще отворим крановете, ще пуснем вода. Ето вашето предназначение. Ще изгубите ли от това нещо? Дайте ход на Божественото да мине чрез вас. Другите хора ще възприемат. Светът не е оправен чрез никакви днешни философии. Защо? - Основа нямат. Това е велико учение. А законът, за който говоря, е учение, основано върху канара. Мойсеевият закон е учение без основа.

Да не казвате: "Това е велика работа, това не е за нас!" Не се смущавайте! Вие можете да се свържете с това велико учение. Не се иска от вас да промените целия свят. Вие можете да дадете място да се прояви тази Божествена Любов, както Бог иска.

Когато ви попитат: "В какво седи Божията Любов?", вие ще кажете: "Да възлюбим Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила." И след това ще кажете: "Царството Божие се взема със сила." И след това ще кажете: "Возлюби ближния си като себе си." Последното след първото. Затова отначало ще кажеш: "Аз отивам да взема любов, да взема много и после като се върна, ще им донеса на другите." Всички искат любов от вас, но трябва да я вземеш отнякъде. Ще отидеш да я вземеш от Бога. После ще я раздаваш на другите!

Белите Братя ще дойдат при вас. Не вие ще ги намерите. Един брат българин сега в Америка ме пита как да намери Белите Братя. Аз му отговорих, че няма какво той да ги търси, те сами ще го намерят. Те ще ви намерят. Христос дойде и намери Своите ученици. Такъв е законът. И желая, когато дойдат те, да бъдете вие готови.

Лекуваме се с лекарства - това не е лекуване. Това е упражнение. Лекуване е: стани и ходи!

9 септември 1923 г., неделя, 5.30 ч.
Беседа, държана на 26 братя ръководители
София, Изгрев

ТРИ ПРАВИЛА ЗА УЧЕНИКА

На физическото поле всички същества изобщо минават през една дисциплина на пречистване. В духовно отношение ви трябва бани. Духовно трябва да се къпете, чистите; както на физическото поле са потребни бани, така и в духовно отношение ви трябва бани. В това може да помогне изповядването един на друг. Вие имате грешки, държите ги, криете ги, греховете ви се набират, набират и се образува в тях известно гниене. Невидимият свят не търпи това. Питат ви: "Де ви е каналът?" Те трябва да излязат някъде. Трябва да ги хвърлиш далеч от себе си. И много общества се разсипват от своите боклуци. Този държи боклук, онзи държи боклук, почне да издава миризма. Затова се казва: "Изповядайте се един на други." Не само пред себе си, но и пред своя брат. Господ е казал: "Да изповядаш погрешките си." И тогаз ти ще почнеш да казваш погрешките си и това, Божественото ще наблюдава дали ще кажеш истината или не. Това е един път, през който ученикът ще мине. Никой ученик не може без това. Отношенията между вас са вече чисто духовни, имате една мярка, която не е на земята. Сега някой път у вас се заражда някое настроение, тежко ви е. Тази тежест какво е? - Някаква нечистотия. Ти, да кажем, имаш някое неразположение. Коя е причината? Да кажем, че пътуваш, ала не си взел вода със себе си, не си взел хляб. Загарят ти устата и езикът. Минаваш покрай някой бостан и открадваш някоя диня. Няма никой наоколо. Обаче тази диня е белязана от бостанджията. Бостанджията дойде и види, че няма тази диня. Той си казва: "Кой ли е откраднал динята?" Той ви праща мисъл. Тебе те смъди нещо. Казваш си: "Да му кажа сега истината, ама за една малка диня не струва!" Бостанджията казва на домашните си: "Един вагабонтин направи така и така." Ти ще се върнеш при него, ще му кажеш: "Колкото струва динята, ще ти дам." Ще кажеш, че си изял белязаната диня. Кажеш ли това, веднага от душата ти ще се снемee един товар. Като минеш покрай бостана, и да ти се яде диня, ще кажеш: "Ще мина и без диня." Ако ли пък е волята Божия, какво ще стане? - Бостанджията ще е там и ще ти даде диня. Ще ви кажа един анекдот. Един убил 99 души. Легнал му на душата голям товар. Не можел да си намери покой. 99 души го измъчвали. Изповядва се пред едного. Онзи му казва: "Не знам дали ще ти се прости; ще вземеш една изгоряла главня, ще насадиш 10 декара с дини. На всички, които минават, ще им даваш по една диня. Никого няма да пропуснеш. Когато с това ти се простят греховете, твоята главня ще се разцъфти." Когато никой не те кани на бостана, ще вървиш и ще носиш жаждата си. Сбъркаш ли, ще дойде изповедта.

Съвременният свят страда от такива аномалности. Малки работи произвеждат дисхармония. Някои искат да се уредят. Вземете пример от българските министри. Какво е сегашното им положение? - Всички са в затвор. Това показва на практика, че тази философия "да се уредиш" не

върви. Поканят те да станеш български министър. Ти кажи: "Аз български министър не ставам." Станеш ли български министър, окултен ученик не можеш да бъдеш. Ти ще намериш затвора. Ще ти дадат подкупи, ще се оцапаш. Ще кажеш: "Всичко ставам, но министър не ставам в България." Поканват те да станеш владика. Ще кажеш: "Всичко ставам в България, но владика не ставам." Един окултен ученик трябва да избира скромни длъжности, не трябва да избира завидни длъжности. Генерал не иска да става той. Малки длъжности. При големи длъжности човек има подчинени. И като не знаеш как да постъпиш, ще се компрометираш. Когато вие искате високи длъжности - проявявате една слабост. Когато станете съвършени, ще искат да ви пратят за цар нарочно, за да те изпитат, но ти ще откажеш, ще искаш ниска длъжност. Да бъдете видни, във всинца ви има това. Всеки в Братството иска да изпъкне. Какво ще изпъкнеш? Ако аз знам да свиря, ще взема да свиря, няма какво да изпъквам. Вашата похвала, вашите ръкопляскания няма да повдигнат моя талант. Защо да изпъкна за това, че много знам? Ако знаеш нещо, кажи го на братята си, да се ползват. Искаш да бъдеш главатар - ще носиш най-големия товар. Проповядваш да дават, ти ще даваш най-много. Ти ще бъдеш първият, който ще потвърдиш учението. Това са закони на Братството. Вие сега се приготвявате. Влизате в школата за ученици - да нямате желание да бъдете видни между хората. Не да убиете желанието, но да имате други желания - да бъдете съвършени, да имате знания. От желание да бъдете видни между хората, от това желание като от огън да се пазите. Смирение трябва. Съвременното общество куца в това: един иска да изпъкне, да стане виден. Ти можеш да станеш виден. Христос стана виден, като Го повдигнаха на кръста. Народната поговорка казва: "Който не се е наквасил, не заслужава да яде риба." Купуваш си от рибарницата риба. Но ти не си се наквасил - нямаш право да я ядеш. Един се наквасил, а друг я яде. Мястото на Христос никой не може да вземе. Всеки може да вземе мястото на Христа на същия кръст. Силата на Христа, славата на Христа без кръст искат да ги вземат, без Неговите страдания. Не може така!

Един брат събрал 10-15 души, учил ги на любов. Дохожда друг и казва: "Какво го слушате? Аз ще ви уча сега!" Но той ги разпръсква в една година като пилци. Това учение ли е? Той може да вземе мястото на онзи брат, но иска без страдание.

Един казва: "Учителю, аз искам твоето място да взема." - Заповядайте - ще му кажа. Аз вдигам един чувал от 100 килограма и изпотявам се. Ще му кажа: "Елате." Той като поноси чувала на гърба си една-две седмици, ще каже: "Тази работа не е за мене." Но един ще каже: "Нека той носи тежките чували, а аз леките, но ще се каже, че и аз нося чували." Това не е наука. Искреност трябва.

Ние сме смее, които учим. Ние сме изразители на волята Божия, на Онзи, Който реди нещата в света. Това е Бог. Съгрешил ли, ти изгубваш Божието благоволение. Какво ще учиш? Най-първо няма да те слушат. За да се основе едно общество, трябва любов. "Бог е Любов." Ако онзи, който иска

да учи другите, няма любов, кой ще остане при него? - Никой. Понеже вие искате да усилите работата, нашите работи ще се усилят. Искате да бъдете полезни. Няма да се влияете от другите. Не казвайте: "Еди-кой си как постъпи." Всеки един, както и да постъпва, трябва да бъде справедлив. Един път на седмицата ще седнеш, ще си прегледаш сметката. Като дойде един изпит, ще повикаш своите братя, ще си кажеш истината. Това не е заповед, това е чрез вътрешно съзнание. Тогаз като се изповядаш, ще усетиш разширение на съзнанието. Това ще го опитате всички. Някой път ще дойдат тези тежести в сърцето ти. От черната ложа идат и ви кажат: "Изповед на вас не ви трябва. И без баня може." - Ако може без баня, онези деца, които се раждат, колко пъти ги къпят майките им? (Брат Иларионов: По два пъти на ден.) Птиците, кога вали дъжд, си оставят гнездата и правят бани.

Всяка дума има енергия. Енергията от всяка твоя дума се връща в душата ти (кога се изповядаш) и ти се очистиш. Ще ви приведа един пример. Това стана в едно село в Русенска околия с един евангелски проповедник, но тогава не бил още проповедник. Набил жена си. След това отива на нивата, не може да сее. Тежко му е, ще се пукне, нищо не може да работи. Минава се целият ден, не може да работи. После на другия ден - пак. Какво трябва да прави? Казах му: Ще се изповядаш, ще се простиш с жена си, ти си паднал пред нейните очи. С изповядването ще се повдигнеш в нейните очи. После, като направи това, светна, почна да пее, впрегна, отиде на нивата и почна да работи. Закон е това. Ще искаш прошка от жена си. Не казвайте: "Да мине така, да ми прости така." Не, не, ученикът трябва непременно да се изповяда. Само така може да виреете, да бъдете благословени от Бога. Всичко да бъде изправно. Това няма да вършите насила. Това е закон на любовта.

Някой ще каже: "Това е тежко учение." Тежкото учение беше досега, което се е вършило. Досега сте живели затворнически живот. Според учението, по което вървим, ние трябва да имаме уважение, почитание, любов заради Бога, не заради тях. Понеже обичам Него, искам да се пожертвувам за Него, затуй това, на което Той е турил ръката Си, ще го пазите като окоето си. Сега третото нещо за учениците. Първото нещо беше баня - изповед. Второто беше - да не вземате големи длъжности. Да имате стремеж, но този стремеж да е духовен; да се усъвършенствуваш, да имаш знание. Третото нещо е: вие взаимно може да си помагате. Да кажем, някой има немирни деца или друго главоболие. Можете един на друг да си помагате. Десет души ще си съсредоточите мисълта върху един брат. Ще се съсредоточите върху него, да му дадат светлите същества един подтик, да го подкрепят. Ще се молите заради него, ще му изпратите своите пожелания. Този брат като закъса материално, ще му помогнете, но да не го направите ленив. Той да види, че с Божията Любов може да се поправи всичко. Животът трябва да е носен, нормален, да не е в утеснение. Всичко това пак ще става по този, великия закон. Да кажем, че аз имам един клас от 100 души ученици. Хиляда лева туря всеки настрана. Те са 100 000 лева.

Един брат се нуждае от 5 или 10 000 лева. Всеки един дава и се събират и му се дават 10 000 лева. Тези пари, които сте дали, те пак ще дойдат при вас. Ако вие сте постъпили правилно, вашите пари са на място. Ако сте постъпили погрешно, друг въпрос. Например дадете на един брат 100 000 лева. Ако му дадете тия пари, вие го разваляте. Той ще ги даде в банката, ще почне да взема лихвите, ще стане рентиер. Ще му дадете пари, но труда си да вложи в тях, ще му купите един чифт коне. Аз направих един опит с двама млади братя в Търново. Купих им два коня, казах им: Ще работите на гората и другаде. Те не работиха с тези коне. Някои казват: "Тая работа не е за мен, оная работа не е за мен." Ученикът трябва да работи всякаква работа. Ще караш конете. Само за една година ще работиш така, като ученик. Следващата година няма да работиш това. Една година ще носиш пясък. После няма да бъде така. Като караш коне, ще научиш смирение. Имаше бодли, сега ще се повдигнеш. Това е едно съзнателно упражнение. Не да станете всички арабаджии*. За ученика има изключителни неща, които ще ви дойдат до главата. Кармата ти е такава. Господ ще ти каже и ти ще напуснеш царската корона, ще станеш слуга, за да научиш урока. Ще кажеш: "Да бъде волята Ти, Господи. Ще стана слуга, ще работя." Ще вземеш лопатата и ще почнеш да работиш. Ти трябва да бъдеш готов за всичко, това е волята Божия. Но трябва разумност. Досега, както сте вървели, вие сте били галени деца на богати хора. Боси не сте ходили, в лишения не сте били. Често слушам: "Между нас, братята, няма единство." - Тук-там брънките ви са слаби. - "Защо?" - Не са хубаво завързани. Един възел не можете ли да го направите як? Можете. Въпросът не е в материалните работи. Материалните работи най-лесно се уреждат. Да бръкна аз в джоба си, да дам 3000 лева, това е най-лесното. Ако дам пари и след това одумвам, ти няма да харосаш с тези пари. По-добре да не беше ги вземал. Аз искам всички духовно да укрепнете. Не само вие. Като една ядка да станете всички в Братството. Да се даде един тласък. Много неща са казани и не са приложени. Трябва да се приложат. Миналата 1922 година аз дадох наряд и рещих наряд на всички да не давам, понеже мнозина изкръшкаха. Тази година наряд няма да ви давам. Тази година ще ви дам правило как да изпълнявате наряда. Ако искате наряд, има стари наряди, откак сме започнали. От тези 10 наряда ще вземем по една част и ще извадим нов наряд за приложение. Следващия наряд, който бих ви дал, не искам да ви го поверя, той е толкова свещен. Ако този наряд ви го дам сега да го правите, от България нищо няма да остане. Па и от школата нищо няма да остане. Ще почнете да си играете с взривни вещества. Ще ви приготвявам за този наряд и устно няма да ви го дам сега. Приготвявам ви за него. Можете тази година да повторите от старите наряди. Тези наряди са за развитие на известни способности, но нарядът може и да ви служи за спънка. Не всякога можете да правите наряд. Като си се налял добре, не можеш да го правиш. След като те заболи коремът, не можеш да го правиш; ще мислиш за корема си. Като имаш да изплатиш полици, ще

* каруцари

мислиш за полиците. За наряда трябва особено време. Забелязал съм следното, един от вас казва: "Аз мога да си поспя 20 минути." Забелязах някои работи в Стара Загора, Бургас, Варна и пр. Вие, които сте тук, да си вземете по една книжка, една цяла година ще имате един изпит. Всяко отклонение, всяко неизпълнение ще го отбележите в книжката. Ще правиш в неделата веднъж наряд, но по всички правила.

Ако този, който е вътре в тебе, не можете да го заставите да ви слуша, кого ще накарате да ви слуша?

Ако си учител и нямаш време, като отидеш на училище, можеш ли там да изпълняваш наряда? Търговец си, можеш да си водиш сметките и пак да си изпълняваш наряда. Четири часа интензивно сутринта не можеш да работиш. На един час интензивна работа се изисква 15 минути почивка. На всеки 45 минути работа - 15 минути почивка. Тази почивка ще я туриш за наряда. За 4 часа имаш 1 час и наряда ще можеш да го изпълниш по всички правила. Ще прекъснеш, 15 минути ще правиш наряд, после пак ще почнеш работата и т.н. Това е изпит за самовъзпитание. Не само сутринта може да се прави наряд. Сутрин има, кога има Божествено настроение. И по обед е сутрин, и вечер е сутрин, когато си в Божествено настроение. И в това време всякога можеш да изпълниш своето задължение към Бога.

Вие досега сте се подчинявали на хората - на бойното поле сте стреляли, защото са ви заповядвали хората. "Това не е срамота" - казват вие, даже се считате герои. Сега и аз ще ви туря в сражение. Онова беше 400 пъти по-мъчно. Това, което аз ви казвам, е по-лесно. Големи духовни богатства ще придобиете. А сега вие си представлявате, че това е мъчно за изпълнение.

Тези, които няма да получат наряд, няма да останат без наряд. Българските министри, които нямаха наряд, сега имат наряд. Има нещо, което непременно трябва да се приложи. Знаете ли какво е било моето положение в школата с престъпването на този закон? Аз ще ви дам един пример: искате да отидете някъде на помощ и всички около вас ви държат, теглят, дърпат и не искат да отидете да помогнете. По такъв начин учениците със своите желания могат да въздействуват и може да произлезе зло. Аз от вас не искам решение за цял живот, но за една година, за един месец или за една седмица. Някои от вас сте изпълнили добре наряда, но повечето не са. 30% изпълняват много хубаво, 15% се обръщат на леглото и си казват: "Това не е за нас." Други 25% казват: "Що ни трябва, може да мине и без наряд. Каквото се казва, всичко не се изпълнява я! Ще го замажем отук-оттам и ние ще минем като другите." 30% казват: "Това е глупаво нещо." Тези мисли не са техни. На всички тези категории ще дам съответни наряди. Тези, които казват, че всичко е глупаво, ще им дадем много умни наряди. Тъй както става, ще ви обясня психологическите резултати в някои отношения - образуват се ред негативни сили. Всякога в един наряд имаме за цел, щото Божествените сили, които действуват в целия ни организъм (сърце, душа, ум и дух), да добият едно хармонично развитие. Ако в ума ви стане подпушване, в сърцето ви също, тогаз всичко у вас ще дойде в напрежение, няма да намерите спокойствие. Това не е наука. Мъж и жена

вървят заедно, изпълняват наред. Мъжът казва на жена си: "Никакъв наред от тебе не искам. Никаква молитва от тебе не искам." Защо? Кои са причините? Прямо не искам да обясня причината. Коригирания наред ще го дадем на 50-100-200 души. Да видим за една година какъв резултат ще има. Трябва да довършим това, което има в природата. Има ли го нещо в природата, то е вярно, няма ли го, не е вярно. Изпълняваш ли това, което става в природата, това е добро, ако не изпълняваш, това е лошо, ти си в разрез с Божествените закони. В природата няма пиянство. Природата е създала водата, от водата никой не се опива. Природата е създала водата, най-хубавото питие. Следователно пиянство не съществува в природата, не трябва да съществува и за нас. В природата непослушание няма. В природата има послушание. Погледнете на слънцето, месечината! С каква точност, как се подчиняват те на волята Божия, вървят си по своя път. Ти си най-малкото същество и не искаш да изпълняваш волята Божия. Вземете всички слънца. Те всички слушат, те, които са големи, а ти си едно малко същество и не искаш да слушаш. Вземете във физиката силите, в химията елементите - всички те се подчиняват. Някъде ще стане земетресение - това е случайно. Тази случайност произтича от съвсем други причини. Следователно в природата послушанието е нещо естествено, а непослушанието - нещо случайно. Трябва да слушаш не хората, а живата природа. Бога значи трябва да слушаш, а не хората. Ако ти говори човек добро, ще приемеш думите му, ако ли не - ще се резервираш. Но природата трябва да се слуша. Ако не слушаш, ще бъдеш като едно животно, което си е изгубило пътя и ще се загуби някъде. Дъждът от метеори, това са изгорели планети, които са изгубили пътя си. Всички те са осъдени на смърт. Те се обръщат на прах и падат навсякъде в пространството и изчезват. На онези, които не слушат, такава е заплатата. Някои от тях се покаяват, някои се разсипват. Ако слушате природата, във вашия ум ще има стабилност, ще знаете, че това е така, а не другояче.

Сега вие ликвидирате кармата си. Знайте, че вие сте в последната фаза на вашата карма. Това е така назряло сега, че колкото по-скоро, толкова по-добре за вас. Всяко едно отлагане е вече лошо. Българинът казва: "Късо я режи." Някои казват: "Да вземем да ходим из горите." Из горите са ходили калугерите. Това е един начин за укрепване само. Сега няма къде да бягаш вече. И който ходи из горите, и той ще се върне между хората. Аз знам един пример: един американец задига от господаря си 10 милиона лева злато и избягва в Аржентина. След 10 години се връща и казва на господаря си: "Ще ти дам парите, животът ми е непоносим, предайте ме на съда, да ме осъди." Та сега са дошли времената - ще се изповядаш, ще кажеш: "Не може вече така да се продължава."

9 септември 1923 г., неделя, 17 ч. и 30 мин.

Беседа, държана от Учителя на 26 братя

София, Изгрев

АБСОЛЮТНО НАЙ-МАЛКАТА ВЕЛИЧИНА

Тайна молитва

Прочете се глава 8 от Евангелието на Йоана.

В цялата тази глава има едно пояснение как вътрешното състояние на човека може да се изопачи. Например във вашите умове се заражда мисълта, колко опаки са били евреите, opak народ, още по-opak, отколкото българите. Това не е самият народ. Тези, с които Исус е имал спор, са били книжниците, най-учените измежду народа. Интересно е следното: Божествените работи с човешко око не могат да се видят и с човешки ум не могат да се познаят. Ако беше възможно, тези учени хора биха познали Исуса. Значи има едно вътрешно прозрение. Всички ще се силите да имате едно основно вярване, т.е. вярване на общите принципи, от които всички да изхождате. Този, общият принцип, от който всички трябва да изхождат, то е принципът на ума, значи в умствено отношение трябва да имате една мярка. Тази мярка ние наричаме абсолютно най-малката величина в света, с която се мерят всички други величини. Сега във вашия ум седи една идея: как това, най-малкото заповядва на всичко? Когато хората шият с една игла, гледат върхът да е остър. Коя е мярката? Не с тъпия връх почват да шият, а с острия. Най-острото върви напред. Всичката сила зад тази малка величина е наредена. Всичките тези малки величини, които наричаме нищожни, зад тях стои онова, Великото Божествено. Това всякога може да го проверите. Може да вземете едно житно зърно. Това житно зърно само по себе си е способно да стане 10-20 и повече пъти по-голямо от Земята, да стане толкова голямо, колкото Слънцето. Само време му трябва. То е способно да събере всички енергии от пространството и да се увеличи. Това е въпрос само на време. Другият закон: големите неща в света, великите неща в света, те нямат тази сила. Те имат обратния процес. Малките неща Бог ги е направил да имат сила да растат. Абсолютно големите величини пък имат свойството да се смаляват. Тяхната пък сила е в смаляването.

И тъй, когато ние говорим за смирение, разбираме абсолютно голямата величина. Учения, силния човек питаме смирен ли е? Знаеш ли великия закон да се смаляваш? Не знаеш ли, ти си в samozаблуждение. Абсолютно малкото ние го питаме: "Можеш ли да проникваш навсякъде? Можеш ли да изпълниш всяка работа?" Тези две мерки трябва да имате в ума си. Практическо приложение трябва. Щом имаш спънки в живота, не можеш да проникваш - значи не си абсолютно малкото, значи много голям си. Да кажем, че Слънцето трябва да дойде на гости. В коя къща ще го поканят тук, как ще го посрещнат? Кой цар на земята, кой народ днес ще го покани? В коя къща ще го настани? И при това безопасно ли е това Слънце с всичките тези свои служачи, ако дойде на гости, какво би станало с вас? Значи това Слънце трябва да се смали, за да ви дойде на гости, трябва да

стане като най-малко слънце, като лъена свещица да го турите на масата и да се разговаря с теб. В ума ви трябва да залегнат две мисли: като ученици да се смаявате и да прониквате всичко. Аз наблюдавам тези, които дялат дърво, което е много чепесто*: удари брадвата на една страна, на друга страна, трябва да му се намери дамара**. Турят му се клинове: един, втори, трети. Имате някой богат човек. Такова едно дърво искате да го разцепите. Ще му търсите дамарите, а клиновете в света - това са малките величини. Този човек упорствува. Ако земята упорствува, т. е. твърда е, наливате малко вода и тя се размекчава. Тази година българите казват: "На тези от Бялото Братство няма да им позволим да имат събор." На всички нас стана мъчно. Казваха си: "Така да направим, иначе да направим, да направим постъпки пред царя, заявление да подадем, да отидем при министъра" и пр. По кой начин трябваше да разрешим въпроса? Тези начини за разрешение на въпроса са криви. Представете си един пехливанин, който може да вдигне с ръце 2-3 коня. И той заявява, че едно малко дете му взело кесията с парите. Той му се моли: "Не ми вземай парите, дай ми ги." После намира човек и му казва: "Я кажи на това дете да ми даде парите." Среща втори, трети, четвърти, все ги моли да кажат на детето. Този пехливанин да хване детето, да го пораздруса малко, няма ли да даде кесията? Ще я даде. Всички се поставят като този пехливанин. Събора не позволиха. Някои казаха: "Да отидем при министъра, да подадем заявление..." "Аз тогава казах: Като дадете това заявление, какво ще стане? Като разгледат заявлението в Министерския съвет, какво ще стане? Спомням си, че поповите дадоха заявление при Александър Стамболийски да се уреди заплатата им, но освен че не им се уреди заплатата, но им се намали бюджетът с 30 000 лева. У всинца ви има тази слабост, щом дойде злото. Философски приказвате много добре, но щом дойде зорът, казвате: "Дай кесията, ти си добро момче." На вас са ви дали една задача. Аз отидох в Търново, дойдох си в София и си казах: Малкото дете ще дойде да вземе кесията. Учениците как ще решат въпроса? Всички тези ученици, които вярват в Бялото Братство, казват: "Това дете взе кесията, отиде кесията." Тази картина е много смешна. Тръгнаха 10 слона в царството на паяците. Дошли слонове и когато били пред една паяжина, царските хора казали: "Макар и да сте много силни, но ако се допрете до тази паяжина, от вас нищо няма да остане." Десетте слона гледали, гледали и се спрели пред паяжината. Питам: Тази паяжина може ли да спре един слон? Това е самата мисъл, че може да ви се случи нещо опасно. Слоновете трябваше да си вдигнат опашките, да минат през паяжината и да си вървят по пътя. В този въпрос сега се издава слабата ви страна. Не разчитайте на хората! Най-напред мислете где трябва да се направи съборът независимо от тях. Че ходим именно в Търново, това е едно случайно явление. Може да ходим на Витоша, може и на Мусала. "Земята и небето може да преминат, но една рязка от Божия закон не може да премине." Никой няма, дето да се е

* чепато дърво, с много клони

** жила

противил досега, и да не е бил тъпкан. Ще изучавате духовната наука. В духовната наука при развиване на силите има една опасност. Тя се крие в следното: неизхождане от законите, които съществуват в природата. Ако някой развали вашата аура, разстрои аурата ви, във вас никаква сила не може да се развие. Тактиката на светските хора е: ще дойде да ви спласи, ще изгори къщата, ще ви вземе парите, ще ви уплаши, ще произведе разстройство във вашата аура. Тогаз ти си уплашен и силата ви не може да се прояви. Няма да допуснеш страх в душата си! Няма да допуснеш да ти се обели кората. Някой може да размъти аурата ти, някой твой близък: жена ти, слугата ти. Размъти ли се аурата, човешката сила е вече парализирана. Няма да се размътваш. Този, който иска да работи, трябва да бъде тих и спокоен. Най-първо къщата ти не може да изгори. Къщата - това е твоето тяло. Те се опитват да го горят, но къщата гори, без да изгаря. Има такъв един пример с онези еврейски младежи (Седрах, Мисах, Авденаго), турили ги в пещта, но те не изгарят. Вие сега трябва да се радвате на едно нещо: това противодействие, което те извършиха, ги доведе в съткновение с нас. Нам ни трябваше малко енергия. Ние дойдохме в контакт с тях. Силният може всякога да вземе. Първото нещо е: трябва да спазвате* пълно равновесие. То е нужно за окултния ученик. Страхът ще дойде. Всички тези неща ще дойдат. Но силата ви, силата ви седи в онова тихо, спокойно състояние. Това е един изпит на цялото Братство. Въпросът не е разрешен. Да допуснем, 10 души въоръжени. Допуснете сега, че вие вървите, излизате на разходка. Изпречат се пред вас 10 души с пушки и ви кажат: "Горе ръцете!" Искат да ви убият. Вие ще спазите* спокойствие. Ако можете да спазите това спокойствие, вие ще ги парализирате: те така ще си останат. Вие ще тръгнете, ще влезете между тях и ще си заминете. Ако се уплашите, когато ви кажат "Горе ръцете!", не сте окултен ученик. Вие ще си кажете: "В името на всички Божествени сили вие не сте господари на положението." Ще кажете: "Цъкайте сега." Те нищо не могат да направят, не могат да цъкат. Но вашата философия ще каже: "До там не сме дошли още." - Но скоро ще дойдете до там. - "Но могат да ме убият" - ще кажете. Това е предположение. Като тръгваш още, ще знаеш, че те те очакват там. Ти още като тръгваш, ще знаеш и ще се приготвиш. (Брат Др. Попов: Трябва да е ясновидец.) Вие сте ясновидци всички. Вие всички можете да станете ясновидци. Моментално може да станете ясновидци. Аз ще ви обясня сега: ясновидството почива на един велик закон в природата. Вие имате обикновено зрение. Но аз мога да ви направя всинца ясновидци. Всеки един от вас може да бъде ясновидец. Вие може да помислите, че това ще е една магия. Ако аз наглася един микроскоп, който увеличава един милион пъти и погледна в него, ще видя чудесии. Вие гледате на същия микроскоп отдолу, настрани и казвате, че не виждате нищо. Нагласявам микроскопа и казвам: Гледай сега отгоре. Казвате: "Сега виждам." Нужно е да се поставите в съприкосновение с тези лъчи, които природата има. Направете един опит. В 5 минути може да успеете. Само

* запазвате. съхранявате: запазете. съхраните

отстранете всички тези външни впечатления, изолирайте се. Нали през микроскопа гледаш с едното око? Значи око то ти трябва да бъде съсредоточено към предмета. Ако във вашия ум имате тази сила да изолирате всички впечатления от външния свят, веднага ще се отвори другият свят пред вас. И след това пак ще се върнете и ще дойдете в естественото състояние. Това е нагласяване на тези органически лещи. Всички тези външни впечатления, които идат, те размътват, произвеждат сътресение в ума. Умът е отправен към външния свят. Концентрирайте се, не се опасявайте, че ще заспите. Ще се научите първо да концентрирате ума си. Имаш да даваш 10 000 лева - забрави полицата, отклони от мисълта си тази полица. Запази спокойствие. Тогава она, комуто дължиш, може да си каже: "Защо съм аз жесток?" Ти не трябва да се страхуваш. И действително, ти не му дължиш. Да кажем, той ти дал 10 кило жито, но това жито не е произведено само от него. То е произведено и от слънцето, земята и пр. Той казва, че то е негово, но всъщност съдействували са и слънцето, и земята, и слугите му. Ти като казваш, че това нещо е твое, не е право. Това е действително правата Божествена философия. Ти ще си кажеш: "Нямам да му давам, но Господ да ми каже как трябва да постъпя." Ще отдалечиш полицата от ума си. Ти си един лекар. Окултният ученик трябва да има едно изкуство. Не можете да бъдете ученици, ако нямате едно изкуство. Имаш една полица от 10 000 лева. Онези, които ръководят твоите съдбини, те са нагласили как да платиш полицата. Един лекар ходи при някой болен, втори ходи, никой не може да помогне. Ти си лекар, тази способност имаш зародена в тебе. Ти отиваш при болния със своето изкуство, изцеряваш го и той ти плаща 100 000 лева. От тях ще вземеш 10 000 лева и ще платиш полицата. Остават ти 90 000 лева. Какво ще правиш с тях? Имате 9 души братя нуждаещи се. Давате им по 10 000 лева. Те имат по 10 000 лева дълг. Ще им изплатите дълга. Тези пари няма да харчите за друго. За ядене няма да ги харчите, нито дрехи ще си направите с тях. Ще се освободите от тях, като ги дадете.

Тези мъчнотии, които сега има в света, те са благоприятни условия, които сега се дават за развитие на вашия ум, на вашите сили. Някои ученици, на които се съобщиха някои работи, първият опит с мене направиха. Така не става. Искам да ви наблегна на мисълта, че силата е в нашите ръце, силата е вътре в живата природа и имаме ние възможност да си помогнем сами. Идваха при мене някои приятели, даваха ми разни планове (по забраната на събора). Аз им казах: Оставете ги! На някои пък казвах: Опитайте вашия проект. При тези въпроси има няколко начина. Най-добрият път беше мълчанието. Гробно мълчание. Нека мълчим. Обаче ние сме онай, тихата вода - мълчание отгоре, а работа отдолу. Знаете ли как се превзема една крепост? Отгоре уж бомбардират, а отдолу копаят. Повече уповавайте на вътрешната страна, на Бога, отколкото на себе си. Със спокойствие и вяра ще се оправят работите. Ще имате случай да се запознаете със силата на Бялото Братство, което действа.

Сега тук, колкото сте от учениците, колкото души сте, вие можете да

направите 52 опита през тази година. От тези опити ще използваме само 12. Тези малки опити ще бъдат, за да се види колко сте силни. Да кажем, че някой от братята се намира в едно състояние на недобро разположение на духа (вътрешно, семейно). Ще дам една задача, да видим дали можете да му помогнете. Тези опити ще бъдат различни. Например аз ще ви дам известни символи, известни бележки и да видим какво можете да направите. Ето един опит: излез, вземи 4 часа път към изток и 4 часа връщане - стават 8 часа. Ще се питаш: "Защо ходих и защо се върнах?" Такъв може да е един от опитите. Има различни опити. Другият опит може да е следващият: ще излезеш и ще тръгнеш пак, и първия човек, когото срещнеш по пътя, ще го спреш. Ще му кажеш: "Приятелю, имам да ти кажа нещо." Той ще седне, ще седнеш и ти и ще му кажеш: "Имам да ти кажа много важно нещо." - "Е, какво?" - "Имаш едно голямо наследство. Аз го зная. Ти си беден човек. От няколко милиона е." Ще се разговаряш 2-3 часа с него. Това е действително вярно в духовно отношение. Най-после ще му кажеш какво наследство има. Така човека ще го обърнеш към Бога. Той като си отиде, ще приказва на жена си. Това е една задача. Ще му говориш много за наследството. Ще му кажеш, че наследството му може да е в Русия, Америка, Индия, юг. Русия (север) е истината; Америка (запад) е материалният свят; Индия (изток) - ум; и юг - добродетелта. (Брат. Др. Попов: Но ако ти каже, че няма време?) Но срещата с този човек не е случайна. Друга задача може да бъде следната: ще срещнеш едного и ще му кажеш: "Ти си болен, аз имам лекарство за теб." Не може да се даде опит, който не е в пълно съгласие, в хармония с природата. Вие ще проверите само един окултен закон. (Брат Д. Добрев: Ами ако срещнем няколко души?) Щом е задача, ще срещнеш само един. Ако срещнете много, вие ще влезете в града и ще си изберете който човек искате. Значи задачата се обръща. Духовни хора употребяват черната магия. Някои, като се събират, постоянно изпращат мисли да се разстрои това или онова. И така действуват. Някои ви атакуват. Вие се оградете така: теглете еднаж един светъл кръг, изобразете около себе си светъл кръг. Ще теглите друг кръг отпред-назад. Направете тези линии със светлина около вас и неподвижни. Застанете в центъра на тези кръгове и си кажете: "Със силата на Духа Божий всички лоши мисли да се разсипят, да се разпръснат." (Брат Епитропов: Кой е начинът за съобщаване с Белите Братя?) Вчера аз ви дадох начин за съобщаване с Белите Братя. Това е любовта към Бога, първият закон. Ще ви прочета от *Послание към Евреям* 1 глава, 6 стих:

А когато пак въвежда Първороднаго във вселената, казва:

"И да му се поклонят всичките ангели Божии."

Значи трябва да има Един, Който да ви въведе. Това запознаване с Белите Братя ще стане по особен начин. Формално няма да стане. То е от чисто духовен характер. Тези запознания стават не когато човек много очаква, но след като много е очаквал и очаква; и след като е престанал вече да очаква, Белите Братя ще се явят. Значи то не става от човешка воля, а

от волята Божия.

Сега Бялото Братство всяка година има събор на едно от най-високите места на Хималаите. Всяка година имат среща. Там се вземат известни решения по всички важни въпроси. Срещата на всички най-видни ръководители на всички народи, среща на физическото поле в най-високото поле на физическия свят. Тези места в Хималаите са непристъпни, даже невидими за човешкото око. (Брат Ковачев: Техният събор съответствува ли с нашия по време?) - Не съответствува. Трябва да имате едно ново разбиране, една нова философия. Най-малките неща в живота се осмислят добре, когато има любов. Защото, когато имате любов в душата си, с присърце ще работите. Когато нямате любов в душата си, най-малките работи са тежест в душата ви. Ако нямате любов, животът ви ще бъде скучен. Ако имате любов, какъвто и да бъдеш - някой земеделец, овчар, някой обикновен учител в село - в тези положения ще събереш с любов опитност, ще си създадеш бъдеще. Някои хора с високи длъжности ги мислим за щастливи, обаче ще ги претрепят някъде и в астралния свят ще си изкупиш греховете. Ако Стамболийски имаше вяра, щеше да остане жив. Каквото му кажат, 100 % вярваше. Той беше краен оптимист. Но на земята никога не става със 100% сигурност. По някой път има 50% изключение, по някой път 75%. Някои ми предложиха да отида до Чамкория с техния автомобил, но аз отказах. На мене много по-приятно ми е пеша.

Най-първо, между всинца ви трябва да се образува една вътрешна връзка. Вашите материални работи да не разклащат вашето духовно положение. Вие седите и чакате да развияте красноречието и след това да излезете, и изведнъж да говорите. Чрез проповед светът не се оправя. Единичните разговори са най-хубавите. Най-добрата работа е единичният разговор. Той ще пита, ти ще му отговаряш, като сте събрани само двама-трима на едно място. А в един голям салон, дето има спор, това е едно биене на барабан. Някой си казва: "При разговор какво ще му кажа?" - Толкоз години работиш и питаш какво ще му кажеш. - "Дали ще приеме това?" - Ще му кажеш: "Да се убиват хората, да се осъждат хората, да се воюва, това не е философия."

В окултните школи се говори за стари и млади. Ако сте млади, готови ли сте да помагате на старите? Младите ще помогнат и ще вземат работата. Те няма да ви заместят, но ще ви сменят, докато си почивате. Младите са изложени на какви ли не изпитания, те минават през една опитност, през която и вие сте минали. Защо вие, които по-рано сте минали по този път, защо да не сте в услуга на тях? Ако специалният клас не беше се създал, младите сами щяха да се отделят. Те си виждат слабостите, идеи имат, но когато дойде до практическото приложение, там е по-мъчно. Там куцат. И аз знам защо куцат. Вие, старите, какво трябва да направите с младите? Ще поканите младите на угощение у вас и там да се чувствуват като у дома си. След 2-3 дни друг един брат да ги покани и т.н. Те са млади, изложени са на изкушения. Ще влезете с тях в разговор. Тогаз те ще кажат:

"Има в тях нещо. Има в тях идеи." - "Ако бяхме млади, щяхме да подкрепим старите и да ги разположим." Това е вече досетливост. Научните лекции от специалния клас имат изчисления и чертежи. Те ще се дадат и на вас. Специалният клас не е постоянен, той е временен. В природата специалните класове не са постоянни. На младите съм говорил за възможностите на ума, сърцето, волята и духа, после за черната и бялата светлина. Така те решават задачи в живота. Трябваше да ги заведе в живата природа. Например известни извори говорят, някой тих извор. Ще видите, че известни извори имат известно бърбене, известни звукове и всеки един звук на извора буди във вас известна идея. Друго бърбене буди друга идея. Например Куш бунар при Сливен.

"Млад човек" значи носител на Божествената Любов. "Стар" значи онзи, който е мъдър - не по възраст. Мъдростта и Любовта вървят ръка за ръка.

10 септември 1923 г., понеделник, 5 ч. и 30 мин.

София

Беседа, държана на 26 братя

ОКУЛТНИЯТ ЗАКОН ЗА ПРОТИВОРЕЧИЯТА

Тайна молитва

Изобщо във всички общества, школи се срещат противоречия в живота на ученика. Противоречията се явяват като една необходимост, като една потребност. Това е един закон. Щом човек влезе в една окултна школа, каквато и да е, непременно на пътя му ще се изпречат известни мъчнотии. Едно малко обяснение: да кажем, че решите да следвате в университета в София или отивате в странство. Най-напред ще се изпречи въпросът, къде ще трябва да намерите квартира, после трябва да намерите гостилница, после ще трябва да се съобразявате със средствата. След това ще се погрижите за учебници. Доколкото е възможно, ще ги набавите, а тези, които не можете, ще гледате да използвате от някои свои другари. Сега сте влезли в окултната школа, понеже сте завършили, тъй да кажем, училището на света. Излезли сте от света и сте влезли в тази окултна школа. Можете да си кажете: "Що ни трябваше да се занимаваме с окултни въпроси?" Обаче природата не търпи празноти, празно стоене. Може да работите съзнателно или несъзнателно. Школата е съзнателното работене. Ние се считаме обикновено за нещастни. Мислим, че животните са щастливи. При сегашните условия да вземем птиците, зайците, свободни ли са те? Една птица, както си пие, стрелят върху нея. Също върху заяка и други животни. Всички на страх. В една школа най-първо ученикът като постъпи, у него се възражда едно идеално желание, той влиза в школата с ентузиазъм. Щом срещне някоя мъчнотия, става друг. Като не може да преодолее някоя мъчнотия, той се обезсърчава. За такъв се казва: "Улегнал се е!" Тези ученици, които никак не е скъсал учителят, те са наперени. Онзи ученик, който е скъсван, как е сгушен, ходи като че не е у дома си в училището. Не че няма желание, той има желание, но е обезсърчен. Този, който е скъсан, има опасност да пропадне. У него се заражда страх. В окултните школи същото се явява. Като ви скъсат, като пропадне задачата ви, появява се страх. Първо правило: Вие ще имате абсолютно вяра! Учителите на окултните школи не са като учителите в земните школи. Ако са такива, ние отсега да напуснем школата. В тях има дълбоко разбиране природата на своя ученик, неговите дела, миналото, какво може да излезе от него и ще му даде всички упътвания. Ще дойдат някои мъчнотии във вашия живот. Те са привидни, те не са същински. У вас ще се зароди едно малко съмнение, недоволство. Най-напред ще станете недоволни от себе си. Това е нищо. Ще можеш да се изправиш. Някой път ще останеш недоволен от окръжаващите. Тогава работата е лоша. Но и тогаз можеш да се оправиш. Най-първо е нужно следното: всеки един от вас трябва да има определена програма, която той иска да постигне в този живот. Цар не може да стане. Това ще го изключите из програмата си. Княз също. Милионер не може да станете. И това ще го изключите из програмата си.

Да станете някой учен, знаменитост, да се прославите в света - и това не е в програмата ви. Ще изключвате, ще изключвате. Може да станете някой селски учител, на тези деца да бъдете полезни. Ще започнете да работите в тази окръжаваща ви среда и ще те благослови Господ. Ако станеш министър, ще те затворят, вестниците ще пишат за тебе, в затвора ще стоиш 4 години, без да те съдят. После ще те осъждат. Ще се убие духът ти. В живота всякога ни спъва материалният стремеж. Вие влизате в един клас. Искате да бъдете първи в класа, да бъдете любимец, но не можете, защото имате слабости, които вашите другари почват да използват. Тези ученици ви дразнят в класа и вие ставате смешни. Тогава или трябва да напуснете класа, или да се примирите, докато свършите. Ще се подобри положението ви. Някои са майстори за ирония и подигравка. Сега в живота ни често ония, които вървят в окултната школа, са изложени на такива нападки от света. Исаия например, когото сега считат за гениален, в негово време какъв са го считали? Христос, Който за 500 милиона души е Божествен днес, в Негово време какви неща са казвали по Негов адрес. Казвали са Му: "Ти си обикновен човек." Мойсей - също. След 2000 години евреите още си мислят за Христа така. Вие сега сте ученици на окултна школа. Мислите ли, че вие ще направите едно изключение от общия знаменател? Вие мислите ли, че ще направите изключение след толкоз пророци и след Христа? Същият закон ще ви засегне. Това е в реда на нещата. За в бъдеще, когато целият строй се измени, когато дойдат нови хора, тогаз - друго. Тогаз ще имаме обратното. Но при сегашната култура ние трябва да се подготвим да посрещнем някой път неща, които ще бъдат неприятни. Ние ще бъдем умни, всичките тези неприятности да ги използваме. От друга страна, аз бих ви съветвал да концентрирате ума си, да дойдете в по-близка връзка с Бялото Братство. И то ето как: когато помислите за най-възвишените качества - любов, мъдрост, смирение, кротост, въздържание, честност, постоянство, всичко, което можете да намерите най-хубаво в живота, всичко това ще го отправите към тези Братя и ще кажете: "Това е в тях." Тогаз вие ще ги привлечете. Когато във вас се образува светлина, само тогава едно висше същество влиза във връзка с вас. Едно висше същество се привлича, когато ние мислим добро за него. Апостол Павел казва: "Без вяра не може да се угоди на Бога." Ще вярваш за Бога, че е най-добър, най-благ. Като мислиш така, като се молиш така, веднага ти ще привлечеш Божествения Дух. Бог да ти се изяви.

Ако един ученик хвърли всичката вина на своя учител в класа, какво ще спечели той? Колкото и да е доблестен той, той ще бъде неспособен, ще изгуби най-напред охотата да се учи. Ще изгуби онова вътрешно разположение да учи. Друга една опасност: някой път, когато се говори в някоя школа, правят се известни заключения, ограничения в известна насока. Тези заключения не се отнасят към целокупния ваш живот. У вас е натрупана опитност, натрупана от миналите съществувания и от сегашния ваш живот. Тази опитност от миналите ваши съществувания не се е още кристализирала у вас. Тия способности, заложили у вас, изискват

обработка. Ние казваме: "Имаме воля, имаме силна мисъл." Може да направите опит за това. Един ваш брат ще легне и 6 души от вас, от най-силните, ще се наредят около него. Ще го държат отдолу с пръстите си така: двама братя ще поставят пръстите си под нозете му, други двама под слабините и други двама - под главата. Така, държейки го, ще го вдигнат нагоре с концентрирана мисъл. Като го издигнете до известна височина, ще почнете да си сваляте пръстите надолу и той ще остане във въздуха. Но няма съвсем да си отдалечите пръстите. Между пръстите ви и тялото му да има четири пръста разстояние. Ако той остане във въздуха, това ще ви докаже, че имате сила. Ако не можете да направите това, ще кажат: "Де ви е силата?" Ако направите този опит веднъж-дваж, може да нямате резултати, но ще опитате. Ще успеете някой път. Ще концентрирате мисълта си, ще насочите мисълта си нагоре във време на опита. Желанието ви ще бъде да остане тялото му във въздуха. Тогаз ще имате един прекрасен опит. Атлетите в света, които излизат да се борят, цели месеци ще се мажат, дълго ще се упражняват. Някои ученици мислят, че с много малко усилия може да излязат да се борят. Този пехливанин, с когото ще се бориш, той има изкуство, има знание. Светът, хората, с които ние ще се срещнем, те са много умни и знаят майсторски да подпушват. И като те подпушат, могат да те накарат да се удавиш в своето подпушване.

Сега, първото нещо, което е необходимо, е по възможност да се борите с един недъг, който се явява във всички окултни школи. Той е, че изпъкват образи неприятни и ти ги задържаш. Някои хора се карали, ти задържаш това. Чел си някой път вестник, задържаш всичко от вестника, и ти не можеш да отправиш ума си към Бога. Като четете вестниците, лъжливите места във вестника не ги четете. Например еди на кого си изгоряла къщата, еди-кой си министър заминал, царят къде е ходил, кой владика къде е служил. Тези неща на вас не ви трябват. Четете същественото във вестника, това, което може да ви служи за уявяване на мисълта. В сегашния обществен живот жълтата преса е една зараза. Този кръсък наоколо, това движение наоколо е една злина. Това движение е едно вечно смущение: трака-трука, трака-трука. Този шум застарява. Американците и на 55 години остаряват. Гърдите им са хлътнали навътре. Те сега се борят против този недъг в училището, в гимназиите. Стараят се да правят дихателни упражнения, физически упражнения, за да обновят своята дихателна система. Американците, които са един културен народ, се хранят много нехигиенично. Няма друг народ, който да се храни по-нехигиенично. При ядене американецът най-напред ще яде супа, после горещо месо, след това картофи, след това чаша ледено*, кафе. На пикник, вечеринка ще пият кафе, след това чай, после ледено. При такава диета какво здраве може да има? На всички стомасите са развалени. Аз им казвам: Вие сте много некултурни, вие не знаете да ядете. Българите в това отношение са много по-културни в яденето си. Начинът на яденето у американците е традиция и трябва дълго време, за да се измени. Сега има там хора, които

* сладолед

работят в противна посока. Тая американска традиция аз наричам традиция на черната лежа.

Сега вие сте влезли в тази школа и очаквате големи резултати. Но имайте предвид от какъв материал е създадена сегашната ваша къща. Вземете предвид материята, от която вие сте създадени. Изисква се цялото ви тяло да се преустрои. Искате много сериозна работа. Съставяте си един план. Твоите братя ще дойдат и ще ти развалят плана. Поради това се изисква умение. Външната среда в България е чрезмерно груба. При усилията, които правите, тази среда прониква вътре и изменява средата на школата. Тези хора около вас не могат да помислят нещо хубаво за школата. Те не могат да помислят, че в школата се учи нещо велико. Те мислят, че в школата се вършат оргии. И поради хвърлянето на тази нечиста мисъл трябва да се направи някоя ограда, щото всички тези лоши мисли да се отблъснат. Някои от вас ще почувствуват някой път известни неразположения на духа, един отпадък. Не може да се молят, не могат да четат. Те са вътрешни състояния. На тях няма да обръщате внимание. Ако нямаш разположение, например гневен си, постави си гърба на слънцето, нищо няма да изгубиш. В каквото положение и да се намираш, отпрати ума си към Бога, все таки 50% положението ти ще се подобри, в каквото положение и да се намираш. Сега, разбира се, трябва да се организират учениците и ученичките взаимно да си помагат. Тези два пола в света са фактори на цялата еволюция. Не мислете, че вие като имате едно ниско схващане за жената, ще може да харосате. Или една жена, която храни най-ниски мисли за мъжа, ще може да се повдигне! Жената, това е един принцип, който съществува и си има своите права и своите задължения. Мъжът, това е принцип, който си има също своите права и задължения. Следователно на мъжа и жената трябва да се дадат законните права, подобаващото. Аз бих желал да бъдете в това отношение образцови ученици, не само един към друг, но и към противоположните полове. Да не каже някой мъж: "Вие, жените, нищо не сте!" Да не каже някоя жена: "Вие, мъжете, нищо не сте!" Да не каже някой: "Вие, учениците на школата жени, нищо не сте!" Непременно се изисква една искреност, едно взаимно почитание. Друг един закон е, че мнозина от вас всеки ден ще бъдете дежурни, ще ви поставят на един дисхармоничен пост.

Един българин отива в Америка и търси работа. Намерил един американец, който го поканил да служи при него. Българинът се зарадвал. Американецът му показал клозета и му казва: "Ще го умиеш!" Първия ден българинът умил клозета, но втория ден казал: "Аз не мия такива американски клозети!" Този българин после казал: "Аз не умих клозета, оставих тази работа, но после по-големи бели ме нападнаха." Българинът можеше да мие клозета няколко месеца и след това може би щеше да вземе по-добра работа. Често пъти в света ще изпаднете в едно положение, при което може да се спънете. Да допуснем, че си учител. Изисква се едно хубаво разположение. Трябва да си магнетичен, за да те обичат децата. Ако умът ти е смутен, какво впечатление ще направиш на тези деца?

Трябва да си любезен, разположен, какъвто и да бъдеш, чиновник или какъвто и да било, трябва да се употреби воля. Животът не е тъй хармоничен. Сега се изисква една силна и разумна воля, за да може да се бориш с недъзите, които съществуват. Тези неща не са най-големите спънки. Онзи ден ви говорих за любовта към Бога, за Божествената Любов. Вие си казвате: "Божествената Любов е непостижима." Така само се спъвате. Божествената Любов е постижима. С Бога ти дълго време няма да може да разговаряш, но една аудиенция от една секунда ще може да имаш. Това е достатъчно. Той ще каже малко, но от това ще има велики резултати. Той ще ти каже: "Търпи. Твоите работи ще се уредят." Но това е достатъчно. Ти ще си кажеш: "Господ ми каза това, аз ще търпя." Щом започнеш да търпиш, умът ти почне да работи. Ще имаш смисъл в живота. Та ще си турим една цел, именно любов към Бога. И когато ние намерим Бога, когато влезем във връзка с Него, тогаз ние ще Го познаем. Само като познаем Бога, ние ще познаем своите ближни. Сега някои казват: "Като познаем своите ближни, ние ще познаем Бога." Аз не разбирам така. Само когато познаем Бога, ние ще познаем ближните си. Така говори Новото Учение.

Да направите сега едно упражнение. (Направи се упражнението.)

Поставя се лявата ръка отпред вляво с пръсти обърнати нагоре и отдалечени един от друг. Дясната ръка се поставя над лявата с пръстите обърнати надолу, при което съответните пръсти на дясната и лявата ръка се допират. В такова положение се прочете Добрата молитва. След това се направи обратно сръцете - лявата ръка се постави в същото положение върху дясната и тогава се прочете Отче наш. След това двете ръце се съединиха със съответните пръсти отпред малко дъгообразно. В такова положение на ръцете се произнесе следното:

Няма Любов като Божията Любов.

Само Божията Любов е Любов.

Няма Мъдрост като Божията Мъдрост.

Само Божията Мъдрост е Мъдрост.

Няма Истина като Божията Истина.

Само Божията Истина е Истина.

Ще направим един опит. Някои от вас са учители, някои от вас са чиновници и пр. Ще направим с тях един опит. Турците казват: "Денемеси бадевадър" ("Опитът е без пари"). Това упражнение с ръцете ще правите веднъж в седмицата сутрин и вечер. Ще се концентрирате. Ще наблюдавате какви резултати ще даде. Всеки ще прави опита отделно, сам. Вашият обективен ум е много буден. Той ви инканира*. Той си казва: "Ти си стар човек, свършил си университета, 44-годишен си, с това ли ще се

* отрича

занимаваш?" Ти ще кажеш на този ум: "Аз знам от тебе повече. Аз ще ти докажа, че зная повече." Ще му кажеш: "Ако ти си много учен, кажи ми колко атома има вътре в слънцето." Понеже той ти казва, че всичко знае, ти ще му кажеш: "Я ми изчисли квадратурата на кръга." Ти ще му кажеш: "Ти като не знаеш, мълчи там." Дай му мъчна задача, да мълчи. "Я ми кажи преди десет години в днешния ден какво правих аз?" Тури го в затруднение. Да те познае, че ти си умен. Защото, като познае слабата ви страна, ще ви казва: "Това не прави, онова не прави!" А после ще ти казва какво да правиш. В Писанието това се казва "плътта". Този обективен ум ти казва: "Ти като си вдигнеш ръцете нагоре, светия ли ще станеш?" Ако мижиш, ще ти каже: "С мижене ли ще напреднеш?" Каквото и да правиш, ще те критикува. Ако седнеш, пак ще те критикува.

10 септември 1923 г., понеделник, 18 ч.

София

Беседа, държана на 26 братя

ЗА ЧИСТОТАТА

Тайна молитва
Добрата молитва

Аз ще ви кажа сега малко работи, които ще бъдат особени.

Живот без здраве може ли да съществува? Ядене без глад може ли да се прояви? Пиене без жажда може ли? Вървеж без движение може ли? Мисълта без ума може ли? Чувство без сърце може ли? Сила без воля може ли? Това са въпроси, върху които вие ще мислите, додето трае този наряд. Чистота е необходима, за да се избегнат нещастията на земята. Трябва да имате чистота в устата, в ума, в сърцето, в душата и в духа. Всички нещастия в живота идват от това, че липсва чистота. Това е един велик закон. Всички същества абсолютно трябва да го пазят. Затова трябва да се почне от чистотата. Без чистота практически нищо не може да се постигне. Това е едно правило. Всякога без чистота резултатите ще бъдат катастрофални. Докато си чист, здрав си. Престанеш ли да бъдеш чист, болестта дохожда. Ако искаш без чистота да действуваш, то е все едно да искаш да почнеш търговия без пари, градинарство без вода, да искаш да мислиш без ум и да имаш любов без чувство.

11 септември 1923 г., 5 ч. и 30 м., вторник
София

СЪДЪРЖАНИЕ

НОВА ГОДИНА - 1921 г.	3
ЧАСТЕН РАЗГОВОР С УЧИТЕЛЯ	4
ДВАТА ВЕЛИКИ ЗАКОНА	6
СЪВЕТИ ОТ УЧИТЕЛЯ	16
ЛЕКУВАНЕ НА РАЗНИ БОЛЕСТИ	20
КРОТКИТЕ	22
ФИЗИЧЕСКИЯТ ЖИВОТ - ПЪТ КЪМ ДУХОВНИЯ И БОЖЕСТВЕНИЯ ЖИВОТ	35
ВЛИЯНИЕТО НА ХАРМОНИЯТА В ЖИВОТА	48
СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ДУХА	63
ЖИВО ТЕЧЕНИЕ	76
ПРАВИЛНИК ЗА УЧЕНИЦИТЕ НА ПЪРВИ ОКУЛТЕН КЛАС НА БЯЛОТО	
БРАТСТВО	79
СЕМЕНАТА	81
ПРАЗНОТО ВРЕМЕ	84
ВЕРЕН НА СЕБЕ СИ	86
ЗДРАВЕЦ	88
БЕЗ БОГА И БЕЗ ЛЮБОВ НЕ МОЖЕ	92
ИЗВОРИТЕ	94
АКТЬОРИ И РАБОТНИЦИ	95
ХАРАКТЕРНИ ЧЕРТИ	101
БЕЛЕЖКА НА САВКА КЕРЕМИДЧИЕВА	103
ЕДИН МАЛЪК ОПИТ	104
КОЕ Е ПОЛЕЗНО И КОЕ НЕ Е	106
НА ЕКСКУРЗИЯ С УЧИТЕЛЯ	108
КАКВО ЩЕ СРЕЩНЕ УЧЕНИКЪТ НА ПЪТЯ? ПРАВИЛА И МЕРКИ ЗА	
ИЗБЯГВАНЕ НА ВСИЧКИ ПОГРЕШКИ	109
ИЗТЪЛКУВАЙ НИ ТАЗИ ПРИТЧА	120
ВЪТРЕШНО РАЗБИРАНЕ НА ДУХОВНИЯ ЖИВОТ НА УЧЕНИКА	124
СПОМЕН ОТ ТЪРНОВСКИТЕ СЪБОРИ - 1922 г.	127
СЪВЕТИ И НАСТАВЛЕНИЯ ЗА УЧЕНИЦИТЕ	129
ПРАЗНИКЪТ НА ТРУДА	138
ТРИТЕ ДОПИРНИ ТОЧКИ	149
ПРИЛОЖЕНИЕ	155
ЧЕРНИ ВРЪХ	170
ОСНОВНИЯТ ЗАКОН НА СЪЗНАТЕЛНИЯ ЖИВОТ	179
ТРИ ПРАВИЛА ЗА УЧЕНИКА	187
АБСОЛЮТНО НАЙ-МАЛКАТА ВЕЛИЧИНА	194
ОКУЛТНИЯТ ЗАКОН ЗА ПРОТИВОРЕЧИЯТА	200
ЗА ЧИСТОТАТА	206

Петър Константинов Дънов
(Беинса Дуно)
1864 -1944

КРОТКИТЕ

Извънредни беседи от Учителя
в периода 1921-1923 г.

Първо издание
София 1996

© ИК "ВСЕМИР"
Всички права запазени

THE MASTER PETER DEUNOV
(BEINSA DOUNO)
1864-1944

BLESSED ARE THE MEET

COPYRIGHT © VSEMIР

FIRST published in BULGARIA in 1996
by VSEMIР, Sofia
All RIGHTS RESERVED

Цена 240 лева